

На основу члана 10, члана 20, члана 22. став 5, члана 28, члана 35. став 2, члана 37. став 3, члана 57, члана 91. став 3, члана 101. ст. 1, 4. и 7, члана 107. став 3, члана 110. став 5, члана 114. став 2, члана 115. став 2, члана 121. став 6, члана 124. став 1, члана 126, члана 128. став 3, члана 138. став 4, члана 144. став 4, члана 145. став 2. тачка 3), члана 146. став 4, члана 148, члана 150. став 1. тачка 1) алинеја прва, члана 156. став 2, члана 158, члана 160. став 1. тачка 5), члана 168, члана 169. став 2, члана 173. став 2, члана 174. став 2, члана 175. став 2, члана 180. став 2, члана 188. ст. 3. и 5, члана 201. став 3, члана 203. став 3, члана 208. став 4, члана 209. ст. 3. и 5, члана 210. став 2, члана 217. став 1. тачка 6), члана 221. став 4. тачка 2), члана 222, члана 225. став 6, члана 227. став 2, члана 229. став 2, члана 236, члана 251. став 4, члана 255. став 5, члана 260. став 3, члана 268. став 2, члана 276. став 1, члана 277, члана 288. став 3. Царинског закона („Службени гласник РС”, број 18/10) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07 и 65/08),

Влада доноси

УРЕДБУ О ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНОМ ПОСТУПАЊУ С РОБОМ

Део први
УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Глава I
ЗАЈЕДНИЧКЕ ОДРЕДБЕ

1. Уводне одредбе

Члан 1.

Овом уредбом ближе се уређују:

- 1) услови за одобравање статуса „овлашћеног привредног субјекта”, за учесталост преиспитивања статуса овлашћеног привредног субјекта, за давање овлашћења за коришћење поједностављеног поступка, врста и обим олакшица које се могу одобрити у вези са царинском контролом које се односе на сигурност и безбедност, узимајући у обзир мере за процену и управљање ризиком, услови под којима се статус овлашћеног привредног субјекта може укинути, као и поступак укидања тог статуса,
- 2) услови за издавање обавезујућих обавештења и других обавештења о примени царинских прописа,
- 3) критеријуми и приоритетне области контроле, врсте информација о ризику, као и анализи ризика које ће царински органи Републике Србије размењивати са царинским органима других држава, односно територија,
- 4) услови под којима се могу поједноставити царинске формалности и контрола,
- 5) додатна правила за утврђивање порекла робе у чијој су производњи учествовале две или више држава, начин доказивања непреференцијалног порекла робе, начин издавања уверења о непреференцијалном пореклу робе и органи за издавање уверења и за давање мишљења о непреференцијалном пореклу робе,

- 6) начин доказивања преференцијалног порекла робе, начин издавања уверења о преференцијалном пореклу робе и органи за издавање уверења и за давање мишљења о преференцијалном пореклу робе.
- 7) услови и начин утврђивања царинске вредности робе,
- 8) услови под којима царинска декларација (у даљем тексту: декларација) може бити поништена након пуштања робе декларанту,
- 9) начин поједностављења поступка, случајеви у којима се не подноси допунска декларација и поједностављења поступка за транзит робе,
- 10) врста и вредност робе на коју се примењује јединствена стопа царине,
- 11) примена царинских поступака са одлагањем и царинских поступака са економским дејством, поједностављења тих поступака, као и примена одредаба које се односе на мере трговинске или пољопривредне политике,
- 12) услови под којима роба која се добија из робе која је стављена у царински поступак са одлагањем, стиче статус домаће робе,
- 13) начин полагања обезбеђења, као и висина обезбеђења, односно ослобођење од обавезе полагања обезбеђења за поједине царинске поступке са одлагањем,
- 14) додатни услови и поступак за полагање обезбеђења у транзитном поступку,
- 15) спровођење поступка транзита и изузетке у спровођењу тог поступка,
- 16) услови за транзит домаће робе без спровођења царинског поступка из једног места у друго у царинском подручју Републике Србије, са преласком преко територије треће државе, без промене царинског статуса,
- 17) докази који се подносе царинском органу, за отварање и управљање царинским складиштем, врста робе која се смешта у царинско складиште и случајеви у којима се роба која није смештена у царинско складиште, може ставити у поступак царинског складиштења,
- 18) уобичајени облици поступања са робом из члана 138. ст. 1. и 2. Царинског закона,
- 19) мере којима се забрањује, прописују додатни услови или се олакшава употреба еквивалентне робе у поступку активног оплемењивања, као и случајеви у којима царински орган може одобрити да еквивалентна роба буде у вишој фази обраде него увозна роба,
- 20) начин утврђивања испуњености економских услова код давања одобрења за поступак активног оплемењивања, као и случајеви у којима се сматра да су ти услови испуњени,
- 21) посебни рокови за одређене процесе активног оплемењивања, као и за поједине врсте увозне робе,
- 22) услови под којима се сматра да су роба у непромењеном стању или производи добијени у поступку активног оплемењивања стављени у слободни промет,
- 23) списак добијених производа за које се царински дуг обрачунава сходно члану 150. став 1. тачка 1) алинеја прва Царинског закона,
- 24) рок у којем се може поднети захтев за повраћај увозних дажбина у поступку активног оплемењивања,
- 25) ближи услови под којима се може одобрити поступак прераде под царинском контролом,
- 26) услови под којима се, при проверавању економских услова код издавања одобрења за поступак прераде под царинском контролом, сматра да су ти услови испуњени,
- 27) посебни услови и рокови за примену поступка привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина,

- 28) услови за спровођење поступка привременог увоза с делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина, као и роба за коју се не може одобрити спровођење тог поступка,
- 29) којим случајевима се не примењују одредбе члана 173. став 1. тачка 2) Царинског закона,
- 30) поступак примене члана 174. став 2. Царинског закона,
- 31) услови под којима се може одобрити поступак пасивног оплемењивање и када није могуће утврдити да су добијени производи произведени од привремено извезене робе,
- 32) посебни услови под којима се трошкови оплемењивања примењују као основица за обрачун царинског дуга при стављању робе у слободан промет након поступка пасивног оплемењивања,
- 33) услови под којима се не подноси извозна декларација за робу која напушта царинско подручје и изузеци од правила да се извозна декларација подноси царинском органу надлежном према седишту или пребивалишту извозника или према месту у коме се роба пакује односно утовара за извоз,
- 34) начин вођења евиденција од стране лица која врше складиштење, оплемењивање или продају или куповину робе у слободној зони или у слободном складишту, као и начин спровођења мера царинског надзора у слободној зони или у слободном складишту,
- 35) у којим случајевима се неће примењивати одредбе члана 203. став 3. Царинског закона,
- 36) услови за отварање слободних царинских продавница и продају робе у тим продавницама,
- 37) услови под којима се за страну робу, стављену у поступак активног оплемењивања са одлагањем, неће примењивати трговинске мере при њеном извозу из царинског подручја, услови и начин уступања робе у корист државе,
- 38) рок до ког декларација или сажета декларација мора бити поднета излазном царинском органу пре него што се роба изнесе са царинског подручја Републике Србије, правила за изузеће од напред прописаног рока и промене рока, услови под којима се може одустати од захтева за подношење сажете декларације или се захтев може изменити, као и случајеви у којима и услови под којима се за робу која напушта царинско подручје Републике Србије не подноси декларација, као ни сажета декларација, у складу са посебним условима или за одређене врсте промета робе, облике транспорта, за одређене економске операторе или ако међународни уговори захтевају посебне облике обезбеђења,
- 39) услови под којима се на робу која је била предмет посебних мера, укључујући и извоз у треће државе, не примењују одредбе члана 221. став 1. Царинског закона,
- 40) услови под којима је могуће остварити ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу која се поновно увози, иако није у истом стању у којем је била извезена,
- 41) у којима случајевима и под којим условима се неће захтевати полагање обезбеђења за наплату царинског дуга, или у којима ће се одобрити полагање обезбеђења у смањеном износу,
- 42) услови и поступак полагања заједничког обезбеђења за наплату царинског дуга,
- 43) други облици обезбеђења, осим депоновања готовине или банкарске гаранције,
- 44) услови, облик и начин полагања обезбеђења за плаћање царинског дуга, када је то потребно ради примене међународних уговора,
- 45) услови под којима ће се на износ царинског дуга наплаћивати компензаторна камата ради спречавања неоснованог стицања финансијске користи због померања дана настанка или обрачуна царинског дуга,

- 46) услови под којима је царински орган, на основу царинских прописа, ослобођен обавезе да обавештава дужника о царинском дугу,
- 47) износ царинског дуга до ког се неће вршити накнадно књижење,
- 48) рокови када обавеза дужника за плаћање дуга мирује,
- 49) износ дуга и камате за којисе не врши принудна наплата,
- 50) повраћај или отпуст царинског дуга, у случајевима који нису настали као последица преваре или грубе непажње царинског дужника или других учесника у царинском поступку, као и посебни услови и поступак остваривања повраћаја или отпуста дуга,
- 51) минимални износ царинског дуга за који ће се одобрити повраћај или отпуст,
- 52) услови и начин продаје царинске робе.

2. Дефиниције

Члан 2.

Поједини изрази употребљени у овој уредби имају следеће значење:

- 1) *АТА карнет* јесте међународна царинска исправа за привремени увоз робе, прописана у оквиру АТА Конвенције или Истанбулске конвенције;
- 2) *Истанбулска конвенција* је Конвенција о привременом увозу, договорена у Истанбулу 26. јуна 1990. године;
- 3) *подаци потребни за идентификацију робе* су подаци који се користе за идентификацију робе у трговинском смислу и омогућују царинском органу да изврши тарифно сврставање робе, као и да одреди количину робе;
- 4) *роба некомерцијалне природе* јесте роба за коју се одређени царински поступак захтева повремено и чија врста и количина указују на то да је намењена за приватну, личну или употребу у домаћинству примаоца или лица која је уносе или је јасно да се ради о поклонима;
- 5) *мере трговинске политике* јесу нетарифне мере које су део трговинске политике државе и уређују увоз или извоз робе, као што су на пример: надзорне и заштитне мере, количинска ограничења, увозне и извозне забране;
- 6) *номенклатура* јесте једна од номенклатура из члана 30. став 3. тач. 1) и 2) Царинског закона,
- 7) *Хармонизовани систем* јесте Хармонизовани систем назива и шифарских ознака робе.

3. Одлуке царинског органа

Члан 3.

Ако лице које подноси захтев царинском органу за доношење одлуке не може да прибави исправе и податке потребне за доношење одлуке, царински орган неће захтевати исправе и податке којима сам располаже.

Члан 4.

Одлука царинског органа у вези са обезбеђењем, повољна за лице које се потписом обавезало да ће на први писмени захтев царинског органа платити захтевани износ, укинуће се уколико обавеза није испуњена.

Члан 5.

Укидање одлуке из члана 4. ове уредбе не односи се на робу која је у тренутку ступања на снагу одлуке царинског органа о укидању већ била стављена у поступак на основу укинутог одобрења.

Царински орган, у року који одреди, може да захтева да се за робу одреди царински дозвољено поступање или употреба.

4. Електронска размена података

Члан 6.

Управа царина може, уз услове и на начин које одреди, а у складу са начелима предвиђеним царинским прописима, одобрити да се за спровођење царинских формалности користи систем електронске размене података.

Електронска размена података (ЕДИ-Electronic Data Interchange) јесте пренос података, у складу са договореним стандардима порука, између два рачунарска система електронским путем.

Систем електронске размене података значи:

- 1) електронску размену унапред утврђених и прихваћених стандардизованих порука са царинарницама,
- 2) унос података потребних за спровођење поступка у царински информациони систем.

Услови за спровођење царинских формалности кроз систем електронске размене података укључују и мере за проверу извора података и за заштиту података од ризика неовлашћеног приступа, губитка, измене или уништења.

Члан 7.

Управа царина, када се царинске формалности обављају системом електронске размене података, одређује правила за замену својеручног потписа, односно својеручног потписа и печата, неком другом техником, која се може заснивати на употреби електронског потписа.

Члан 8.

Управа царина, за програме тестирања који користе систем електронске размене података, а који су намењени за процену могућих поједностављења, може, за период који је нужно потребан за реализацију програма, да одустане од захтева за подношењем:

- 1) декларације о царинској вредности из члана 127. ст. 1, 2. и 3. ове уредбе,
- 2) података који се односе на поједине рубрике у декларацији, а који нису неопходни за утврђивање истоветности робе и који нису елементи за обрачун увозних или извозних дажбина, при чему одступа од члана 174. став 1. ове уредбе.

Царинском органу се на његов захтев, у поступку контроле, подаци из става 1. овог члана стављају на располагање.

Износ увозних дажбина, који се обрачунава у периоду одступања из става 1. овог члана не сме бити мањи од оног који би био наплаћен да нема тог одступања.

5. Управљање ризиком

Члан 9.

Царински орган предузима одговарајуће мере управљања ризиком у циљу утврђивања степена ризика у вези са робом која је предмет царинског надзора или контроле, а у циљу утврђивања да ли над том робом треба или не спровести посебне мере царинске контроле и место где ће се спровести контрола над том робом.

Утврђивање степена ризика заснива се на процени вероватноће да ће наступити неки догађај који је повезан са ризиком и његовог могућег утицаја. Избор пошиљки или декларација које треба да буду подвргнуте царинској контроли може се вршити и по принципу случајног узорка.

Члан 10.

Управљање ризиком спроводи се у складу са електронским заједничким оквиром управљања ризиком који се састоји од следећих елемената:

- 1) царинског система управљања ризиком за спровођење управљања ризиком, који се користи за размену података између царинских органа и других надлежних органа, у вези са ризиком који могу допринети унапређењу царинске контроле,
- 2) приоритетних области контроле,
- 3) критеријума за процену ризика и стандарда за уједначено спровођење царинске контроле у специфичним случајевима.

Царински орган, уз примену система из става 1. тачка 1) овог члана, размењује информације у вези са ризиком:

- 1) ако је ризик процењен као значајан и да захтева предузимање мера царинске контроле и када резултати спроведене царинске контроле указују на то да је догађај из члана 5. став 1. тачка 29. Царинског закона наступио;
- 2) ако сматра да је у питању претња високог степена ризика присутна у другим деловима царинског подручја Републике Србије, иако резултати спроведене царинске контроле не указују на то да је догађај из члана 5. став 1. тачка 29) Царинског закона наступио.

Члан 11.

Приоритетне области контроле обухватају одобрена царинска поступања или употребе робе, врсте робе, саобраћајне правце, врсте превозних средстава или привредне субјекте који, у одређеном периоду, треба да буду предмет повишеног нивоа анализе ризика и царинске контроле.

Царинска контрола у приоритетним областима контроле заснива се на општем (заједничком) приступу анализи ризика и, у циљу обезбеђења истоветних нивоа царинских контрола, на општим (заједничким) критеријумима за процену ризика и стандардима за избор робе или привредних субјеката над којима треба да се спроведе контрола.

Царинска контрола предузета у приоритетним областима контроле не утиче на остале контроле које царински орган редовно спроводи.

Члан 12.

Критеријуми за процену ризика и стандарди из члана 10. став 1. тачка 3) ове уредбе обухватају:

- 1) опис ризика,
- 2) факторе или показатеље ризика који треба да се користе при избору робе или привредних субјеката за царинску контролу,
- 3) врсту царинских контрола које ће вршити царински орган,
- 4) период спровођења царинске контроле из тачке 3) овог става.

Царински орган, информацију добијену применом одредбе става 1. овог члана, прослеђује другим царинским и другим органима, применом царинског система управљања ризиком из члана 10. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Члан 13.

Царински орган, при утврђивању приоритетних области контроле и примени критеријума за процену ризика и стандарда узима у обзир:

- 1) сразмерност ризику,
- 2) хитност неопходног спровођења контроле,
- 3) могућ утицај на промет робе.

Глава II ОБАВЕЗУЈУЋА ОБАВЕШТЕЊА

1. Дефиниције

Члан 14.

Царински орган, на захтев подносиоца, издаје обавезујуће обавештење о сврставању робе по Царинској тарифи (у даљем тексту: ООС) или обавештење о пореклу робе (у даљем тексту: ООП) кориснику обавештења (лицу на чије име је обавезујуће обавештење издато).

2. Поступак за издавање обавезујућег обавештења

Члан 15.

Управа царина, на писмени захтев заинтересованог лица, издаје обавезујуће обавештење.

Захтев за издавање ООС може се односити само на једну врсту робе. Захтев за издавање ООП може се односити само на једну врсту робе и на један скуп околности који одређују порекло робе.

Захтев за издавање ООС садржи:

- 1) назив и адресу корисника обавезујућег обавештења,
- 2) назив и адресу подносиоца захтева, у случају да корисник обавезујућег обавештења није подносилац захтева,
- 3) тарифну ознаку из Царинске тарифе или друге тарифе која се у потпуности или делимично заснива на Царинској тарифи, или су због ње у Царинској тарифи вршене даље поделе. Ако подносилац захтева жели да добије обавештење о сврставању робе по другој тарифи наведеној у члану 30. став 3. тачка 2) и члану 31. став 2. Царинског закона, осим по Царинској тарифи, то у захтеву посебно наводи,
- 4) опис робе који омогућава њено препознавање и утиче на њено сврставање по Царинској тарифи,
- 5) састав робе и методе анализе које се користе за одређивање састава робе, ако сврставање робе по Царинској тарифи зависи од њих,
- 6) узорке робе, фотографије, нацрте, каталоге или друге исправе које су на располагању, а могу бити од помоћи при правилном сврставању робе по Царинској тарифи, ако је потребно,
- 7) предлог за сврставање робе по Царинској тарифи,
- 8) сагласност подносиоца захтева да ће обезбедити превод било које исправе приложене уз захтев, ако је то потребно,
- 9) посебно означене податке са којима треба поступати поверљиво,
- 10) изјаву подносиоца захтева о томе да ли је према његовом сазнању ООС за исту или сличну робу већ било издато у Републици Србији или је за њега поднет захтев за издавање,
- 11) сагласност да се достављени подаци могу чувати у архиви Управе царина, као и да се подаци из ООС, укључујући фотографије, скице, проспекте и друго, могу учинити јавно доступним путем интернета, са изузетком података које корисник обавештења означаи као поверљиве; уз примену прописа о тајности, односно заштити података.

Захтев за издавање ООП садржи:

- 1) назив и адресу корисника обавештења,
- 2) назив и адресу подносиоца захтева, у случају да корисник обавезујућег обавештења није подносилац захтева,
- 3) правни основ за непреференцијално, односно преференцијално порекло, у складу са одредбама чл. 32. и 37. Царинског закона,

4) опис робе који омогућава њено препознавање и њено сврставање по Царинској тарифи,

5) састав робе и методе анализе које се користе за одређивање састава робе и по потреби вредност робе на паритету франко фабрика (*ex-works price*),

6) услове који омогућавају одређивање порекла, употребљене материјале и њихово порекло, сврставање робе по Царинској тарифи, одговарајуће вредности и опис појединости (правила о промени тарифног броја, додатој вредности, опис радњи и поступака или било које друго посебно правило) на основу којих је могуће утврдити да су услови за стицање порекла испуњени; нарочито мора бити наведено тачно правило за стицање порекла које је било примењено при утврђивању порекла и предложено порекло робе,

7) узорке, фотографије, нацрте, каталоге и друге расположиве исправе у вези са саставом робе и материјалима које садржи, који могу бити од користи при опису процеса производње или прераде материјала,

8) сагласност подносиоца захтева да ће обезбедити превод било које исправе приложене уз захтев, ако је то потребно,

9) посебно означене податке са којима треба поступати поверљиво, независно од тога да ли су подаци за јавну или службену употребу,

10) изјаву подносиоца захтева о томе да ли је према његовом сазнању ООС или ООП за робу или материјале који су идентични или слични онима наведеним под тачком 4) или 6) овог става већ било издато или је за исте поднет захтев за издавање у Републици Србији,

11) сагласност да се достављени подаци могу чувати у архиви Управе царина, с тим да се поред одредаба члана 25. Царинског закона примењују и одредбе прописа о заштити података.

Ако Управа царина утврди да захтев није потпун јер не садржи све податке који су потребни за издавање обавезујућег обавештења, може од подносиоца захтева затражити да достави податке који недостају. Рок из члана 17. ове уредбе почиње да тече од тренутка када Управа царина располаже свим потребним подацима за издавање обавезујућег обавештења. Управа царина обавештава подносиоца захтева да је прихватила захтев као уредан и потпун, и у обавештењу наводи када почиње да тече рок из члана 17. ове уредбе.

Члан 16.

Ако је за утврђивање стварног стања робе у сврху издавања обавезујућег обавештења потребна анализа робе, друго испитивање или вештачење које није могуће обавити у царинској лабораторији, Управа царина може послати узорак робе стручној организацији или лицу које ће у ту сврху извршити анализу робе, друго испитивање или вештачење.

Управа царина ће послати узорак робе у складу са ставом 1. овог члана, ако претходно добије писмену сагласност подносиоца захтева да ће сносити трошкове анализе, испитивања или вештачења.

Ако подносилац захтева не приложи сагласност из става 2. овог члана у року од осам дана од дана пријема обавештења, сматра се да је од захтева одустао и поступак се обуставља.

У случајевима када анализу робе, друго испитивање или вештачење обавља стручна организација или лице из става 1. овог члана, подносилац захтева дужан је да пре него што му се достави мишљење плати трошкове стручној организацији или лицу које је извршило анализу робе, друго испитивање или вештачење.

Члан 17.

Обавезујуће обавештење издаје се што је пре могуће.

Ако ООС није било могуће издати у року од три месеца од дана прихватања уредног захтева, Управа царина обавештава подносиоца захтева о разлозима кашњења и одређује рок у коме сматра да ће га издати.

ООП се издаје у року од 150 дана од дана прихватања уредног захтева.

Захтев за издавање ООС доставља се на обрасцу који је дат у Прилогу 1.

ООС се издаје на обрасцу који је дат у Прилогу 2.

Захтев за издавање ООП доставља се на обрасцу који је дат у Прилогу 3.

ООП издаје се на обрасцу који је дат у Прилогу 4.

У обавезујућем обавештењу треба посебно навести који подаци се сматрају поверљивим, као и поуку о правном леку.

Члан 18.

Подносилац захтева може у року од 15 дана од дана пријема обавезујућег обавештења или акта којим се у целости или делимично одбија захтев изјавити жалбу министарству надлежном за послове финансија.

3. Правно дејство обавезујућег обавештења

Члан 19.

На обавезујуће обавештење може се позивати само корисник обавештења, осим у случајевима из чл. 6, 8. и 89. Царинског закона.

Царински орган може захтевати од корисника ООС да га обавести о томе да ли располаже са ООС за робу која је у царинском поступку.

Царински орган може захтевати од корисника ООП да га обавести о томе да ли располаже са ООП за робу која је у царинском поступку.

Корисник обавезујућег обавештења се може позвати на издато обавезујуће обавештење само у случају:

1) сврставања робе по Царинској тарифи, ако докаже да роба у сваком погледу одговара оној наведеној у приложеном ООС,

2) порекла робе, ако докаже да роба и околности на основу којих се одређује њено порекло у сваком погледу одговарају роби и околностима које су наведене у ООП.

Члан 20.

У случају доношења прописа или мера, наведених у члану 19. став 8. тач. 1) и 2) Царинског закона, Управа царина ће предузети неопходне радње како би се обезбедило да обавезујућа обавештења која су издата након доношења прописа или мере буду у складу са њима.

У случају ООС, за потребе става 1. овог члана, датум који се узима у обзир је:

1) у случају измене прописа предвиђених у члану 19. став 8. тачка 1) подтачка а) Царинског закона:

(1) за измене номенклатуре Царинске тарифе, датум почетка примене,

(2) за одлуке о сврставању робе у Комбиновану номенклатуру, датум објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”,

(3) за обавезе које је Република Србија преузела другим међународним конвенцијама, споразумима или уговорима, датум почетка примене.

2) у случају доношења мера поменутих у члану 19. став 8. тачка 1) подтачка б) Царинског закона:

(1) за измене Коментара Хармонизованог система назива и шифарских ознака робе, датум објављивања у службеном гласилу, средствима јавног информисања, укључујући и електронска средства,

(2) за мишљења о сврставању, које је донела Светска царинска организација, датум објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”,

(3) за измене Допунског коментара Комбиноване номенклатуре, датум објављивања у службеном гласилу, средствима јавног информисања, укључујући и електронска средства,

(4) за одлуке о сврставању објављене у „Службеном листу Европске уније“, датум објављивања у „Службеном гласнику РС“,

(5) за измене и допуне коментара Царинске тарифе, датум објављивања у службеном гласилу, средствима јавног информисања, укључујући и електронска средства.

У случају ООП, за потребе става 1. овог члана, датум који се узима у обзир је:

1) у случају измене прописа или потврђивања међународних споразума, предвиђених у члану 19. став 8. тачка 2. подтачка а) Царинског закона, датум почетка примене,

2) у случају мера из члана 19. став 8. тачка 2. подтачка б) Царинског закона:

(1) за акт министра у погледу порекла робе, датум назначен у том акту,

(2) за Споразум о правилима о пореклу Светске трговинске организације или мишљења о пореклу која су усвојена за тумачење тог споразума, датум објављивања.

Ако корисник обавезујућег обавештења које је престало да важи из разлога наведених у члану 19. став 8. тачка 1. подтачка а), односно тачка 2. подтачка а)

Царинског закона, жели да искористи могућност примене обавезујућег обавештења у дозвољеном року у складу са ставом 9. тог члана, о томе мора обавестити Управу царина и приложити потребне исправе на основу којих је могуће проверити да ли су испуњени прописани услови.

Глава III ОВЛАШЋЕНИ ПРИВРЕДНИ СУБЈЕКТ

1. Поступак за издавање сертификата

1.1. Опште одредбе

Члан 21.

Царински орган, не доводећи у питање друга поједностављења предвиђена царинским прописима, може, на захтев привредног субјекта и у складу са чл. 8, 9. 10. Царинског закона, да изда сертификате овлашћеног привредног субјекта (у даљем тексту „сертификат ОПС”), и то:

1) сертификат ОПС — царинска поједностављења, за привредне субјекте који остварују олакшице које се односе на поједностављења предвиђена царинским прописима, а који испуњавају услове из чл. 27, 28. и 29. ове уредбе;

2) сертификат ОПС — сигурност и безбедност, за привредне субјекте који остварују олакшице код царинских контрола које се односе на сигурност и безбедност када роба улази у царинско подручје Републике Србије или када роба напушта царинско подручје Републике Србије, а који испуњавају услове из чл. 27. до 30. ове уредбе;

3) сертификат ОПС — царинска поједностављења/сигурност и безбедност, за привредне субјекте који остварују олакшице које се односе на поједностављења из тач. 1) и 2) овог става, а који испуњавају услове предвиђене у чл. 27. до 30. ове уредбе.

Царински орган узима у обзир посебне карактеристике привредних субјеката, а посебно малих и средњих привредних друштава.

Члан 22.

Ако ималац сертификата ОПС из члана 21. став 1. тач. 1) или 3) ове уредбе, поднесе захтев за једно или више одобрења наведених у чл. 215, 218, 223, 226, 230, 231, 237, 238. став 1. и члану 423. ове уредбе, царински орган не проверава испуњеност оних услова који су већ били проверени при издавању сертификата ОПС.

Када ималац сертификата ОПС из члана 21. став 1. тач. 2) или 3) ове уредбе, поднесе увозну сажету декларацију, надлежни царински орган може, пре приспећа робе у царинско подручје Републике Србије, да обавести овлашћеног привредног субјекта о томе да је, на основу резултата анализе ризика у погледу сигурности и безбедности, пошиљка изабрана за даљи физички преглед. Ово обавештење доставља се само ако се тиме не угрожава преглед који треба да се изврши.

Царински орган може, иако овлашћени привредни субјект није, пре приспећа робе у царинско подручје Републике Србије, био обавештен да је пошиљка изабрана за

даљи физички преглед, да изврши физички преглед пошилјке. Ове одредбе се, *mutatis mutandis* (када се узму у обзир потребне измене, у даљем тексту: *mutatis mutandis*), примењују и када роба напушта царинско подручје Републике Србије.

Имаоци сертификата ОПС из члана 21. став 1. тач. 2) или 3) ове уредбе, који увозе или извозе робу, могу да поднесу увозну или извозну сажету декларацију која садржи мање података од прописаних.

Возари или шпедитери који поседују сертификат ОПС из члана 21. став 1. тач. 2) или 3) ове уредбе, такође, могу да поднесу увозну или извозну сажету декларацију која садржи мање података од прописаних, ако сви пошилаоци или примаоци робе који су наведени у увозној или извозној сажетој декларацији поседују сертификате из члана 21. став 1. тач. 2) или 3) ове уредбе.

Царински орган може, од лица која поседују сертификат ОПС, а који имају право да наведу мањи број података, да захтева да доставе додатне податке ради обезбеђења правилног функционисања система у погледу узајамног признавања сертификата ОПС и мера у вези са безбедношћу, утврђених међународним споразумима.

Код ималаца сертификата ОПС, за разлику од осталих привредних субјеката, физички прегледи и прегледи документације спроводе се у мањем броју. Царински орган може да одлучи и другачије, имајући у виду посебну опасност или обавезе у погледу контроле предвиђене другим прописима.

Када надлежни царински орган, после анализе ризика, ипак изабере за даљи преглед пошилјку која је обухваћена увозном или извозном сажетом декларацијом или декларацијом коју је поднео овлашћени привредни субјект, те контроле се обављају као ствар од приоритета. Ако овлашћени привредни субјект захтева и ако се надлежни царински орган сагласи, ове контроле могу да се обаве у другом месту, а не у седишту надлежног царинског органа.

Олакшице из ст. 1 - 8. овог члана може да има привредни субјект који поседује одговарајућу врсту сертификата ОПС.

1.2. Захтев за издавање сертификата ОПС

Члан 23.

Захтев за издавање сертификата ОПС може да се поднесе у писменом или електронском облику, на обрасцу који је дат у Прилогу 5.

Ако утврди да захтев не садржи све неопходне податке, царински орган ће, уз образложење и у року од 30 дана од пријема захтева, захтевати од привредног субјекта да достави потребне податке.

Рок из члана 32. став 2. ове уредбе почиње да тече од дана када царински орган прими све податке који су потребни за прихватање захтева. Царински орган обавештава привредни субјект да је захтев прихваћен, као и о датуму од када почињу да теку рокови.

Члан 24.

Захтев се подноси:

1) царинском органу на чијем подручју се води главна књиговодствена евиденција подносиоца захтева у вези са царинским поступцима и где се обавља бар један део операција (активности) које треба да буду обухваћене сертификатом ОПС, или

2) царинском органу у којем је, применом информационе технологије и компјутерских мрежа, кроз компјутерски систем подносиоца захтева, могућ приступ главној књиговодственој евиденцији подносиоца захтева у вези са царинским поступцима и где се организују пословне активности подносиоца захтева и бар један део операција (активности) које треба да буду обухваћене сертификатом ОПС.

Главна књиговодствена евиденција из става 1. тач. 1) и 2) овог члана укључује евиденцију и документацију која омогућава царинском органу да провери и прати испуњеност услова и критеријума који су потребни за добијање сертификата ОПС.

Ако није могуће утврдити надлежност царинског органа на основу става 1. овог члана, захтев се подноси:

1) царинском органу на чијем подручју се води главна књиговодствена евиденција подносиоца захтева у вези са царинским поступцима, или

2) царинском органу где је могућ приступ главној књиговодственој евиденцији подносиоца захтева у вези са царинским поступцима, у складу са ставом 1. тачка 2) овог члана, и где се организују пословне активности подносиоца захтева.

Подносилац захтева обезбеђује лако приступачан централни пункт или именује контакт особу из своје администрације, са циљем да се царинском органу ставе на располагање сви подаци који су потребни за утврђивање испуњености критеријума и услова за издавање сертификата ОПС.

Подносилац захтева, ако је то могуће, потребне податке царинском органу доставља у електронском облику.

Члан 25.

Захтев за издавање сертификата ОПС биће одбијен ако:

1) није поднет у складу са чл. 23. и 24. ове уредбе,

2) је подносилац захтева оглашен кривим за прекршај који је у вези са његовом економском активношћу, или се у време подношења захтева над подносиоцем захтева спроводи стечајни поступак,

3) је одговорно лице подносиоца захтева за царинска питања било оглашено кривим за прекршај који је у вези са повредама царинских прописа и у вези са његовим активностима као одговорног лица,

4) је захтев поднет пре истека рока од три године од одузимања сертификата ОПС, како је предвиђено чланом 38. став 5. ове уредбе.

1.3. Услови и критеријуми за издавање сертификата ОПС

Члан 26.

Подносилац захтева не мора да има седиште у царинском подручју Републике Србије:

1) када је међународним споразумом између Републике Србије и друге државе, на чијој територији привредни субјект има седиште, предвиђено узајамно признавање сертификата ОПС и у ком се наводе административни поступци за обављање одговарајућих контрола у име царинског органа Републике Србије;

2) када је захтев за издавање сертификата ОПС из члана 21. став 1. тачка 2) ове уредбе, поднео авио-превозилац или бродарска компанија која нема седиште у Републици Србији, али у Републици Србији има представништво или огранак и већ користи поједностављења из члана 481. ове уредбе.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, сматра се да је подносилац захтева испунио услове из чл. 27, 28. и 29. ове уредбе, али се од њега захтева да испуни и услове из члана 30. став 2. ове уредбе.

Члан 27.

Сматра се да је критеријум придржавања царинских прописа у претходном периоду, испуњен ако у последње три године пре подношења захтева, није правноснажно оглашено одговорним за озбиљан или поновљен прекршај царинских прописа, неко од следећих лица:

- 1) подносилац захтева,
- 2) одговорно лице у привредном субјекту подносиоцу захтева или лица која врше контролу над његовим управљањем,
- 3) заступник подносиоца захтева у царинском поступку, где је примењиво,
- 4) одговорно лице за царинска питања у привредном субјекту подносиоцу захтева.

Ако надлежан царински орган, с обзиром на број или обим царинских поступака подносиоца захтева, сматра да је повреда царинских прописа незнатна (занемарљива) и не доводи у сумњу „добру веру” подносиоца захтева, сматра се да се подносилац захтева придржавао царинских прописа у претходном периоду.

Ако су лица која врше контролу над привредним субјектом подносиоцем захтева, основана или су резиденти друге државе, царински орган испуњеност овог критеријума процењује на основу евиденција и података којима располаже.

Ако од оснивања подносиоца захтева нису протекле три године, царински орган испуњеност овог критеријума процењује на основу евиденција и података којима располаже.

Члан 28.

Царински орган процењује да ли подносилац захтева има задовољавајући систем вођења пословне и, по потреби, евиденције о превозу робе, ако подносилац захтева:

1) води књиговодствену евиденцију у складу са опште прихваћеним рачуноводственим стандардима, чиме се олакшава царинска контрола, која се заснива на ревизији,

2) омогући царинском органу физички или електронски приступ својој царинској и, по могућности, евиденцији о превозу,

3) има одвојене логистичке системе за домаћу и страну робу,

4) има административну организацију која одговара врсти и обиму пословања и која је погодна за управљање прометом робе и има унутрашњу контролу која омогућава откривање незаконитих или непрописних трансакција,

5) има, када је то потребно, задовољавајућу процедуру за регулисање дозвола и одобрења у вези са мерама трговинске политике или у вези са трговином пољопривредним производима,

6) има уредно архивирање евиденција и података и заштиту од губитка података,

7) запосленима указује на потребу обавештавања царинских органа о потешкоћама са којима се суочавају и обавештава царинске органе о таквим случајевима,

8) има одговарајуће информационо-технолошке сигурносне мере за заштиту информационог система од неовлашћеног коришћења и документације.

Привредни субјект који поднесе захтев за сертификат ОПС из члана 21. став 1. тачка 2) ове уредбе не мора да испуњава услов из става 1. тачка 3) овог члана.

Члан 29.

Ако се ликвидност подносиоца захтева може доказати за претходне три године, сматра се да је критеријум у погледу финансијске ликвидности подносиоца захтева испуњен.

Финансијска ликвидност, узимајући у обзир специфичности пословних активности, подразумева финансијску ситуацију подносиоца захтева која је довољна за испуњавање обавеза.

Ако од оснивања подносиоца захтева нису протекле три године, финансијска ликвидност подносиоца захтева се оцењује на основу расположивих евиденција и података.

Члан 30.

Стандарди безбедности и сигурности подносиоца сматрају се одговарајућим ако:

1) су зграде које се користе у вези са радњама које су обухваћене сертификатом ОПС, изграђене од материјала који не дозвољава незаконит улаз и обезбеђује заштиту од незаконитог упада,

2) постоје одговарајуће мере за контролу приступа, ради спречавања неовлашћеног приступа до простора из ког се врши испорука, местима утовара и просторима где је смештен терет,

3) се предузимају мере за руковање са робом, које укључују и мере заштите од уноса, размене или губитка материјала и неовлашћеног поступања са теретом,

4) постоји, када је то потребно, процедура за регулисање увозних и/или извозних дозвола у вези са робом чији промет подлеже забранама и ограничењима и за разликовање те робе од остале,

5) је подносилац захтева применио мере које омогућавају јасно дефинисање његових пословних партнера, а у циљу заштите међународне трговине,

6) подносилац захтева, у мери у којој то дозвољавају прописи, врши безбедносно проверу потенцијалних запослених, који ће радити на безбедносно осетљивим местима и спроводи редовне провере,

7) запослени код подносиоца захтева активно учествују у програмима посвећеним развоју свести о безбедности.

Авио-превозилац или бродарска компанија која није основана у Републици Србији, али у Републици Србији има представништво или огранак, и користи поједностаљења из члана 481. ове уредбе, која подноси захтев за издавање сертификата ОПС из члана 21. став 1. тачка 2) ове уредбе, мора да поседује:

1) међународно признат сертификат о безбедности и/или сигурности који је издат на основу међународних конвенција које уређују наведене секторе превоза, или

2) сертификат који је издат у другој држави, ако је билатералним споразумом који је закључен између Републике Србије и те државе предвиђено прихватање сертификата, под условима из тог споразума.

Авио-превозилац или бродарска компанија која поседује сертификат из става 2. тачка 1) овог члана, мора да испуњава услове из става 1. овог члана. Царински орган који издаје сертификат сматраће да су услови из става 1. овог члана испуњени, ако су услови за издавање међународног сертификата једнаки условима из става 1. овог члана или одговарају тим условима.

Ако подносилац захтева, који је основан у Републици Србији, поседује међународно признат сертификат о безбедности и/или сигурности, издат у складу са међународним конвенцијама, европски сертификат о безбедности и/или сигурности, издат у складу са законодавством Европске уније, међународни стандард Међународне организације за стандардизацију или Европског стандарда Европских организација за стандардизацију, сматра се да су услови из става 1. овог члана испуњени, ако су услови за издавање међународног сертификата једнаки условима из ове уредбе или одговарају тим условима.

1.4. Поступак за издавање сертификата ОПС

Члан 31.

Царински орган надлежан за издавање сертификата ОПС проверава да ли су испуњени критеријуми и услови за издавање сертификата из чл. 26 - 30. ове уредбе. Усклађеност са критеријумима из члана 30. ове уредбе проверава се за све просторе

који су повезани са царинским активностима подносиоца захтева. Царински орган врши проверу простора и о томе сачињава записник.

Када, у случају великог броја простора, због рока за издавање сертификата, не може да се изврши провера свих простора, али не постоји сумња у то да се подносилац захтева придржава свих стандарда безбедности који важе у свим његовим просторима, царински орган може да прегледа само репрезентативан део тих простора.

Царински орган надлежан за издавање сертификата ОПС може да прихвати налазе вештака у погледу испуњености критеријума и услова из чл. 28, 29. и 30. ове уредбе. Вештак не сме да буде повезано лице са подносиоцем захтева.

Члан 32.

Царински орган надлежан за издавање сертификата ОПС издаје сертификат на обрасцу који је дат у Прилогу 6.

Царински орган ће издати сертификат ОПС или одбити захтев у року од 120 дана од дана пријема захтева. Ако постоје оправдани разлози, царински орган може да продужи рок за период од 60 дана. У том случају, пре истека рока од 120 дана, царински орган обавештава подносиоца захтева о разлозима за продужење.

Рок од 120 дана из става 2. овог члана може да се продужи ако подносилац захтева, у току провере испуњености критеријума, предузме све мере у циљу испуњавања тих критеријума и о предузетим мерама обавести надлежни царински орган.

Ако би због резултата провере која се врши у складу са чланом 31. ове уредбе захтев вероватно могао бити одбијен, царински орган надлежан за издавање, пре него што одбије захтев, доставља подносиоцу захтева налазе и даје му могућност да се у року од 30 дана изјасни о наводима из налаза, при чему се рок од 120 дана за издавање сертификата ОПС прекида.

Ако се одбије захтев за издавање сертификата ОПС, не укидају се аутоматски постојећа одобрења издата у складу са царинских прописима.

Царински орган о одбијеном захтеву, уз образложење своје одлуке, обавештава подносиоца захтева. Одлука о одбијању захтева саопштава се подносиоцу захтева у року из ст. 2, 3. и 4. овог члана.

2. Правна дејства сертификата ОПС

2.1. Опште одредбе

Члан 33.

Сертификат ОПС почиње да важи десетог дана од дана издавања.

Рок важности сертификата ОПС није ограничен.

Царински орган надзире испуњеност прописаних критеријума и услова од стране овлашћеног привредног субјекта.

Царински орган надлежан за издавање сертификата поново врши процену испуњености критеријума и услова, у случају:

- 1) значајнијих промена одговарајућих прописа,
- 2) основане сумње да овлашћени привредни субјект више не испуњава одговарајуће критеријуме и услове.

Када се сертификат ОПС изда подносиоцу захтева од чијег оснивања је протекло мање од три године, у току прве године након издавања сертификата врши се појачани надзор.

При спровођењу поступка из ст. 3. и 4. овог члана, примењује се и члан 31. став 3. ове уредбе.

2.2. Суспензија статуса овлашћеног привредног субјекта

Члан 34.

Царински орган надлежан за издавање сертификата суспендује статус овлашћеног привредног субјекта ако:

- 1) утврди неусаглашеност са критеријумима или условима за добијање сертификата ОПС,
- 2) постоји основана сумња да је овлашћени привредни субјект извршио радњу због које може да се покрене одговарајући поступак и која је повезана са кршењем царинских прописа.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, царински орган може да одлучи да не суспендује статус овлашћеног привредног субјекта ако, имајући у виду број и обим царинских поступака овлашћеног привредног субјекта, сматра да је прекршај занемарљив и да не доводи у сумњу „добру веру” овлашћеног привредног субјекта.

Пре доношења одлуке о суспензији, царински орган обавештава овлашћеног привредног субјекта о томе. Овлашћени привредни субјект има право да у року од 30 дана од дана овог обавештавања предузме све неопходне мере за отклањање уочених недостатака и/или да изнесе свој став.

Суспензија се примењује одмах, ако је то потребно због врсте и степена претње за безбедност и сигурност грађана, јавног здравља и животне средине.

Ако лице које поседује сертификат ОПС, у року од 30 дана из става 3. овог члана не отклони недостатке из става 1. тачка 1) овог члана, надлежни царински орган обавештава привредни субјект да му је статус овлашћеног привредног субјекта суспендован на период од 30 дана и омогућава му да предузме одговарајуће мере за отклањање недостатака.

Ако лице које поседује сертификат ОПС изврши радњу из става 1. тачка 2) овог члана, царински орган суспендује статус овлашћеног привредног субјекта све док траје судски поступак. О томе обавештава имаоца сертификата.

Када овлашћени привредни субјект није у могућности да отклони недостатке у року од 30 дана, али може да обезбеди доказ да услови могу да се испуне ако би се период суспензије продужио, царински орган суспендује статус овлашћеног привредног субјекта за још 30 дана.

Члан 35.

Суспензија не утиче на царинске поступке који су започети пре суспензије и још нису окончани.

Суспензија не утиче аутоматски на било које одобрење које је било издато без обзира на сертификат ОПС, осим ако разлози за суспензију не утичу и на то одобрење.

Суспензија не утиче аутоматски на одобрење за примену царинских поједностављења која су била додељена на основу сертификата ОПС и за које су услови још увек испуњени.

Ако привредни субјект који поседује сертификат ОПС из члана 21. став 1. тачка 3) ове уредбе, не испуни само услове из члана 30. ове уредбе, статус овлашћеног привредног субјекта се делимично суспендује и на његов захтев може да се изда нови сертификат ОПС из члана 21. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Члан 36.

Ако је привредни субјект предузео потребне мере у циљу испуњавања услова и критеријума за добијање статуса овлашћеног привредног субјекта, царински орган надлежан за издавање сертификата повлачи суспензију и о томе обавештава привредни субјект. Суспензија може да се повуче и пре истека рока из члана 34. ст. 3. или 5. ове уредбе.

У случају из члана 35. став 5. ове уредбе, царински орган који је суспендовао сертификат, тај сертификат обнавља, што за последицу има укидање сертификата ОПС из члана 21. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Ако привредни субјект не предузме неопходне мере у периоду суспензије из члана 34. ст. 3. или 5. ове уредбе, царински орган надлежан за издавање одузима сертификат ОПС.

У случају из члана 35. став 5. ове уредбе, царински орган одузима оригинал сертификата ОПС, а важи само нови сертификат ОПС из члана 21. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Члан 37.

Овлашћени привредни субјект који је привремено у немогућности да испуни неки од критеријума из члана 21. ове уредбе, може од царинског органа да захтева суспензију статуса овлашћеног привредног субјекта. У том случају, овлашћени привредни субјект о томе обавештава царински орган надлежан за издавање сертификата, уз навођење датума до ког ће поново бити способан да испуни критеријуме, о свим мерама које планира да предузме, као и о планираном временском оквиру.

Ако овлашћени привредни субјект не отклони недостатке у року који је навео у свом обавештењу, царински орган надлежан за издавање сертификата може да одобри разумно продужење рока, под условом да је овлашћени привредни субјект поступао у „доброј вери”. У свим другим случајевима сертификат ОПС се укида.

Ако у периоду суспензије, лице коме је суспендован статус овлашћеног привредног субјекта не предузме захтеване мере, примењују се одредбе члана 38. ове уредбе.

2.3. Одузимање сертификата ОПС

Члан 38.

Царински орган надлежан за издавање сертификата одузима сертификат ОПС:

- 1) ако овлашћени привредни субјект не предузме мере из члана 36. став 1. ове уредбе,
- 2) ако је овлашћени привредни субјект извршио озбиљан прекршај царинских прописа и нема више право жалбе,
- 3) ако овлашћени привредни субјект не предузме потребне мере у периоду суспензије из члана 37. ове уредбе,
- 4) на захтев овлашћеног привредног субјекта.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, царински орган може да одлучи да не одузме сертификат ако, имајући у виду број или обим царинских поступака овлашћеног привредног субјекта, сматра да је прекршај занемарљив и да не доводи у питање „добру веру” овлашћеног привредног субјекта.

Одузимање сертификата производи дејство наредног дана од дана пријема обавештавања од стране лица коме је одузет статус овлашћеног привредног субјекта.

У случају сертификата ОПС из члана 21. став 1. тачка 3) ове уредбе, када привредни субјект не испуни само услове из члана 30. ове уредбе, царински орган надлежан за издавање одузима сертификат и издаје нов сертификат ОПС из члана 21. став 1. тачка 1) ове уредбе.

Привредном субјекту се, у року од три године од дана одузимања сертификата ОПС, не може издати нови сертификат ОПС, осим у случајевима одузимања из става 1. тач. 3) и 4) овог члана.

3. Размена података

Члан 39.

Овлашћени привредни субјект обавештава царински орган надлежан за издавање сертификата о свим околностима које настану након издавања сертификата, а које би могле да утичу на важење или садржај сертификата.

Ако царински орган одузме одобрење овлашћеног привредног субјекта за коришћење царинских поједностављења из чл. 215, 218, 223, 226, 230, 231, 237, 238. став 1. и члана 423. ове уредбе, издато на основу сертификата ОПС, о томе обавештава царински орган који је издао сертификат ОПС.

Члан 40.

За размену података и комуникацију између царинских органа, као и за обавештавање других надлежних органа и привредних субјеката користи се електронски систем информисања и комуникације, који су узајамним договором, дефинисали ти органи и царински органи.

Применом система из става 1. овог члана, надлежни органи и царински органи чувају и имају приступ следећим информацијама:

- 1) електронским путем прослеђеним подацима о захтевима,
- 2) сертификатима ОПС и, ако је могуће, подацима о њиховим изменама, одузимању или суспензији статуса овлашћеног привредног субјекта,
- 3) свим осталим одговарајућим подацима.

Царински орган надлежан за издавање сертификата обавештава царински орган надлежан за анализу ризика о издавању, изменама, одузимању сертификата ОПС или о суспензији статуса овлашћеног привредног субјекта.

Управа царина може, уз претходну сагласност овлашћених привредних субјеката, да јавно објави на интернету списак овлашћених привредних субјеката, који се редовно ажурира.

Глава IV ПОРЕКЛО РОБЕ

1. Непреференцијално порекло робе

1.1. Обрада или прерада на основу које се стиче статус производа с пореклом

Члан 41.

Правила о непреференцијалном пореклу робе односе се на обраду или прераду која испуњава критеријуме из члана 34. Царинског закона и даје производима порекло земље у којој је извршена обрада или прерада, и то за текстил и текстилне производе из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе, као и за друге производе, осим текстила и текстилних производа.

У сврху примене правила из става 1. овог члана поједини појмови имају следеће значење:

- 1) земља: Република Србија или друга земља,
- 2) надлежни орган: орган или тело који је надлежан за издавање уверења о пореклу робе.

1.1.1. Текстил и текстилни производи из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе

Члан 42.

Обрада или прерада на основу које се добијени производ сврстава у тарифни број номенклатуре Царинске тарифе који је различит од тарифног броја у који су били сврстани употребљени материјали без порекла, сматра се потпуном прерадом.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, за производе из Листе обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би добијени производ стекао статус производа са пореклом (Текстил и текстилни производи из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе) која је дата у Прилогу 8, само одређени поступци наведени у колони 3 ове листе који се односе на сваки добијени производ посебно, сматрају се потпуном прерадом, било да она укључује или не промену тарифног броја.

Начин примене правила из листе из става 2. овог члана наведен је у Уводним напоменама уз Листу обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би добијени производ стекао статус производа са пореклом из Прилога 7.

Члан 43.

За текстил и текстилне производе из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе потпуна прерада наведена у члану 42. ове уредбе, сматра се обрадом или прерадом којом се стиче порекло у складу са чланом 34. Царинског закона.

Члан 44.

Недовољна обрада или прерада за стицање статуса производа са пореклом у смислу члана 43. ове уредбе обухвата, без обзира да ли је настала промена тарифног броја или не, следеће:

1) одржавање робе у добром стању током превоза и складиштења (проветравање, простирање, сушење, уклањање оштећених делова и сл.),

2) једноставне поступке са робом који се састоје од отклањања прашине, просејавања или заштићивања, разврставања, класификовања, састављања (укључујући састављање комплета), прања, расечања,

3) радње које обухватају:

(1) промене паковања, растављање и поновно састављање омота,

(2) једноставно стављање у вреће, сандуке, кутије, причвршћивање на картице и сл. и остали једноставни поступци паковања,

4) стављање ознака, натписа и других обележја на производе или њихова паковања,

5) једноставно састављање делова ради израде готовог производа,

6) комбинација два или више поступака из тач. 1) - 5) овог члана.

1.1.2. Производи осим текстила и текстилних производа
из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе

Члан 45.

За добијене производе из Листе обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би добијени производ стекао статус производа са пореклом (Производи осим текстила и текстилних производа из Одељка XI номенклатуре Царинске тарифе) који су дати у Прилогу 9, поступци из колоне 3 Прилога, сматрају се довољном обрадом или прерадом на основу које се стиче статус производа са пореклом у смислу члана 34. Царинског закона.

Начин примене правила из Прилога 9. наведен је у уводним напоменама из Прилога 7.

1.1.3. Заједничке одредбе за све производе

Члан 46.

Када је, у складу са правилима наведеним у прилозима 8. и 9, одређено да роба стиче статус производа са пореклом, ако вредност употребљених материјала без порекла не прелази одређени проценат цене производа франко фабрика, наведени проценат израчунава се тако да:

1) „вредност” означава царинску вредност при увозу употребљених материјала без порекла или, ако тај податак није познат или га није могуће утврдити, прву цену коју је могуће утврдити, а која се плаћа за такве материјале у земљи прераде,

2) „цена франко фабрика” означава цену франко фабрика добијеног производа умањену за све домаће порезе који се враћају или би се могли вратити након извоза таквог производа,

3) „вредност настала као резултат поступака састављања” означава увећану вредност производа која произлази из самог његовог састављања, заједно са свим поступцима дораве и контроле, односно из уграђивања свих делова пореклом из земље у којој су предметни поступци извршени, укључујући добит и опште трошкове настале у тој земљи као резултат поступака.

1.2. Посебна правила за резервне делове

Члан 47.

Прибор, резервни делови и алати који се испоручују заједно с одређеном опремом, машином, уређајем или возилом који су део њихове стандардне опреме, сматрају се производима истог порекла као та опрема, машина, уређај или возило.

Основни резервни делови неопходни за употребу опреме, машине, уређаја или возила који су стављени у слободан промет или су претходно извезени сматрају се

производима истог порекла као та опрема, машина, уређај или возило, ако су испуњени услови прописани одредбама овог члана и чл. 48 – 53. ове уредбе.

Члан 48.

Претпоставка о пореклу резервних делова из члана 47. ове уредбе прихвата се само:

- 1) ако је то неопходно за увоз у земљу одредишта, и
- 2) ако уграђивање основних резервних делова у предметну опрему, машину, уређај или возило у фази производње не би онемогућило стицање статуса производа са пореклом у земљи производње те опреме, машине, уређаја или возила.

Члан 49.

Опрема, машина, уређај или возило је роба из Одељка XVI, XVII и XVIII номенклатуре Царинске тарифе.

Основни резервни делови су делови:

- 1) неопходни за рад производа из става 1. овог члана стављених у слободан промет или претходно извезених,
- 2) карактеристични за те производе и
- 3) намењени њиховом редовном одржавању и замени делова исте врсте који су оштећени или су постали неупотребљиви.

Члан 50.

Код подношења захтева надлежном органу за издавање уверења о пореклу за основне резервне делове у смислу члана 47. ове уредбе, рубрика б уверења (редни број артикла, ознаке, број и врсте пакета, опис робе) и захтев који се на њу односи треба да садржи изјаву подносиоца захтева да је наведена роба намењена за редовно одржавање претходно извезене опреме, машине, уређаја или возила, са тачним подацима о наведеној опреми, машини, уређају или возилу.

Подносилац захтева, кад год је могуће, треба да наведе податке о уверењу о пореклу (број и датум и назив органа који је уверење издао) које је пратило увезену опрему, машину, уређај или возило, а за чије се одржавање делови намењени.

Члан 51.

Када се порекло основних резервних делова у смислу члана 47. ове уредбе мора доказивати за њихово стављање у слободан промет у Републици Србији уз подношење уверења о пореклу, уверење треба да садржи податке наведене у члану 50. ове уредбе.

Члан 52.

Ради правилне примене одредаба чл. 47 – 53. ове уредбе, надлежни орган може да захтева додатне доказе, а нарочито:

1) рачун или копију рачуна у вези са опремом, машином, уређајем или возилом стављеним у слободан промет или претходно извезеним,

2) уговор или копију уговора или неке друге исправе која доказују да је испорука извршена као део редовне услуге одржавања.

1.3. Примена одредби у вези са уверењима о пореклу

1.3.1. Одредбе у вези са уверењима о пореклу

Члан 53.

Када се приликом увоза порекло робе доказује или се мора доказати подношењем уверења о пореклу, то уверење мора да испуњава следеће услове:

1) да је издато од надлежног органа који је за то овлашћен од стране земље издаваоца,

2) да садржи податке потребне за идентификацију робе на коју се односи, нарочито:

(1) број и врсту пакета, ознаке и бројеве,

(2) врсту робе,

(3) бруто и нето тежину робе; ови подаци се могу заменити другим, на пример бројем или запремином, у случају да је роба подложна значајним променама у тежини приликом превоза, односно у случају да се њена тежина не може утврдити или се и иначе утврђује на основу тих других података,

(4) назив пошиљаоца;

3) да се недвосмислено може утврдити да је роба на коју се односи, пореклом из одређене земље.

Члан 54.

Привредна комора Србије издаје уверење о домаћем непреференцијалном пореклу робе.

Уверење о домаћем пореклу робе издаје се на писмени захтев подносиоца.

Образац уверења о домаћем пореклу робе и образац захтева за издавање уверења о домаћем пореклу робе, дати су у Прилогу 10.

Члан 55.

Царински орган који спроводи поступак извозног царинења, на писмени захтев заинтересованог лица издаје уверење о пореклу робе за тканине израђене на ручним разбојима, производе од текстила ручно израђене у народној радиности и традиционалне ручно израђене фолклорне производе од текстила, који се по непреференцијалном третману извозе у земље Европске уније у складу са Споразумом о трговини текстилним производима између Републике Србије и Европске заједнице.

Уверења из става 1. овог члана сачињавају се и подносе на обрасцима датим у прилозима 11. и 12.

Члан 56.

Надлежни орган који издаје уверење о пореклу робе, ако то налажу околности, нарочито ако је подносилац захтева редовни извозник одређене робе, може одлучити да не тражи захтев за сваки извозни поступак, под условом да се поступа у складу с прописима који се односе на порекло.

Када то захтевају услови трговине може се издати једна или више копија уверења о пореклу. Копије се издају у складу са чланом 54. став 3. ове уредбе.

Члан 57.

Образац уверења из члана 54. став 3. ове уредбе је величине 210 x 297 mm. Образац не сме бити дужи од осам милиметара односно краћи од највише пет милиметара. Образац мора бити штампан на белом папиру без механичких делова на коме се може писати. Тежина папира мора бити најмање 64 g/m² или између 25 и 30 g/m² кад се користи папир за ваздушну пошту. Као подлога у сепији мора бити утиснут „guilloche” узорак, што омогућава да било какво фалсификовање механичким или хемијским средствима буде уочљиво.

Надлежни орган може задржати право штампања обрасца уверења о пореклу робе или тај посао поверити овлашћеној штампарији, у том случају, на сваком уверењу мора бити наведено такво одобрење. На сваком обрасцу уверења о пореклу робе мора стајати назив и адреса штампарије или знак по којем је штампарија препознатљива и на обрасцу мора бити написан или печатом утиснут серијски број по коме је препознатљив.

Члан 58.

Образац захтева и уверење о домаћем пореклу робе попуњавају се рачунаром, писаћом машином или својеручно, великим штампаним словима и мастилом, на српском и енглеском језику или у зависности од обичаја и захтева трговине, на неком другом језику.

Члан 59.

Уверење о пореклу робе из члана 54. ове уредбе мора имати серијски број по коме је препознатљив. Захтев за издавање уверења о пореклу робе и сви примерци уверења морају носити исти број.

Надлежни орган може бројчано означити такве документе према редоследу издавања.

Члан 60.

Надлежни орган утврђује које додатне податке, ако их има, треба навести у захтеву, и те додатне податке треба свести на најмању могућу меру.

Члан 61.

Надлежни орган који је издао уверење о пореклу робе чува захтеве најмање две године.

Захтеви се могу чувати и у облику копија, под условом да у складу с важећим прописима имају исту доказну снагу.

Члан 62.

Уверење о домаћем пореклу робе може се издати накнадно, након обављеног извоза робе на коју се односи, ако при извозу није било издато због грешке, ненамерних пропуста или посебних околности насталих при извозу робе.

У захтеву за накнадно издавање уверења о домаћем пореклу робе извозник је дужан да наведе место и датум извоза робе на које се уверење о домаћем пореклу робе односи, и да наведе разлоге за свој захтев.

Привредна комора Србије може издати уверење о домаћем пореклу робе накнадно само по обављеној провери да се подаци у захтеву извозника слажу са подацима у одговарајућем документу.

Уверење о домаћем пореклу робе које је накнадно издато мора у рубрици "Примедбе" да садржи следећу напомену на српском и енглеском језику: „НАКНАДНО ИЗДАТО” / „ISSUED RETROSPECTIVELY”.

Члан 63.

У случају крађе, нестанка или уништења уверења о домаћем пореклу робе, извозник може да затражи од Привредне коморе Србије да му изда дупликат уверења који се попуњава на основу извозне документације којом располаже. Рубрика "Примедбе" дупликата уверења о домаћем пореклу робе мора да садржи следећу напомену на српском и енглеском језику: „ДУПЛИКАТ” / „DUPLICATE”.

Дупликат из става 1. овог члана, на коме мора бити назначен датум издавања првог (оригиналног) уверења о домаћем пореклу робе, важи од датума издавања првог уверења.

Члан 64.

Ако је роба за коју је издато уверење о домаћем непреференцијалном пореклу робе под царинским надзором, може се на захтев корисника заменити првобитно уверење о домаћем пореклу робе са једним или више уверења о домаћем пореклу робе, ако је то потребно ради слања свих или неких производа у царинско подручје или ван царинског подручја.

1.3.2. Друга уверења о роби

Члан 65.

Ако се при извозу или увозу робе од извозника или увозника захтевају уверење о крајњем кориснику, уверење о вишој сили, уверење о пореклу робе из треће земље и уверење о роби која се извози након поступка активног оплемењивања, та уверења издаје, односно оверава Привредна комора Србије.

Докази из става 1. овог члана издају се на основу писменог захтева увозника односно извозника, који уз захтев прилажу:

1) за уверење о крајњем кориснику робе - изјаву да ће се роба користити за тачно одређену сврху на територији Републике Србије и да неће бити реекспортирана, податке о увознику, крајњем кориснику и достављачу робе, као и роби која се увози,

2) за уверење о вишој сили - потврду о наступању околности више силе коју издаје надлежни орган, организација или институција,

3) за уверење о пореклу робе из треће земље - изворно уверење о пореклу робе, које је издао надлежни орган у земљи порекла робе или земљи увоза,

4) за уверење о роби која се извози након поступка активног оплемењивања - изворно уверење о пореклу робе, које је издао надлежни орган у земљи порекла робе или земљи увоза и одобрење царинског органа за поступак активног оплемењивања.

Привредна комора Србије ће, по потреби, прописати начин издавања доказа из става 1. овог члана, као и садржину уверења, у складу са законом, овом уредбом или међународним уговором.

Начин попуњавања и обрасци уверења о пореклу робе из треће земље и уверења о роби која се извози након поступка активног оплемењивања дати су у Прилогу 10.

2. Преференцијално порекло робе

2.1. Заједничке одредбе

Члан 66.

У сврху примене правила о преференцијалном пореклу робе, поједини појмови имају следеће значење:

1) *израда* је било која врста обраде или прераде, укључујући састављање или посебне поступке.

2) *материјал* је било који састојак, сировина, компонента или део итд. који се користи у изради производа.

3) *производ* је производ који се израђује, чак и ако је намењен за каснију употребу у неком другом поступку израде.

4) *роба* су и материјали и производи.

5) *царинска вредност* је вредност утврђена у складу са Споразумом о примени члана VII Општег споразума о царинама и трговини (СТО Споразум о царинској вредности) из 1994. године.

6) *цена франко фабрика* из Прилога 17. значи цену плаћену за производ произвођачу у страни корисници у чијој је производњи, или производној јединици обављена последња обрада или прерада, под условом да та цена укључује вредност свих употребљених материјала, уз одбитак унутрашњих пореза који се враћају или се могу вратити након извоза добијеног производа.

7) *вредност материјала* из Прилога 17. значи царинску вредност у време увоза употребљених материјала без порекла или, ако она није позната и не може се утврдити, прву цену која се може утврдити а која се за те материјале плаћа у Републици Србији или у страни корисници. Када је потребно утврдити „вредност материјала са пореклом”, овај став се примењује *mutatis mutandis*.

8) *додата вредност* је цена производа на паритету франко фабрика, умањена за царинску вредност сваког укљученог материјала са пореклом из друге стране кориснице или, ако царинска вредност није позната и не може се утврдити, прва цена која се може утврдити, а која се за те материјале плаћа у тој страни корисници.

9) *главе и тарифни бројеви* су главе и тарифни бројеви (четвороцифрени бројеви) коришћени у номенклатури која чини Хармонизовани систем назива и шифарских ознака роба (у даљем тексту: Хармонизовани систем или ХС).

10) *сврстан* се односи на сврставање производа или материјала у одређени тарифни број.

11) *пошиљка* су производи које један извозник истовремено шаље једном примаоцу или производи обухваћени једним превозним документом за њихову допрему од извозника до примаоца или, у недостатку таквог документа, производи обухваћене једном фактуром.

12) *страна корисница* је земља или територија према којој се примењују преференцијалне тарифне мере које је Република Србија једнострано донела у односу на друге државе, групе држава или територије.

Члан 67.

Када је утврђивање порекла робе потребно ради примене преференцијалних тарифних мера, то порекло се утврђује у складу са правилима о преференцијалном пореклу робе из ове уредбе или међународним споразумом којим су предвиђена правила о пореклу робе.

Члан 68.

Преференцијално порекло робе утврђује се на основу доказа о пореклу робе који су прописани овом уредбом или међународним споразумом.

Ако је међународним споразумом предвиђена могућност поједностављења у доказивању порекла робе, царински орган на основу писменог захтева издаје одобрење за то поједностављење.

При издавању одобрења из става 2. овог члана царински орган узима у обзир:

- 1) гаранције подносиоца захтева у вези с правилном употребом одобрених поједностављења,
- 2) поузданост подносиоца захтева у спровођењу царинских поступака.

Члан 69.

Ради остваривања преференцијалног поступања са робом на основу општих шема преференцијала (Generalized System of Preferences - GSP), српско порекло робе доказује се уверењем о пореклу робе FORM A. Образац уверења FORM A дат је у Прилогу 13.

Уверење о пореклу робе FORM A издаје Привредна комора Србије на писмени захтев извозника, ако су испуњени прописани услови, за примену у земљи - даваоцу преференцијала.

Друга уверења о српском пореклу робе који се користе ради преференцијалног тарифног поступања издају царинарнице, осим ако међународним споразумом који предвиђа такво поступање није предвиђена надлежност другог органа или тела.

Члан 70.

Добављач робе у унутрашњем промету (у даљем тексту: добављач) мора да на захтев купца изда доказ о пореклу робе – изјаву добављача, ако се за робу, која се извози захтева издавање уверења о преференцијалном пореклу робе, без обзира на то да ли ће роба бити извезена у непромењеном стању или ће бити прерађена, дорађена или уграђена у другу робу.

Изјава добављача може се издати за сваки посао посебно (краткорочна изјава) или за период који не сме бити дужи од 12 месеци (дугорочна изјава).

Краткорочна изјава добављача издаје се на обрасцу који је дат у Прилогу 14.

Дугорочна изјава добављача издаје се на обрасцу који је дат у Прилогу 15.

Члан 71.

Привредна комора Србије и други надлежни органи, захтеве за издавање уверења о пореклу робе, као и друге исправе, морају чувати најмање три године од дана издавања.

2.2. Опште одредбе о преференцијалном пореклу

2.2.1. Одређење појма „производи с пореклом”

Члан 72.

Ради спровођења одредаба које уређују преференцијалне тарифне мере које је Република Србија једнострано донела у односу на друге државе, групе држава или територије (у даљем тексту: страна корисница), сматрају се:

1) производи у потпуности добијени у страни корисници у складу са чланом 73. ове уредбе,

2) производи добијени у страни корисници, у чијој су изради употребљени и други материјали, осим оних из тачке 1. овог става, под условом да је на тим производима извршена довољна обрада или прерада у складу са чланом 74. ове уредбе.

Ради примене одредаба чл. 66- 98. ове уредбе, производи са пореклом из Републике Србије, у складу са ставом 3. овог члана, који су након извоза у страни корисници били подвргнути обради или преради која превазилази поступке из члана 75. ове уредбе, сматрају се производима са пореклом те стране кориснице.

Одредбе става 1. овог члана, примењују се *mutatis mutandis* у сврху одређивања порекла робе добијене у Републици Србији.

Члан 73.

Сматра се да су у потпуности добијени у страни корисници или Републици Србији:

1) минерални производи извађени из земљишта или с морског дна (подморја) у страни корисници или Републици Србији,

2) биљни производи убрани или пожњевени у страни корисници или Републици Србији,

3) живе животиње, окоћене и узгојене у страни корисници или Републици Србији,

4) производи добијени од живих животиња узгојених у страни корисници или Републици Србији,

5) производи добијени ловом или риболовом у страни корисници или Републици Србији,

6) производи морског риболова и други производи који су извађени из мора ван територијалних вода стране кориснице или Републике Србије, њиховим пловилима,

7) производи добијени или произведени на бродовима-фабрикама у страни корисници или Републици Србији искључиво од производа из тачке 6),

8) прикупљени употребљавани предмети у страни корисници или Републици Србији, погодни само за рециклирање сировина, укључујући употребљаване аутомобилске гуме које се могу користити само за протектирање или као отпад,

9) отпад и отпадни материјал добијен из производних делатности обављених у страни корисници или Републици Србији,

10) производи извађени с морског дна (подморја) или из слоја земље испод тог морског дна изван територијалних вода стране кориснице или Републике Србије, под условом да имају искључива права на експлоатацију,

11) роба произведена у страни корисници или Републици Србији искључиво од производа наведених под тач. 1) -10) овог става,

Изрази „њихова пловила” и „бродови-фабрике” из става 1. тач. 6) и 7) овог члана, примењују се искључиво на пловила и бродове - фабрике:

1) који су регистровани или уписани у страни корисници или Републици Србији,

2) који плове под заставом те стране кориснице или Републике Србије,

3) који су најмање 50% у власништву држављана те стране кориснице или Републике Србије или предузећа са седиштем у тој страни корисници или Републици Србији, чији су директор или директори, председник управног или надзорног одбора као и већина чланова тих одбора држављани те стране кориснице или Републике Србије и у којима, додатно, у случају партнерстава или друштава с ограниченом одговорношћу, најмање половина капитала припада тој страни корисници или Републици Србији или јавним телима односно држављанима те стране кориснице или Републике Србије,

4) на којима су капетан и официри држављани те стране кориснице или Републике Србије, и

5) на којима су најмање 75% посаде држављани те стране кориснице или Републике Србије.

Пловила која плове ван територијалних вода стране кориснице или Републике Србије, укључујући и бродове-фабрике на којима се улов риба обрађује или прерађује, сматраће се за део територије стране кориснице или Републике Србије, под условом да су испуњени услови из става 2. овог члана.

Члан 74.

Ради примене одредаба члана 72. ове уредбе производи који нису у потпуности добијени у страни корисници или Републици Србији, сматрају се довољно обрађеним или прерађеним, уколико су испуњени услови из Листе обраде или прераде коју треба извршити на материјалима без порекла како би прерађени производ могао да стекне статус производа са пореклом (у даљем тексту: Листа обраде или прераде), дата у Прилогу 17. Начин примене правила из Прилога 17. одређен је у уводним напоменама које су дате у Прилогу 16.

Условима из Листе обраде или прераде, за све производе који су обухваћени том листом, утврђује се степен обраде или прераде који мора да се изврши на материјалима без порекла, који се користе у производњи и примењују се само на те материјале.

Ако се производ који је стекао статус производа са пореклом тиме што су испуњени услови из Листе обраде или прераде употреби као материјал у производњи неког другог производа, на њега се не примењују услови које мора да испуњава

производ у који се уграђује и неће се узети у обзир материјали без порекла који су можда употребљени у његовој производњи.

Члан 75.

Обрадом или прерадом недовољном за стицање статуса производа са пореклом, без обзира на то да ли су испуњени услови из члана 74. ове уредбе, сматрају се следеће радње:

- 1) за очување робе у добром стању за време превоза и складиштења,
- 2) растављање и састављање пошилики,
- 3) прање, чишћење, уклањање прашине, корозије, уља, боје или других материја за прекривање,
- 4) пеглање или пресовање текстила,
- 5) једноставно бојење и полирање,
- 6) љуштење и млевење (делимично или у целини), полирање и глазирање жита и пиринча,
- 7) бојење шећера или обликовање шећерних коцки; млевење шећера (делимично или у целини),
- 8) уклањање коштица и љуски, гуљење воћа, орашчића и поврћа,
- 9) брушење, једноставно дробљење или једноставно резање,
- 10) просејавање, пребирање, сортирање, разврставање, градирање и спаривање (укључујући и састављање гарнитуре производа),
- 11) једноставно паковање у тегле, конзерве, чутуре, кесице, сандуке, учвршћивање на картоне или плоче и сл, као и други начини паковања,
- 12) лепљење или штампање ознака, налепница, натписа и других сличних знакова за разликовање производа и њихове амбалаже,
- 13) једноставно мешање истих или различитих производа, када једна или више компоненти мешавине не задовољава услове из овог одељка који омогућавају да се они могу сматрати производима са пореклом из стране уговорнице,
- 14) једноставно склапање делова да би се произвео целовит производ, или растављање производа на делове,
- 15) комбинација две или више радњи из тач. 1) - 14) става 1. овог члана,
- 16) клање животиња.

Код утврђивања да ли су обраде или прераде које су обављене на целом производу недовољне у смислу става 1. овог члана, узимају се у обзир све радње обављене на том производу у страни корисници или у Републици Србији.

Члан 76.

Квалификациона јединица, за примену одредаба чл. 66-98. ове уредбе, је конкретни производ који се сматра основном јединицом, за сврставање према номенклатури Хармонизованог система, тако да:

1) кад се производ који се састоји од групе или делова предмета сврстава у један тарифни број Хармонизованог система, таква целина чини једну квалификациону јединицу,

2) кад се пошилка састоји од више истих производа сврстаних у исти тарифни број Хармонизованог система, сваки производ узима се појединачно.

Када је, у складу са Основним правилом 5. Хармонизованог система за потребе сврставања, амбалажа укључена заједно са производом, она ће бити укључена и за потребе утврђивања порекла робе.

Члан 77.

У изради одређеног производа могу се користити материјали без порекла, под условом да њихова укупна вредност не прелази 10 % цене производа франко фабрика.

Када се у Листи, из члана 74. ове уредбе, наводи један или више процената као максимална вредност материјала без порекла, тај проценат се не сме прекорачити применом одредбе става 1. овог члана.

На производе који се сврставају у Главе 50 - 63. Хармонизованог система не примењују се одредбе овог члана.

Члан 78.

Прибор, резервни делови и алат испоручени са опремом, машином, уређајем или возилом, који су део опреме и укључени су у њену цену или који нису посебно фактурисани, сматрају се саставним делом те опреме, машине, уређаја или возила.

Члан 79.

Сетови у смислу Основног правила 3. за примену Хармонизованог система сматрају се производима са пореклом када све компоненте сета имају порекло. Међутим, када се сет састоји од компоненти са пореклом и производа без порекла, сматраће се производом са пореклом под условом да вредност компоненти без порекла не прелази 15% цене сета франко фабрика.

Члан 80.

Да би се утврдило да ли је неки производ са пореклом, није потребно утврђивати порекло елемената који би могли бити употребљени у његовој производњи, и то:

1) енергија и гориво,

- 2) постројења и опрема,
- 3) машине и алати,
- 4) роба која не улази, нити је предвиђено да уђе у састав готовог производа.

Члан 81.

Услови за стицање статуса производа са пореклом у случајевима предвиђеним чланом 72. ове уредбе, морају бити без прекида стално испуњени у Републици Србији или страни корисници.

Ако се производи пореклом из Републике Србије или стране кориснице који су извезени у неку трећу земљу враћају, не сматрају се производима са пореклом, осим ако се царинским органима не докаже да:

- 1) су производи који су враћени истоветни са производима који су били извезени, и
- 2) производи нису били подвргнути никаквим поступцима, осим оним који су били потребни за њихово очување у добром стању док су се налазили у тој земљи или током извоза.

Члан 82.

Преференцијалне тарифне мере примењују се искључиво на производе са пореклом који задовољавају услове из ове уредбе и који се директно транспортују између Републике Србије и стране кориснице, без преласка преко територија других земаља. Производи који представљају једну пошиљку могу се транспортовати и преко територија других земаља, при чему је, ако то налажу околности, на тим територијама могућ и њихов претовар или привремено складиштење, под условом да ти производи остају под царинским надзором у земљи транзита или складиштења и да нису подвргнути никаквим поступцима осим истовара, поновног утовара или било ког другог поступка намењеног њеном очувању у добром стању.

Производи са пореклом могу се цевоводима превозити без прекида и преко других територија, који нису територије стране кориснице или Републике Србије.

Као доказ да су испуњени услови из става 1. овог члана, надлежном царинском органу земље увознице подноси се:

- 1) јединствени транспортни документ који обухвата пут од земље извознице кроз земљу транзита, или
- 2) потврда коју издаје царински орган државе транзита, која садржи:
 - (1) тачан опис производа,
 - (2) датуме истовара и поновног утовара производа, односно укрцаја или искрцаја, са назнаком, ако је то потребно, назива брода или другог превозног средства које се користи,
 - (3) потврду о условима под којима је роба остала у држави транзита, или
- 3) друге документе који могу да послуже као доказ, у недостатку докумената из тач. 1) и 2) овог става.

Члан 83.

На производе са пореклом који су из стране кориснице послати ради излагања у некој трећој земљи и након изложбе продати ради увоза у Републику Србију, при увозу ће се примењивати одредбе члана 72. ове уредбе, под условом да се царинском органу у Републици Србији поднесу докази о томе:

1) да је извозник те производе послао из стране кориснице у земљу у којој се изложба одржавала и да их је тамо изложио,

2) да је извозник те производе продао или на неки други начин уступио неком лицу у Републици Србији,

3) да су производи испоручени за време или одмах после изложбе, у стању у коме су и били упућени на изложбу, и

4) да производи, након упућивања на изложбу, нису били коришћени ни за какву другу сврху осим показивања на изложби.

Доказ о пореклу мора бити поднесен царинском органу Републике Србије на уобичајен начин. На њему мора стајати име и адреса изложбе. По потреби се могу захтевати додатни писани доказ о условима, под којима су производи били излагани.

Одредбе става 1. овог члана односе се на изложбе, сајмове и друге јавне приредбе трговинског, индустријског, пољопривредног или занатског карактера, осим оних које се организују у приватне сврхе у трговачким радњама или просторијама ради продаје стране робе, за време чијег одржавања роба остаје под царинским надзором.

2.2.2. Потврда о пореклу

Члан 84.

Производи пореклом из стране кориснице остварују право на примену преференцијалних тарифних мера из члана 72. ове уредбе, након подношења једног од следећих доказа:

1) уверења о пореклу робе EUR.1, које је дато у Прилогу 18, или

2) у случајевима наведеним у члану 89. став 1. ове уредбе, изјаве, која је дата у Прилогу 19, а коју извозник даје на фактури, отпремници или неком другом комерцијалном документу у којем се даје довољно детаљан опис предметних производа на основу којих они могу да се идентификују (у даљем тексту: изјава на фактури).

Члан 85.

Производи са пореклом у смислу овог одељка имају право на примену преференцијалних тарифних мера из члана 72. ове уредбе приликом увоза у Републику Србију, под условом да су, у складу са чланом 82. ове уредбе били директно превезени, а након подношења уверења о пореклу робе EUR.1, које су издали царински или други надлежни органи у страни корисници извозници и под условом да је страна корисница:

1) доставила царинском органу Републике Србије све податке који се захтевају у складу са чланом 96. ове уредбе и

2) да пружа помоћ Републици Србији на тај начин што царинском органу Републике Србије дозвољава да провери веродостојност документа или тачност података о стварном пореклу предметних производа.

Уверење о пореклу робе EUR.1 може бити издато само у случајевима када служи као доказ у сврху примене преференцијалних тарифних мера из члана 72. ове уредбе.

Уверење о пореклу робе EUR.1 издаје се само на писани захтев извозника или његовог овлашћеног заступника. Захтев се сачињава на обрасцу који је дат у Прилогу 18. и који се попуњава у складу са одредбама чл. 84 – 95. ове уредбе.

Надлежни органи стране кориснице извознице или Републике Србије чувају захтеве за издавање уверења о кретању EUR.1 најмање три године.

Извозник или његов овлашћени заступник уз захтев прилаже и документа, којима се доказује да производи који се извозе испуњавају услове за издавање уверења о кретању EUR.1.

Извозник преузима обавезу да ће на захтев надлежних органа поднети све додатне доказе које они могу да захтраже ради утврђивања тачности статуса порекла производа који имају право на примену преференцијалних тарифних мера, као и да ће пристати на сваки преглед његове књиговодствене евиденције и на сваку проверу коју предузму наведени органи у вези са околностима под којима су производи добијени.

Уверење о пореклу робе EUR.1 издају надлежни органи стране кориснице или царински орган Републике Србије, ако се производи који се извозе могу, у складу са одредбама овог одељка, сматрати производима са пореклом.

Уверење о пореклу EUR.1 представља документарни доказ за примену преференцијалних тарифних мера наведених у члану 72. ове уредбе, а надлежни органи стране кориснице или царински орган у Републици Србији одговорни су за проверу порекла производа, као и других навода у уверењу.

Ради провере испуњености услова наведених у ставу 5. овог члана, надлежни органи стране кориснице или царински орган Републике Србије, имају право да затраже све документарне доказе или изврше све провере које сматрају неопходним.

Надлежни органи стране кориснице или царински орган Републике Србије су у обавези да обезбеде да обрасци наведени у ставу 1. овог члана буду на прописан начин попуњени.

Датум издавања уверења о пореклу робе EUR.1 наводи се у делу уверења који је резервисан за царинске органе.

Уверење о кретању EUR.1 издају надлежни органи стране кориснице или царински орган Републике Србије приликом извоза производа на које се уверење односи. Уверење се ставља на располагање извознику чим се извоз изврши или обезбеди.

Члан 86.

У случајевима када се на захтев увозника и под условима које одреди царински орган Републике Србије, увозе у више пошилики растављени или несастављени производи у смислу Основног правила 2. под (а) за примењивање Царинске тарифе,

који припадају одељцима XVI и XVII или тар. бр. 7308 и 9406 Царинске тарифе, подноси се јединствени доказ о пореклу за те производе при увозу прве пошилике.

Члан 87.

Докази о пореклу подносе се надлежном царинском органу, у складу са чланом 87. Царинског закона. Царински орган може да тражи превод доказа о пореклу и може, такође, да тражи да се уз увозну декларацију приложи и изјава увозника којом се потврђује да производи испуњавају услове за примену овог одељка.

Члан 88.

Уверење о пореклу робе EUR.1, може се изузетно издати накнадно, након извоза робе на коју се односи, под условом да:

- 1) уверење није било издато приликом извоза робе због грешке, ненамерних пропуста или посебних околности, или
- 2) се царинском органу на задовољавајући начин докаже да је уверење о пореклу робе EUR.1 било издато, али да због техничких разлога није било прихваћено приликом увоза.

Надлежни царински орган може накнадно да изда уверење о пореклу робе EUR.1, када провери да подаци, наведени у захтеву извозника одговарају подацима из одговарајућих извозних докумената и да уверење о пореклу робе EUR.1 које испуњава прописане услове није већ издато.

Уверење о пореклу робе EUR.1 које је накнадно издато мора у рубрици „Примедбе” имати уписано на српском и енглеском језику: „НАКНАДНО ИЗДАТО” / „ISSUED RETROSPECTIVELY”.

Члан 89.

У случају крађе, губитка или уништења уверења о пореклу робе EUR.1, извозник може да затражи од надлежног царинског органа да му изда дупликат уверења који се попуњава на основу извозне документације којом та царинска испостава располаже.

Дупликат из става 1. овог члана мора у рубрици „Примедбе” имати уписано на српском и енглеском језику: „ДУПЛИКАТ” / „DUPLICATE”.

У дупликат из става 1. овог члана уписује се датум издавања првог (оригиналног) уверења о пореклу робе EUR.1 и он важи од тог датума.

Члан 90.

Изјаву на фактури може дати:

- 1) овлашћени извозник у смислу члана 91. ове уредбе, или
- 2) било који извозник пошилике која се састоји од једног или више пакета „производа са пореклом”, чија укупна вредност не прелази 6.000 евра под условом да се помоћ предвиђена чланом 85. став 1. ове уредбе примењује и у овом поступку.

Изјава на фактури се може дати ако се предметни производи могу сматрати производима пореклом из Републике Србије или друге стране кориснице и ако задовољавају остале захтеве у складу са овом уредбом.

Извозник који подноси изјаву на фактури мора у сваком тренутку, на захтев царинских или других надлежних органа земље извознице да поднесе све одговарајуће исправе којима се доказује да предметна роба има статус производа с пореклом, као и да задовољава остале захтеве у складу са овом уредбом.

Изјаву на фактури извозник ће сачинити тако што ће на рачуну, доставници или другој комерцијалној исправи откуцати, одштампати или утиснути у печатном облику изјаву чија је форма прописана овом уредбом, а у складу са одредбама националног законодавства земље извознице. Ако је изјава написана руком, мора бити написана мастилом и штампаним словима.

Извозник својеручно потписује изјаву на фактури. Овлашћени извозник из члана 91. ове уредбе није дужан да потпише изјаву на фактури ако царинским органима да писмену изјаву о преузимању одговорности за сваку изјаву на фактури која гласи на његово име.

У случајевима наведеним у ставу 1. тачка 2) овог члана за коришћење изјаве на фактури важе следећи услови:

- 1) изјава на фактури сачињава се за сваку појединачну пошиљку,
- 2) ако је на роби која се налази у пошиљци већ извршена провера у земљи извозници у вези са одређивањем статуса робе са пореклом, извозник може да се на то позове у изјави на фактури.

Одредбе става 6. тачка 1) овог члана не искључују обавезу извозника, да испуни било које друге формалности, прописане царинским или поштанским прописима.

Изјаву на фактури може дати извозник у тренутку извоза производа на које се односи или након извоза, под условом да се у земљу увозницу достави најкасније две године након увоза производа на које се односи.

Члан 91.

Царински орган Републике Србије може да овлашћење извознику (у даљем тексту: овлашћени извозник), који често испоручује производе пореклом из Републике Србије, да даје изјаву на фактури без обзира на вредност предметних производа. Извозник који подноси захтев за овлашћење из овог става мора царинском органу дати све гаранције које су неопходне за утврђивање статуса производа са пореклом као и за испуњавање других услова прописаних овом уредбом.

Царински орган, у оправданим условима, може одобрити статус овлашћеног извозника.

Царински орган ће овлашћеном извознику доделити број царинског овлашћења који се уноси у изјаву на фактури.

Царински орган врши контролу овлашћеног извозника у поступању са одобрењем које му је издато.

Царински орган у сваком тренутку може да опозове своје одобрење. Царински орган ће то учинити када овлашћени извозник не може да пружи гаранције наведене у

ставу 1. овог члана, не испуњава услове наведене у ставу 2. овог члана или на други начин непрописно користи издато овлашћење.

Члан 92.

Докази о пореклу важе четири месеца од дана издавања у земљи извозници, и у том року морају бити поднесени царинским органима у земљи увозници.

Докази о пореклу који се царинском органу земље увознице подносе након крајњег рока за подношење, из става 1. овог члана, могу се прихватити ради примене преференцијалних тарифних мера у случају да је до неподношења тих доказа пре истека крајњег рока дошло због ванредних околности.

Царински орган земље увознице, у осталим случајевима кашњења приликом подношења доказа, може да прихвати доказе о пореклу када се производи пријаве за царињење пре истека крајњег рока.

На захтев увозника и у складу са условима које је утврдио царински орган у земљи увозници, приликом увоза прве пошиљке царинском органу може бити поднето јединствено уверење о пореклу робе, и то:

1) ако се роба увози у оквиру трговинског аранжмана веће комерцијалне вредности,

2) ако је роба предмет истог купопродајног уговора и ако су стране уговорнице основане у земљи извозници или у Републици Србији,

3) ако се роба сврстава у исти тарифни број Царинске тарифе Републике Србије,

4) ако се ради о роби истог извозника коју прима исти увозник и за коју се увозне царинске формалности обављају код истог царинског органа у Републици Србији.

Поступак ће се примењивати за количине и за период одређен од стране надлежног царинског органа. Овај период не може, ни под каквим околностима, бити дужи од три месеца.

Члан 93.

Производи, које физичка лица као мале пакете шаљу другим физичким лицима, или су део личног пртљага путника, сматраће се производима са пореклом, за које важе мере преференцијалног царинског поступања у складу са чланом 72. ове уредбе, без потребе подношења уверења о пореклу робе EUR.1 или изјаве на фактури, под условом да се ови производи не увозе у комерцијалне сврхе и да су декларисани као производи који задовољавају услове за стицање статуса производа са пореклом и да нема сумње у истинитост такве изјаве.

Повремени увоз производа за личну употребу примаоца или путника или чланова њихових породица, неће се сматрати увозом у комерцијалне сврхе, ако се из природе и количине производа види, да се не увозе у комерцијалне сврхе.

Укупна вредност поменутих производа производа не сме прелазити 500 евра у динарској противвредности у случају малих пакета или 1.200 евра у динарској противвредности услучају производа који чине део личног пртљага путника.

Члан 94.

Ако се утврде незнатна одступања између података у доказу о пореклу и података у исправама који су поднети царинском органу земље увоза ради спровођења царинског поступка за увоз, таква одступања сама по себи неће чинити доказ о пореклу неважећим и ништавним, ако је на прописан начин утврђено да та исправа одговара роби која је пријављена.

Очигледне формалне грешке, као на пример грешке у куцању, у доказу о пореклу неће бити разлог одбијања те исправе, ако те грешке нису такве да стварају сумњу у веродостојност изјава датих у тој исправи.

2.2.3. Методе административне сарадње

Члан 95.

Стране кориснице достављају царинском органу Републике Србије називе и адресе органа, који се налазе на њиховој територији, а који су овлашћени да издају уверења о пореклу робе EUR.1, заједно са узорком отиска печата које ти органи користе, као и називе и адресе органа који су надлежни за контролу уверења о пореклу робе EUR.1 и изјаве на фактури. Печати важе од датума када царински орган Републике Србије добије њихове узорке. Када се достављање података врши у оквиру измена раније достављених података, царински орган Републике Србије наводи датум ступања на снагу нових печата, а према упутствима надлежних органа у странама корисницама. Ти подаци су за службену употребу; међутим, када роба треба да се пусти у слободан промет, надлежни царински органи могу да дозволе да увозник или од њега на прописан начин овлашћен заступник прегледа узорке отисака печата који се наводе у овом ставу.

Царински орган Републике Србије доставља странама корисницама узорке отисака печата који се користе за издавање уверења о пореклу робе EUR.1.

Члан 96.

Накнадна провера доказа о пореклу обављаће се насумице (методом случајног узорка) или у сваком случају оправдане сумње царинских органа земље увознице у исправност таквих доказа, стварно порекло робе о којој се ради или испуњавање других услова из овог поглавља.

Ради примене одредбе става 1. овог члана, царински органи земље увознице су дужни да врате доказе о пореклу робе (EUR.1 или изјаву на фактури), ако су били поднети, или копију тих исправа, надлежним царинским органима земље извознице, уз навођење разлога за проверу, где је то потребно. Све прибављене исправе и подаци који указују на то да су наводи у доказу о пореклу нетачни, биће достављени као доказ уз захтев за проверу.

Ако царински орган Републике Србије одлучи да суспендује преференцијалне тарифне мере за конкретне производе у складу са чланом 72. ове уредбе, у очекивању резултата провере, увознику ће бити понуђено преузимање робе уз све потребне мере предострожности.

Ако царински орган Републике Србије добије захтев за проверу порекла робе из земље увознице, дужна је да одмах предузме све потребне радње за проверу. У том циљу има право да затражи све потребне доказе и изврши увид у пословне књиге извозника или другу проверу коју сматра потребном.

Резултати провере ће у најкраћем могућем року, а најкасније у року од десет месеци) бити прослеђени царинским органима земље увознице. Резултати провере морају јасно да покажу да ли су исправе веродостојне и да ли се може сматрати да су предметни производи пореклом из Републике Србије или неке друге стране кориснице, као и да ли задовољавају остале услове из овог поглавља.

Ако у случају основане сумње одговор не стигне у року од 10 месеци од дана подношења захтева за проверу или ако одговор не садржи податке довољне за утврђивање веродостојности конкретне исправе или стварног порекла производа, царински органи који су поднели захтев за проверу ће, осим у изузетним околностима, ускратити право на повлашћени третман.

Ако поступак накнадне провере или било који други расположиви доказ указују да се одредбе овог поглавља крше, страна корисница извозница мора, на сопствену иницијативу или на захтев Управе царина Републике Србије обавити прикупљање потребних информација и утврдити тачност таквих информација ради нужности утврђивања и спречавања таквих кршења. У тим случајевима може представник Републике Србије учествовати у утврђивању чињеница.

У сврхе накнадне провере, копије уверења о пореклу као и други извозни документи у вези са њима чувају се најмање три године.

Члан 97.

Царински орган Републике Србије предузеће све потребне мере које ће осигурати да производи који су предмет трговине, а који се у току транспорта задржавају у слободној зони на територији Републике Србије, и уз које је приложен доказ о пореклу, не буду замењени другом робом, као и да не буду подвргнути другим поступцима, осим уобичајених поступака којима је циљ њено очување у добром стању.

Изузетно, од одредбе става 1. овог члана, у случају да су производи пореклом из стране кориснице, увезени у слободну зону на подручју Републике Србије, уз које је приложен доказ о пореклу, подвргнути обради или преради, царински орган Републике Србије дужан је да на захтев извозника изда ново уверење о пореклу робе EUR.1, ако је извршена обрада или прерада у складу са одредбама овог поглавља.

Глава V ЦАРИНСКА ВРЕДНОСТ РОБЕ

1. Опште одредбе

Члан 98.

За утврђивања царинске вредности примарни метод је „трансакцијска вредност” из члана 39. Царинског закона, усклађена са одредбама чл. 46. и 47. тог закона.

Када се царинска вредност не може утврдити у складу са чланом 39. Царинског закона на утврђивање те вредности примењују се методе из чл. 40 - 45. Царинског закона.

Члан 99.

Када се царинска вредност не може утврдити према одредбама члана 39. Царинског закона треба да се консултацијама између царинског органа и увозника омогући размена информација о царинској вредности истоветне или сличне увезене робе, уз поштовање пословне тајне, са циљем да се одреди царинска вредност робе.

Члан 100.

Ради примене одредаба чл. 38 - 57. Царинског закона, које се односе на утврђивање царинске вредности и чл. 98 – 132 ове уредбе, примењује се и Прилог 20.

Одредбе чланова наведених у првој колони Прилога 20. тумаче се и примењују заједно са напоменама наведеним у другој колони тог прилога.

Ако је приликом утврђивања царинске вредности неопходно позвати се на општепризнате рачуноводствене принципе, примењују се одредбе Прилога 21. (рачуноводствени принципи).

Члан 101.

У сврху утврђивања царинске вредности у складу са овом уредбом, поједини појмови имају следећа значења:

1) Споразум јесте Споразум о примени члана VII Општег споразума о царинама и трговини из 1994. године, (закључен у оквиру мултилатералних трговинских преговора од 1973. до 1979. године), а на који се позива члан 45. став 1. тачка 1) Царинског закона,

2) произведена роба обухвата робу гајену, израђену или вађену из рудника,

3) истоветна роба је роба произведена у истој земљи која је у сваком погледу иста, што обухвата њена физичка својства, квалитет и углед. Незнатне разлике у изгледу неће спречити да се роба, која одговара овој дефиницији, сматра истоветном,

4) слична роба означава робу која је произведена у истој земљи и која, иако није у свим погледима слична, има сличне карактеристике и састав материјала који јој омогућава да врши исте функције и може да замени робу о којој је реч у комерцијалном смислу. Међу чиниоцима које треба размотрити приликом утврђивања да ли је роба слична су: квалитет, углед и постојање заштитног знака,

5) роба исте врсте или групе означава робу која спада у групу или асортиман робе коју производи одређена индустрија или одређени индустријски сектор и обухвата истоветну или сличну робу,

6) роба се неће сматрати „истоветном робом” или „сличном робом” ако није произведена у истој земљи као и роба која се вреднује,

7) „истоветна роба” и „слична роба”, зависно од случаја, не укључују робу која обухвата као саставни део или одражава пројектовање, развој, уметнички рад,

обликовање, планове и цртеже за које није извршено усклађивање сходно члану 46. став 1. тачка 2) алинеја 4. Царинског закона, јер су ти елементи урађени у Републици Србији.

Члан 102.

Ради примене одредаба чл. 38 – 57. Царинског закона које се односе на утврђивање царинске вредности и чл. 98 – 132 ове уредбе, сматраће се да су лица повезана само ако:

- 1) припадају групи функционера или директора другог предузећа,
- 2) су законом признати пословни партнери,
- 3) су послодавац и запослено лице,
- 4) лице посредно или непосредно поседује, контролише или држи 5% или више деоница или гласова једног и другог лица,
- 5) једно од њих посредно или непосредно контролише друго,
- 6) оба лица посредно или непосредно контролише неко треће лице,
- 7) заједно посредно или непосредно контролишу неко треће лице, или
- 8) су чланови исте породице. Лица ће се сматрати члановима исте породице само ако су у једном од следећих односа:

- (1) супруг и супруга,
- (2) родитељ и дете,
- (3) брат и сестра (било да су од истих родитеља или да се ради о полубрату или полусестри),
- (4) родитељи родитеља и унуци,
- (5) браћа/сестре родитеља и нећаци,
- (6) родитељи супруга/супруге и зетови и снахе,
- (7) супружници браће и сестара.

Ради примене чл. 98 – 132 ове уредбе, лица која су међусобно пословно повезана тако што је једно од њих искључиви заступник, дистрибутер или искључиви концесионар другог, без обзира на то како је описано, сматраће се повезаним ако потпадају под критеријуме става 1. овог члана.

Члан 103.

Ради утврђивања царинске вредности из члана 39. Царинског закона, за робу за коју цена није стварно плаћена у време утврђивања вредности у царинске сврхе, цена која треба да се плати за измирење обавеза у наведено време, по правилу се узима као основица за царинску вредност.

Члан 104.

Ако је роба декларисана за стављање у слободан промет део веће количине исте робе купљене у оквиру једне трансакције, стварно плаћена цена или цена која треба да се плати у складу са одредбом члана 39. став 1. Царинског закона, сразмерни је део укупне цене који одговара односу између количине декларисане робе и укупне количине купљене робе.

Сразмерна подела стварно плаћене цене или цене која треба да се плати примењује се и у случају губитка дела испоручене робе или оштећења робе која се вреднује насталог пре стављања у слободан промет.

Ако је после стављања робе у слободан промет продавац умањео стварно плаћену цену или цену која треба да се плати, тако умањена цена ће бити узета у обзир приликом утврђивања царинске вредности у складу са одредбама члана 39. Царинског закона ако царински орган утврди да:

- 1) је роба имала недостатке у време прихватања декларације за стављање у слободан промет,
- 2) је продавац умањео цену у вези са извршењем гарантне обавезе предвиђене уговором о продаји робе закљученим пре стављања робе у слободан промет,
- 3) недостатак робе није узет у обзир приликом закључења уговора о продаји робе.

Стварно плаћена цена или цена која треба да се плати умањена у складу са одредбама става 3. овог члана, може се узети у обзир приликом утврђивања царинске вредности само ако је до промене дошло најкасније 12 месеци од дана прихватања декларације за стављање робе у слободан промет.

Члан 105.

Ако стварно плаћена цена или цена која треба да се плати у смислу члана 39. став 1. Царинског закона укључује и износ било каквог унутрашњег пореза који се примењује на предметну робу у земљи порекла или земљи извозници, наведени износ не улази у царинску вредност под условом да се надлежном царинском органу може доказати да је предметна роба ослобођена или ће бити ослобођена од тога у корист купца.

Члан 106.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 39. Царинског закона, чињеница да је роба која је предмет продаје декларисана за стављање у слободан промет, сматраће се одговарајућим показатељем да се ради о продаји за извоз у царинско подручје Републике Србије. У случају узастопних препродаја које су претходиле утврђивању царинске вредности, тим показатељем сматраће се само последња продаја која је претходила уносу робе у царинско подручје Републике Србије или продаја која се десила у Републици Србији пре стављања робе у слободан промет.

Ако је декларисана цена која се односи на продају која је претходила последњој продаји на основу које је роба унета у царинско подручје Републике Србије, царинском органу мора да се докаже да се ова продаја десила ради извоза на царинско подручје Републике Србије.

Приликом примене ст. 1. и 2. овог члана, сходно се примењују чл. 127 - 131. ове уредбе.

Ако се роба користи у трећој земљи од тренутка продаје до тренутка стављања у слободан промет, царинска вредност не мора бити трансакцијска вредност.

Купац не мора да испуњава никакве друге услове осим да је странка у купопродајном уговору.

Члан 107.

Ако се, приликом утврђивања царинске вредности применом члана 39. став 1. тачка 2) Царинског закона, утврди да продаја или цена увозне робе подлеже неком услову или ограничењу чија вредност може да се утврди у односу на робу чија се вредност утврђује, та вредност сматраће се посредним плаћањем купца продавцу и делом стварно плаћене цене или цене која треба да се плати под условом да се услов или ограничење не односе на:

- 1) активност на коју се примењује члан 39. став 5. Царинског закона; или
- 2) елемент у погледу којег се на стварно плаћену цену или цену која треба да се плати, треба додати износ према одредбама члана 46. Царинског закона.

Члан 108.

У сврху примене члана 39. став 5. Царинског закона, маркетинг активности су све активности које се односе на рекламирање или промовисање продаје предметне робе и све активности које се односе на давање јемства или гаранције за ту робу.

Ако такве активности предузме купац, сматра се да их је предузео за свој рачун чак и ако их изврши у склопу испуњавања обавеза за које је одговоран купац након склапања уговора са продавцем.

Члан 109.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 40. Царинског закона (трансакцијска вредност истоветне робе):

- 1) примењује се трансакцијска вредност истоветне робе продате на истом комерцијалном нивоу и у приближно истој количини као и роба која се вреднује,
- 2) трансакцијска вредност робе коју је произвело друго лице узима се у обзир само када се, према ст. 1. и 2. тог члана, не може утврдити трансакцијска вредност за истоветну робу коју је произвело исто лице које је произвело и робу која се вреднује,
- 3) под појмом трансакцијска вредност истоветне увезене робе подразумева се царинска вредност претходно утврђена према члану 39. Царинског закона и усклађена на начин прописан чланом 40. ст. 2. и 3. Царинског закона.

Члан 110.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 41. Царинског закона (трансакцијска вредност сличне робе):

1) примењује се трансакцијска вредност сличне робе продате на истом комерцијалном нивоу и у приближно истој количини као и роба која се вреднује,

2) трансакцијска вредност робе коју је произвело друго лице узима се у обзир само када се, према ст. 1. и 2. тог члана, не може утврдити трансакцијска вредност за сличну робу коју је произвело исто лице које је произвело и робу која се вреднује,

3) под појмом трансакцијска вредност сличне увезене робе подразумева се царинска вредност претходно утврђена према члану 39. Царинског закона и усклађена на начин прописан чланом 41. ст. 2. и 3. Царинског закона.

Члан 111.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 43. Царинског закона, под појмом јединична цена по којој се увезена роба продаје у највећем броју јединица, сматра се цена по којој се највећи број јединица продаје лицима која нису повезана са лицима од којих ту робу купују на првом комерцијалном нивоу, након увоза, на којем се врше такве продаје.

Свака продаја у Републици Србији лицу које обезбеђује, било посредно или непосредно, бесплатно или по сниженој цени, а за употребу у вези са производњом и продајом за извоз увезене робе, било који од елемената наведених у члану 46. став 1. тачка 2) Царинског закона, неће се узимати у обзир приликом утврђивања јединичне цене у смислу члана 43. Царинског закона.

Ради примене члана 43. став 2. Царинског закона, израз „у најкраћем року” подразумева рок до којег је продаја увезене робе или истоветне или сличне робе извршена у довољној количини да би се утврдила јединична цена.

Члан 112.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 44. Царинског закона (обрачуната вредност), царински органи не могу захтевати нити приморати лице које нема седиште или пребивалиште у смислу члана 5. став 1. тачка 2) Царинског закона да омогући преглед или дозволи приступ било ком рачуну или другој евиденцији ради утврђивања ове вредности. Царински орган може, ради утврђивања царинске вредности према овом члану, у другој држави, проверавати обавештења добијена од произвођача робе уз његов пристанак, под условом да су органи те државе благовремено обавештени и да се не противе тој провери.

Трошкови или вредност материјала и прераде, из члана 44. став 1. тачка 1) Царинског закона, укључују трошкове елемената из члана 46. став 1. тачка 1) алинеје друга и трећа Царинског закона, као и одговарајући део вредности сваког производа или услуге из члана 46. став 1. тачка 2) Царинског закона које, посредно или непосредно, испоручи купац ради производње увезене робе.

Вредност елемената из члана 46. став 1. тачка 2) алинеја четврта Царинског закона, урађених у Републици Србији, укључује се само у мери у којој се ти елементи наплаћују од произвођача.

Ако се, ради утврђивања обрачунате вредности, употребе други подаци, а не они које је дао произвођач или који су дати у његово име, царински орган ће у складу са чланом 25. Царинског закона, обавестити декларанта, на његов захтев, о употребљеним подацима, њиховим изворима и обрачунима заснованим на њима.

Приликом утврђивања царинске вредности применом члана 44. Царинског закона, општи трошкови из става 1. тачка 2) тог члана су посредни и непосредни трошкови производње и продаје робе за извоз који нису наведени у члану 44. став 1. тачка 1) Царинског закона.

Члан 113.

Ако се амбалажа из члана 46. став 1. тачка 1) алинеја друга Царинског закона поново увози у више наврата, њена цена се, на захтев декларанта, на одговарајући начин, сразмерно распоређује у складу са општеприхваћеним рачуноводственим принципима.

Члан 114.

Трошкови истраживања и прелиминарних нацрта извршени ради предузимања активности из члана 46. став 1. тачка 2) алинеја четврта Царинског закона не укључују се у царинску вредност.

Члан 115.

Ако се царинска вредност утврђује применом неког другог метода, а не трансакцијске вредности, *mutatis mutandis* се примењују одредбе члана 47. став 1. тачка 3) Царинског закона.

Члан 116.

Царински орган може, на захтев заинтересованог лица, да одобри да, изузетно од одредби члана 46. став 2. и члана 47. Царинског закона, буду утврђени на бази одговарајућих и конкретних критеријума:

1) одређени елементи које треба додати стварно плаћеној цени или цени која треба да се плати, иако нису мерљиви у време настанка царинског дуга,

2) одређени трошкови и издаци које се не урачунавају у царинску вредност, ако износи тих дажбина нису исказани одвојено у време настанка царинског дуга.

У случајевима из става 1. овог члана, декларисана царинска вредност се не сматра привременом у смислу члана 209. став 2. ове уредбе.

Одобрење из става 1. овог члана царински орган може дати под следећим условима, ако:

1) спровођење процедура, прописаних чланом 221. ове уредбе, у датим околностима представља несразмерне административне трошкове;

2) се примена одредаба чл. 40 - 45. Царинског закона, чини неадекватном у датим околностима;

3) се оправдано може сматрати да износ увозних дажбина који треба наплатити за период обухваћен одобрењем неће бити мањи од оног који би био обрачунат када тог одобрења не би било;

4) услови конкуренције између привредних субјеката нису поремећени.

2. Одредбе које се односе на накнаде за коришћење ауторског права и лицендне накнаде

Члан 117.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 46. став 1. тачка 3) Царинског закона, сматра се да накнаде за коришћење ауторског права и лицендне накнаде значе плаћања за коришћење нарочито оних права која се односе на:

1) производњу увезене робе (нарочито патената, дизајна, модела и произвођачког know-how), или

2) продају за извоз увезене робе (нарочито заштитних знакова, патентираних модела), или

3) употребу или поновну продају увезене робе (нарочито ауторских права, производних процеса који су неодвојиво уграђени у увезену робу).

Када се царинска вредност увезене робе утврђује према одредбама члана 39. Царинског закона, накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде додају се стварно плаћеној цени или цени која треба да се плати само ако ово плаћање:

1) је у вези са робом чија вредност се утврђује, и

2) представља услов за продају те робе.

У случају из става 2. овог члана примењују се и одредбе члана 46. став 4. Царинског закона.

Члан 118.

Ако је увезена роба саставни део или компонента робе која се производи у Републици Србији, усклађивање стварно плаћене цене или цене која треба да се плати за увезену робу врши се ако се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде односе на ту робу.

Ако је роба увезена у растављеном стању, односно ако мора да прође кроз мању обраду пре продаје, као што је разблаживање или паковање, то не спречава да се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде сматрају повезаним са увезеном робом.

Ако се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде делом односе на увезену робу, а делом на друге састојке или саставне компоненте које су додате роби након увоза или на активности или услуге обављене након увоза, одговарајуће распоређивање вршиће се само на основу објективних и мерљивих података, у складу са напоменом уз члан 46. став 2. Царинског закона наведеном у Прилогу 20.

Члан 119.

Накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде, које се односе на коришћење заштитног знака, додају се стварно плаћеној цени или цени која треба да се плати за увезену робу само ако:

1) се накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде односе на робу која се даље продаје у истом стању или је предмет само мањих обрада након увоза,

2) се роба продаје на тржишту под заштитним знаком, који је на робу стављен пре или након увоза, а за који се плаћају накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде, и

3) купац не може слободно да набави такву робу од других добављача који нису повезани са продавцем.

Члан 120.

Ако купац плаћа накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде трећем лицу, сматра се да услови из члана 117. став 2. ове уредбе нису испуњени, осим ако продавац или лице које је повезано са њим захтева од купца да изврши то плаћање.

Члан 121.

Ако метод обрачуна износа накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде зависи од цене увезене робе, сматра се, ако се не докаже супротно, да је плаћање те накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде у вези са робом чија се вредност утврђује.

Ако се износ накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде обрачунава независно од цене увезене робе, плаћање те накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде може да се повеже са робом чија се вредност утврђује.

Члан 122.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 46. став 1. тачка 3) Царинског закона, земља у којој прималац накнаде за коришћење ауторског права или лицендне накнаде има седиште или пребивалиште није од материјалне важности.

3. Одредбе које се односе на место уласка у Републику Србију

Члан 123.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 46. став 1. тачка 5) и члана 47. став 1. тачка 1) Царинског закона, место уласка у царинско подручје Републике Србије је:

1) за робу која се превози железницом, водним путевима, друмским или ваздушним саобраћајем, место на којем се налази први царински орган,

2) за робу која се превози другим средствима, место где се прелази копнена граница царинског подручја Републике Србије.

4. Одредбе које се односе на трошкове превоза

Члан 124.

Ради утврђивања царинске вредности применом члана 46. став 1. тачка 5) и члана 47. став 1. тачка 1) Царинског закона:

1) ако се роба превози истим обликом транспорта до одредишта унутар царинског подручја Републике Србије, трошкови превоза се процењују пропорционално пређеној удаљености изван и унутар царинског подручја Републике Србије, осим ако се царинском органу доставе докази о трошковима који би настали према општим обавезним тарифама за превоз робе до места уласка у царинско подручје Републике Србије,

2) ако је роба фактурисана по цени на паритету „франко одредиште у царинском подручју Републике Србије” која одговара цени у месту уласка, трошкови превоза унутар Републике Србије не одузимају се од те цене. Одузимање трошкова превоза дозвољава се ако се царинском органу доставе докази да би цена на паритету „франко граница” била нижа од цене на паритету „франко одредиште у царинском подручју Републике Србије”,

3) ако је превоз бесплатан или га купац обавља сопственим превозним средством, трошкови превоза до места уласка, обрачунати у складу са уобичајеном тарифом која се примењује на исте облике транспорта, урачунавају се у царинску вредност.

Члан 125.

За поштанске пошиљке које се шаљу преко јединица поштанске мреже, поштарина наплаћена до одредишта, урачунава се у царинску вредност те робе, осим додатне поштарине наплаћене у Републици Србији.

Изузетно, усклађивање пријављене вредности трошковима из става 1. овога члана, не врши се приликом утврђивања вредности пошиљки које нису комерцијалне природе.

5. Одредбе које се односе на прерачунавање стране валуте

Члан 126.

Ако је за утврђивање царинске вредности неопходно да се износ у страниј валути прерачуна у динаре, страна валута се прерачунава у динаре према званичном средњем курсу утврђеном последњег радног дана недеље која претходи недељи у којој се утврђује царинска вредност.

Ако царински орган Републике Србије одобри декларанту да одређене детаље у вези са декларацијом за стављање робе у слободан промет у облику периодичне декларације, накнадно достави или допуни, овим одобрењем може се, на захтев декларанта, обезбедити да се елементи који су део царинске вредности, изражени у одређеној валути прерачунавају у динаре по јединственом курсу. У овом случају

примањује се курс који важи првог дана периода који је обухваћен наведеном декларацијом.

6. Пријављивање података о царинској вредности и документа који се прилажу

Члан 127.

Када је неопходно утврдити царинску вредност ради примене чл. 38. до 57. Царинског закона, уз декларацију за увезену робу подноси се и декларација која садржи податке који се односе на царинску вредност (декларација о царинској вредности робе)

Декларацију о царинској вредности робе из става 1. овог члана сачињава лице са пребивалиштем или седиштем у Републици Србији, у смислу Царинског закона, и поседује релевантне чињенице, као и лице без пребивалишта или седишта у Републици Србији које само повремено пријављује робу, ако то царински орган сматра оправданим.

Царински орган може да одустане од захтева да декларација о царинској вредности робе буде на прописаном обрасцу, ако се царинска вредност предметне робе не може утврдити према одредбама члана 39. Царинског закона. У том случају, лице из става 2. овог члана, доставља или обезбеђује да царинском органу буду достављени подаци неопходни за утврђивање царинске вредности према одредбама чл. 40-45. Царинског закона. Царински орган одређује начин и облик у којем ће наведени подаци бити достављени.

Лице из става 2. овог члана одговорно је за:

- 1) тачност и потпуност података наведених у декларацији о царинској вредности робе,
- 2) веродостојност докумената који су поднети у прилог тих података, и
- 3) обезбеђења додатних информација или докумената неопходних за утврђивање царинске вредности робе.

Члан 128.

Царински орган, осим ако је то неопходно ради правилне примене увозних дажбина, неће захтевати подношење целе или дела декларације из члана 127. став 1. ове уредбе, ако:

- 1) царинска вредност увезене робе у пошиљци не прелази 10 000 евра у динарској противвредности, под условом да се не ради о подељеним или вишеструким пошиљкама од истог пошиљаоца истом примаоцу, или
- 2) се ради о увозу некомерцијалне природе, или
- 3) декларисање није неопходно за примену Царинске тарифе или ако се царинске дажбине прописане Царинском тарифом не могу наплатити због посебних царинских одредби.

У случају континуиране испоруке робе истог продавца истом купцу под истим комерцијалним условима, царински орган може одустати од захтева да сви подаци из

члана 127. став 1. ове уредбе буду наведени у свакој декларацији, али ће их захтевати сваки пут када се околности промене и најмање једанпут у сваке три године.

Одустајање од захтева за подношење декларације о царинској вредности робе предвиђено овим чланом може се повући и царински орган може да захтева подношење те декларације када се утврди да услови које треба испунити ради одустајања нису били или више нису испуњени.

Члан 129.

Царински орган може одобрити одступања од прописане форме подношења података неопходних за утврђивања царинске вредности, ако се користи систем електронске обраде података или се за предметну робу подноси општа, периодична или збирна декларација.

Члан 130.

Лице из члана 127. став 2. ове уредбе, доставља царинском органу копију фактуре на основу које је пријављена вредност увезене робе.

Ако је царинска вредност пријављена у писменом облику, копију из става 1. овог члана задржава царински орган.

Члан 131.

Ако код царинског органа постоји основана сумња да пријављена вредност представља укупан износ који је плаћен или који треба да се плати у складу са чланом 39. Царинског закона, царински орган није дужан да утврђује царинску вредност увезене робе на основу метода трансакцијске вредности.

У том случају, царински орган може затражити додатне податке у складу са одредбама члана 127. став 4. ове уредбе. Ако сумња и даље постоји, царински орган дужан је да, пре него што донесе коначну одлуку, обавести лице на које се односи, писменим путем ако се тако захтева, о основама за сумњу и пружи му могућност да се изјасни. Коначна одлука и образложење, достављају се у писменој форми лицу на које се односе.

Глава VI УНОС РОБЕ У ЦАРИНСКО ПОДРУЧЈЕ

1. Опште одредбе

1.1. Унос робе

Члан 132.

Робу у царинско подручје Републике Србије уноси или преузима одговорност за унос робе возар.

Изузетно од става 1. овог члана:

1) у случају комбинованог превоза из члана 137. ове уредбе, возар је лице које управља превозним средством, које се, након уноса у царинско подручје Републике Србије, самостално креће, као активно превозно средство,

2) у случају водног транспорта или ваздушног саобраћаја, када постоји уговор из члана 138. ове уредбе, возар је лице које је закључило уговор и издало теретницу или ваздухопловни товарни лист за превоз робе у царинско подручје Републике Србије.

Увозна сажета декларација

Члан 133.

Увозна сажета декларација не подноси се за следећу робу:

- 1) електричну енергију,
- 2) робу која се преноси цевоводом,
- 3) писма, разгледнице, штампани материјале, укључујући и материјале на електронским носачима,
- 4) робу која се преноси у складу са правилима Светске поштанске конвенције,
- 5) робу, декларисану другим радњама из чл 184, 186. и 187. ове уредбе, осим палета, контејнера и превозних средстава за превоз друмом, железницом, ваздухом и водним путевима, која се превози на основу уговора о превозу,
- 6) робу која је део личног пртљага путника,
- 7) робу, за коју се може поднети усмена декларација у складу са чл. 179, 181. и 183. став 1. ове уредбе, осим палета, контејнера и превозних средстава за превоз друмом, железницом, ваздухом и водним путевима, која се превози на основу уговора о превозу,
- 8) робу обухваћену АТА и ЦПД карнетима,
- 9) робу, чији се превоз обавља у редовном линијском ваздушном или водним транспортом, на прописан начин у складу са овом уредбом, као и робу на броду или у ваздухоплову, која се превози између лука и аеродрома у Републици Србији, без пристајања или слетања у луци или на аеродрому ван царинског подручја Републике Србије,
- 10) робу, која је у складу са Бечком конвенцијом о дипломатским односима, од 18. априла 1961, Бечком конвенцијом о конзуларним односима, од 24. априла 1963. и другим конвенцијама или у складу са Њујоршком конвенцијом о специјалним мисијама, од 16. децембра 1969, ослобођена од плаћања дажбина,
- 11) оружје и војну опрему, које у царинско подручје Републике Србије, војним превозом или превозом који се обавља само за потребе војних органа, уносе органи надлежни за војну одбрану Републике Србије,
- 12) робу, која се уноси у царинско подручје Републике Србије непосредно са платформе - бушотине или платформе за производњу, којима управља лице основано у царинском подручју Републике Србије, и то:
 - (1) робу, уграђену у такве платформе за потребе њихове изградње, поправке, одржавања или адаптације,

- (2) робу, употребљену за оспособљавање или опремање наведених платформи,
- (3) потрештине, које се употребљавају, односно користе на наведеним платформама, и
- (4) безопасан отпад са наведених платформи,

13) робу у пошиљкама, чија вредност не прелази 25 евра у динарској противвредности, под условом да царински орган прихвати, уз сагласност привредног субјекта, да спроведе анализу ризика уз употребу информација садржаних у систему који користи привредни субјект, или информација које тај систем обезбеђује.

Члан 134.

Када је међународним споразумом предвиђено да се признају безбедносне провере које су обављене у држави извоза, примењиваће се услови из тог споразума.

1.2. Подношење увозне сажете декларације

Члан 135.

Увозна сажета декларација подноси се електронским путем, садржи податке који су прописани за такву врсту декларације и попуњава се на прописани начин.

Увозну сажету декларацију оверава лице које је подноси.

На подношење увозне сажете декларације сходно се примењују одредбе члана 159. став 1. ове уредбе.

Царински орган може да прихвати подношење увозне сажете декларације у писменој форми или на други прописан начин, у следећим случајевима:

- 1) ако рачунарски систем царинских органа није у функцији,
- 2) ако није у функцији електронска апликација лица које подноси увозну сажету декларацију.

Увозна сажета декларација у писменој форми садржи прописане податке.

По потреби, уз увозну сажету декларацију у писменој форми прилажу се товарни листови или друга одговарајућа документа.

Царински орган утврђује процедуру која ће се примењивати у случајевима из става 4. тачка 1) овог члана.

Царински орган одобрава употребу увозне сажете декларације у писменој форми из става 4. тачка 2) овог члана.

Увозну сажету декларацију у писменој форми потписује лице које је подноси.

Царински орган уноси у евиденцију увозне сажете декларације, одмах по њиховом пријему.

Царински орган одмах обавештава лице које је поднело увозну сажету декларацију о њеном евидентирању. Када увозну сажету декларацију подноси лице из члана 60. став 3. Царинског закона, царински орган о евидентирању обавештава и возара, ако је возар повезан са царинским системом.

Када увозну сажету декларацију подноси лице из члана 60. став 3. Царинског закона, царински орган може да сматра, осим у случају постојања супротних доказа, да је возар дао своју сагласност уговором и да је обавештен о поднетој декларацији.

Лице које је поднело захтев за измену увозне сажете декларације, царински орган одмах обавештава о евидентирању тих измена. Ако захтев за измену увозне сажете декларације поднесе лице из члана 60. став 3. Царинског закона, царински орган о евидентирању тих измена обавештава и возара, под условом да је возар од царинског органа захтевао да му се такво обавештење пошаље и да је повезан са царинским системом.

Ако, у року од 200 дана од датума подношења увозне сажете декларације, царински орган није обавештен о доласку превозног средства у складу са чланом 146. ове уредбе или роба није пријављена царинском органу у складу са чланом 148. ове уредбе, сматра се да увозна сажета декларација није поднета.

Члан 136.

Подаци који се у оквиру поступка транзита достављају царинском органу, могу се користити као увозна сажета декларација, ако су испуњени следећи услови:

- 1) роба се уноси у царинско подручје Републике Србије у оквиру поступка транзита,
- 2) подаци о транзиту размењују се применом информационе технологије и компјутерских мрежа,
- 3) подаци садрже све елементе које се захтевају за увозну сажету декларацију.

Ако се подаци о транзиту, који садрже све потребне елементе, размењују у року из члана 141. ове уредбе, сматра се да су захтеви из члана 135. ове уредбе испуњени, иако је роба била стављена у поступак транзита ван царинског подручја Републике Србије.

Члан 137.

У случају комбинованог превоза, при којем активно превозно средство, које улази у царинско подручје Републике Србије, само превози друго превозно средство, које ће, након уласка у царинско подручје Републике Србије, да се креће самостално као активно превозно средство, за подношење увозне сажете декларације одговорно је лице које ће управљати тим другим превозним средством.

Рок за подношење увозне сажете декларације одговара року који је за активна превозна средства, која улазе у царинско подручје Републике Србије, одређен у члану 141. ове уредбе.

Члан 138.

У случају водног транспорта или ваздушног саобраћаја, када постоји уговор о подели капацитета брода (slot charter) или ваздухоплова (codeshare), за подношење увозне сажете декларације одговорно је лице које је закључило уговор и издало

теретницу или ваздухопловни товарни лист, за превоз робе бродом, односно ваздухопловом, који је предмет тог уговора.

Члан 139.

Када активно превозно средство, које улази у царинско подручје Републике Србије, прво стигне у царинарницу која није била наведена у увозној сажетој декларацији (стварна улазна царинарница), возар или његов заступник о томе обавештава царинарницу наведен у увозној сажетој декларацији са поруком „захтев за преусмеравање”. То обавештење садржи све прописане податке и попуњава се на прописани начин. Овај став се не примењује у случајевима из члана 136. ове уредбе.

Улазна царинарница наведена у увозној сажетој декларацији одмах обавештава стварну улазну царинарницу о преусмеравању и о резултатима анализе ризика у погледу безбедности и сигурности.

Члан 140.

Лице из члана 135. ст. 1. и 4. ове уредбе дужно је, на захтев царинског органа, да покаже истоветну робу која није била истоварена из превозног средства, а наведена је у увозној сажетој декларацији, све док за робу није одређено царински дозвољено поступање или употреба.

Свако лице која располаже робом истовареном ради превоза или складиштења мора поново показати истоветну робу када год то царински орган захтева.

1.3. Рокови

Члан 141.

У случају ваздушног саобраћаја, увозна сажета декларација подноси се улазној царинарници у следећим роковима:

- 1) за летове на краћу удаљеност, најкасније до почетка лета ваздухоплова;
- 2) за летове на дужу удаљеност, најмање четири сата пре доласка на први аеродром у царинском подручју Републике Србије.

Лет на краћу удаљеност је лет који траје мање од четири сата, од последњег аеродрома поласка у другој држави до доласка на први аеродром у Републици Србији. Сви други летови сматрају се летовима на дужу удаљеност.

У случају железничког саобраћаја и водног транспорта, увозна сажета декларација подноси се улазној царинарници најмање два сата пре доласка у царинско подручје Републике Србије.

У случају друмског саобраћаја, увозна сажета декларација подноси се улазној царинарници најмање један сат пре доласка у царинско подручје Републике Србије.

Ако увозна сажета декларација није поднета електронском разменом података, рокови из става 1. тачка 1) и ст. 3. и 4. овог члана су најмање четири сата.

Ако рачунарски систем царинског органа привремено не ради, примењују се рокови из ст. 1 - 4. овог члана.

Члан 142.

Рокови из члана 141. ст. 1 - 4. ове уредбе не примењују се у следећим случајевима:

- 1) када је међународним споразумима предвиђено признавање безбедносних провера из члана 134. ове уредбе,
- 2) када се међународним споразумима захтева размена података из декларације у роковима који се разликују од рокова наведених у члану 141. ст. 1 - 4. ове уредбе,
- 3) у случају више силе.

Члан 143.

Ако се утврди да роба пријављена царинском органу, за коју се захтева подношење увозне сажете декларације, није обухваћена таквом декларацијом, лице које је унело робу или лице које је преузело одговорност за превоз робе у царинско подручје Републике Србије, дужно је да одмах поднесе увозну сажету декларацију.

Ако привредни субјект поднесе увозну сажету декларацију после истека рокова из члана 141. ове уредбе, то не спречава примену казних мере које су утврђене националним законодавством.

1.4. Анализа ризика

Члан 144.

По пријему података садржаних у увозној сажетој декларацији, улазна царинарница пре приспећа робе у царинско подручје Републике Србије врши одговарајућу анализу ризика, првенствено у погледу сигурности и безбедности. Када је увозна сажета декларација поднета другој царинарници, која није улазна и када су сви подаци сагласно члану 59. Царинског закона расположиви, улазна царинарница прихвата резултате анализе ризика, које је извршила друга царинарница, или те резултате узима у обзир ако сам врши анализу ризика.

Царинарница дужна је да заврши анализу ризика пре приспећа робе, под условом да је испоштован рок из члана 141. ове уредбе.

Када се роба, која није обухваћена увозном сажетом декларацијом у складу са чланом 133. тач. 3 – 8. и тач. 11 - 13 ове уредбе, уноси у царинско подручје Републике Србије, анализа ризика обавља се након пријављивања робе на основу сажете декларације за привремени смештај или декларације која обухвата наведену робу, када је то могуће.

За робу која је пријављена царинарници може се одобрити царински дозвољено поступање или употреба, након обављене анализе ризика.

Члан 145.

Када брод пристаје у више од једне луке или ваздухоплов слеће на више од једног аеродрома у царинском подручју Републике Србије и креће се између тих лука или аеродрома без пристајања у луци, односно без слетања на аеродром ван царинског подручја Републике Србије, увозна сажета декларација подноси се у првој луци или на првом аеродрому у Републици Србији, за сву робу која се превози. Царински органи у првој луци или на првом аеродрому уласка врше анализу ризика у погледу сигурности и безбедности за сву робу која се превози. Додатна анализа ризика те робе може се извршити у луци или на аеродрому где се роба истовара.

Када се утврди да ризик постоји, царински орган прве улазне луке или аеродрома предузима мере забране за пошиљке, које представљају тако велики ризик да се захтева непосредна интервенција и прослеђује резултате анализе ризика следећим лукама или аеродромима.

У следећим лукама или аеродромима у царинском подручју Републике Србије, за робу која се пријављује царини у тој луци или аеродрому примењују се одредбе члана 148. ове уредбе.

1.5. Обавештење о доласку

Члан 146.

Лице које управља активним превозним средством (возар), које улази у царинско подручје Републике Србије, или његов заступник обавештава прву улазну царинарницу о доласку превозног средства. Обавештење о доласку превозног средства садржи све податке неопходне за идентификацију увозних сажетих декларација поднетих за робу која се превози тим превозним средством. Расположиве методе обавештавања о доласку користе се кад год је то могуће.

Возило регистровано у иностранству које подлеже обавези регистрације у Републици Србији мора се писмено пријавити улазној (граничној) царинарници.

Изузетно од става 2. овог члана за путничко моторно возило са привременом регистрацијом (нпр: ZOLL, IT и др.), којим лице пролази преко царинског подручја не подноси се декларација за транзит.

2. Привремени смештај

Члан 147.

Роба допремљена царинском органу има статус робе у привременом смештају и смешта се у простор који одобри царински орган.

Ако су простори из члана 76. став 1. Царинског закона стално одобрени за привремени смештај робе, ти се простори називају „складишта за привремени смештај”.

Ако складиштем за привремени смештај из став 2. овог члана не управља царински орган, може се, ради спровођења царинских прописа, захтевати:

- 1) сукључарство царинског органа са имаоцем простора за привремени смештај,
- 2) да ималац простора за привремени смештај води евиденцију о роби која омогућава праћење кретања робе.

Члан 148.

Роба која није из Републике Србије, која се пријављује царинском органу, мора да буде обухваћена сажетом декларацијом за привремени смештај.

Сажету декларацију за привремени смештај подноси лице које пријављује робу или друго лице у његово име, најкасније у моменту пријављивања робе. Ако сажету декларацију за привремени смештај подноси лице, које не управља складиштем за привремени смештај, царински орган о томе обавештава лице које управља складиштем за привремени смештај, под условом да је то лице наведено у сажетој декларацији за привремени смештај и да је повезано у царински систем.

Сажета декларација за привремени смештај може да се поднесе на један од начина, које одреди царински орган:

- 1) позивањем на увозну сажету декларацију за предметну робу, допуњену појединостима из сажете декларације за привремени смештај,
- 2) сажетом декларацијом за привременни смештај и позивањем на увозну сажету декларацију за предметну робу,
- 3) товарним листом или другим транспортним документом, под условом да он садржи појединости из сажете декларације за привремени смештај, укључујући и позивање на увозну сажету декларацију за предметну робу.

Ако се предметна роба налази у привременом смештају или јој је одређено царински дозвољено поступање, а није напустила царинско подручје Републике Србије не захтева се позивање на увозну сажету декларацију.

Ако царински орган одобри, могу се користити подаци из трговачких, лучких или транспортних система евиденције.

Сажета декларација за привремени смештај може се поднети заједно са обавештењем о доласку из члана 146. ове уредбе, или може садржати то обавештење.

Ради примене члана 74. Царинског закона, сматра се да је сажета декларација за привремени смештај поднета на дан пријављивања робе.

Царински орган задржава сажету декларацију за привремени смештај ради провере да ли је роби обухваћеној том декларацијом одређено царински дозвољено поступање или употреба.

Сажета декларација за привремени смештај не подноси се када се, најкасније приликом подношења царинском органу:

- 1) роба пријављује за царински поступак или јој се одреди друго царински дозвољено поступање или употреба, или
- 2) се докаже да роба има статус домаће робе.

Ако је декларација поднета улазном царинском органу као увозна сажета декларација у складу са чланом 59. Царинског закона, царински орган прихвата декларацију одмах након пријављивања робе и роба се ставља у захтевани поступак, под условима који су прописани за тај поступак.

За страну робу која се налази у поступку транзита, као сажета декларација користи се примерак декларације за транзитни поступак намењен одредишном царинском органу.

Члан 149.

Лице које је поднело сажету декларацију дужно је да поштује мере које је одредио царински орган у складу са чланом 78. став 1. Царинског закона и сноси настале трошкове. Ако сажета декларација није поднесена, за спровођење мера које је одредио царински орган одговорно је лице које је у складу са чланом 69. став 3. Царинског закона дужно да поднесе сажету декларацију.

Члан 150.

Царински орган, на основу усменог или писаног захтева заинтересованог лица, одобрава преглед робе из члана 67. Царинског закона .

Царински орган може да дозволи узимање узорака само на писани захтев лица из става 1. овог члана.

Писани захтев може бити на папиру или у електронском облику. Заинтересовано лице га потписује или оверава и подноси надлежном царинском органу. Захтев садржи:

- 1) назив и адресу подносиоца захтева,
- 2) о месту где се роба налази,
- 3) податке о једном од следећих:
 - (1) броју увозне сажете декларације, ако је била поднета;
 - (2) претходном царинском поступку;
 - (3) превозном средству на којем се роба налази;
 - 4) друге податке потребне за препознавање робе.

Царински орган о својој одлуци обавештава заинтересовано лице. Када се захтев односи на узимање узорака, у одлуци се наводи количина робе коју је потребно узети.

Претходни преглед робе и узимање узорака изводи се под надзором и на начин који одреди царински орган.

Подносилац захтева сноси ризик и трошкове мерења и свих других поступака са робом, као и трошкове анализе или других испитивања.

За узете узорке важе царинске формалности које се примењују приликом одређивања царински дозвољеног поступања или употребе робе. Ако се узети узорци при анализи униште или оштете тако да више немају употребну вредност за њих не настаје царински дуг.

Остацима и отпацима, који настану приликом прегледа, одређије се царински дозвољено поступање или употреба који су прописани за страну робу.

3. Посебне одредбе за робу која се превози бродом или ваздухопловом

3.1. Општа одредба

Члан 151.

Роба, која се уноси у царинско подручје Републике Србије водним или ваздушним путем и која у току превоза остаје на истом превозном средству, без претовара, допрема се, у складу са чланом 65. Царинског закона, царинском органу у луци или на аеродрому где се истоvara или претовара.

3.2. Посебне одредбе за ручни и предати пртљаг путника

Члан 152.

У сврху примене одредаба за робу која се превози бродом или ваздухопловом, поједини појмови имају следеће значење:

- 1) *домаћи аеродром* је сваки аеродром у царинском подручју Републике Србије.
- 2) *аеродром за међународни саобраћај* је сваки аеродром у царинском подручју Републике Србије у којем се може уз одобрење надлежних органа обављати ваздушни саобраћај са иностранством.
- 3) *домаћи лет* је лет ваздухоплова између два аеродрома у царинском подручју Републике Србије који не почиње и не завршава се на аеродрому који није у том царинском подручју.
- 4) *домаћа лука* је свака бродска лука у царинском подручју Републике Србије.
- 5) *пловидба унутрашњим водама* је пловидба пловила између двеју или више домаћих лука.
- 6) *пловило за разоноду* је приватно пловило које служи путовању по жељи корисника.
- 7) *туристички или пословни ваздухоплов* је ваздухоплов намењен за путовања по жељама корисника.
- 8) *пртљаг* су предмети које путници имају са собом током путовања.

Члан 153.

Пртљаг у ваздушном саобраћају јесте:

1) предати пртљаг, ако је предат на превоз у аеродрому поласка и ако лице за време лета или за време успутних слетања нема приступа до пртљага у смислу члана 154. тач. 1. и 2. и члана 156. ст. 1. и 2. ове уредбе.

2) ручни пртљаг, ако га лице понесе са собом у кабину ваздухоплова.

Члан 154.

Све контроле и формалности које се односе на:

1) ручни и предат пртљаг лица, која путују у ваздухоплову који долази са аеродрома који није у Републици Србији и који, после успутног слетања на аеродром у Републици Србији, наставља пут до другог аеродрома у Републици Србији, обављају се на том последњем аеродрому, под условом да је то аеродром за међународни саобраћај; у том случају, за тај пртљаг примењују се прописи који важе за пртљаг лица из трећих земаља, ако лице које га носи не може да докаже надлежним органима да роба која се налази у пртљагу има статус домаће робе,

2) ручни и предат пртљаг лица, која путују у ваздухоплову који има успутно слетање на аеродром у Републици Србији, пре настављања лета до аеродрома који није у Републици Србији, обављају се на аеродрому поласка, под условом да је то аеродром за међународни саобраћај; у том случају контрола ручног пртљага може да се обави на аеродрому у Републици Србији на који ваздухоплов успутно слети, ради утврђивање да ли роба у ручном пртљагу испуњава услове за слободно кретање у Републици Србији,

3) лични пртљаг лица, која користе услуге пловила, ако те услуге пружа исто пловило и састоје се од више превоза који почињу, имају успутно пристајање или се завршавају у луци која није у Републици Србији, обављају се у луци у којој се, зависно од случаја, врши утовар или истовар тог пртљага.

Члан 155.

Све контроле и формалности које се односе на пртљаг лица:

1) на пловилу за разоноду, обављају се у било којој луци у Републици Србији, без обзира на порекло брода или одредиште,

2) у туристичком или пословном ваздухоплову, обављају се:

(1) на првом аеродрому доласка који мора да буде аеродром за међународни саобраћај, за ваздухоплове који долазе са аеродрома који није у Републици Србији и после успутног слетања настављају лет до другог аеродрома у Републици Србији,

(2) на последњем аеродрому за међународни саобраћај, за ваздухоплове који долазе са аеродрома у Републици Србији и после успутног слетања настављају лет до аеродрома који није у Републици Србији.

Члан 156.

Када се пртљаг, који дође на аеродром у Републици Србији у ваздухоплову који долази са аеродрома који није у Републици Србији, на том аеродрому претовара у други ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије:

1) све контроле и формалности, које се односе на предат пртљаг, обављају се на аеродрому доласка домаћег лета, под условом да је тај аеродром за међународни саобраћај,

2) све контроле ручног пртљага обављају се на првом аеродрому за међународни саобраћај; додатна контрола тог пртљага може да се обави на аеродрому доласка домаћег лета, само у изузетним случајевима, ако се код контроле предатог пртљага укаже потреба за додатном контролом,

3) контрола предатог пртљага може да се обави на првом аеродрому у Републици Србији, само у изузетним случајевима, ако се потреба за додатном контролом укаже код контроле ручног пртљага.

Када се пртљаг, који се на аеродрому у Републици Србији утовари на ваздухоплов који наставља лет унутар Републике Србије и на другом аеродрому у Републици Србији се претовари у ваздухоплов чије одредиште није аеродром у Републици Србији:

1) све контроле и формалности, које се односе на предат пртљаг, обављају се на аеродрому поласка домаћег лета, под условом да је тај аеродром за међународни саобраћај,

2) све контроле ручног пртљага обављају се на последњем аеродрому за међународни саобраћај; претходна контрола тог пртљага може да се обави на аеродрому поласка домаћег лета, само у изузетним случајевима, ако се за то укаже потреба код контроле предатог пртљага,

3) додатна контрола предатог пртљага може да се обави на последњем аеродрому у Републици Србији, само у изузетним случајевима, ако се потреба за додатном контролом укаже код контроле ручног пртљага.

Све контроле и формалности, које се односе на пртљаг који долази на аеродром у Републици Србији, редовним или чартер летом, са аеродрома који није у Републици Србији и затим се на том аеродрому у Републици Србији претовари у туристички или пословни ваздухоплов који обавља домаћи лет, обављају се на аеродрому доласка редовног или чартер лета.

Све контроле и формалности, које се односе на пртљаг који се на аеродрому у Републици Србији утовари на туристички или пословни ваздухоплов који обавља домаћи лет и на другом аеродрому у Републици Србији се претовари на ваздухоплов за редован или чартер лет, чије је одредиште аеродром који није у Републици Србији, обављају се на аеродрому поласка редовног или чартер лета.

Члан 157.

Истоветност предатог пртљага, регистрованог на аеродрому у Републици Србији, утврђује се на основу налепнице, стављене на том аеродрому. Образац налепнице, као и њене техничке карактеристике, дати су у Прилогу 22.

Глава VII ДЕКЛАРАЦИЈЕ – РЕДОВНИ ПОСТУПАК

1. Писана декларација

1.1. Опште одредбе

Члан 158.

Ако је једном декларацијом обухваћена роба која се сврстава у две или више тарифних ознака Царинске тарифе, подаци за сваку поједину тарифну ознаку сматрају се засебном декларацијом.

Машине и опрема у растављеном стању који се сврставају у једну тарифну ознаку Царинске тарифе сматрају се једном врстом робе.

Члан 159.

Подношење декларације коју потпише декларант или његов заступник, не искључујући прекршајну одговорност ових лица, сматра се обавезним у погледу:

- 1) тачности података у декларацији,
- 2) исправности приложених исправа,
- 3) поштовања свих обавеза у вези са стављањем робе у одговарајући царински поступак.

Ако декларант употребљава систем електронске размене података за подношење декларације, Управа царина може одобрити да се својеручни потпис замени другим обликом идентификације који се може заснивати на употреби шифара, с тим да се такво поједноствљење одобрава само ако су испуњени технички и правни услови које је одредила Управа царина.

Управа царина може дозволити да се декларације поднесене у систему електронске размене података потврде непосредно у оквиру тога система, уместо ручног или механичког потврђивања печатом и потписом царинског службеника.

Под условима и на начин који одреди Управа царина може се дозволити да се поједини подаци у писменој декларацији замене слањем тих података у електронском облику царинском органу одређеном за те сврхе и уколико је потребно да се то учини у облику шифре.

Члан 160.

Исправе које се прилажу уз декларацију царински орган је дужан да чува, осим ако није другачије одређено или ако су декларанту потребни за друге поступке. У том случају царински орган мора да осигура да те исправе неће накнадно бити могуће употребити другачије осим као доказ о оној количини и вредности робе на коју се односе.

Члан 161.

Декларација подноси се царинском органу ком је допремљена и роба. Декларација се може поднети тек када је роба допремљена.

Изузетно, царински орган може одобрити да се декларација поднесе пре допремања робе. У том случају царински орган одређује рок у којем роба мора бити допремљена. Ако роба није допремљена у одређеном року сматра се да декларација није била поднета.

Ако је декларација поднесена пре него што је роба на коју се односи приспела у царински орган или на друго место које је одобрио царински орган, декларација може бити прихваћена после допремања робе царинском органу.

Члан 162.

Декларација подноси се у редовно радно време царинског органа.

Царински орган може на захтев декларанта одобрити да се декларација поднесе ван редовног радног времена. Могуће трошкове сноси декларант.

Свака декларација која се поднесе овлашћеном царинском службенику на неком другом месту које је царински орган одобрио подносиоцу декларације, сматра се да је поднета царинском органу.

Члан 163.

Датум прихватања декларације мора бити забележен на декларацији.

Члан 164.

Царински орган може да одобри или да захтева да се измена података у декларацији у складу са чланом 90. Царинског закона изврши тако да се поднесе нова декларација која ће заменити првобитно поднету. У том случају се као датум прихватања декларације који је меродаван за утврђивање царинског дуга и примену других прописа о одговарајућем царинском поступку, сматра датум прихватања прве декларације.

1.2. Образац писмене декларације

Члан 165.

Јединствена царинска исправа (у даљњем тексту: ЈЦИ) је прописани образац који се употребљава као писмена декларација.

Комплет ЈЦИ је комплет од осам примерака 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 или два комплекта од пет примерака 1/6, 2/7, 3/8 и 4/5 или 5/4.

Сет ЈЦИ су примерци ЈЦИ потребни за спровођење одговарајућег царинског поступка.

Двонаменска употреба је употреба потребних сетова из комплекта од пет примерака, где је потребно на примерцима ЈЦИ прецртати неупотребљену бројну ознаку.

Додатни лист ЈЦИ је образац који је саставни део ЈЦИ-а, а употребљава се, ако се декларише роба која се сврстава у више од једне тарифне ознаке Царинске тарифе.

Члан 166.

ЈЦИ се употребљава као образац за писмене декларације за стављање робе у неки од царинских поступака, као и за поновни извоз робе из царинског подручја.

За писмену декларацију могу се употребити и други обрасци ако то допуштају царински прописи за захтевани царински поступак, који се попуњавају на начин прописан за њихову употребу, а по потреби се допуњавају са подацима који су потребни за захтевани царински поступак.

Ст. 1. и 2. овога члана не искључују:

1) неподношење писмене декларације у складу са чл. 178. до 189. ове уредбе предвиђене за стављање робе у слободан промет, извоз или привремени увоз,

2) да се писмена царинска исправа из става 1. овог члана не поднесе у случајевима када се за поштанске пошиљке (писма и поштански пакети) у складу са чл. 190. и 191. ове уредбе примењују посебне одредбе,

3) употребу посебних образаца који поједностављују декларацију у појединим случајевима, ако је Управа царина одобрила такве посебне обрасце,

4) употребу списка пошиљака за спровођење формалности поступка транзита када се пошиљка састоји од више врста роба,

5) штампање извозних, транзитних и увозних декларација и исправа којима се доказује царински статус робе на службеним или посебним информационалним системима и ако је то потребно на празном примерку папира,

6) могућност да, у случају употребе електронског система размене података, ЈЦИ поднесен помоћу електронског система за размену декларација, представља декларацију из става 1. овог члана, ако је такав систем одобрила Управа царина.

Члан 167.

Ако се за спровођење поступка транзита и претходног царинског поступка употреби један сет ЈЦИ, лице је одговорно само за оне податке који се односе на царински поступак у којем оно наступа као декларант, главни обвезник или заступник.

Декларант који употребљава ЈЦИ издат у вези с претходним царинским поступком дужан је да пре подношења декларације провери тачност постојећих података у пољима ЈЦИ за које је одговоран, као и употребљивост тих података за одређену робу и захтевани царински поступак. По потреби декларант мора те податке допунити.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана декларант мора одмах обавестити царински орган коме је поднео декларацију да је уочио несклад између робе и постојећих података. У том случају декларант мора декларацију попунити на новом образцу ЈЦИ.

Члан 168.

Ако се ЈЦИ употребљава за више узастопних царинских поступака, царински орга мора проверити да се подаци на декларацијама за различите царинске поступке међусобно подударају.

Члан 169.

Ако се користе обрасци из члана 166. став 2. ове уредбе, исти морају да садрже одређене податке који се по потреби допуњују одредбама, које уређују захтевани царински поступак.

1.3. Исправе које се прилажу уз декларацију

Члан 170.

Декларант надлежном царинском органу, уз декларацију за стављање робе у слободан промет дужан је да приложи следеће исправе:

- 1) рачун (фактура) и остале трговачке исправе на основу којих је пријављена царинска вредност робе,
- 2) декларација о царинској вредности робе, ако је то потребно на основу члана 132. ове уредбе, попуњена у складу са условима из тог члана,
- 3) исправе потребне за утврђивање преференцијалног порекла робе или употребу других мера којима се одступа од важећих прописа за декларисану робу,
- 4) друге исправе потребне за спровођење прописа који уређују пуштање декларисане робе у слободни промет.

Царински орган може захтевати да се при подношењу декларације из става 1. овог члана приложе превозне исправе или исправе у вези с претходним царинским поступком. Када се једна врста робе подноси у две или више пошиљака, може се такође захтевати прилагање пописа пошиљака или једнаковредне исправе у којој је наведен садржај појединачне пошиљке.

Ако се у складу са Царинском тарифом примењује јединствена царинска стопа не подносе се исправе из става 1. тач. 2) и 3) овог члана, осим ако царински орган сматра да су те исправе потребне ради правилне примене прописа који уређују стављање робе у слободан промет.

Члан 171.

Декларант надлежном царинском органу, уз декларацију за поступак транзита дужан је да приложи превозну исправу. Отпремни царински орган може одобрити да се превозна исправа не приложи у тренутку обављања формалности за почетак поступка транзита. Превозни документ се показује на захтев царинског органа или другог надлежног органа током превоза.

Без обзира на поједностављење поступака, царинска исправа за извоз или поновни извоз робе из царинског подручја или било која друга исправа с једнаким

дејством подноси се отпремној царинарници заједно са декларацијом за поступак транзита на коју се односи.

Царински орган може захтевати подношење исправа у вези с претходним царинским поступком.

Члан 172.

Декларант надлежном царинском органу, уз декларацију за почетак поступка са економским дејством, без утицаја на посебне одредбе, дужан је да приложи следеће исправе:

1) за поступак царинског складиштења:

(1) за царинско складиште типа Д, исправе из члана 170. став 1. тач. 1) и 2) ове уредбе,

(2) за остале типове складишта које није типа Д: није потребно прилагати никаква документа.

2) за поступак активног оплемењивања:

(1) систем повраћаја, исправе из члана 170. став 1. ове уредбе,

(2) систем одлагања, исправе из члана 170. став 1. тач. 1) и 2) ове уредбе, и, када је то потребно писмено одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења, уколико се примењује члан 273. ове уредбе;

3) за прераду под царинским контролом, исправе из члана 170. став 1. тач. 1) и 2) ове уредбе, и, када је то потребно, писмено одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења, уколико се примењује члан 273. ове уредбе;

4) за поступак привременог увоза:

(1) уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина, исправе из члана 170. став 1. ове уредбе,

(2) уз делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина, исправе из члана 170. став 1. тач. 1) и 2) ове уредбе, и, када је то потребно, писмено одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења, уколико се примењује члан 273. ове уредбе;

5) за поступак пасивног оплемењивања, исправе из члана 173. став 1. ове уредбе и, када је то потребно, писмено одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења, уколико се примењује члан 273. ове уредбе.

Члан 170. став 2. ове уредбе примењује се на декларације за стављање робе у било који поступак са економским дејством.

Царински орган може одобрити да се одобрење за захтевани царински поступак или копија захтева за издавање одобрења чува код корисника одобрења уместо да се прилаже уз декларацију.

Члан 173.

Декларант надлежном царинском органу, уз декларације за извозни поступак или декларације за поновни извоз дужан је да приложи све исправе потребне за тачан обрачун извозних дажбина и примену других мера за извоз одређене робе.

Ради примене става 1. овога члана сходно се примењује члан 170. став 2. ове уредбе.

2. Декларације поднесене употребом система електронске размене података

Члан 174.

Када се декларација подноси системом електронске размене података, подаци из писмене декларације, замењују се слањем надлежном царинском органу, ради електронске обраде, шифрираних података или података у било којем другом облику који одреди Управа царина, а који одговарају подацима потребним за писмене декларације

Сматра се да је декларација путем електронске размене података поднета царинском органу у тренутку када царински орган прими електронску поруку. Царински орган потврђује пријем електронских података повратном поруком која садржи све договорене идентификационе податке о свакој декларацији, врсту уочених грешака ако је неисправна, и/или број и датум прихватања декларације.

Ако се декларација подноси електронским путем, Управа царина одређује правила за примену одредаба прописаних у члану 195. ове уредбе.

Ако се декларација подноси електронским путем, декларант се обавештава о пуштању робе, при чему се наводи број декларације и датум пуштања.

Ако се подаци из декларације уносе у царински систем за електронску размену података сходно се примењују ст 2, 3. и 4. овог члана.

Члан 175.

Ако се за завршетак других формалности захтева папирни примерак царинске декларације, на захтев декларанта, исти се подноси и оверава или при надлежном царинском органу или на начин прописан чланом 159. ст. 2. и 3. ове уредбе.

Члан 176.

Под условима и на начин који одреди царински орган, може се одобрити и да се документа потребна за пријављивање робе за царински поступак обрађују и подносе електронским путем.

Члан 177.

Управа царина може одобрити електронску размену других исправа потребних за почетак одабраног царинског поступка.

3. Усмене и друге декларације

3.1. Усмене декларације

Члан 178.

Декларант усмену декларацију за стављање робе у слободан промет може да поднесе за:

- 1) робу некомерцијалне природе:
 - (1) која је део личног пртљага путника,
 - (2) која је послата физичким лицима,
 - (3) другу робу мањег економског значаја, ако то одобри царински орган.
- 2) робу комерцијалног карактера под условом да :
 - (1) укупна вредност по пошиљци и по декларанту не прелази износ од 25 евра у динарској противвредности,
 - (2) пошиљка није део редовног низа сличних пошиљки,
 - (3) робу не превози самостални превозник као део већег превоза терета.
- 3) робе из члана 182. ове уредбе када испуњава услове за ослобођење код враћања робе,
- 4) робе из члана 183. тач. 2) и 3) ове уредбе.

Члан 179.

Декларант усмену декларацију за извоз робе може да поднесе за:

- 1) робу некомерцијалне природе:
 - (1) која је део личног пртљага путника,
 - (2) коју шаљу физичка лица,
- 2) робу из члана 178 . тачка 3) ове уредбе,
- 3) робу из члана 184. тач. 2) и 3) ове уредбе,
- 4) другу робу мањег економског значаја, ако царински орган то одобри.

Члан 180.

Декларацију се не може поднети усмено у случају ако заступник из члана 6. Царинског закона жели усменом декларацијом почети царински поступак у име и за рачун другог лица или у своје име и за рачун другог лица.

Ако царински орган сумња да декларантови усмени наводи нису исправни или потпуни може од декларанта захтевати попуњавање писмене декларације.

Члан 181.

Ако је за робу за коју је поднесена усмена декларација настао царински дуг, царински орган издаје декларанту обрачун дажбина при увозу.

Обрачун дажбина из става 1. овог члана мора да садржи најмање следеће податке:

1) опис робе који је довољно детаљан да омогућава утврђивање истоветности; опис може да укључује тарифну ознаку,

2) фактурну вредност и/или количину робе, зависно од околности,

3) врсту и износ наплаћених дажбина,

4) датум издавања обрачуна,

5) назив царинског органа који је издао обрачун.

Ако се декларант не слаже са обрачуном царинског дуга, исти ће се упутити на редован поступак царинења уз подношење ЈЦИ.

Члан 182.

У складу са условима из члана 264. ове уредбе, при поступку привременог увоза усмено се може декларисати следећа роба:

1) стока за номадско сељење или испашу или за вршење рада или превоза, као и друге робе која задовољава услове прописане чланом 334. став 3. тачка 1) ове уредбе,

2) амбалажа из члана 338. став 1. тачка 1) ове уредбе, која је означена трајним и неизбрисивим ознакама лица са седиштем ван царинског подручја ,

3) опрема за радио и телевизијску продукцију и емитовање, као и возила посебно опремљена за радио и телевизијско емитовање, укључујући и њихову опрему, коју увозе јавне или приватне организације са седиштем ван царинског подручја и одобрене од стране царинских органа који издају одобрење за поступак увоза такве опреме и возила,

4) инструменти и апарати, потребни лекарима за пружање помоћи оболелим, који чекају на пресађивање органа, у складу са чланом 336. ове уредбе,

5) роба из члана 185. ове уредбе,

6) друга роба, ако царински орган то одобри.

За робу из става 1. овога члана може се ради окончања поступка привременог увоза поднети усмена декларација за поновни извоз.

3.2. Декларисање другим радњама

Члан 183.

Ако се допремљена роба не декларише усмено или писмено, сматра се да је декларисана за стављање у слободан промет неком од радњи из члана 186. ове уредбе:

1) роба некомерцијалне природе која је у личном пртљагу путника, а ослобођена је плаћања царине у складу са чланом 216. став 1. тачка 2. Царинског закона или као поново враћена роба,

2) роба ослобођена плаћања царине у складу са чланом 216. став 1. тачка 9. Царинског закона,

3) превозна средства ослобођена плаћања увозних дажбина као поново враћена роба,

4) роба увезена у оквиру увоза мањег значаја за коју не постоји обавеза превоза до царинарнице у складу са чланом 63. ставом 4. Царинског закона, под условом да не подлеже плаћању увозних дажбина.

Члан 184.

Ако се пријављена роба не декларише изричито, сматра се је декларисана за извоз неком од радњи из члана 186. став 1. тачка 2) ове уредбе:

1) роба некомерцијалне природе у личном пртљагу путника, ако не подлеже наплати извозне царине,

2) превозна средства која су регистрована у царинском подручју и намењена су поновном увозу,

3) друга роба мањег економског значаја, ако царински орган то одобри.

Члан 185.

Ако пријављена роба није писмено или усмено декларисана сматра се, уз поштовање одредаба члана 346. ове уредбе, да је била декларисана за почетак поступка привременог увоза неком од радњи из члана 186. ове уредбе, и то:

1) лични предмети и роба намењена за спортске сврхе у складу са чланом 330. став 1. ове уредбе,

2) превозна средства из члана 323 - 328. ове уредбе,

3) роба за потребе разоноде чланова посаде која се употребљава на броду у међународном водном транспорту у складу са чланом 331. тачка 1) ове уредбе.

Ако роба из став 1. овог члана није изричито писмено или усмено декларисана сматра се да је била декларисана за поновни извоз којим се окончава поступак привременог увоза са неком од радњи из члана 186. ове уредбе.

Члан 186.

Ради примене чл. 183 - 185. ове уредбе следеће радње сматрају се декларацијом:

1) у случају кад је роба превезена до царинарнице или другог места које је одобрио царински орган у складу са чланом 63. став 1. тачка 1) Царинског закона:

(1) превоз робе преко граничног прелаза који нема одвојене траке чијим преласком би се сматрало да је декларант поднео декларацију,

(2) употреба зелене траке „ништа за пријављивање”, уколико у царинарници постоје одвојене контролне траке,

(3) стављање налепнице „ништа за пријавити” или ознаке декларације на предње стакло путничког возила, када је предвиђена та могућност,

2) у случају извоза робе у складу са чланом 184. ове уредбе или у случају поновног извоза робе у складу са чланом 185. став 2. ове уредбе, када не постоји обавеза допремања робе царинарници у складу са чланом 63. став 4. Царинског закона, прелазак границе царинског подручја.

Ако се роба из члана 183. став 1. тачка 1), члана 184. тачка 1), члана 185. став 1. тачка 1) ове уредбе налази у путничком пртљагу која се превози у железничком саобраћају, а подноси се и декларише код надлежног царинског органа без присуства путника, употребљава се декларација за регистровани пртљаг, поднета на обрасцу који је дат у Прилогу 23, у складу са условима и ограничењима утврђених тим обрасцем.

Члан 187.

Ако су испуњени услови из чл. 183 - 185. ове уредбе сматра се да је роба била пријављена царинском органу у смислу члана 88. Царинског закона, а да је декларација прихваћена и пуштање одобрено у оном тренутку кад су извршене радње из члана 186. ове уредбе.

Ако се у контроли утврди да је извршена радња из члана 186. ове уредбе, а при томе прописани услови из чл. 183. до 185. ове уредбе нису били испуњени, за ту робу се сматра да је незаконито увезена или извезена.

Члан 188.

Одредбе чл. 178 - 186. ове уредбе не примењују се на робу за коју се захтева повраћај увозних дажбина или за робу која је предмет ограничења, забрана или других посебних формалности.

Члан 189.

Путником се, у смислу ове уредбе, сматра:

1) при уносу:

(1) свако лице која привремено долази у царинско подручје Републике Србије у којем нема уобичајено боравиште,

(2) свако лице која је привремено боравило у иностранству и враћа се у царинско подручје Републике Србије где има уобичајено боравиште,

2) при износу:

(1) свако лице која привремено напушта царинско подручје Републике Србије, у којем има уобичајено боравиште,

(2) свако лице која након привременог боравка напушта царинско подручје Републике Србије, у којем је привремено боравило и где нема уобичајено боравиште.

3.3. Поштански саобраћај

Члан 190.

У поштанском саобраћају за следеће поштанске пошиљке сматра се да су пријављене царинском органу:

1) за стављање у слободни промет:

(1) у тренутку уноса у царинско подручје:

- писмоносне пошиљке, искључиво с личним порукама,

- брајева писма (секограм),

- штампане ствари које не подлеже плаћању увозних дажбина, те

- све друге поштанске пошиљке (писмоносне и пакетне пошиљке) за које у складу са ставом 4. члана 63. Царинског закона, не постоји обавеза допремања царинарници.

(2) у тренутку када су допремљене царинарници:

– све писмоносне и пакетне пошиљке које нису наведене у тачки 1. овог става под условом да их прати CN22 и/или CN23 декларација,

2) за извоз:

(1) у тренутку када их прихвате поштански оператори, у случају пошиљки писмом и пакетом.

(2) у тренутку кад су допремљене царинарници, ако се ради о писмоносним и пакетним пошиљкама, за које постоји обавеза плаћања извозне царине и које прати CN22 и/или CN23 декларација .

Прималац из става 1. тачка 1) овог члана или пошиљалац из става 1. тачка 2) овог члана сматра се декларантом, а када је то примењиво, и дужником.

У смислу става 1. тачка 1) подтачка 1. и тачка 2) подтачка 1. овог члана за робу за коју не постоји обавеза плаћања царине сматра се да је била допремљена царинарници, у складу са чланом 88. Царинског закона а декларација прихваћена и пуштање робе декларанту одобрено:

1) у случају увоза, у тренутку кад је роба испоручена примаоцу,

2) у случају извоза, у тренутку када робу прихвате поштански оператори.

Ако уз пошиљку послату писмом или пакетом за коју постоји обавеза допремања царинарници није приложена CN22 и/или CN23 декларација или ако та

декларација није потпуна, царинарница одређује начин на који ту декларацију треба поднети или допунити.

Члан 191.

Одредбе члана 190. ове уредбе не примењују се:

1) на пошиљке које садрже робу комерцијалне природе чија укупна вредност прелази 25 евра у динарској противвредности ,

2) на пошиљке које садрже робу комерцијалне природе, које чине део редовног низа сличних радњи,

3) ако је поднета декларација у писменом облику, усмено или употребом електронске размене података, или

4) ако пошиљка садржи робу наведену у члану 188. ове уредбе.

Глава VIII ПРОВЕРА ДЕКЛАРАЦИЈЕ, НАЛАЗИ ЦАРИНАРНИЦЕ И ДРУГЕ МЕРЕ КОЈЕ ПРИМЕЊУЈЕ ЦАРИНАРНИЦА

1. Провера робе

Члан 192.

Роба се прегледа на месту и у време које за то одреди царинарница.

На захтев декларанта царинарница може дозволити да се преглед робе обави на другом месту и/или ван редовног времена. Декларант сноси трошкове настале таквим прегледом.

Члан 193.

У случају да царинарница одлучи да обави преглед робе, о томе ће обавестити декларанта или његовог заступника.

Ако се царинарница одлучи за делимични преглед робе, царинарница обавештава декларанта или његовог заступника о томе који део робе жели да прегледа. Избор царинарнице је коначан.

Члан 194.

Декларант или лице које он одреди да присуствује прегледу робе мора царинарници пружити сву потребну помоћ. Ако помоћ није довољна царинарница може да захтева од декларанта да одреди друго лице која може пружити потребну помоћ.

Ако декларант одбије да присуствује прегледу робе или не одреди друго лице које би царинарници при прегледу пружило потребну помоћ, царинарница одређује рок

у којем декларант мора испунити своју обвезу, осим ако царинарница одустаје од намераваног прегледа робе.

Ако декларант у року, који је одређен у складу са ставом 2. овог члана не испуни своју обавезу, царинарница ради спровођења одредбе члана 100. став 1. тачке а) алинеја прва Царинског закона наставља преглед робе на ризик и трошак декларанта, захтевајући уколико је потребно, услуге стручњака или другог лица у складу с важећим прописима.

Налази до којих царинарница дође током прегледа робе извршеног под условима из ст. 2. и 3. овог члана имају исту снагу као преглед извршен уз присуство декларанта или његовог заступника.

Изузетно од става 2. овог члана, царинарница може поништити декларацију, ако декларантово одбијање да присуствује прегледу или да одреди заступника који би царинарници пружио потребну помоћ није спречило царинарницу да утврди да су прописи који уређују стављање робе у одређени царински поступак били прекршени и ако таквим поступањем декларант не изиграва или не покушава да изигра одредбе члана 91. и члана 105. Царинског закона.

2. Резултати провере декларације и пуштање робе декларанту

Члан 195.

Ако царинарница проверава декларацију и приложене исправе или обави преглед робе мора на примерку декларације, који задржава или на исправи која се прилаже забележити основе и резултате провере или прегледа. Ако је провера обављена делимичним прегледом робе морају се забележити подаци о роби или делу робе који је прегледан.

Царинарница у белешци из става 1. овог члана наводи податак да ли је декларант или његов заступник присуствовао прегледу робе. Декларант или лице које он одреди може се изјаснити у вези са налазима царинарнице наведених на декларацији или пратећој исправи која се прилаже уз декларацију.

Ако се резултати провере не слажу са подацима наведеним у декларацији, царинарница то бележи на декларацији или на пратећој исправи која се прилаже уз декларацију. Царинарница наводи основ за обрачун царинског дуга и других дажбина за декларисану робу као и основ за обрачун повраћаја дажбина или других плаћања за извоз робе, као и основ за примену других прописа којима се уређује царински поступак у који је роба стављена.

Царинарница, у налазима када је потребно, наводи прихваћена средства идентификације робе. На њих се ставља датум и садрже податке који су потребни за идентификацију службеника који их је издао.

Када царинарница не врши проверу декларације или преглед робе, није дужна да оверава декларацију или пратећу исправу из става 1. овог члана.

Члан 196.

Пуштањем робе настаје обавеза књижења увозних дажбина утврђених на основу података у декларацији. Када царинарница сматра да провере декларације које је предузела могу да доведу до утврђивања већег износа увозних дажбина од оног који би настао на основу података из декларације, може захтевати од декларанта полагање обезбеђења у износу довољном да покрије разлику између износа дуга утврђеног према подацима из декларације и износа дуга који би на крају био обрачунат за робу. Декларант може да затражи да се одмах изврши књижење износа дажбина за предметну робу уместо да полаже обезбеђење.

Када царинарница на основу провера које изврши, утврди износ увозних дажбина који се разликује од износа утврђеног на основу података из декларације, пуштање робе декларанту доводи до истовременог књижења тако утврђеног дуга.

Када царинарница до окончања провере декларације не може да установи да ли је роба на коју се декларација односи предмет ограничења или забрана, роба се не може пустити декларанту све док нису познати резултати провере.

Изузетно од става 1. овог члана, царинарница може одустати од захтеваног полагања обезбеђења у вези с робом која је предмет поднетог захтева за коришћење тарифне квоте, ако утврди да у тренутку прихватања декларације за стављање робе у слободан промет, тарифна квота није критична у смислу члана 260. ове уредбе.

Члан 197.

Царинарница одређује начин пуштања робе, водећи рачуна о месту на коме се роба налази и посебним мерама царинског надзора.

Када се декларација подноси у писменом облику, на њој се наводи пуштање и датум пуштања, или, када је то примењиво, у приложеним документима, а један примерак се враћа декларанту.

3. Друге мере царинарнице

Члан 198.

Ако роба не може бити пуштена из једног од разлога наведених у члану 100. став 1. тачке 1) алинеја друга и трећа Царинског закона, царинарница оставља декларанту рок за испуњење прописаних обавеза.

Ако декларант у случајевима из члана 100. став 1. тачке 1) алинеја друга Царинског закона не приложи захтеване исправе у року који је одредила царинарница у складу са ставом 1. овог члана, декларација сматра се неважећом и царинарница је поништава, при чему се одговарајуће примењују одредбе члана 91. став 4. Царинског закона.

У случајевима из члана 100. став 1. тачке 1) алинеја трећа Царинског закона и без обзира на било коју меру предузету у складу са чланом 91. став 1. Царинског закона или чланом 209. Царинског закона, када декларант није платио царински дуг нити положио обезбеђење за настале дажбине у остављеном року из става 1. овог члана, царинарница може започети са претходним радњама у вези с продајом робе. Царинарница ће о томе обавестити декларанта.

Царинарница може, уз ризик и трошкове које сноси декларант, преместити робу у посебне просторије под њеним надзором.

Члан 199.

Царинарница може, осим у случајевима из члана 91. став 3. Царинског закона, поништити декларацију након пуштања робе, под следећим условима:

1) ако се утврди да је роба грешком декларисана за царински поступак који повлачи обавезу плаћања увозних дажбина, уместо да је била декларисана за други царински поступак, ако је писмени захтев поднесен у року од три месеца од дана прихватања декларације и ако су испуњени следећи услови:

(1) роба није употребљавана противно условима које предвиђа царински поступак у којем је морала бити стављена,

(2) када је декларисана роба намењена за стављање у други царински поступак, испуњавала све захтеване услове за тај поступак

(3) роба је без одлагања декларисана за поступак за који је стварно намењена.

2) ако се утврди да је роба била грешком декларисана уместо неке друге робе за царински поступак који повлачи обавезу плаћања увозних дажбина, ако је писмени захтев поднесен у року три месеца од дана прихватања декларације, под условима да:

(1) првобитно декларисана роба:

- није била употребљавана осим на начин одобрен у њеном првобитном статусу,
и

- је враћена у првобитни статус,

(2) роба која је морала бити декларисана за првобитно намењени царински поступак:

- могла, када је поднета првобитна декларација, бити поднесена истом царинском органу, и

- била декларисана за исти царински поступак као онај за који је првобитно била намењена.

3) ако се роба наручена путем каталога врати, царински орган поништава декларацију за пуштање у слободан промет ако је захтев поднесен у року од три месеца од дана прихватања декларације, под условом да је роба била извезена добављачу или на другу адресу коју је добављач одредео;

4) када се даје ретроактивно одобрење у складу са:

(1) чланом 251, став 1. ове уредбе за стављање у слободан промет уз повољни тарифни третман или уз смањење или изузимање од плаћања царинских дажбина због крајње употребе робе, или

(2) чланом 273. ове уредбе за царински поступак с економским дејством.

5) ако је роба декларисана за извоз или пасивно оплемењивање:

(1) у случају да роба подлеже извозном дажбинама, захтеву за повраћај увозних дажбина, или других накнада при извозу или других посебних извозних мера:

- декларант подноси царинарници, која је прихватила декларацију за извоз робе, доказ да роба није напустила царинско подручје,

- декларант враћа извозној царинарници све примерке декларације заједно са свим другим исправама које су му издате након прихватања декларације,

- декларант, по потреби, подноси царинарници доказ да је враћен увозни дуг, плаћени и други износи, одобрени на основу декларисања робе за извоз, односно да су надлежни органи предузели мере да се ти износи не исплате,

- декларант, у складу с важећим прописима, испуни све друге обавезе које је одредила извозна царинарница ради регулисања статуса те робе.

(2) у случају друге робе од оне наведене у подтачки 1. ове тачке, ако је декларант, у складу са чланом 383. ове уредбе, обавестио царинарницу која је прихватила декларацију за извоз робе да роба није напустила царинско подручје и ако је вратио све примерке декларације заједно са свим другим документима које му је царинарница издала након прихватања декларације,

б) ако је ради поновног извоза робе била поднесена декларација одговарајуће се примењује тачка 3) овог члана,

7) када се домаћа роба стави у поступак царинског складиштења у складу са чланом 128. став 1. тачка 2) Царинског закона, царинарница може одобрити поништавање декларације за тај поступак, под условом да су предузете мере предвиђене у важећим законским прописима за случај непоступања у складу с одобреним поступањем или употребом.

Декларација за други царински поступак из става 1. тачка 1) овог члана важи од дана прихватања поништене декларације. У посебно оправданим случајевима царинарница може дозволити прекорачење рока од три месеца из става 1. тачка 1) овог члана.

Поништавање декларације из става 1. тачка 5) подтачка (1) овог члана има за последицу и поништавање свих усклађивања извршених на исправама приложеним односној декларацији. Када се захтева да роба декларисана за извоз у одређеном року напусти царинско подручје, непоштовање тога рока има за последицу поништавање односне декларације, о чему царинарница писмено обавештава декларанта.

Ако декларант по истеку рока прописаног за држање робе у поступку царинског складиштења, не поднесе захтев за одређивање царински дозвољеног поступања или употребе који су прописани за ту робу, царинарница предузима мере предвиђене прописима.

Члан 200.

Царинарница, продају домаће робе у складу са чланом 100. став 1. тачка 2) Царинског закона, спроводи у складу са прописаним процедурама.

Глава IX ПОЈЕДНОСТАВЉЕНИ ПОСТУПЦИ

1. Опште одредбе

1.1. Поједностављења

Члан 201.

Коришћење непотпуне декларације омогућава царинском органу да прими декларацију која не садржи све податке који се иначе захтевају за одобрење царинског поступка, односно уз коју нису приложене све исправе, које би морале бити приложене за одобравање захтеваног царинског поступка.

Поједностављени поступак декларисања омогућава да се роба стави у царински поступак на основу подношења поједностављене декларације уз накнадно подношење допунске декларације која може бити општа, периодична или збирна.

Поступак декларисања на основу књиговодствених исправа омогућава да се роба стави у одговарајући царински поступак у просторијама носиоца одобрења или у другом простору који одобри царински орган.

Лице може да поднесе захтев за одобрење за употребу поједностављене декларације или за декларисање на основу књиговодствених исправа, које му се издаје за сопствену употребу или за употребу као заступника, под условом да су установљене задовољавајуће евиденције и поступци који царинском органу омогућавају да идентификује заступљена лица и спроведе одговарајуће царинска контроле.

Употреба поједностављене декларације или поступка декларисања на основу књиговодствених исправа зависи од полагања обезбеђења за увозне и друге дажбине.

Носилац одобрења мора да испуни услове и критеријуме утврђене у овом поглављу и обавезе које проистичу из одобрења, не доводећи у питање обавезе декларанта и правила којима се уређује настанак царинског дуга.

Носилац одобрења мора да обавести царинског органа који је издао одобрење о свим околностима које настану после издавања одобрења, а које могу да утичу на даље важење или садржај одобрења.

Царински орган који је издао одобрење поново врши процену испуњености услова и критеријума за давање одобрења за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, у следећим случајевима:

- 1) у случају значајнијих промена одговарајућих прописа,
- 2) у случају основане сумње да носилац одобрења више не испуњава одговарајуће услове.

Ако се одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа изда лицу од чијег је оснивања протекло мање од три године, односно лицу које има пребивалиште у Републици Србији мање од три године, у првој години после издавања одобрења врши се строжи надзор.

Члан 202.

Ако се за поједностављени поступак употребљава систем за обраду података или систем за електронску размену података, сходно се примењују одредбе члана 159. ст. 2, 3. и 4. и чл. 174 - 177. ове уредбе.

- 1.2. Издавање, суспензија, укидање одобрења за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа

Члан 203.

Захтеви за одобрење за употребу поједностављене декларације или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа могу да се поднесу у писменом или електронском облику на прописаном обрасцу.

Ако утврди да захтев не садржи све потребне податке, надлежни царински орган ће од подносиоца захтева захтевати, уз навођење основа за свој захтев, да у року од 30 календарских дана од пријема захтева, достави одговарајуће информације.

Царински орган неће прихватити захтев ако:

- 1) није поднет у складу са ставом 1. овог члана;
- 2) није био поднет надлежном царинском органу;
- 3) је подносилац захтева био осуђен за кривично дело које је у вези са његовом економском активношћу;
- 4) ако се у време подношења захтева над подносиоцем захтева спроводи стечајни поступак.

Пре издавања одобрења за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, ако није могуће да се употребе резултати претходне ревизије, царински орган врши ревизију евиденција подносиоца захтева.

Члан 204.

Царински орган издаје одобрење за поједностављено декларисање ако су испуњени услови и критеријуми из члана 27, осим из става 1 тачка 3), члана 28 тач. 4), 5) и 7) и члана 29. ове уредбе.

Одобрење за поступак декларисања на основу књиговодствених исправа издаје се ако су испуњени услови и критеријуми из члана 27, осим из става 1 тачка 3), чл. 28. и 29. ове уредбе.

За издавање одобрења из ст. 1. и 2. овог члана, царински орган примењује члан 21. став 2. ове уредбе и употребљава прописани образац.

Када је подносилац захтева ималац сертификата ОПС из члана 21. став 1. тач. 1) или 3) ове уредбе, сматра се да су услови и критеријуми наведени у ставу 1. овог члана испуњени.

Члан 205.

Надлежни царински орган суспендује одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, у следећим случајевима:

1) када открије неусаглашеност са условима и критеријумима из члана 204. ст. 1, 2. и 3. ове уредбе;

2) када има довољно разлога да верује да је била извршена радња због које може да се покрене кривични поступак и која је повезана са кршењем царинских прописа од стране подносиоца захтева или другог лица из члана 27. став 1. тач. 1), 2) или 4) ове уредбе.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, надлежни царински орган може да одлучи да не суспендује одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, ако, имајући у виду број и обим царинских поступака носиоца одобрења, сматра да је прекршај занемарљив и да не доводи у сумњу добру веру носиоца одобрења.

Пре доношења одлуке о суспензији, надлежни царински орган обавештава носиоца одобрења о закључцима до којих је дошао. Носилац одобрења има право да у року од 30 календарских дана од дана када је обавештен, предузме све неопходне мере за отклањање уочених недостатака и/или да изнесе свој став

Ако носилац одобрења, у року од 30 дана, не отклони недостатке из става 1. тачка 1) овог члана, надлежни царински орган обавештава носиоца одобрења да се одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа суспендује на период од 30 календарских дана и омогућава му да предузме одговарајуће мере за отклањање недостатака.

У случајевима из става 1. тачка 2) овог члана, надлежни царински орган суспендује одобрење до окончања судског поступка. О томе обавештава носиоца одобрења.

Ако носилац одобрења није у могућности да отклони недостатке у року од 30 дана, али може да поднесе доказ да услови могу да се испуне ако би се период суспензије продужио, надлежни царински орган суспендује одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа за још 30 календарских дана.

Суспензија одобрења не утиче на царинске поступке који су започети пре суспензије и још нису окончани.

Члан 206.

Када носилац одобрења, у складу са захтевима надлежног царинског органа, предузме потребне мере у циљу испуњавања услова и критеријума за добијање одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, надлежни царински орган повлачи суспензију и о томе обавештава носиоца одобрења. Суспензија може да се повуче и пре истека рока из члана 205. ст. 4. или 6. ове уредбе.

Ако носилац одобрења у периоду суспензије из члана 205. ст. 4. или 6. ове уредбе не предузме потребне мере, примењује се члан 208. ове уредбе.

Члан 207.

Ако је привремено у немогућности да испуни неки од услова и критеријума за одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, носилац одобрења може од царинског органа да захтева суспензију тог одобрења. У том случају, носилац одобрења о томе обавештава надлежни царински орган, уз навођење датума када ће поново бити у могућности да испуни услове и критеријуме. Носилац одобрења, такође, обавештава царински орган о свим мерама које планира да предузме, као и о планираном временском року.

Ако носилац одобрења не отклони недостатке у року који је навео у свом обавештењу, надлежни царински орган може да одобри продужење рока за разуман период, под условом да је носилац одобрења поступао у „доброј вери”.

Члан 208.

Надлежни царински орган, не искључујући примену члана 15. Царинског закона и члана 5. ове уредбе, укида одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, у следећим случајевима:

1) када носилац одобрења не предузме мере из члана 205. став 4. и члана 207. став 1. ове уредбе;

2) када је носилац одобрења или неко од лица из члана 27. став 1. тач. 1), 2) или 4) ове уредбе озбиљно или учестало кршио царинске прописе и нема више право жалбе;

3) на захтев носиоца одобрења.

У случају из става 1. тачка 2) овог члана, надлежни царински орган може да одлучи да не укине одобрење за поједностављену декларацију или поступак декларисања на основу књиговодствених исправа, ако, имајући у виду број или обим царинских поступака носиоца одобрења, сматра да су прекршаји занемарљиви и да не доводе у питање „добру веру” носиоца одобрења.

2. Декларације за стављање робе у слободан промет

2.1. Непотпуне декларације

Члан 209.

Ако декларант то захтева, царински орган може да прихвати декларације за стављање робе у слободан промет које не садрже све прописане податке.

Декларације из става 1. овог члана треба да садрже најмање податке који су прописани за непотпуну декларацију.

Члан 210.

Царински орган може, на захтев декларанта, да прихвати декларацију уз коју нису приложене све прописане исправе, под условом да су приложене бар оне исправе које су потребне да би се декларисана роба могла ставити у слободан промет.

Изузетно од става 1. овог члана, може се прихватити декларација уз коју нису приложене све исправе које би морале бити приложене пре стављање робе у слободан промет, ако царинском органу буде пружен доказ да:

- 1) исправе које нису приложене постоје и да су важеће,
- 2) исправе нису могле бити приложене из разлога на које декларант није могао да утиче, и
- 3) одлагање прихватања такве декларације би спречило стављање робе у слободан промет или би због одлагања требало обрачунати увозне дажбине по вишој стопи царине.

Подаци који се односе на исправе које недостају морају, у сваком случају, бити наведени у декларацији.

Члан 211.

Рок који царински орган одреди за достављање података или исправа који су недостајали у тренутку прихватања декларације не сме бити дужи од месец дана од дана прихватања те декларације.

У случају да недостаје исправа која је потребна за примену смањене или стопе царине нула, а царински орган основано сматра да би се за робу декларисану непотпуном декларацијом могла одобрити смањена или стопа царине нула, царински орган може, на захтев декларанта и ако је то оправдано, да за подношење те исправе одобри рок који је дужи од рока предвиђеног у ставу 1. овог члана. Тај рок не сме бити дужи од четири месеца од дана прихватања декларације и не може се продужити.

Ако се подаци или исправе које недостају односе на царинску вредност, царински орган може, ако је неопходно, с обзиром на околности, одредити дужи рок или продужити првобитно одређени рок за подношење тих података или исправа. Код одређивања укупно допуштеног рока води се рачуна о важећим прописаним роковима.

Ако је смањена или стопа царине нула примењива на робу која се ставља у слободан промет у оквиру тарифних квота или, под условом да редовна стопа царине није поново уведена, у оквиру тарифних максимума или другог преференцијалног третмана, царински орган може одобрити употребу тарифне квоте или другог преференцијалног третмана само уз прилагање исправе која је услов за примену смањене или стопе царине нула. Исправа у сваком случају мора бити приложена:

- 1) пре него што квота буде испуњена, и
- 2) у свим другим случајевима, пре поновног увођења редовне стопе царине.

Не искључујући примену одредаба ст. 1 - 4. овог члана, исправа чије подношење је неопходно за примену смањене или стопе царине нула може се поднети царинском органу након истека периода за који је била одређена примена те смањене или стопе царине нула, под условом да је декларација за предметну робу прихваћена пре тог датума.

Члан 212.

Прихватање непотпуне декларације од стране царинског органа не спречава нити одлаже пуштање тако декларисане робе, осим ако за то не постоје други разлози. Не искључујући примену члана 196. ове уредбе, царински орган пушта робу декларанту у складу са условима из ст. 2 - 5. овог члана.

Када накнадно достављање података који су недостајали у декларацији или исправа које нису биле приложене у тренутку прихватања непотпуне декларације не утиче на висину увозних дажбина, царински орган ће за тако декларисану робу обрачунати увозне дажбине на уобичајен начин.

Ако је декларант у складу са чланом 209. ове уредбе навео само привремене податке о вредности робе, царински орган ће:

- 1) одмах укњижити износ дажбина утврђен на основу тих података,
- 2) захтевати од декларанта, ако је неопходно, да положи обезбеђење у висини разлике између тог износа дажбина и највећег могућег износа дажбина који би могао бити обрачунат за ту робу.

Када, у другим случајевима различитим од оних наведених у ставу 3. овог члана, накнадно достављање података или исправа који су недостајали у тренутку прихватања непотпуне декларације, може да утиче на висину дажбина које треба обрачунати за декларисану робу:

1) у случају када би се, због накнадно приложених података или исправа, могла применити смањена стопа царине, царински орган ће:

- (1) одмах да укњижи дажбине по смањеној стопи царине, и
- (2) да захтева од декларанта да положи обезбеђење у висини разлике између износа дажбина обрачунатог на основу прве алинеје ове тачке и износа који би требало платити да су дажбине обрачунате по редовној стопи царине;

2) у случају када би се, због накнадно приложених података или исправа, могло одобрити потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина, царински орган ће захтевати полагање обезбеђења у висини износа који би морао бити плаћен ако би се увозне дажбине обрачунале по редовној стопи царине.

Не искључујући накнадне измене, до којих може доћи, нарочито услед коначног утврђивања царинске вредности, декларант може, уместо полагања обезбеђења, да захтева да царински орган одмах укњижи:

- 1) ако се примењује став 3. тачка 2) или став 4. тачка 1) подтачка (2) овог члана, износ дажбина који би на крају могао да се обрачуна, или
- 2) ако се примењује став 4. тачка 2) овог члана, износ дажбина обрачунат по редовној стопи царине.

Члан 213.

Ако до протеча рока из члана 211. ове уредбе декларант не достави податке који су потребни за коначно утврђивање царинске вредности робе односно податке или исправе које недостају, царински орган ће, као дажбине за предметну робу, одмах

укњижити износ обезбеђења које је положено у складу са чланом 212. став 3. тачка 2), став 4. тачка 1) подтачка 2) и став 4. тачка 2) ове уредбе.

Члан 214.

Непотпуну декларацију прихваћену под условима наведеним у чл. 209 - 212. ове уредбе, декларант може допунити или, уз сагласност царинског органа, заменити другом декларацијом која испуњава услове предвиђене у члану 87. Царинског закона.

У случајевима из става 1. овог члана као датум за одређивање износа дажбина и примену других прописа који се односе на стављање робе у слободан промет узима се датум прихватања непотпуне декларације.

2.2. Поједностављени поступак декларисања

Члан 215.

Царински орган, на основу писменог захтева који садржи све потребне податке, декларанту одобрава да, у складу са условима и на начин предвиђен у чл. 216. и 217. ове уредбе, поднесе декларацију за стављање робе у слободан промет у поједностављеном облику.

Поједностављена декларација из става 1. овог члана:

- 1) треба да садржи најмање податке који су прописани за поједностављену увозну декларацију, или
- 2) да буде у облику трговинске или службене исправе, уз коју је приложен захтев за стављање у слободан промет.

Царински орган може, када то околности допуштају, одобрити да захтев за стављање робе у слободан промет из става 2. тачка 2) овог члана буде замењен општим захтевом који важи за све поступке стављања робе у слободан промет у одређеном периоду. У том случају, у трговинској или службеној исправи из става 2. тачка 2) овог члана мора бити јасно назначено одобрење на основу ког се прихвата општи захтев у складу са овим ставом.

Уз поједностављену декларацију прилажу се исправе од којих зависи стављање робе у слободан промет осим у случајевима из члана 210. став 2. ове уредбе.

Овај члан не утиче на примену члана 233. ове уредбе.

Члан 216.

Царински орган подносиоцу захтева даје одобрење за коришћење поједностављеног поступка декларисања ако су услови и критеријуми из чл. 201, 202. и 204. ове уредбе испуњени.

Ако подносилац захтева поседује сертификат из члана 21. став 1. тач 1) или 3) ове уредбе, сматра се да је услов из става 1. овог члана испуњен и царински орган ће одобрити поједностављени поступак декларисања, под условом да је обезбеђена неопходна размена података између подносиоца захтева и царинског органа.

Члан 217.

Одобрење из члана 215. ове уредбе треба да садржи податке о:

- 1) царинарници или царинарницама које су надлежне за прихватање поједностављених декларација,
- 2) врсти робе на коју се поједностављене декларације односе,
- 3) облицима обезбеђења за било који царински дуг који би могао настати, и
- 4) облику и садржини допунске декларације, року у којем треба поднети допунску декларацију, као и о царинарници надлежној за прихватање допунске декларације.

Царински орган у одобрењу може да одреди да подношење допунске декларације није потребно када се поједностављени поступак односи на робу чија је вредност нижа од законом прописаног минимума, а поједностављена декларација садржи све податке потребне за стављање робе у слободан промет.

2.3. Декларисање на основу књиговодствених исправа

Члан 218.

Царински орган, у складу са условима и на начин предвиђен у чл. 219. и 220. ове уредбе, даје одобрење за декларисање на основу књиговодствених исправа лицу које захтева да се поступак стављања робе у слободан промет изврши без обавезе допремања робе царинарници, у просторијама тог лица или на другим местима из члана 201. ове уредбе, које одобри царински орган, под условом да то лице поднесе писмени захтев који садржи све податке потребне за давање одобрења, и то:

- 1) о роби која подлеже поступку транзита и за коју је подносиоцу захтева било дато одобрење за поједностављене поступке код одредишне царинарнице, у складу са чл. 441, 442. и 443. ове уредбе,
- 2) о роби која је претходно стављена у царински поступак са економским дејством, не искључујући примену члана 233. ове уредбе,
- 3) о роби која је након што је допремљена царинарници у складу са члану 65. Царинског закона, смештена у оне просторије или места у складу са транзитним поступком, различитим од оних наведених у тачки 1) овог става,
- 4) о роби која је унета у царинско подручје уз одступање од обавезе допремања у складу са чланом 66. тачка 2) Царинског закона.

Члан 219.

Царински орган ће дати одобрење за декларисања на основу књиговодствених исправа, ако су услови и критеријуми из чл. 201, 202. и 204. ове уредбе испуњени.

Ако подносилац захтева поседује сертификат из члана 21. став 1. тач 1) или 3) ове уредбе, сматра се да је услов из става 1. овог члана испуњен и царински орган ће одобрити поједностављени поступак декларисања, под условом да је обезбеђена неопходна размена података између подносиоца захтева и царинског органа.

Члан 220.

Носилац одобрења из члана 218. ове уредбе дужан је да:

1) у случајевима из члана 218. став 1. тач. 1) и 3) ове уредбе:

(1) ако се роба ставља у слободан промет по приспећу на место одређено у те сврхе:

– благовремено обавести царински орган о приспећу робе, у облику и на начин који је тај орган одредио, како би му роба могла бити пуштена, и

– упише робу у своје евиденције.

(2) ако је роба пре стављања у слободан промет била у привременом смештају у складу са чланом 75. Царинског закона на истом месту, пре истека рока из члана 74. Царинског закона:

– благовремено обавести царински орган, у облику и на начин који је тај орган одредио, о својој намери да робу стави у слободан промет, како би му роба могла бити пуштена, и

– упише робу у своје евиденције;

2) у случају из члана 218. став 1. тачка 2) ове уредбе:

(1) благовремено обавести царински орган, у облику и на начин који је тај орган одредио, о својој намери да робу стави у слободан промет, како би му роба могла бити пуштена, и

(2) упише робу у своје евиденције.

Обавештење из подтачке (1) ове тачке није потребно ако је роба која треба да се стави у слободан промет већ стављена у поступак царинског складиштења у складишту типа Д.

3) у случају из члана 218. став 1. тачка 4) ове уредбе, по приспећу робе на место одређено у те сврхе, упише робу у своје евиденције,

4) од тренутка уписа робе у евиденције из тач. 1), 2) и 3) овог става, царинском органу стави на располагање све исправе чије је подношење потребно ради примене прописа који се односе на стављање робе у слободан промет.

Царински орган може, под условом да то не утиче на контролу обављања поједностављених декларисања, да:

1) дозволи носиоцу одобрења за поједностављење да царинском органу најави приспеће робе из става 1. тач. 1) или 2) овог члана непосредно пред њено приспеће,

2) у одређеним ситуацијама, када врста робе и учесталост увоза то оправдавају, ослободи носиоца одобрења од обавезе обавештавања царинског органа о сваком приспећу робе, под условом да носилац одобрења тој царинарници достави све податке које царинарница сматра неопходним за евентуални преглед робе.

У случају из става 2. тачка 2) овог члана упис робе у евиденције сматра се као пуштање робе.

Упис робе у евиденције из става 1. тач. 1), 2) и 3) овог члана може бити замењен било којом другом радњом која пружа сличне гаранције и коју одобри царински орган. Упис мора да садржи датум када је извршен и најмање податке прописане за декларацију за декларисање на основу књиговодствених исправа.

Члан 221.

Одобрење из члана 218. ове уредбе мора да садржи све услове за спровођење поједностављења за декларисање на основу књиговодствених исправа, укључујући и податке о:

- 1) роби на коју се односи,
- 2) облик обавеза из члана 220. ове уредбе и податке о обезбеђењу које треба положити,
- 3) време пуштања робе,
- 4) рок у коме треба поднети допунску декларацију и којој царинарници, и
- 5) услове под којима треба за робу поднети општу, периодичну или збирну декларацију.

3. Декларације за царинске поступке са економским дејством

3.1. Подношење декларације за царински поступак са економским дејством

3.1.1. Подношење декларације за поступак царинског складиштења

Непотпуна декларација

Члан 222.

На захтев декларанта, улазна царинарница може да прихвати декларацију за поступак царинског складиштења која не садржи све прописане податке, ако таква декларација садржи бар податке прописане за непотпуну декларацију.

У вези са непотпуном декларацијом из става 1. овог члана сходно се примењују чл. 210, 211. и 214. ове уредбе.

Поједностављени поступак декларисања

Члан 223.

Одобрење за поједностављен поступак декларисања царински орган даје подносиоцу захтева у складу са условима и на начин прописан у чл. 201, 202, 204. и 224. ове уредбе.

Ако се поједностављени поступак декларисања користи за поступак складиштења робе у царинском складишту типа Д, поједностављена декларација мора да садржи и податке о природи робе који, у довољној мери, омогућавају исправно и недвосмислено сврставање робе по Царинској тарифи, као и податке о царинској вредности робе.

При поједностављеном поступку декларисања за поступак царинског складиштења у царинском складишту типа Б не може се користити трговинска исправа. Ако службена исправа не садржи све неопходне податке, те податке треба посебно приложити.

Члан 224.

Захтев из члана 223. став 1. ове уредбе мора бити у писменој форми и садржати све податке потребне за давање одобрења.

Ако околности то допуштају, захтев из члана 223. став 1. ове уредбе може бити замењен општим захтевом за обављање овог поступка током одређеног периода.

У случају из става 2. овог члана захтев се подноси у складу са чл. 264, 265. и 266. ове уредбе, заједно са захтевом за управљање царинским складиштем или као захтев за измену или допуну већ издатог одобрења за управљање царинским складиштем. Захтев се подноси царинском органу који је издао одобрење за управљање царинским складиштем.

Ако подносилац захтева поседује сертификат из члана 21. став 1. тач 1) или 3) ове уредбе, сматра се да је услов из става 1. овог члана испуњен и царински орган ће одобрити поједностављени поступак декларисања, под условом да је обезбеђена неопходна размена података између подносиоца захтева и царинског органа.

Члан 225.

Одобрење из члана 223. ове уредбе мора да садржи услове за спровођење поједностављеног поступка декларисања, укључујући и податке о царинарници или царинарницама којима се може поднети декларација за поступак царинског складиштења.

Царинарница неће захтевати подношење допунске декларације.

Декларисање на основу књиговодствених исправа

Члан 226.

Царински орган одобрава декларисање робе на основу књиговодствених исправа у складу са условима и на начин прописан у ставу 2. овог члана и у чл. 227. и 228. ове уредбе.

Декларисање на основу књиговодствених исправа не примењује се на царинска складишта типа Б или Ф.

Ако царински орган одобри да се роба декларише на основу књиговодствених исправа, за издавање одобрења и спровођења поједностављеног поступка декларисања сходно се примењује члан 224. ове уредбе.

Члан 227.

Носилац одобрења, по приспећу робе на место одређено у ту сврху, дужан је да:

- 1) благовремено обавести надлежну царинарницу о приспећу робе, у облику и на начин који одреди царинарница,
- 2) упише робу у евиденцију, и
- 3) надлежној царинарници стави на располагање исправе чије прилагање је потребно за стављање робе у поступак.

Упис у евиденцију из става 1. тачка 2) овог члана мора да садржи оне податке који су потребни за утврђивање трговачког описа робе, укључујући и количину те робе.

Члан 220. ст. 2. и 3. ове уредбе сходно се примењује у случајевима из овог члана.

Члан 228.

Одобрење из члана 226. став 1. ове уредбе мора да садржи услове за спровођење декларисања на основу књиговодствених исправа, укључујући и податке о:

- 1) роби на коју се поједностављење односи,
- 2) врсти обавезе из члана 227. ове уредбе, и
- 3) времену пуштања робе.

Царинарница неће захтевати подношење допунске декларације.

3.1.2. Подношење декларације за поступак активног оплемењивања, поступак прераде под царинском контролом и поступак привременог увоза

Непотпуна декларација

Члан 229.

На захтев декларанта, улазна царинарница може да прихвати декларацију за стављање робе у царински поступак са економским дејством, који није поступак пасивног оплемењивања и царинског складиштења, која не садржи све прописане податке или уз коју нису приложене одређене исправе из члана 172. ове уредбе. Декларација мора да садржи оне податке који се захтевају за непотпуну декларацију.

На декларацију из става 1. овог члана сходно се примењују чл. 210, 211. и 214. ове уредбе.

Ако се роба декларише за поступак активног оплемењивања, уз систем повраћаја, сходно се примењују чл. 212. и 213. ове уредбе.

**Поједностављени поступак декларисања и декларисање на основу
књиговодствених исправа**

Члан. 230.

Одредбе чл. 215. до 221. и члана 224. ове уредбе примењују се *mutatis mutandis* на робу декларисану за царинске поступке са економским дејством обухваћене овим поделељком.

3.1.3. Подношење декларације за поступак пасивног оплемењивања

Члан 231.

Одредбе чл. 234. до 245. ове уредбе, које се примењују на робу декларисану за извоз, сходно се примењују и на робу пријављену за извоз у оквиру поступка пасивног оплемењивања.

3.1.4. Заједничке одредбе

Члан 232.

У случају када су два или више одобрења која се односе на царинске поступке са економским дејством издата истом лицу, при чему је један поступак завршен стављањем у други поступак на основу књиговодствених исправа, царинарница неће захтевати подношење допунске декларације.

3.2. Окончање царинског поступка са економским дејством

Члан 233.

За окончање царинског поступка са економским дејством, који није поступак пасивног оплемењивања и царинског складиштења, могу се применити поједностављени поступци за стављање робе у слободан промет, извоз или поновни извоз. У случају поновног извоза примењују се *mutatis mutandis* чл. 234 - 245. ове уредбе.

Поједностављени поступци из чл. 209 - 221. ове уредбе могу се применити на стављање робе у слободан промет у оквиру поступка пасивног оплемењивања

За окончање поступка царинског складиштења могу се применити поједноствљени поступци за стављање робе у слободан промет, извоз или поновни извоз.

Изузетно од става 3. овог члана:

1) за робу стављену у поступак у царинско складиште типа Ф не одобрава се ни једно од предвиђених поједностављења,

2) за робу стављену у поступак у царинско складиште типа Б може се одобрити употреба непотпуних декларација и поједностављени поступак декларисања,

3) издавање одобрења за царинско складиште типа Д укључује и одобрење за декларисање робе на основу књиговодствених исправа за стављање робе у слободан промет. Ово поједностављење се не може одобрити, ако подносилац захтева жели да извуче корист из примене царинске основице која се не може проверити без физичког прегледа робе. У том случају, може се одобрити други поступак који укључује допремање робе царинском органу.

4. Декларације за извоз

Члан 234.

На царинске формалности прописане у члану 377. ове уредбе, које треба обавити код извозне царинарнице, сходно се примењују одредбе чл. 377. став 5, чл. 378. и 380. ове уредбе и те формалности се могу поједноставити.

4.1. Непотпуне декларације

Члан 235.

Извозна царинарница може, на захтев декларанта, да прихвати декларацију за извоз робе и у случају када не садржи све прописане податке.

Декларација мора да садржи податке који се захтевају за непотпуну декларацију.

Ако је роба предмет посебних мера пољопривредне политике или подлеже плаћању извозних дажбина, све податке који су потребни за примену посебних мера пољопривредне политике или све податке који су потребни за обрачун извозних дажбина.

На извозну декларацију сходно се примењују чл. 210 - 214. ове уредбе.

Члан 236.

Ако се примењује члан 375. ове уредбе, допунска декларација може се поднети царинарници која је месно надлежна према седишту извозника.

Ако произвођач има седиште на подручју друге царинарнице, допунска декларација може се поднети царинарници која је месно надлежна према седишту произвођача.

У непотпуној извозној декларацији одређује се царинарница којој се подноси допунска декларација. Царинарница која прима непотпуну извозну декларацију,

прослеђује податке из непотпуне извозне декларације царинарници којој, у складу са ставом 1. овог члана, треба да се поднесе допунска декларација.

У случају из става 2. овог члана, царинарница која је прихватила допунску декларацију податке из допунске декларације одмах прослеђује царинарници којој је поднета непотпуна извозна декларација.

4.2. Поједностављени поступак декларисања

Члан 237.

Одобрење за употребу поједностављеног поступка декларисања царински орган издаје подносиоцу захтева ако су услови и критеријуми из чл. 216. и 217. ове уредбе који се примењују *mutatis mutandis*, испуњени.

Поједностављена декларација мора да садржи податке који се захтевају за поједностављену декларацију.

Чл. 210 - 214. ове уредбе примењују се *mutatis mutandis*.

4.3. Декларисање на основу књиговодствених исправа

Члан 238.

На основу писменог захтева, царински орган може да одобри декларисање робе за извоз на основу књиговодствених исправа, у складу са условима и на начин предвиђен у ставу 2. овог члана, лицу које жели да извозне формалности обавља у својим просторијама или на другом месту које је одобрио царински орган (у даљем тексту: овлашћени извозник).

На поступак давања одобрења из став 1. овог члана сходно се примењује члан 219. ове уредбе.

Члан 239.

Овлашћени извозник, пре изношења робе из простора или места наведеног у члану 238. ове уредбе, дужан је да:

1) благовремено обавести извозну царинарницу о изношењу робе, подношењем поједностављене извозне декларације, сагласно члану 237. ове уредбе,

2) царинарници стави на располагање сву документацију која је потребна за извоз робе.

Овлашћени извозник може да поднесе комплетну извозну декларацију, уместо поједностављене извозне декларације. У том случају, не захтева се подношење допунске декларације из члана 101. став 3. Царинског закона.

Члан 240.

Царински орган може овлашћеног извозника да ослободи обавезе да извозној царинарници, за свако изношење робе, поднесе поједностављену извозну декларацију. Овај изузетак царински орган одобрава само ако овлашћени извозник испуњава следеће услове:

1) обавештава извозну царинарницу о сваком изношењу, на начин и у облику који одреди та царинарница;

2) пре изношења робе са места која су наведена у члану 238. став 1. ове уредбе, доставља или ставља на располагање царинарницу све податке за које они сматрају да су потребни ради спровођења ефективне анализе ризика;

3) упише робу у своје евиденције.

Упис из става 1. тачка 3) овог члана може заменити друга радња, коју одобри царински орган, а која пружа сличне гаранције. Упис мора да садржи датум када је извршен, као и податке који су потребни за идентификацију робе.

У случајевима кад је то оправдано због природе робе и учесталости извозних радњи, царинарница може овлашћеног извозника ослободити обавезе из тач. 1) и 2) става 1. овог члана, под условом да овлашћени извозник извозној царинарници достави потребне информације за могући преглед робе, пре него што се роба извезе.

У случају из става 3. овог члана, упис робе у евиденције сматра се пуштањем робе.

Члан 241.

Подаци из члана 240. став 1. тачка 1) ове уредбе, достављају се извозној царинарници у роковима који су наведени у чл. 367. и 368. ове уредбе.

Код уноса робе у евиденцију из члана 240. став 1. тачка 3) ове уредбе, потребно је да се унесу и подаци прописани за поступак декларисања на основу књиговодствених исправа.

Члан 242.

Као доказ да је роба стварно напустила царинско подручје Републике Србије користи се примерак број 3 ЈЦИ.

У одобрењу за употребу поједностављења мора бити назначено да примерак број 3 ЈЦИ треба унапред оверити.

Претходна овера из става 2. овог члана спроводи са на један од следећих начина:

1) рубрику А ЈЦИ унапред печатом оверава надлежна царинарница и потписује овлашћени царински службеник, или

2) овлашћени извозник оверава декларацију.

Отисак овог печата може на прописаном обрасцу бити отиснут и унапред када је штампање образаца поверено штампарији одобреној у ту сврху.

Пре отпреме робе, овлашћени извозник је дужан да:

1) изврши обавезе из чл. 239. и 240. ове уредбе,
2) на приложеним исправама или носачима података, који их замењују, наведе следеће податке:

- (1) редни број уписа робе у евиденције;
- (2) датум уписа робе у евиденције;
- (3) број одобрења;
- (4) царински орган који је издао одобрење.

Члан 243.

Одобрење из члана 238. став 1. ове уредбе мора да садржи све услове за спровођење поједностављења, укључујући и податке о:

- 1) роби на коју се поједноствљење односи,
- 2) облик обавеза из члана 240. став 1. ове уредбе,
- 3) време и начин пуштања робе,
- 4) садржај приложених исправа или носача података, који их замењују, као и начин њиховог оверавања, и
- 5) поступак подношења и рок у којем мора бити поднета допунска декларација.

У одобрењу се наводи обавеза овлашћеног извозника да предузме све неопходне мере за обезбеђење чувања посебног печата или образаца који садрже унапред отиснут печат извозне царинарнице или унапред отиснут посебни печат.

4.4. Заједничке одредбе за поједностављени поступак декларисања и декларисање на основу књиговодствених исправа у поступку извоза

Члан 244.

Уместо декларације, царински орган може да одобри да се користи трговинска, службена исправа или други медијум за чување података, када се цела извозна радња обавља на територији Републике Србије или када је таква могућност предвиђена споразумом између царинског органа Републике Србије и царинске службе друге државе.

Исправа или медијум из става 1. овог члана мора да садржи минимум прописаних података неопходних за поступак за који ће се користити. Уз исправу или медијум декларант треба да приложи захтев за извоз.

Царински орган може да дозволи да захтев за извоз из става 2. овог члана буде замењен општим захтевом, под условом да привредни субјект царинском органу стави на располагање све податке које сматра неопходним за спровођење ефективне анализе ризика и преглед робе. Општи захтев важи за све поступке извоза у одређеном периоду. У том случају, у исправу или медијуму за чување података декларант мора јасно назначити одобрење на основу ког се прихвата општи захтев у складу са овим ставом.

Трговинска или службена исправа користи се као доказ о стварном износу робе из царинског подручја, исто као примерак број 3 ЈЦИ. Ако царински орган одобри употребу другог медијума за чување података мора у исто време да одреди начин на који ће се потврдити да је роба стварно изнета из царинског подручја Републике Србије.

Члан 245.

Када се цела извозна радња обавља на територији Републике Србије, царински орган може, поред поступака из чл. 237 – 243. ове уредбе, да предвиди друга поједностављења декларисања.

Декларант је дужан да, пре него што та роба иступи, царинском органу стави на располагање податке неопходне за спровођење ефективне анализе ризика и преглед робе.

Део други ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНО ПОСТУПАЊЕ С РОБОМ ИЛИ УПОТРЕБА РОБЕ

Глава I СТАВЉАЊЕ РОБЕ У СЛОБОДАН ПРОМЕТ

1. Опште одредбе

Члан 246.

Ако је домаћа роба била привремено извезена са АТА карнетом у складу са чланом 384. ове уредбе, након враћања може се ставити у слободан промет на основу АТА карнета.

У случају из става 1. овог члана, царински орган код кога се роба ставља у слободан промет мора:

- 1) проверити податке из поља А до Г купона поновног увоза,
- 2) испунити талон и поље Х купона поновног увоза,
- 3) задржати купон поновнога увоза.

Ако се формалности за раздужење привременог извоза домаће робе обављају код другог царинског органа, а не оног преко кога је роба била унесена у царинско подручје, роба се од улазног до одредишног царинског органа, где ће бити стављена у слободни промет, превози без додатних формалности.

Члан 247.

Јединствена царинска стопа у висини од 10% може се применити на робу из члана 107. Царинског закона чија укупна вредност не прелази износ од 3.000 евра, у динарској противвредности.

2. Посебна употреба

Члан 248.

Одредбе чл. 248 – 257. ове уредбе примењују се у случају да је роба, која је стављена у слободан промет уз повољније тарифно поступање или уз смањену или стопу царине нула због своје употребе у посебне сврхе, предмет царинског надзора.

Јединствено одобрење је одобрење које обухвата два или више царинских органа.

Књиговодство су трговачке, пореске или друге рачуноводствене исправе које чува корисник одобрења, или се они чувају за његов рачун.

Евиденције су исправе које садрже све потребне податке и техничке појединости о било ком средству, које царинском органу омогућава надзор и контролу поступка.

Члан 249.

Одобравање повољнијег тарифног поступања у складу са чланом 30. Царинског закона, у случајевима у којима је роба предмет царинског надзора због посебне употребе, врши се на основу писменог одобрења.

Ако је роба стављена у слободан промет уз смањену или стопу царине нула због њене посебне употребе, а важеће одредбе захтевају да роба остане под царинским надзором, у складу са чланом 108. Царинског закона, за потребе царинског надзора због посебне употребе потребно је писмено одобрење царинског органа.

Захтев за издавање одобрења подноси се у писменој форми и на прописаном обрасцу. Царински орган може дозволити да се захтев за продужење или измену одобрења поднесе у облику уобичајеног писменог захтева.

У посебним околностима царински орган може одобрити да се подношење декларације за стављање у слободан промет врши у писменој форми или коришћењем електронског система размене података по уобичајеном поступку што се сматра подношењем захтева за издавање одобрења, под условима да:

- 1) захтев обухвата само један царински орган,
- 2) подносилац захтева за робу у целости захтева прописану посебну употребу, и
- 3) да је осигурано правилно спровођење поступка.

Ако царински орган сматра да подаци наведени у захтеву нису потпуни или довољни за издавање одобрења може затражити од подносиоца захтева допунске податке или обавештења.

Царински орган може, у посебним случајевима, у којима се за издавање одобрења захтева подношење декларације, захтевати, не искључујући примену одредбе члана 170. ове уредбе, да се уз захтев приложи исправа, коју подноси декларант и која, осим ако подаци нису потребни или су већ унети у декларацију, садржи следеће податке:

- 1) име и адреса подносилаца захтева, декларанта и других учесника поступка,
- 2) врста посебне употребе,

3) технички опис робе, производа који су настали из њене посебне употребе и средства за утврђивање њихове истоветности,

4) предвиђени нормативи или методе за њихово одређивање,

5) предвиђени рок за одређивање робе према њеној посебној употреби,

6) место где се роба ставља у посебну употребу.

Захтев за издавање одобрења подноси се царинском органу који је надлежан за место где се води главно књиговодство подносиоца захтева.

Ако се захтев подноси ради издавања јединственог одобрења, надлежни царински орган из става 7. овог члана доставља захтев и нацрт одобрења другом царинском органу, који га обавештава у року од 15 дана од дана пријема захтева.

Други надлежни царински орган из става 8. овог члана обавестиће царински орган из става 7. овог члана о својим примедбама у року од 30 дана од дана пријема нацрта одобрења.

Одобрење или образложена одлука о одбијању захтева за издавање одобрења доставља се подносиоцу захтева у року од 30 дана, рачунајући од дана када је захтев био поднет, или од дана када је царински орган утврдио да су му достављени непотпуни или недостајући подаци. Ако се даје јединствено одобрење царински орган који је одобрење дао, доставиће га другом царинском органу који је тим одобрењем укључен.

Члан 250.

Царински орган надлежан за доношење одобрења издаје одобрење, у складу са прописаним образцем, лицима са пребивалиштем или седиштем у Републици Србији, уколико су испуњени следећи услови:

1) да су предвиђене радње у складу с прописаном посебном употребом и одредбама за премештање робе сходно члану 253. ове уредбе и да је правилно спровођење поступка загарантовано,

2) да подносилац захтева пружи потребна обезбеђења за правилно спровођење поступка и преузме обавезе да:

(1) роби у целости или делу робе одреди прописану посебну употребу или робу премести и пружи доказ о одређењу или премештању у складу са важећим прописима,

(2) не предузима радње које нису у складу са сврхом прописане посебне употребе,

(3) надлежну царинарницу обавести о свим променама које могу утицати на одобрење,

3) да је осигуран царински надзор, а административне мере које предузима царинарница нису у супротности са економским потребама подносиоца захтева,

4) да подносилац захтева води и чува одговарајућу евиденцију која царинским органима омогућава надзор над поступком,

5) да пружи обезбеђење, у оним случајевима у којима царински орган сматра да је то потребно.

Кад је захтев поднет у складу са чланом 249. став. 4. ове уредбе одобрење се издаје лицима са седиштем или пребивалиштем у Републици Србији, прихватњем декларације, уз испуњење осталих услова из став 1. овога члана.

Одобрење мора да садржи следеће податке, осим ако се ти подаци сматрају непотребним:

- 1) податке о кориснику одобрења,
- 2) тарифну ознаку Царинске тарифе или TARIS ознаку, врсту и опис робе и поступака посебне употребе и одредбе о нормативу употребе, када је то потребно,
- 3) начин и методе за препознавање робе и царинског надзора, укључујући и поступке за:
 - (1) заједнички смештај, за који ће се, *mutatis mutandis*, примењивати ст. 2. 3. и 4. члана 298. ове уредбе,
 - (2) мешовити смештај производа који подлежу надзору због посебне употребе а сврставају се у Главу 27 и 29 Царинске тарифе или производи са сировом нафтом који се сврставају у тарифну ознаку 2709 00 Царинске тарифе.
- 4) рок у коме се роби мора одредити прописана посебна употреба,
- 5) царинске органе код којих ће се декларисати роба за стављање у слободан промет и одређивање царинског органа који надзире поступке,
- 6) место у којем се роби мора одредити прописана посебна употреба,
- 7) обезбеђење које ће се пружити, када је то потребно,
- 8) рок важења одобрења,
- 9) могућност премештања у складу са чланом 253 став 1. ове уредбе, када је то применљиво,
- 10) поједностављени поступци одобрени у складу са чланом 101. Царинског закона, када је то применљиво,
- 11) начине комуникације.

Уколико роба наведена у ставу 3. тачка 3) подтачка (2) овог члана не сврстава у исту десетоцифрену ознаку Царинске тарифе, исте комерцијалне количине и исте техничке и физичке карактеристике, мешовити смештај се може одобрити само кад ће се укупна мешавина ставити у поступак наведен у Додатним напомена 4 и 5 уз Главу 27 Царинске тарифе.

Одобрење из става 1. овог члана, не искључујући примену одредбе члана 251. ове уредбе, важи од дана доношења одобрења или од дана који је наведен у одобрењу.

Одобрења се издају са периодом важења не дужим од три године, осим у посебно оправданим и образложеним случајевима.

Члан 251.

Царински орган може, не искључујући примену ст. 2. и 3. овог члана, издати одобрење које важи од дана подношења захтева.

Ако се поднесе захтев за обнову одобрења за исту врсту радњи и робе, одобрење се може издати са важењем од дана када је прво одобрење престало да важи.

У изузетним случајевима, важење одобрења може се одобрити најдуже до једне године пре него што је поднесен захтев, под условом да се докаже да постоји економска оправданост и да:

- 1) се захтев не односи на покушаје преваре или грубе немарности,
- 2) књиговодство подносиоца захтева потврди да се сви услови поступка могу сматрати испуњеним, да се по потреби може утврдити истоветност робе за дати период и да такво књиговодство омогућава контролу поступка, и
- 3) се све формалности неопходне за регулисање питања робе могу обавити, укључујући, ако је потребно, поништавање декларације.

Члан 252.

Престанак важења одобрења неће утицати на робу која је била у слободном промету, на основу тог одобрења, пре истека његовог важења.

Члан 253.

Премештање робе између два места наведена у истом одобрењу може се спровести без царинских формалности.

Премештање робе између два одобрена корисника спроводи се тако што други корисник одобрења надлежном царинском органу подноси декларацију за стављање робе у поступак.

Премештање робе из простора првог корисника одобрења до простора другог корисника одобрења врши се на основу исте декларације којом је први корисник одобрења ставио робу у поступак. Оба корисника одобрења дужни су да робу, односно премештање робе одмах упишу у своје књиговодство, уз навођење података о декларацији којом је роба премештена.

Корисник другог одобрења преузимањем робе преузима и обавезе које произлазе из чл. 248 – 257. ове уредбе за робу која је предмет премештања.

Корисник првог одобрења ослобођен је свих обавеза под условом да је:

- 1) други корисник преузео робу и обавештен да је роба на коју се односе обавезе које се преносе предмет царинског надзора посебне употребе,
- 2) у тренутку прихватања декларације царински надзор посебне употребе преузео надлежни царински орган другог корисника.

Члан 254.

У случају премештања делова за одржавање или оправку ваздухоплова под условима из споразума о преносу или за властите потребе авио-превозиоца, код авио-превозилаца укључених у међународни саобраћај, може се користити ваздухопловни товарни лист или друга одговарајућа исправа.

Ваздухопловни товарни лист или друга одговарајућа исправа мора да садржи следеће податке:

- 1) назив отпремног авио-превозиоца,
- 2) назив ваздухопловног пристаништа одласка,
- 3) назив пријемног авио-превозиоца,
- 4) назив одредишног аеродрома,
- 5) опис делова,
- 6) количину делова.

Подаци из става 2. овог члана могу бити у шифарном облику или упућивати на приложену исправу.

Ваздухопловни товарни лист или друга одговарајућа исправа мора на предњој страни да садржи следећу напомену:

„ПОСЕБНА УПОТРЕБА”

„END-USE”.

Отпремни авио-превозилац ће једну копију ваздухопловног товарног листа или друге одговарајуће исправе задржати као део своје евиденције, а другу копију послати надлежном царинском органу.

Пријемни авио-превозилац ће задржати копију ваздухопловног товарног листа или друге одговарајуће исправе у својој евиденцији, а једну копију ће доставити надлежном царинском органу.

Делови у непромењеном стању и копије ваздухопловног товарног листа или друге одговарајуће исправе доставиће се пријемном авио-превозиоцу, на месту које одреди надлежни царински орган. Пријемни авио-превозилац ће уписати делове у своју евиденцију.

Обавезе које произлазе из ст. 1 -7. овог члана прелазе са отпремног авио-превозиоца на пријемног авио-превозиоца у тренутку испоруке делова у непромењеном стању и копија ваздухопловног товарног листа или друге одговарајуће исправе.

Члан 255.

Царински орган може, уз услове прописане овим чланом, одобрити извоз или уништење робе.

При извозу пољопривредних производа, у рубрику 44 декларације уписује се следећа напомена:

„ЧЛАН 255. УРЕДБЕ О ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНОМ ПОСТУПАЊУ С РОБОМ, ПОСЕБНА УПОТРЕБА: РОБА НАМЕЊЕНА ЗА ИЗВОЗ - НЕ ПРИМЕЊУЈУ СЕ ИЗВОЗНЕ ДАЖБИНЕ”.

У случају уништења примењују се одредбе члана 282. став 2. Царинског закона.

Члан 256.

Ако царински орган прихвати да је употреба робе на начин различит од оног који је наведен у одобрењу оправдана, таква употреба, осим извоза или уништења, има

за последицу настанак царинског дуга. При обрачуна царинског дуга примењује се, *mutatis mutandis*, члан 244. Царинског закона.

Члан 257.

Роба наведена у члану 248. став 1. ове уредбе остаје под царинским надзором и подлеже плаћању увозне дажбине док:

1) се први пут не одреди прописана посебна употреба,

2) роба није извезена, уништена или употребљена на други начин у складу са чланом 255. и 256. ове уредбе.

Изузетно од става 1. овог члана, царински надзор ће се наставити током периода који не прелази две године од датума првог одређивања прописане употребе, ако роба може да има вишеструку употребу, а царински орган то сматра примереним ради избегавања злоупотребе.

Отпац и остаци настали производним радњама и губици настали због природе робе сматрају се робом којој је додељена прописана посебна употреба.

За отпатке и остатке настале при уништењу робе, царински надзор престаје када роби буде одобрен један од царински дозвољених поступања или употреба.

3. Управљање тарифним мерама

3.1. Управљање тарифним квотама које се одобравају по хронолошком реду датума декларација

Члан 258.

Ако је то предвиђено посебним прописима, тарифне квоте ће се додељивати према хронолошком реду датума прихватања декларација за стављање у слободан промет.

Захтев за преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте подноси се декларацијом за стављање робе у слободан промет.

Управа царина вршиће, уз примену става 5. овог члана, расподелу квота на основу датума прихватања одговарајуће декларације за стављање робе у слободан промет, ако стање односне квоте то допушта. Редослед ће се утврдити у складу с хронолошким редом тих датума, при чему ће се све декларације прихваћене истог датума сматрати истовременим.

Уколико су тражене количине веће од тренутно доступне, расподела ће бити извршена пропорционално захтеваним количинама.

За потребе овог члана, декларације прихваћене 1, 2. или 3. јануара сматраће се прихваћенима 3. јануара. Међутим, ако један од тих датума пада у суботу или недељу, сматраће се да је датум прихватања 4. јануар.

Ако Управа царина поништи декларацију за стављање у слободан промет за робу која је била предмет захтева за преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте, цео захтев за ту робу ће бити опозван, а квота враћена.

Члан 259.

Управа царина ће вршити расподелу квота сваког радног дана према захтевима поднесетим претходног дана, осим дана државних празника у Републици Србији.

Не искључујући примену одредаба члана 258. став 5. ове уредбе у расподелу квота обухватиће и још неodobрене захтеве поднете на декларацијама за стављање у слободан промет, прихваћене закључно са претходним даном.

Члан 260.

Тарифна квота сматра се критичном када је искоришћено 90 % почетног износа, или када то процени Управа царина.

Изузетно од става 1. царинска квота се сматра за критичну већ од датума њеног отварања у сваком од следећих случајева:

- 1) ако је отворена за мање од три месеца;
- 2) ако царинске квоте, које обухватају исти производ и порекло, као и једнак период квоте као и предметна царинска квота (еквивалентне царинске квоте), нису бике отворене у претходне две године;
- 3) ако је еквивалентна царинска квота, била отворена у претходне две године, искоришћена последњег дана или пре последњег дана трећег месеца периода квоте или је имала већу почетну количину од предметне царинске квоте.

Царинска квота, чија једина намена је примена заштитних или узвратних мера по правилима СТО, сматра се критичном чим је употребљено 90% од почетне количине, без обзира на то да ли су у претходне две године биле отворене еквивалентне царинске квоте или не.

3.2. Надзор над робом

Члан 261.

Ако су прописане мере надзора за робу за коју је одобрено преференцијално поступање у оквиру тарифне квоте, извештавање се врши најмање једном месечно. Извештај садржи податке о количинама које су стављене у слободан промет или извезене од првог дана наведеног периода.

Управа царина министарству надлежном за послове пољопривреде доставља месечне извештаје о надзору најкасније до 15-ог у месецу за претходни месец.

3.3. Расподела квота на основу одобрења о додели квоте

Члан 262.

Ако је то предвиђено посебним прописима, расподелу тарифних квота обавља министарство надлежно за послове пољопривреде, на основу захтева увозника за

доделу одређене количине робе у оквиру поједине тарифне квоте, за годину на коју се односи важећа Уредба о царинској тарифи, односно пропис којим је квота утврђена.

Након расподеле квота, која се може обавити једном или више пута годишње, министарство из става 1. овог члана издаје одобрење, а Управа царина прати и надзире остварење увоза робе по издатим одобрењима. Сва издата одобрења уносе се у информациони систем Управе царина.

Глава II ЦАРИНСКИ ПОСТУПЦИ СА ЕКОНОМСКИМ ДЕЈСТВОМ

1. Опште одредбе

1.1. Дефиниције

Члан 263.

У сврху примене царинских поступака са економским дејством, поједини изрази имају следеће значење:

- 1) *поступак* је царински поступак са економским дејством.
- 2) *одобрење* је одобрење царинског органа за употребу поступка.
- 3) *јединствено одобрење* је одобрење које обухвата два или више царинска органа надлежна за почетак или завршетак поступка, складиштење, узастопне производне радње или употребе.
- 4) *корисник* је корисник одобрења.
- 5) *надзорни царински орган* је царински орган, који је у одобрењу назначен као овлашћен за надзор над поступком.
- 6) *царински орган почетка поступка* је царински орган односно царински органи који су у одобрењу назначени као овлашћени за прихватање декларација за стављање робе у одговарајући царински поступак,
- 7) *царински орган завршетка поступка* је царински орган односно царински органи, који су у одобрењу назначени као овлашћени за прихватање декларација, на основу којих се за робу након стављања у поступак одређује ново царински дозвољено поступање или употреба, или у случају пасивног оплемењивања, декларација за стављање робе у слободан промет.
- 8) *поступак код више царинских органа* је поступак, код кога царински орган завршетка поступка није исти као царински орган код кога је отпочео поступак,
- 9) *књиговодство* је пословна, пореска или друга књиговодствена документација корисника, или таква документација која се води за његов рачун.
- 10) *евиденције* су подаци који садрже све потребне информације и техничке појединости на било којем медију, који царинском органу омогућава надзор и контролу поступка, пре свега о кретањима робе или промени њеног статуса; евиденције у поступку царинског складиштења називају се „евиденција робе”.
- 11) *главни добијени производ* је добијени производ за чију производњу је био одобрен поступак.

12) *споредни добијени производ* је добијени производ који су поред главних добијених производа наведени у одобрењу и нужни су споредни производи у поступку производње.

13) *рок за завршетак* је рок до ког роби или добијеним производима мора бити одређено ново царински дозвољено поступање или употреба, укључујући, у зависности од случаја, и захтев за повраћај царинског дуга након обављеног активног оплемењивања (систем повраћаја) или за одобравање потпуног или делимичног ослобођења од царинског дуга код стављања у слободан промет након поступка пасивног оплемењивања.

1.2. Захтев за издавање одобрења

Члан 264.

Захтев за издавање одобрења за спровођење неког поступка подноси се у писаној форми и у складу са прописаним обрасцем.

Царински орган може да дозволи да се захтев за продужење или измену одобрења поднесе у облику уобичајеног писаног захтева (а не на прописаном обрасцу).

Царински орган може да дозволи да се одобрење може захтевати подношењем декларације, у писаној форми или коришћењем електронског система размене података по уобичајеном поступку, у следећим случајевима:

1) у поступку активног оплемењивања, када се у складу са чланом 303 ове уредбе сматра да су економски услови испуњени, осим захтева који укључују истоврсну робу,

2) у поступку прераде под царинском контролом, када се у складу са чланом 319. ове уредбе сматра да су економски услови испуњени,

3) у поступку привременог увоза, укључујући и примену АТА или ЦПД (CPD) карнета,

4) у поступку пасивног оплемењивања, када се производна радња односи на поправку, укључујући систем замене без претходног увоза:

(1) при стављању у слободан промет након поступка пасивног оплемењивања уз употребу система замене с претходним увозом,

(2) при стављању у слободан промет након поступка пасивног оплемењивања уз употребу система замене без претходног увоза, ако већ постојеће одобрење тог поступка то не предвиђа а царински орган дозвољава његову промену,

(3) при стављању у слободан промет након поступка пасивног оплемењивања, уколико се производне радње односе на робу која није намењена у комерцијалне сврхе.

Захтев за одобрење може се поднети усменом декларацијом за привремени увоз у складу са чланом 182. ове уредбе и ако се поднесе исправа попуњена у складу са чланом 266. став 3. ове уредбе.

Захтев за одобрење може се поднети уз декларацију за привремени увоз или неком другом радњом у складу са чланом 189. став 1. ове уредбе.

Захтеви за издавање одобрења у поступцима у чијем спровођењу учествује више царинских органа (јединствено одобрење), осим код привременог увоза, подnose се у складу са ставом 1. овог члана.

Царински орган може да захтева да се захтеви за привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања царинског дуга из члана 345. ове уредбе поднесу у складу са ставом 1. овог члана.

Члан 265.

Захтев за одобрење из члана 264. ове уредбе подноси се:

1) за поступак царинског складиштења: царинском органу, надлежном према месту у којем ће се налазити просторије царинског складишта или где се води главно књиговодство подносиоца захтева,

2) у поступку активног оплемењивања и прераде под царинском контролом: царинском органу, надлежном према месту у којем ће се роба производити или прерађивати,

3) за поступак привременог увоза: царинском органу, надлежном према месту у коме ће се роба употребљавати, осим у случају из члана 347. став 3. ове уредбе,

4) у поступку пасивног оплемењивања: царинском органу, надлежном према месту у којем се налази роба која ће бити декларисана за привремени извоз.

Члан 266.

Ако царински орган оцени да подаци дати у захтеву нису потпуни или довољни за доношење одобрења, може затражити од подносиоца захтева додатне податке или обавештења.

Царински орган, у посебним случајевима, у којима се издавање одобрења захтева подношењем декларације, може захтевати, не искључујући примену члана 172. ове уредбе, да се уз захтев приложи исправа, коју подноси декларант и која, осим ако подаци нису потребни или су већ унети у образац декларације, садржи следеће податке:

1) назив/име и адреса подносиоца захтева, декларанта и других учесника поступка,

2) врста производних радњи или употребе робе,

3) технички опис робе, оплемењених или прерађених производа и методе за утврђивање њихове истоветности,

4) прописану шифру економских услова,

5) предвиђени нормативи или методе за њихово одређивање,

6) предвиђени рок за завршетак поступка,

7) предложен царински орган завршетка поступка,

8) место спровођења производних радњи, прераде или употребе,

9) предложене формалности за премештај робе и

10) код усмених декларација, вредност и количина робе.

Исправа из става 2. овог члана која се односе на усмену декларацију за привремени увоз подноси се у два примерка, које оверава царински орган и један оверени примерак враћа се подносиоцу.

Члан 267.

Када лице захтева јединствено одобрење потребна је претходна сагласност царинских органа надлежних за почетак и/или завршетак поступка, у складу са поступком предвиђеним ст. 2. и 3. овога члана.

У случају привременог увоза захтев се подноси царинском органу према месту прве употребе, осим у случају из члана 347. став 3. ове уредбе. У другим случајевима

захтев се подноси царинском органу надлежном према месту где се води главно књиговодство подносиоца захтева, што олакшава надзор поступка, и где се обавља било који део складиштења, производних радњи или привременог извоза, обухваћених одобрењем. Уколико на тај начин није могуће утврдити надлежни царински орган захтев се подноси царинском органу према месту где се води главно књиговодство подносиоца захтева, ради олакшавања надзора над поступком.

Надлежни царински орган из става 2. овога члана шаље захтев и предлог одобрења другим царинским органима који потврђују датум пријема у року од 15 дана, и саопштавају своје примедбе надлежном царинском органу у року од 30 дана од дана пријема предлога одобрења. Ако примедбе пристигну у том року и није постигнута сагласност захтев се одбија уз навођење разлога.

Царински орган може издати одобрење уколико не прими никакве примедбе на предлог одобрења у року од 30 дана. Царински орган послаће копију договореног одобрења свим царинским органима који учествују у спровођењу поступка.

Члан 268.

Када су општи критеријуми и услови за доношење јединственог одобрења договорени између два или више царинских органа, уместо претходне сагласности из члана 267. став 1. ове уредбе и слања копије из члана 267. став 4. ове уредбе шаље се обично обавештење.

Обавештење је увек довољно када се:

- 1) јединствено одобрење обнавља, незнатно мења или допуњава, поништава или укида,
- 2) захтев за јединствено одобрење односи се на привремени увоз и није га потребно издати на обрасцу.

Обавештење није потребно када се:

- 1) користи АТА или ЦПД карнет,
- 2) привремени увоз одобрава прихватањем усмене декларације или декларисањем другим радњама.

1.3. Економски услови

Члан 269.

Царински орган не може издати одобрење без претходне провере економских услова, осим у случајевима из чл. 300 – 319. и 358 – 365. ове уредбе.

Царински орган проверу економских услова врши у сарадњи са Привредном комором Србије.

Код поступка активног оплемењивања проверавањем се утврђују немогућности употребе домаћих средстава, посебно на основу прописаних мерила, и то:

- 1) недоступност у Републици Србији произведене робе једнаке каквоће и истих техничких обележја као и робе која се увози ради њене употребе у поступку активног оплемењивања,
- 2) разлика у ценама између робе произведене у Републици Србији и робе која намерава да се увезе,
- 3) уговорне обавезе.

Код поступка прераде под царинском контролом проверавањем се утврђује да ли

употреба стране робе омогућава да се односна прерађивачка делатност развија или одржи у Републици Србији.

Код поступка пасивног оплемењивања проверавањем се утврђује да ли се спровођењем тога поступка:

1) битно нарушавају интереси српских прерађивача, због организовања предметних поступака ван Републике Србије, или

2) производња у Републици Србији економски није оправдана или није могућа због посебних техничких разлога или уговорних обавеза.

1.4. Доношење одобрења

Члан 270.

Царински орган надлежан за доношење одобрења, издаје одобрење на следећи начин:

- 1) код захтева из члана 264. став 1, на прописаном обрасцу,
- 2) код захтева из члана 265. став 3, прихватањем декларације, или
- 3) код захтева за продужење или измену одобрења, белешком на захтеву.

Члан 271.

Одобрење или образложена одлука о одбијању захтева за издавање одобрења доставља се подносиоцу захтева у року од 30 дана односно 60 дана у случају царинског складишта, рачунајући од дана када је захтев био поднет или од дана када је царински орган утврдио да су му достављени захтевани додатни подаци или подаци који су недостајали .

Рокови из става 1. овога члана не примењују се у случају јединственог одобрења, осим ако је издато у складу са чланом 268. ове уредбе.

Члан 272.

Одобрење из члана 271. ове уредбе, не искључујући примену одредбе члана 273. ове уредбе, почиње да важи од дана доношења одобрења или од дана назначеног у одобрењу. Изузетно, код приватних царинских складишта царински орган може и пре издавања писменог одобрења подносиоцу да саопшти своју сагласност за спровођење одабраног поступка.

У одобрењу за управљањем царинским складиштем не одређује се рок важења одобрења.

Код активног оплемењивања, прераде под царинском контролом и пасивног оплемењивања рок важења одобрења издаје се за период не дужи од три године, осим у посебно оправданим и образложеним случајевима.

У случају издавања одобрења за производњу или прераду млечних производа из тарифних бр. од 0401 до 0406 Царинске тарифе, период важења одобрења не може бити дужи од три месеца.

Члан 273.

Царински орган, осим у поступку царинског складиштења, може да изда одобрење са ретроактивним дејством, али то одобрење ступа на снагу најраније на дан подношења захтева, осим у случајевима из ст. 2. и 3. овог члана.

Ако се захтев односи на обнову одобрења за исту врсту поступка и робе, одобрење се може издати са ретроактивним дејством од дана када је првобитно одобрење престало да важи.

У изузетним случајевима, ретроактивно дејство одобрења у складу са ставом 2. овога члана, може се одобрити и дуже, али не дуже од једне године пре него што је поднет захтев, ако се докаже да постоји економска оправданост и да:

- 1) се захтев не односи на покушаје преваре или грубе немарности,
- 2) период важења одобрења у складу са чланом 272. ове уредбе није прекорачен,
- 3) књиговодство подносиоца захтева потврђује да се сви захтеви поступка могу сматрати испуњеним, да се по потреби може утврдити истоветност робе за тај период и да такво књиговодство омогућава контролу над поступком, и
- 4) се све формалности неопходне за уређење статуса робе могу обавити, укључујући, ако је потребно, поништавање декларације.

1.5. Друге одредбе за спровођење поступка

1.5.1. Опште одредбе

Члан 274.

Мере трговинске политике предвиђене прописима који уређују трговину робом примењују се на страну робу која се ставља у царински поступак, само, ако се ове мере односе на увоз робе у царинско подручје Републике Србије.

Када се производи добијени у поступку активног оплемењивња, осим оних који су прописани, стављају у слободан промет, примењују се мере предвиђене прописима који уређују трговину робом, које се примењују за стављање робе у слободан промет.

Када се производи добијени у поступку прераде под царинском контролом ставе у слободан промет, на те се производе примењују трговинске мере, које се примењују на истоврсну увозну робу.

Мере из става 1. овог члана које се односе на стављање робе у слободан промет, не примењују се на добијене производе, који се стављају у слободан промет, након поступка пасивног оплемењивања:

- 1) који су задржали домаће порекло робе у складу са чл. 33. и 34. Царинског закона,
- 2) који су поправљени, укључујући такође и систем замене,
- 3) код додатног оплемењивања према члану 151. Царинског закона.

Члан 275.

Надзорни царински орган, не искључујући примену одредбе члана 188. ст. 4. и 5. Царинског закона, може одобрити да се декларација поднесе другом царинском органу а не царинском органу назначеном у одобрењу. Надзорни царински орган утврђује начин на који ће о подношењу декларације бити обавештен.

1.5.2. Премештање

Члан 276.

Царински орган у одобрењу одлучује да ли се и под којим условима роба или производи у поступку са одлагањем плаћања могу премештати између различитих места или између просторија различитих корисника одобрења без завршетка поступка (премештање). Царински орган такође, осим у случају привременог увоза, одлучује о вођењу потребних евиденција.

Премештање није могуће ако је место отпреме или допреме робе царинско складиште типа „Б”.

Члан 277.

Премештање између два у истом одобрењу назначена места, може се спровести без царинских формалности.

Премештање робе од царинског органа почетка поступка до корисникових или извођачевих простора или до места њене употребе, може се обавити истом декларацијом којом је стављена у поступак.

Премештање робе намењене за поновни извоз, до излазног царинског органа, могуће је у оквиру предметног поступка. У том случају поступак се завршава након што роба декларисана за поновни извоз стварно напусти царинско подручје Републике Србије.

Члан 278.

Премештање робе од једног до другог корисника одобрења, може да се обави, само ако последњи корисник одобрења премештену робу или производе стави у поступак у оквиру одобрења за декларисање на основу књиговодствених података. Одмах по приспећу робе или производа у просторије другог корисника мора се обавестити царински орган, а роба или производи прокњижити у складу са чланом 220. ове уредбе. Приликом допреме робе неће се захтевати допунска декларација.

У случају привременог увоза може се обавити премештање од једног до другог корисника одобрења, ако други корисник одобрења робу ставља у поступак писменом декларацијом у редовном поступку.

По пријему робе или производа, други корисник одобрења дужан је да ту робу стави у одабрани царински поступак.

Члан 279.

Код премештања робе, за могући царински дуг одговоран је први корисник одобрења до тренутка када је, на прописан начин, преузео робу други корисник одобрења.

Члан 280.

При премештању прописане осетљиве робе, које представља повећани ризик, мора се положити обезбеђење под истим условима који су прописани за поступак транзита.

1.5.3. Вођење евиденције

Члан 281.

Корисници одобрења, учесници у економским поступцима или држаоци складишта дужни су да воде евиденцију о роби, осим у случају привременог увоза или када царински орган оцени да није потребно да се води евиденција.

Царински орган може одобрити да се за потребе евиденције из става 1. овог члана користи постојеће књиговодство корисника одобрења, ако садржи све потребне податке.

Надзорни царински орган може да захтева да се спроведе попис за сву или за део робе стављене у одговарајући царински поступак.

Члан 282.

Евиденција из члана 281. ове уредбе и, када је то потребно, евиденција у складу са чланом 348. став 2. ове уредбе за привремени увоз, мора да садржи следеће податке:

- 1) податке из декларација којима се роба ставља у царински поступак,
- 2) податке из декларација којима се роби одређује царински дозвољено поступање или употреба ради завршетка поступка,
- 3) датум и одговарајуће податке о другим царинским исправама и свим другим исправама које се односе на почетак и завршетак поступка,
- 4) врсту производних радњи, врсту руковања или привремене употребе,
- 5) норматив употребе или, по потреби, методу за његов обрачун,
- 6) податке који омогућавају праћење робе, укључујући место где се налази и податке о било којем премештању,
- 7) трговачки или технички опис потребан за утврђивање истоветности робе и
- 8) податке који омогућавају праћење кретања у поступку унутрашње производње који се спроводи уз употребу истоверсне робе.

Царински орган може да одобри да се неки подаци из става 1. овога члана не евидентирају, ако то нема штетан утицај за спровођење контроле или надзора поступака за робу која се складишти, прерађује или употребљава.

1.5.4. Нормативи и начин обрачуна

Члан 283.

Уколико је за спровођење поступака из чл. 300 – 319. и чл. 358 – 365. ове уредбе потребно утврдити нормативе употребе и методе за њихово одређивање, укључујући и просечне нормативе, исти ће се утврдити у одобрењу или у тренутку стављања предметне робе у поступак. Нормативи се утврђују, када је то могуће, на основу

производних и других техничких података, а ако такви подаци нису доступни, на основу података који се односе на истоврсне производне радње.

Царински орган, у изузетним случајевима, може нормативе утрошка робе утврдити и након стављања робе у поступак, али најкасније код одређивања новог царински дозвољеног поступања или употребе.

Министар надлежан за послове финансија може, на предлог министарства надлежног за послове економије и регионалног развоја и министарства надлежног за послове пољопривреде, шумарства и водопривреде, када је потребно, да пропише паушалне нормативе употребе за одређену робу у поступку активног оплемењивања.

Члан 284.

Удео увозне робе или робе у поступку привременог извоза у добијеним производима израчунава се са циљем :

- 1) утврђивања увозних дажбина, које се морају платити,
- 2) утврђивања износа који се одбија при настанку царинског дуга или
- 3) примене мера трговинске политике.

Удео из става 1. овог члана израчунава се применом количинског или вредносног метода у зависности од околности или неким другим методом, која даје исте или одговарајуће резултате. Прерађени производи или полупроизводи сматрају се за потребе обрачуна добијеним производима.

Поступак обрачуна спроводи се применом количинског метода, када се:

1) у случају када се производи само једна врста добијених производа; одговарајућа количина увезене или привремено извезене робе, за коју се сматра да је садржана у добијеним производима, за које је царински дуг настао, сразмерна је проценту тих добијених производа у односу на укупну количину добијених производа и

2) у случају када се производним радњама добије неколико врста добијених производа и у сваком од тих производа су садржани сви саставни делови увезене или привремено извезене робе, количина увезене или привремено извезене робе за коју се сматра да је садржана у количини појединог добијеног производа за који је настао царински дуг сразмерна:

(1) уделу између поједине врсте добијеног производа, независно од тога да ли је царински дуг настао, и укупне количине свих добијених производа и

(2) уделу између количине добијених производа, за које је царински дуг настао, и укупне количине добијених производа исте врсте.

При одлучивању да ли су испуњени услови за примену обрачуна из став 3. тач.

1) и 2) овог члана, губици се не урачунавају. Не искључујући примену одредбе члана 611. ове уредбе, губици подразумевају удео увезене робе или привремено извезене робе, који се у производњи уништи или изгуби, нарочито испаравањем, сушењем, цурењем или цеђењем. У поступку пасивног оплемењивања, споредни добијени производи који представљају отпатке, талог, опилке и остатке сматрају се губицима.

Поступак обрачуна применом вредносних метода примењује се, ако се не може применити поступак обрачуна применом количинских метода.

Количина увезене или привремено извезене робе, за коју се сматра да је садржана, у добијеним производима за које је царински дуг настао, сразмерна је:

1) вредности одређене врсте добијених производа, независно од тога да ли је царински дуг настао, као проценат у укупној вредности свих добијених производа, и

2) вредности добијених производа, за које је настао царински дуг, као проценат укупне вредности добијених производа исте врсте.

Код примене вредносних метода, као вредност сваког добијеног производа узима се трансакцијска вредност у Републици Србији за исту или истоврсну робу, уколико не постоји повезаност купца и продавца.

Ако вредност није могуће утврдити у складу са ст. 5 - 7. овог члана, може се применити други прихватљив метод, који даје исте или одговарајуће резултате.

1.5.5. Компензаторна камата

Члан 285.

Када настане царински дуг за добијене производе или увезену робу у поступку активног оплемењивања или привременог увоза, обрачунаће се и компензаторна камата на износ царинског дуга за наведени период.

Компензаторна камата плаћа се у висини и на начин прописан за затезну камату.

Компензаторна камата се обрачунава месечно, и то од првог дана следећег месеца у коме је увезена роба, за коју настаје царински дуг, први пут стављена у одобрени царински поступак, па до последњег дана у месецу у којем је царински дуг настао.

Ако је у оквиру поступка активног оплемењивања (систем повраћаја) роба стављена у слободан промет у складу са чланом 156. став 4. Царинског закона, обрачунски период почиње да тече од првог дана следећег месеца у коме је извршен повраћај или отпуст царинског дуга.

Ст. 1 - 4. овога члана не примењују се у следећим случајевима:

- 1) ако се компензаторна камата мора обрачунати за период краћи од месец дана,
- 2) ако износ обрачунате компензаторне камате по једном насталом царинском дугу не прелази 20 евра у динарској противвредности,
- 3) ако царински дуг настане због тога да би се, у складу са потписаним уговором са другом државом, при увозу робе у ту државу, омогућило плаћање повољније царине,
- 4) при стављању у слободан промет отпадака и остатака насталих уништењем робе,
- 5) при стављању у слободан промет споредних добијених производа, који су прописани, ако је њихова количина сразмерна количини главних добијених производа,
- 6) ако је код стављања у слободан промет у складу са чланом 156. став 4. Царинског закона настао царински дуг, а за дуговани износ још није извршен повраћај или отпуст царинског дуга,
- 7) ако корисник одобрења захтева стављање робе у слободан промет и пружи доказ да због посебних околности, које нису последица његове немарности или преварних радњи, није могао или није економски оправдано могао да обави поновни извоз под условима које је захтевао и веродостојно доказао кад је подносио захтев за одобрење поступка,
- 8) када је настао царински дуг и за тај дуг је било положено обезбеђење,
- 9) ако је царински дуг настао у складу са чланом 237. став 1. тачка 2. Царинског закона или стављањем у слободан промет робе претходно привремено увезене у складу са чл. 323 - 328, чл. 330, 332, 335, 340. став 1. тач. 2) и члана 343. ове уредбе.

У случају процеса активног оплемењивања, при којем је због бројних врста увозне робе и/или споредних добијених производа, некономично да се примене одредбе става 2. овог члана, царински орган може, на захтев заинтересованог лица, да

дозволи да се за обрачун компензаторне камате користе поједностављени методи који дају сличне резултате.

1.5.6. Окончање поступка

Члан 286.

Ако је за увезену или привремено извезену робу започет поступак на основу једног одобрења, али с две или више декларација:

1) у случају поступка са одлагањем, сматра се да је одређивањем новог царински дозвољеног поступања или употребе за робу или добијене производе завршен царински поступак у који је била стављена по најраније поднетој декларацији;

2) у случају поступка активног оплемењивања (систем повраћаја) или поступка пасивног оплемењивања, сматра се да су добијени производи произведени из одговарајуће увезене или привремено извезене робе, која је по најраније поднетој декларацији била стављена у поступак.

Царински дуг се не умањује у случајевима из става 1. овог.

Корисник одобрења може да захтева да се заврши поступак за тачно одређену увезену или привремено извезену робу.

Ако је роба из става 1. овог члана стављена у поступак заједно с другом робом и дође до потпуног уништења или неповратног губитка робе, царински орган може прихватити доказе које подноси корисник одобрења о стварној количини у поступак стављене и уништене или неповратно изгубљене робе. Ако корисник одобрења не располаже таквим доказима, тада се количина уништене или неповратно изгубљене робе одређује према сразмерном уделу истоврсне робе која се налазила у поступку у тренутку уништења или неповратног губитка.

Члан 287.

Најкасније по истеку рока за завршетак поступка, надзорном царинском органу се:

1) код поступка активног оплемењивања (систем одлагања) или поступка прераде под царинском контролом подноси прописани образац за завршетак поступка у року 30 дана, и

2) код поступка активног оплемењивања (систем повраћаја) прописани захтев за отпуст или повраћај може поднети у року шест месеци.

Царински орган може да продужи рок из става 1. овог члана, и у случају да је првобитни рок истекао, ако то посебне околности оправдавају у складу са чланом 146. став 2. Царинског закона.

Образац за завршетак поступка или захтев за отпуст или повраћај морају да садрже:

- 1) идентификационе податке о одобрењу,
- 2) количину сваке врсте робе за коју се завршава поступак, захтева отпуст или повраћај, и за коју је одобрено стављање у поступак код више царинских органа,
- 3) тарифну ознаку увозне робе,
- 4) за увозну робу важеће стопе царине, а по потреби и њену царинску вредност,
- 5) податке о декларацијама на основу којих је роба била стављена у поступак,
- 6) врсту и количину добијених или прерађених производа или робе у

непромењеном стању, као и одобравању царински дозвољених поступања или употребе и податке о декларацијама или другим царинским исправама и другим прилозима, који се односе на завршетак поступка и с тим повезане рокове,

7) вредност добијених производа, ако се код обрачуна производних поступака примењује вредносни метод,

8) норматив употребе робе,

9) износ увозних дажбина, које треба платити, отписати или вратити, и по потреби и камата коју треба платити; уколико се овај износ односи на примену члана 247. ове уредбе, потребно га је посебно исказати и

10) код поступка прераде под царинском контролом: тарифну ознаку прерађених производа и податке неопходне за одређивање царинске вредности.

1.5.7. Сарадња царинских органа

Члан 288.

Да би се свим царинским органима укљученим у спровођење поступака, омогућио правилан приступ расположивим подацима, на захтев учесника у поступку или по одлуци царинског органа укључених у спровођење поступка, користе се прописани информативни образци, осим ако надзорни царински орган не утврди други начин размене податка:

1) за царинско складиштење Информативни образац (ИНФ 8) за податке о елементима за обрачун, који се примењује за робу пре спровођења уобичајених облика руковања и

2) за поступак активног оплемњивања:

(1) Информативни образац 1 (ИНФ 1) за податке о износу царинског дуга, камата, положеном обезбеђењу и мерама трговинске политике и

(2) Информативни образац (ИНФ 7) са подацима потребним за отпус или повраћај увозних дажбина у систему повраћаја царине (или наплаћеног царинског дуга) и

3) за поступак привременог увоза Информативни образац 6 (ИНФ 6) за податке о елементима за одређивање царинског дуга или обрачун износа царинског дуга за робу која је премештена.

2. Царинско складиштење

2.1. Опште одредбе

Члан 289.

Јавна царинска складишта су:

1) складиште типа А, код кога одговорност сноси држалац складишта,

2) складиште типа Б, код кога одговорност сноси корисник складишта,

3) складиште типа Ф, којим управља царински орган.

Приватна царинска складишта, код којих одговорност сноси власник складишта, који је истовремено и корисник, који не мора бити и власник робе, су:

1) складиште типа Д, код кога се роба ставља у слободан промет на основу

књиговодствених извештаја, при чему су меродавне карактеристике, царинска вредност и количина роба утврђени у тренутку стављања робе у поступак складиштења,

2) складиште типа Е, код кога за поступак није неопходно да се роба складишти на месту које је одобрено као царинско складиште,

3) складиште типа Ц, код кога се не могу применити одредбе прописане у тач. 1) и 2) овог става.

Одобрењем за складиште типа Е може се одредити примена одредаба које важе за складиште типа Д.

2.2. Додатни услови за издавање одобрења

Члан 290.

Царински орган у одобрењу одређује просторије или друга места која су технички оспособљена, односно имају употребну дозволу да се користе као царинско складиште типа А, Б, Ц или Д. Царински орган може да дозволи употребу складишта и за привремени смештај робе као царинско складиште или њихово пословање као царинско складиште типа Ф.

Царински орган не може да одобри да се користи исти простор за пословање више царинских складишта истовремено.

Када се складишти роба која по својој намени представља опасност или постоји вероватноћа да ће покварити другу робу или из других разлога захтева посебне услове, царински орган у одобрењу наводи да та роба може да се складишти само у посебно опремљеним просторијама.

Царински орган може да одобри да се царинска складишта типа А, Ц, Д и Е користе као складишта за заштиту (смештај, чување) животних намирницама бродова и ваздухоплова у међународном промету и платформи за бушење и налаз нафте у међународним водама.

Царински орган може да изда јединствено одобрење само за приватна царинска складишта.

Члан 291.

Царински орган може одобрење за поступак царинског складиштења да изда, само ако уобичајени облици руковања или поступци активног оплемењивања или прераде под царинском контролом не преовлађују у односу на складиштење робе.

Царински орган неће издати одобрење ако се објекти царинског складишта или складишни простори користе за продају робе на мало.

Изузетно од става 2. овог члана, у просторијама царинског складишта дозвољена је продаја робе на мало у случајевима када се продаје роба уз ослобођење од плаћања царине:

- 1) путницима у путничком промету са иностранством,
- 2) дипломатском или конзуларном особљу које према међународним споразумима има по том основу право на ослобођење од плаћања царине,
- 3) члановима међународних организација и
- 4) војсци или припадницима страних оружаних снага, према закљученим споразумима.

Ради примене одредаба члана 112. став 1. тачка 2. Царинског закона, при

провери да ли су административни трошкови за поступке царинског складиштења несразмерни у односу на економске потребе, царински орган, између осталог, узима у обзир тип складишта и поступак који се у њему може спроводити.

2.3. Евиденција робе

Члан 292.

За вођење пословних евиденција о роби на залихама у царинским складиштима типа А, Ц, Д и Е, одговоран је држалац царинског складишта.

У царинским складиштима типа Ф уместо евиденције из става 1. овога члана воде се евиденције у складу са царинским прописима.

У царинском складишту типа Б надзорни царински орган уместо евиденције из става 1. овога члана, задржава и чува декларације о стављању робе у поступак.

Члан 293.

Из података наведених у књиговодственим евиденцијама мора у сваком тренутку бити видљиво стварно стање робе стављење у поступак царинског складиштења. Држалац царинског складишта је у обавези да надзорном царинском органу у року који он одреди, достави пописом утврђено стварно стање робе.

У случајевима када је роба у складу са чланом 141. став 2. Царинског закона предмет уобичајених радњи, царинска вредност робе у евиденцијама исказује се пре спровођења уобичајених радњи.

У књиговодственим евиденцијама о роби обавезно се евидентирају и одговарајући подаци о привременом премештају или заједничком складиштењу робе у складу са чланом 298. ст. 2. и 3. ове уредбе.

Члан 294.

Када је роба стављена у поступак складиштења, у складишту типа Е мора да се по приспећу робе у складишне просторије држаоца упише у евиденцију.

Када се царинско складиште истовремено користи и као складиште за привремени смештај, упис у евиденцију робе врши се истовремено са прихватањем декларације за привремени смештај.

Књижење података у евиденцији о завршетку царинског поступка обавља се најкасније у тренутку кад је роба напустила царинско складиште или складишне просторије држаоца.

2.4. Посебне одредбе о спровођењу поступка

Члан 295.

Страна роба може бити предмет уобичајене употребе. Уобичајена употреба обухвата радње који су прописане у Прилогу 24.

Члан 296.

Роба се може привремено изнети из царинског складишта за период не дужи од три месеца. Ако посебне околности то захтевају, наведени рок се може продужити.

Члан 297.

Захтев за одобрење уобичајене употребе или привременог изношења робе из царинског складишта подноси се надзорном царинском органу, у писаном облику и посебно за сваки случај. Захтев мора да садржи све податке потребне за спровођење поступка.

Царински орган може дати одобрење из става 1. овог члана и у одобрењу за спровођење поступка царинског складиштења. Надзорни царински орган, у том случају, треба да буде обавештен, на начин који он одреди, а пре предузимања уобичајене употребе или привременог изношења.

Члан 298.

Када се домаћа роба складишти у просторијама царинског складишта или другим просторијама које се користе за складиштење робе стављене у поступак царинског складиштења, могу се утврдити посебне методе за препознавање те робе, нарочито препознавање намене те робе од робе која је стављена у поступак царинског складиштења.

Царински орган може да дозволи да се страна и домаћа роба заједно складиште, и ако није могуће у сваком тренутку утврдити царински статус сваке врсте робе. Домаћи пољопривредни производи су искључени из таквог одобрења.

Роба која се заједнички складишти мора имати исту тарифну ознаку, и имати иста комерцијална својства и иста техничка обележја.

У циљу декларисања за царински дозвољено поступање или употребу робе у заједничком складишту, као и у посебним случајевима, роба која се може идентификовати и испуњава услове из става 3. овог члана, може се сматрати домаћом или страном робом.

У случају из става 4. овог члана не може се дати царински статус за већу количину робе од стварне количине која је смештена у царинско складиште или складишне просторије држаоца, када се износи роба ради декларисања за царински дозвољено поступање или употребу.

Члан 299.

Када се спроводи поступак активног оплемењивања или поступак прераде под царинским надзором у просторијама царинског складишта или другим складишним просторима, на робу стављену у тај поступак, примењују се одредбе члана 298. ове уредбе.

Ако се у поступку активног оплемењивања не користи истоврсна роба или се спроводи поступак прераде под царинском контролом, не примењују се одредбе члана 305. ове уредбе о заједничком складиштењу робе, у делу који се односи на домаћу робу.

Подаци из евиденција морају омогућити царинском органу, да у сваком

тренутку може да прати тачно стање робе или производа у одобреном царинском поступку.

3. Поступак активног оплемењивања

3.1. Дефиниције

Члан 300.

У сврху спровођења поступка активног оплемењивања, поједини изрази имају следеће значење:

1) *претходни извоз* је процес који омогућава да се добијени производи, произведени од истоврсне робе, извезу пре него је увозна роба стављена у поступак активног оплемењивања (систем одлагања),

2) *посао оплемењивања (lohn посао)* је производњу увозне робе која је посредно или непосредно дата кориснику одобрења на располагање ради производње према спецификацијама и упутствима, и за рачун налогодаваца са седиштем у трећој држави, при чему плаћања обично обухватају само трошкове производње.

3.2. Додатни услови за давање одобрења

Члан 301.

Царински орган издаје одобрење за поступак активног оплемењивања, ако подносилац захтева намерава да главни добијени производ извезе или поново извезе.

Члан 302.

Одобрење из члана 301. ове уредбе се може дати за робу из члана 143. став 2. алинеја четврта Царинског закона, осим за следећу робу:

1) гориво и друге изворе енергије, осим оних, који су (нежно) потребни за испитивање добијених производа или за утврђивање грешака код поправке конкретне увозне робе,

2) друга мазива осим оних која су потребна за испитивање, подешавање и повлачење (враћање) добијених производа,

3) опрему и алате.

Члан 303.

Сматра се да су економски услови испуњени, осим ако се захтев за поступак активног оплемењивања односи на робу из Главе 1 до 24 Царинске тарифе

За робу из Главе 1 до 24 Царинске тарифе сматра се да су економски услови испуњени под условом да:

1) се захтев за поступак активног оплемењивања односи на:

(1) производне радње у вези с робом некомерцијалне природе,

- (2) производњу на основу уговора о оплемењивању,
 - (3) производњу добијених производа, који су добијени у производњи по ранијем одобрењу, при чијем су доношењу проверени економски услови,
 - (4) уобичајене облике употребе из члана 295. ове уредбе, или
 - (5) оправку;
- 2) укупна вредност увезене робе према осмоцифреној тарифној ознаци по подносиоцу захтева и календарској години не прелази износ од 200.000 динара.

Члан 304.

Царински орган, проверу економских услова у другим случајевима, осим оних који су наведени у члану 303. ове уредбе, спроводи у складу са чланом 269. ове уредбе.

Члан 305.

У одобрењу из члана 301. ове уредбе одређују се средства и начин препознавања увозне робе уграђене у добијене производе, као и услови за спровођење поступка с истоврсном робом.

Члан 306.

Методe осигуравања истоветности робе односно услови из члана 305. ове уредбе могу да укључују и проверу евиденције о роби.

3.3. Одредбе о спровођењу поступка

Члан 307.

У одобрењу из члана 301. ове уредбе се наводи, да ли и под којим условима се истоврсна роба, у смислу члана 143. став 4. Царинског закона, која се сврстава у исту тарифну ознаку, има иста трговачка својства и иста техничка својства као и увозна роба, може да се користи у поступцима активног оплемењивања.

Царински орган може дозволити, да је еквивалентна роба вишег степена обраде него увозна роба, ако се, изузимајући ванредне случајеве, битан део процеса активног оплемењивања, којима је еквивалентна роба подвргнута, спроводи у погонима корисника или за његов рачун у другим погонима.

Члан 308.

У одобрењу из члана 301. ове уредбе наводи се рок за завршетак поступка. Изузетно, у посебно оправданим околностима тај рок се може продужити.

Ако у истом тренутку истиче рок за завршетак поступка за сву робу, стављену у оквиру одређеног временског периода у поступак активног оплемењивања, у одобрењу се може одредити да се рок за завршетак поступка истовремено продужава за сву робу која се у датом тренутку налази у поступку. Царински орган може да захтева, да се тој роби, у оквиру утврђенога рока, одреди ново царински дозвољено поступање или

употреба.

Рок за завршетак поступка не сме да се прекорачи за следеће добијене производе или робу у непромењеном стању:

- 1) четири месеца за млеко и млечне производе сврстане у тарифне бројеве 0401 до 0406 Царинске тарифе,
- 2) два месеца код клања нетовљених животиња из поглавља 1 Царинске тарифе,
- 3) три месеца за товљене (по потреби укључујући и клање) животиње из тар. бројева 0104 и 0105 Царинске тарифе,
- 4) шест месеци за товљење (по потреби укључујући и клање) других животиња из поглавља 1 Царинске тарифе, и
- 5) шест месеци у случају прераде меса.

Царински орган може, на захтев корисника одобрења, у случају обављања додатних поступака оплемењивања или због посебних околности, продужити рок, при чему укупни период не сме бити дужи од 12 месеци.

Члан 309.

У случају претходног извоза, царински орган у одобрењу одређује рок у коме увозну робу треба ставити у поступак, узимајући у обзир време потребно за набавку и превоз у Републику Србију.

Рок из став 1. овог члана не сме бити дужи од :

- 1) три месеца за робу на коју се примењују мере трговинске политике и
- 2) шест месеци за осталу робу.

Царински орган рок од шест месеци може на образложен захтев корисника продужити, с тим да се не сме прекорачити укупни рок од 12 месеци. Ако то оправдавају околности, тај се рок може продужити, чак и ако је првобитно утврђени рок већ истекао.

Члан 310.

У циљу завршетка поступка или подношења захтева за отпуст или повраћај царинског дуга извозом или поновним извозом сматра се:

1) испорука добијених производа дипломатским или конзуларним представништвима или дипломатском и конзуларном особљу, којим је признато право на ослобођење од плаћања царине у складу са међународним споразумима које је Република Србија закључила или им је приступила,

2) испорука добијених производа страним војним снагама или особљу у царинском подручју, у складу са међународним споразумима које је Република Србија закључила или им је приступила,

3) испорука цивилних ваздухоплова када царински орган може да дозволи завршетак поступка, ако је увезена роба првобитно употребљена за израду, оправку, опремање или преуређивање цивилних ваздухоплова или делова за њих, под условом да евиденције корисника омогућавају проверу правилне употребе и спровођење поступка,

4) располагање споредним добијеним производима, који се према прописима о заштити околине не смеју уништити под царинским надзором; при чему корисник мора да докаже, да је завршетак поступка према царинским прописима немогућ или економски неоправдан, и да је поступљено у складу са прописима о заштити човекове околине.

3.4. Посебне одредбе о спровођењу система одлагања

Члан 311.

При употреби еквивалентне робе у поступку активног оплемењивања у складу са чланом 144. Царинског закона није потребно да се обаве формалности за њено стављање у тај поступак.

Еквивалентна роба и из ње добијени производи сматрају се страном робом а увозна роба домаћом робом одмах по прихватању декларације којом се завршава поступак.

Када је увозна роба стављена у промет пре завршетка поступка, њен царинско-правни статус се мења у тренутку стављања у промет. У изузетним случајевима, када се за еквивалентну робу очекује да неће бити пријављена на време, царински орган може, на захтев корисника одобрења, да одобри да еквивалентна роба у неком каснијем тренутку и у оквиру примереног рока мора да буде пријављена.

У случају претходног извоза:

1) добијени производи сматрају се страном робом у тренутку прихватања извозне декларације, ако се роба која се увози стави у одговарајући поступак и

2) увозна роба сматра се домаћом робом у тренутку њеног стављања у одговарајући поступак.

Члан 312.

Царински орган у одобрењу одређује, да ли се добијени производи или роба у непромењеном стању, могу ставити у слободан промет без подношења декларације, водећи рачуна о евентуалним ограничењима или забранама. У том случају сматра се да је роба у тренутку истека рока за завршетак поступка стављена у слободан промет, ако није пре тога одређено царински дозвољено поступање или употреба.

Ради примене одредбе члана 258. ст. 1. и 2. Царинског закона сматра се, да је у тренутку подношења обрачуна, декларација за стављање робе у слободан промет поднета и прихваћена, и пуштање робе одобрено.

Производи или роба сматрају се домаћом робом од тренутка њиховог стављања у промет.

Члан 313.

Ако се стављају у слободан промет добијени производи, подаци у рубрици 15, 16, 34, 41. и 42. декларације односе се на увозну робу. Наведени подаци могу се такође исказати и путем Информативног обрасца ИНФ 1 или у другој, уз декларацију, приложене исправе.

Члан 314.

Увозне дажбине, која се обрачунавају у складу са чланом 149. став 1. Царинског закона на увозну робу која је у време прихватања декларације за стављање те робе у поступак активног оплемењивања испуњавала услове за повољније тарифно поступање због своје употребе у посебне сврхе, обрачунавају се по стопи која одговара таквој посебној употреби. То ће се одобрити само ако би могло бити издато одобрење за такву посебну употребу и ако би били испуњени услови за одобравање повољнијег тарифног поступања.

Члан 315.

Царина за производе из прописане Листе добијених производа обрачунава се у складу са чланом 150. став 1. тачка 1) алинеја прва Царинског закона.

Када су други добијени производи, који нису наведени у листи из става 1. овога члана уништени, сматра се да су поновно извезени.

Члан 316.

Ако се за добијене производе или робу у непромењеном стању поступак завршава њиховим стављањем у поступак са одлагањем или смештајем у слободну зону или слободно складиште, мора се на исправама или у евиденцијама које се примењују у поступку стицања новог царински дозвољеног поступања или употребе ставити забелешка: „У-И роба”.

Ако роба из става 1. овог члана подлеже и примени посебних мера предвиђених прописима који уређују трговину робом, поред забелешке из став 1. овога члана додаје се и следећа забелешка: „Трговинске мере”.

3.5. Посебне одредбе о спроведоћњу поступка у систему повраћаја

Члан 317.

Добијени производи стављени у царински поступак, у слободну зону или слободно складиште, могу се пустити у слободан промет, када то одобри царински орган који издаје такво одобрење, и када то околности оправдавају.

Када се роби, која је у систему повраћаја, одреди царински дозвољено поступање или употреба у складу са чланом 316 став 1. ове уредбе, уместо забелешке из тог става ставља забелешка: „У-И роба / систем повраћаја”.

4. Прерада под царинском контролом

Члан 318.

Поступак прераде под царинским надзором примењује се за робу, чијом прерадом се добијају производи за које је прописана нижа царина него за увозну робу.

Овај поступак се примењује и за робу, коју треба подвргнути производним радњама да би се код њеног стављања у слободни промет осигурали прописани технички услови.

Члан 308. ст. 1. и 2. ове уредбе сходно се примењује и на поступак из става 1. овог члана.

Ради одређивања царинске вредности добијених производа декларисаних за слободни промет, декларант може да изабере било коју методу прописану чл. 40. - 43. Царинског закона или да царинској вредности увозне робе дода трошкове прераде. Трошкови прераде подразумевају све трошкове настале при преради производа, укључујући режијске трошкове и вредност домаће робе ако је иста коришћена у преради.

Члан 319.

За врсте роба и поступке прераде из Прилога 25. сматра се да су економски услови испуњени.

За друге врсте роба и друге поступке прераде, царински орган проверава да ли су испуњени економски услови за спровођење поступка, у складу са чланом 269. ове уредбе.

5. Привремени увоз

5.1. Опште одредбе

Члан 320.

Животиње, изузев ако имају занемариву тржишну вредност, животиње које се окоте од животиња привремено увезених у царинско подручје Републике Србије, сматрају се страном робом стављеном у поступак привременог увоза.

Управа царина је дужна да осигура да укупан период у коме се роба налази у поступку привременог увоза и код истог корисника поступка, не буде дужи од 24 месеца, и у случају када је поступак привременог увоза завршен стављањем те робе у други царински поступак с одлагањем, па је поново стављена у поступак привременог увоза.

Изузетно од става 2. овог члана, на захтев корисника поступка, може се одобрити продужење рока за поновни извоз робе, искључиво за период у коме роба није била коришћена у складу с утврђеним условима.

Под изузетним околностима из члана 167. став 3. Царинског закона сматрају се сви догађаји, због којих је робу потребно употребљавати у продуженом периоду како би се испунила сврха првобитно одобреног привременог увоза.

Роба, која је стављена у поступак привременог увоза, мора остати у непромењеном стању.

Дозвољена је поправка и одржавање, укључујући и ремонт, подешавање и мере потребне за очување робе или осигурање техничких услова потребних за употребу исте у оквиру царинског поступка.

Члан 321.

Привремени увоз са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина (у даљем тексту: потпуно ослобођење), царински орган одобрава само у складу са чл. 322. - 346. ове уредбе.

Привремени увоз са делимичним ослобођењем од плаћања увозних дажбина (у даљем тексту: делимично ослобођење), царински орган неће одобрити за:

- 1) потрошну робу и
- 2) путничка возила без обзира на њихову намену.

5.2. Услови за одобравање привременог увоза са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина

5.2.1. Превозна средства, палете и контејнери

Члан 322.

Употреба превозних средстава може бити комерцијална и приватна.

Комерцијална употреба је употреба превозног средства за превоз лица уз плаћање накнаде или индустријски или комерцијални превоз робе било да је уз плаћање или без плаћања накнаде,

Приватна употреба је свака друга употреба осим комерцијалне употребе превозних средстава,

Унутрашњи промет је превоз лица и робе, укрцаних или утоварених у царинском подручју Републике Србије ради искрцавања или истовара унутар тог царинског подручја.

Превозно средство укључује и уобичајене делове за замену, прибор и опрему.

Члан 323.

Царински орган одобрава потпуно ослобођење за привремени увоз палета.

Поступак привременог увоза из става 1. овог члана завршава се када се палете истог типа и исте или приближно исте вредности извезу или поновно извезу.

Члан 324.

Царински орган одобрава потпуно ослобођење за привремени увоз контејнера, ако су трајно означени, постојано и на видљивом месту, са следећим подацима:

1)идентитетом власника или оператора, са уписаним именом и презименом/називом, односно препознатљивом идентификационом ознаком, без симбола као што су грб или застава,

2) код контејнера посебно намењених за комбиновани железничко-друмски превоз: са идентификационим ознакама и бројем контејнера, датим од власника или оператора, тара-тежином, укључујући сву трајно причвршћену опрему,

3) код контејнера који служе за ваздушни превоз: са ознаком земље којој контејнер припада, наведеном са пуним називом или ISO alfa-2 шифром за ту земљу, утврђену међународним стандардом ISO 3166 или 6346, или са карактеристичним иницијалним ознакама земље у којој је регистровано моторно возило за међународни друмски саобраћај, или са бројевима, ако је реч о контејнерима с померајућим деловима, који се користе за комбиновани железнички-друмски превоз.

Када се захтев за одобравање поступка привременог увоза подноси у складу са чланом 264. став 3. тачка 3) ове уредбе, контејнере надзире заступник у царинском подручју, који у сваком тренутку може да обавести где се контејнери налазе, као и да пружи податке о њиховом стављању у поступак и окончању поступка.

Контејнери се могу користити у унутрашњем промету, пре њиховог поновног извоза, а могу се користити само једном у току свог боравка у царинском подручју, и то за превоз робе укрцане и истоварене у царинском подручју, ако би иначе истим подручјем контејнери пролазили празни.

Царински орган ће, под условима из Женевске конвенције од 21. јануара 1994. године о контејнерима, дозволити завршетак поступка извозом или поновним извозом контејнера исте врсте и приближно исте вредности.

Члан 325.

Царински орган одобрава потпуно ослобођење за привремени увоз друмских, железничких, ваздухопловних превозних средстава и пловила унутрашње пловидбе за приватну употребу у случајевима:

1) ако су регистрована ван царинског подручја Републике Србије и на име лица основаног ван царинског подручја Републике Србије, а у случају да превозна средства нису регистрована, сматра се да је наведени услов испуњен, ако су у власништву лица са седиштем ван царинског подручја Републике Србије,

2) ако их употребљава лице са седиштем ван царинског подручја Републике Србије, осим у случајевима из чл. 326, 327. и 328. ове уредбе, и

3) ако се, у случају комерцијалне употребе, и уз изузетак железничких превозних средстава, употребљавају искључиво за превоз који почиње или завршава ван царинског подручја, уз могућност употребе и у унутрашњем промету, када је то прописано важећим прописима у области транспорта.

Када су превозна средства из става 1. овог члана поново изнајмљена од лица регистрованог за изнајмљивање у царинском подручју Републике Србије лицу са седиштем ван царинског подручја Републике Србије, превозна средства морају се поново извести у року од осам дана од почетка важења уговора.

Члан 326.

Лица са седиштем у царинском подручју Републике Србије имају право на привремени увоз са потпуним ослобођењем од плаћања увозних дажбина:

1) железничких превозних средства која су дата на располагање тим лицима у складу с уговором, на основу којег свака железничка мрежа може употребљавати шинска возила друге железничке мреже као сопствене,

2) приколице које су прикључене на друмско превозно средство регистровано на царинском подручју Републике Србије,

3) превозна средства која се користе у хитним случајевима и нису у употреби дуже од пет дана, и

4) превозна средства која употребљавају лица регистрована за изнајмљивање, с обавезом поновног извоза у року од пет дана.

Члан 327.

Домаћа физичка лица са пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије, имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за приватну употребу превозних средстава регистрованих у иностранству, уколико имају одобрено привремено боравиште у иностранству до шест месеци, ако возило користе у периоду док бораве на царинском подручју Републике Србије (годишњи одмор, посете породици и сл.) и дужна су да то возило извезу приликом напуштања царинског подручја Републике Србије.

Чланови уже породице лица из става 1. овог члана могу користити возило из

става 1. овог члана само док се лице из става 1. овог члана налази на царинском подручју Републике Србије.

Домаћа физичка лица имају право на потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за приватну употребу превозних средстава изнајмљених, на основу закљученог писаног уговора, и то:

- 1) за повратак у место пребивалишта у Републици Србији, и
- 2) да напусте царинско подручје Републике Србије.

Превозно средство из става 3. овог члана мора се поново извести или вратити лицу регистровано за изнајмљивање са седиштем у царинском подручју Републике Србије у року:

- 1) од пет дана од дана закључења уговора из става 3. тачка 1) овог члана,
- 2) од два дана од дана закључења уговора из става 3. тачка 2) овог члана.

Члан 328.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина када је превозно средство потребно привремено регистровати у царинском подручју Републике Србије, и исто се мора поново извести:

1) лицу које је у Републици Србији регистровано као страна информативна установа или је представник страних средстава информисања у смислу Закона о информисању („Службени гласник РС“, бр. 43/03,61/05 и 71/09), а које намерава да поново изведе то превозно средство. Уз захтев за одобрење за ослобођење, подносилац захтева царинском органу прилаже доказ да је регистрован у министарству надлежном за послове културе или

2) физичком лицу са пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије, које се сели ван царинског подручја Републике Србије.

У случају из става 1. тачке 2) овог члана, превозно средство треба обавезно извести у року од три месеца од дана привременог увоза.

Привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина одобриће се када превозно средство, у комерцијалне или приватне сврхе, користи физичко лице с пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије, запослено од власника превозног средства, који има седиште ван царинског подручја Републике Србије.

Приватна употреба превозног средства мора да буде наведена у уговору о раду лица из става 3. овог члана.

Царински орган може ограничити привремени увоз превозних средстава у случају вишестратне употребе превозних средстава у складу са овим одредбама.

Привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина може се, у изузетним случајевима, одобрити лицима са седиштем у царинском подручју Републике Србије, када се превозно средство користи за одређени појединачни посао.

Члан 329.

Не искључујући примену других одредаба ове уредбе, рок за завршетак поступка привременог увоза је:

- 1) за железничка превозна средства: 12 месеци,
- 2) за комерцијалну употребу превозних средстава, осим железничких превозних средстава: период потребан за обављање превоза,
- 3) за друмска превозна средства која приватно употребљавају:
 - (1) студенти: период у коме студенти остају у царинском подручју Републике

Србије, искључиво ради студирања,

(2) лица, које обављају послове у одређеном временском трајању: период потребан за обављање тог посла,

(3) у осталим случајевима, укључујући животиње за јахање или вучу и возила која она вуку : шест месеци

4) за ваздухопловна превозна средства за приватну употребу: шест месеци (у дванаестомесечном периоду),

5) за пловила унутрашње пловидбе за приватну употребу: 18 месеци.

5.2.2. Лични и спортски предмети путника

Члан 330.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина путницима за предмете за личне потребе, који су потребни током путовања и предмете у спортске сврхе.

Лични предмети су сви предмети, нови или коришћењи, који су путнику потребни за личну употребу током путовања, узимајући у обзир све околности путовања, али искључујући робу увезену у комерцијалне сврхе.

Путник, у смислу става 1. овог члана, је лице из члана 189. став 1 тачка 1) подтачка (1) ове уредбе.

Члан 331.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу за потребе посаде на броду, у случајевима:

1) када се употребљава на страном броду који плови у међународном водном транспорту,

2) када је искрцана са таквог брода како би је на копну привремено користила посада брода или

3) када је употребљава посада брода у културне или социјалне сврхе, којима управљају непрофитне организације, или у просторима у којима се уобичајено обавља верска служба за чланове посаде брода.

5.2.3. Материјали за ублажавање последица несреће, медицинска, хируршка и лабораторијска опрема, као и животиње и опрема за употребу у пограничном подручју

Члан 332.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за пошилке помоћи у случају елементарних непогода или сличних катастрофа, када се употребљавају заједно са мерама које се предузимају ради уклањања последица непогода и сличних катастрофа у царинском подручју Републике Србије и намењене су државним органима или службама одобреним од стране надлежних органа.

Члан 333.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за медицинску, хируршку и лабораторијску опрему, која се позајмљује на захтев болнице или друге медицинске институције, којој је неопходна таква опрема и када је намењена у дијагностичке или терапеутске сврхе.

Члан 334.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за животиње, које су у власништву лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског подручја Републике Србије.

Погранично подручје у смислу овог члана, обухвата подручје уз државну границу које ширином обухвата пет километара од граничне линије у дубину територије Републике Србије, а укључује и насеља која се само једним делом налазе у том подручју, осим ако другачије није утврђено међународним уговором.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу намењену за делатности, специфичне за погранично подручје, ако је:

- 1) опрема у власништву лица са седиштем, односно пребивалиштем у пограничном подручју, уз погранично подручје Републике Србије, и коју користи лице са седиштем односно пребивалиштем у суседном пограничном подручју, и
- 2) роба намењена градњи, поправци или одржавању инфраструктуре у пограничном подручју, за које су одговорни органи управе.

5.2.4. Носачи тона, слике или података, штампани материјали, професионална опрема, педагошки материјал и научна опрема

Члан 335.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за:

- 1) носаче звука, слике или података, у циљу презентације пре продаје, ако су послати бесплатно, или су намењени за преснимавање тона, синхронизицију или репродукцију, или
- 2) робу која се користи искључиво за рекламне сврхе.

Члан 336.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за професионалну опрему:

- 1) која је у власништву лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског подручја Републике Србије,
- 2) која је привремено увезена или од лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског подручја Републике Србије, или од лица са пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије запосленог од стране власника из тачке 1) овог става и
- 3) коју ће користити увозник или ће се користити под његовим надзором, осим у

случају аудиовизуелне копродукције.

Царински орган не одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за опрему, која је намењена за индустријску производњу или паковање робе (осим ручног алата), опреме за експлоатацију природних извора, за градњу, поправке или одржавање зграда, или за земљане или сличне радове.

Царински орган одобрава потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за опрему лицу које је у Републици Србији регистровано као страна информативна установа или је представник страних средстава информисања у смислу Закона о информисању („Службени гласник РС“, бр. 43/03, 61/05 и 71/09), а које намерава да поново изведе ту опрему.

Уз захтев за одобрење из става 3. овог члана подносилац захтева царинском органу прилаже доказ да је регистрован у министарству надлежном за послове културе.

Члан 337.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за педагошки материјал и научну опрему:

1) која је у власништву лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског подручја Републике Србије,

2) која је привремено увезена од стране јавних или приватних научних и педагошких установа или установа за стручно оспособљавање, које су непрофитне, и служе искључиво за подучавање, стручно оспособљавање или научна истраживања под њиховом одговорношћу,

3) која је привремено увезена у одговарајућој количини, у складу са сврхом привременог увоза, и

4) која се неће користити за комерцијалне сврхе.

5.2.5. Амбалажа, модели, матрице, калупи, цртежи, скице уређаји за мерење, контролу и експериментисање, и сличне ствари, специјални алати и инструменти, роба за тестирање, узорци и резервни делови

Члан 338.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за амбалажу:

1) ако је увезена пуна, а намењена је поновном извозу празна или пуна и

2) ако је увезена празна, а намењена је поновном извозу пуна.

Амбалаже се не сме употребљавати у унутрашњем промету, осим за предвиђен поновни извоз робе, а ако је привремено увезена пуна, то ограничење важи од тренутка када се испразни.

Члан 339.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за моделе, матрице, калупе, цртеже, скице, мерне, контролне и експерименталне уређаје, и друге сличне предмете:

1) који су власништво лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског

подручја Републике Србије,

2) које у производњи употребљава лице са седиштем, односно пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије, ако се најмање 75% производа, који се производе њиховим коришћењем, извози из Републике Србије.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за специјални алат и инструменте, ако су:

1) у власништву лица са седиштем, односно пребивалиштем ван царинског подручја Републике Србије, и

2) бесплатно дати на располагање лицу са седиштем односно пребивалиштем у царинском подручју Републике Србије, за производњу робе, која се у потпуности извози.

Члан 340.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу:

1) на којој је потребно обавити тестирање, експерименте или демонстрирање,

2) на којој се мора обавити тестирање у складу с купопродајним уговором који укључује одредбе о обавезном тестирању које се стварно и обави, и

3) која се употребљава ради обављања тестирања, експеримената или представљања без финансијске накнаде.

За робу из става 1. тачке 2) овога члана, рок за завршетак поступка је шест месеци.

Члан 341.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за узорке робе, који се увозе у одговарајућим количинама, и то искључиво за изложбу или излагања у царинском подручју Републике Србије.

Члан 342.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина када добављач или сервисер привремено ставља на располагање кориснику производна средства за замену, до испоруке или оправке сличне робе.

Рок за раздужење је шест месеци.

5.2.6. Роба за изложбу или продају

Члан 343.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу намењену излагању или коришћењу на јавној манифестацији, која није искључиво организована ради комерцијалне продаје робе, или добијену на таквим манифестацијама из робе стављене у поступак.

Царински орган може, у изузетним околностима, одобрити привремени увоз робе и за друге манифестације.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за робу ради излагања, ако исту није могуће увести као узорке, и пошљалац жели да је прода, а прималац робе се након излагања може одлучити да је купи.

Рок за завршетак поступка је два месеца.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина за:

1) уметничка дела, збирке и антиквитете, привремено увезене за изложбу, с намером могуће продаје, и

2) робу, осим ново произведене, која се увози ради аукцијске продаје.

5.2.7. Резервни делови, прибор и опрема, друга роба

Члан 344.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина када се резервни делови, прибор и опрема употребљавају за оправку и одржавање, укључујући и ремонт, подешавање и очување робе стављене у поступак.

Члан 345.

Царински орган одобрава привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина и за робу, која није наведена у чл. 323 - 344. ове уредбе, или робу, која не испуњава услове прописане тим члановима, ако се привремено увозе:

1) повремено и не дуже од три месеца, или

2) у посебним ситуацијама без економског дејства.

5.3. Одредбе о спровеђењу поступка

5.3.1. Заједничке одредбе

Члан 346.

Царински орган може, када су предмети за личну употребу, роба убезена за спортске потребе или превозна средства пријављени усмено или на неки други начин за поступак привременог увоза, да захтева, ако се ради о високом износу увозних дажбина или када постоји озбиљан ризик, писану декларацију.

Члан 347.

Царински орган прихвата АТА/ЦПД карнет као исправу за привремени увоз робе ако је издат у држави која је чланица АТА Конвенције или Конвенције о

привременом увозу, оверен и за који гарантује удружење које је саставни део међународног гарантног ланца.

Царински орган може прихватити АТА/ЦПД карнет само:

1) ако се АТА/ЦПД карнет односи на робу и за употребу прописану Конвенцијом о привременом увозу,

2) ако је оверен од стране царинског органа земље издаваоца на предњој страници карнета и

3) ако важи док је роба на царинском подручју Републике Србије.

АТА/ЦПД карнет се подноси царинским органима на граници, осим ако ти органи не могу проверити испуњавање прописаних услова за спровођење поступка.

Члан 348.

Декларант је, не искључујући посебне системе гаранција за АТА/ЦПД карнете, дужан да пре почетка поступка са писаном декларацијом, положи гаранцију, осим у случајевима из Прилога 26.

Царински орган може, ради олакшања контроле над поступком, да захтева вођење евиденције.

Члан 349.

Када се роба, стављена у поступак у складу са одредбама члана 343. ове уредбе, раздужује стављањем у слободан промет, износ дуга се одређује на основу елемената за обрачун који одговарају за ту робу у трентку прихватања декларације за слободан промет.

Ако се роба, стављена у поступак у складу са чланом 343. ове уредбе, пласира на тржиште, сматра се да је пријављена за пуштање у слободан промет пре истека рока за раздужење.

За раздужење поступака у погледу робе из члана 343. ст. 1. и 2. ове уредбе, њена употреба, уништање или бесплатна подела посетиоцима на манифестацији сматра се поновним извозом, ако њена количина одговара врсти манифестације, броју посетилаца и обиму учешћа носиоца одобрења на манифестацији.

На алкохолна пића, дуван и дуванске прерађевине и гориво не примењује се став 3. овог члана.

Члан 350.

Када је роба из поступка привременог увоза стављена у неки од царинских поступака с одлагањем или унесена у слободну зону, чиме се завршава поступак привременог увоза, тада се обавезно мора у одговарајуће исправе, осим АТА/ЦПД карнета, или ако се ради о поједностављеном поступку, у комерцијалне исправе или евиденције, уписати ознака „ПУ роба”.

Члан 351.

За железничка превозна средства, која се у складу са споразумом употребљавају заједнички, поступак привременог увоза се завршава када се железничка превозна средства исте врсте или вредности као и средства која су дата на располагање лицу са седиштем у царинском подручју Републике Србије, извезу или поново извезу.

Члан 352.

На услове и поступак привременог увоза робе који нису прописани чл. 320 - 357. ове уредбе, примењују се одговарајуће одредбе Конвенције о привременом увозу.

Члан 353.

На робу из прилога уз Анексе Конвенције о привременом увозу може се одобрити привремени увоз уз потпуно ослобођење од плаћања увозних дажбина.

5.3.2. Посебне одредбе у вези АТА карнета

Члан 354.

У случају да роба привремено увезена уз подношење АТА карнета није поновно извезена или за исту није одређено друго царински дозвољено поступање или употреба, царински орган шаље удружењу издавача обавештење о нераздуженом АТА карнету и обрачуна царинског дуга, у складу са прописаним обрасцем.

Обавештење са обрачуном царинског дуга доставља се гаранту након истека рока важности карнета, а најкасније у року од године дана од дана истека рока важења карнета.

5.3.3. Посебне одредбе за завршетак поступка привременог увоза превозних средстава

Члан 355.

Поступак привременог увоза превозних средстава завршава се њиховим поновним извозом, стављањем у неки од царински дозвољених поступања или употребе, истеком прописаног рока њиховог привременог увоза, и сваком радњом власника превозних средстава или лица које је то превозно средство привремено увезло у царинско подручје Републике Србије, која у смислу царинских прописа представља изузимање робе испод царинског надзора.

Ако лице које је стране превозно средство привремено увезло у царинско подручје Републике Србије, пре напуштања царинског подручја из оправданих разлога не извезе то превозно средство, дужно је да лично или преко заступника обезбеди привремени смештај тог превозног средства под царинским надзором, на месту које одреди или одобри царински орган.

На основу захтева надлежног царинског, полицијског или правосудног органа у простору из става 2. овог члана смештају се привремено увезена страна превозна

средства која су предмет одговарајућег управног или правосудног поступка, до завршетка тог поступка или одређења царинског правног статуса тог превозног средства.

У складу са прописима којима је предвиђена обавеза збрињавања напуштених моторних и других возила или на захтев органа из става 3. овог члана, у просторијама из става 2. овог члана привремено се смештају и страна превозна средства за која се према околностима случаја може закључити да су привремено увезена и напуштена.

За превозна средства из ст. 2. и 4. овог члана, сматра се да је дато одобрење царинског органа за привремени смештај.

Члан 356.

О привременом смештају страних превозних средстава која се сматрају напуштеним, без одлагања писмено се обавештава надлежни царински орган.

Ако се на основу података из поступака који се воде код надлежног органа, података из службених евиденција или прибављених у оквиру међународне сарадње располаже подацима који омогућавају утврђење националне припадности превозног средства, власника или лица које је увезло у царинско подручје Републике Србије и њихово пребивалиште или боравиште у царинском подручју Републике Србије или иностранству, полицијски орган ће без одлагања, а најкасније у року осам дана од пријема обавештења из става 1. овог члана, о томе обавестити надлежни царински орган.

Ако се утврди на основу расположивих података пребивалиште или боравиште лица које је превозно средство привремено увезло у царинско подручје Републике Србије, царински орган ће без одлагања то лице писмено обавестити о царинско правном статусу превозног средства и месту његовог привременог смештаја, оквирној висини трошкова које треба платити у случају његовога преузимања, и упозорење о спровођењу прописаног поступка јавне продаје, уколико у одређеном року превозно средство не буде стављено у дозвољени царински поступак или употребу, и то:

1) ако је пребивалиште или боравиште тог лица у Републици Србији, достављањем на адресу у Републици Србији,

2) ако је пребивалиште или боравиште тог лица у иностранству, преко Управе царина и министарства надлежног за спољне послове, преко дипломатског или конзуларнога представништва те државе у Републици Србији.

Члан 357.

На образложени захтев лица које је превозно средство привремено увезло или његовог заступника, царински орган може продужити прописани рок за привремени смештај робе (превозног средства).

Ако привремено увезено стране превозно средство из члана 355. ст. 2. и 4. ове уредбе, за које је одобрен привремени смештај, не буде у року 30 дана или року продуженом у складу са ставом 1. овог члана, извезено или стављено у неки од царински дозвољених поступака или употребе, превозно средство изложиће се јавној продаји.

Рок из става 2. овог члана почиње да тече:

1) даном смештаја привремено увезеног превозног средства под царински надзор за превозна средства из члана 356. став 3. тачка 1) ове уредбе, и

2) даном пријема акта министарства надлежног за спољне послове о уручењу писменог обавештења страном дипломатском или конзуларном представништву задуженом за превозна средства из члана 356. став 3. тачка 2) ове уредбе.

Јавну продају превозних средстава из става 3. овог члана спроводи Управа царина, уз примену одговарајућих прописа о спровођењу поступка јавне продаје одузете или држави уступљене стране робе.

До почетка поступка или поновљеног поступка јавне продаје, царински орган може одобрити власнику превозног средства или лицу које га је привремено увезло да након намирења свих трошкова у вези са збрињавањем, смештајем и чувањем, и трошкова насталих у поступку јавне продаје, да то превозно средство стави у неки од царински дозвољених поступка или употребе.

6. Пасивно оплемењивање

6.1. Додатни услови за издавање одобрења

Члан 358.

У случају провере угрожености основних интереса српских произвођача, одобравањем поступком пасивног оплемењивања, сходно се примењују одредбе члана 269. ове уредбе.

Царински орган ће на основу поднетих исправа и других прилога, када захтев за одобрење поднесе лице, које привремено извози робу, али није организатор пасивног оплемењивања, претходно проверити испуњеност услова из члана 174. став 2. Царинског закона.

Члан 359.

У одобрењу за поступак пасивног оплемењивања наводе се начин и методи за утврђивање да ли су добијени производи произведени од привремено извезене робе, односно за проверу да ли су испуњени услови за примену стандарног система замене.

Начин и методи из став 1. овога члана могу обухватити примену прописаног информационог документа и проверу књиговодствене евиденције.

Када због врсте посла оплемењивања није могуће утврдити да ли су добијени производи произведени из привремено извезене робе, одобрење се може, у посебним случајевима, издати ако подносилац захтева царинском на одговарајући начин докаже да роба, употребљена у поступку пасивног оплемењивања, има исту десетоцифрену тарифну ознаку, и да је истих трговачких и техничких карактеристика, као и привремено извезена роба. У одобрењу се одређује рок, начин и метод за употребу поступка.

Члан 360.

Када се поступак пасивног оплемењивања захтева ради поправке робе, привремено извезена роба мора да буде подобна за поправаку и поправка се не сме користити у сврху побољшања њених техничких или других употребних карактеристика.

6.2. Одредбе о спровођењу поступка

Члан 361.

У одобрењу за поступак пасивног оплемењивања одређује се рок за завршетак тог поступка. Царински орган, у изузетним околностима, може продужити тај рок, и ако је првобитно утврђени рок већ истекао.

Царински орган, у изузетним околностима рок из члана 184. став 2. Царинског закона, може продужити рок, и ако је првобитно утврђени рок већ истекао.

Члан 362.

Декларација за привремени извоз се попуњава у складу са одредбама које се односе на извоз.

У случају претходног увоза, уз декларацију за стављање робе у слободан промет прилаже се препис или копија одобрења за поступак пасивног оплемењивања, осим ако захтев за то одобрење није поднет у складу са чланом 264. став 3. тачка 4) ове уредбе, уз примену члана 172. став 3. ове уредбе .

6.3. Одредбе о обрачуну ослобођења од плаћања царинског дуга

Члан 363.

За израчунавање износа који се одбија од царинског дуга, не узимају се у обзир антидампинг царине и заштите од умањених дажбина (компензаторне дажбине).

Споредни добијени производи који представљају отпатке, талоге, опилке или остатке сматрају се укљученим.

При одређивању царинске вредности робе која је привремено извезена, у складу са једном од метода из члана 178. став 2. Царинског закона, трошкови утовара, превоза и осигурања за привремено извезену робу до места, у којем су обављене производне радње или последњег места обављања тих радњи, не улазе у:

1) вредност привремено извезене робе, која се узима у обзир код утврђивања царинске вредности добијених производа у складу са чланом 46. став 1. тачка 1 алинеја прва Царинског закона,

2) трошкове производних радњи, ако се вредност привремено извезене робе није могла одредити у складу са чланом 46 став 1. тачка 1) алинеја прва Царинског закона.

Трошкови утовара, превоза и осигурања добијених производа од места обављања или последњег места обављања производних радњи до места њиховог уноса у царинско подручје улазе у трошкове производних радњи.

Трошковима утовара, превоза и осигурања сматрају се:

- 1) провизије и накнаде посредовања, осим куповне провизије,
- 2) цена контејнера, који нису саставни део робе у привременом извозу,
- 3) трошкови паковања, заједно са радом и материјалом и
- 4) манипулативни трошкови у вези са превозом робе.

Члан 364.

Царински орган одобрава делимично ослобођење од плаћања увозних дажбина, када се трошкови оплемењивања узимају као основа за вредност за дажбине.

Са изузетком робе некомерцијалне природе, став 1. овог члана не примењује се када је привремено извезена роба која нема домаће порекло у складу са чл. 32 – 36. Царинског закона, стављена у слободан промет уз стопу царине нула.

Одредбе чл. 38 – 57. Царинског закона, сходно се примењују при обрачуна трошкова обављања производних радњи, у које није укључена привремено извезена роба.

Члан 365.

Царински орган може, на захтев корисника, у случају када привредни субјекти учестало обављају производне радње у оквиру једног одобрења, које не укључује поправке, одобрити примену просечне стопе царине (збирно извршење).

Стопа из став 1. овог члана одређује се за период не дужи од 12 месеци и сходно се примењује на добијене производе који се у оквиру тог периода стављају у слободан промет. Након истека тог периода царински орган врши коначни обрачун и по потреби примењују одредбе члана 259. став 1. или члана 273. Царинског закона.

Глава III ОДРЕДБЕ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИЗВОЗА

1. Опште одредбе

Члан 366.

Одредбе чл. 367 - 371. ове уредбе не примењују се на:

- 1) електричну енергију,
- 2) робу која иступа цевоводом,
- 3) писма, разгледнице, штампани материјал, укључујући и на електронским носачима,
- 4) поштанске пошиљке које се превозе у складу са правилима Светски поштанске конвенције,
- 5) робу, обухваћену декларацијом, поднетом на неки од начина из чл. 184, 185. став 2. и члана 186. ове уредбе, осим палета, контејнера и превозних средстава за превоз друмом, железницом, ваздухом и унутрашњим водама, која се превози на основу уговора о превозу,
- 6) робу у личном пртљагу путника,
- 7) робу, за коју је дозвољена усмена декларација у складу са чл. 189, 190. и 192. став 2. ове уредбе осим палета, контејнера и превозних средстава за превоз друмом, железницом, ваздухом и унутрашњим водама, која се превози на основу уговора о превозу,
- 8) робу обухваћену АТА и СРД карнетима,

9) оружје и војну опрему, које из царинског подручја Републике Србије, војним превозом или превозом који се обавља само за потребе војних органа, износе органи надлежни за војну одбрану државе,

10) робу, која се из царинског подручја Републике Србије непосредно износи на платформе-бушотине или платформе за производњу, којима управља лице основано у царинском подручју Републици Србији, и то:

(1) робу, која се користи за изградњу, поправку, одржавање или адаптацију платформи,

(2) робу, која се користи за оспособљавање или опремање платформи,

(3) потрепштине, које се користе, односно конзумирају на платформама,

11) робу у пошиљкама, чија вредност не прелази 25 евра у динарској противвредности, под условом да се царински орган, у договору са овлашћеним привредним субјектом, слажи са обављањем анализе ризика уз употребу информација из система који користи привредни субјект, или информација које тај систем обезбеђује.

Члан 367.

Роба која напушта царинско подручје Републике Србије увек је обухваћена декларацијом, која се подноси надлежном царинском органу у следећим крајњим роковима:

1) у случају ваздушног саобраћаја, најмање 30 минута пре одласка са аеродрома у царинском подручју Републике Србије;

2) у случају железничког саобраћаја и саобраћаја унутрашњим водама, најмање два сата пре одласка из излазне царинарнице;

3) у случају друмског саобраћаја, најмање један сат пре одласка из излазне царинарнице;

4) у случају испоручиоца резервних делова и делова за поправке, који су намењени за градњу у бродове и ваздухоплове ради поправке или одржавања, моторних горива, мазива и гаса, који су потребни за рад машина и апарата који се употребљавају на броду или ваздухоплову, као и прехранбених намирница за употребу на броду или у ваздухоплову, најмање 15 минута пре одласка превозног средства из луке или са аеродрома у царинском подручју Републике Србије;

Када се декларација не поднесе коришћењем поступка електронске обраде података, рок из става 1. тач. 1) - 4) овог члана је најмање четири сата.

Ако електронски систем царинских органа привремено није у функцији, и даље се примењују рокови из става 1. овог члана.

Члан 368.

У случају интермодалног превоза, када се роба претоварује са једног превозног средства на друго ради превоза изван царинског подручја Републике Србије, рок за подношење декларације мора да одговара року који се односи на превозно средство које напушта царинско подручје Републике Србије, сагласно члану 367. ове уредбе.

У случају комбинованог превоза, код ког активно превозно средство, које прелази границу, само превози друго активно превозно средство, рок за подношење

декларације мора да одговара року који се односи на активно превозно средство које прелази границу, сагласно члану 367. ове уредбе.

Члан 369.

Рокови из чл. 367. и 368. ове уредбе не примењују се када се међународним споразумима захтева размена података из декларације у роковима који се разликују од рокова наведених у тим члановима.

Рок из става 1. овог члана ни у ком случају не може да буде краћи од рока који је потребан да се обави анализа ризика, пре него што роба напусти царинско подручје Републике Србије.

Члан 370.

Надлежни царински орган, пошто прими декларацију и пре пуштања робе за извоз, обавља и одговарајуће анализе ризика и царинска контроле.

Роба може да се пусти чим се обави анализа ризика и њени резултати то дозвољавају.

Члан 371.

Када се утврди да роба која је предата царинском органу није обухваћена декларацијом која садржи све податке неопходне за излазну сажету декларацију, лице које доноси робу или преузима одговорност за превоз робе изван царинског подручја Републике Србије, одмах подноси декларацију или извозну сажету декларацију.

Ако декларант поднесе декларацију по истеку рокова из чл. 367. и 368. ове уредбе, то не искључује примену казни које су утврђене националним законодавством.

Члан 372.

Када се роба, за коју се на основу члана 366. тач. 3) - 11) ове уредбе не захтева подношење декларације до рока из чл. 367. и 368. ове уредбе изнесе из царинског подручја Републике Србије, анализа ризика се обавља после показивања робе на основу декларације која обухвата ту робу, где је могуће.

Члан 373.

Извозне декларације усаглашене са чл. 234 - 245. ове уредбе подnose се надлежном царинском органу коришћењем система електронске обраде података.

Царински орган прихвата писану извозну декларацију, која је сачињена на прописаном обрасцу и садржи минималан скуп података за поступак извоза и то само у једном од следећих случајева:

- 1) ако електронски систем царинских органа није у функцији;

2) ако није у функцији електронска апликација лица које подноси извозну декларацију.

Царински орган споразумно утврђује поступак који би требало да се спроведе у случајевима из става 2. тачке 1) овог члана.

Употребу писане извозне декларације из става 2. тачка 2) овог члана одобравају царински органи.

Када робу износе путници који немају непосредан приступ царинском електронском систему и тако немају могућности да код извозне царинарнице поднесу извозну декларацију коришћењем технике електронске обраде података, царинарница путнику дозвољава употребу декларације из става 2. овог члана која садржи минимум прописаних података.

2. Коначни извоз

Члан 374.

Извозником, у смислу члана 188. став 4. Царинског закона, се сматра лице у чије име је била поднета извозна декларација и које је у тренутку њеног прихватања власник робе или има слична права располагања са предметном робом.

Ако власник робе или лице које има слична права располагања са њом, у складу с уговором о извозу, има седиште или пребивалиште изван Републике Србије, извозником се сматра уговорни партнер са седиштем или пребивалиштем на царинском подручју Републике Србије.

Члан 375.

У случају уговора са кооперантима, извозна декларација може се поднети царинарници која је надлежна за место где је седиште кооперанта.

Члан 376.

Када се због административних и других оправданих разлога не може применити члан 188. став 4. Царинског закона, извозни царински поступак ће започети код било ког царинског органа у царинском подручју.

За спровођење царинског надзора за робу која се извози сходно се примењују чл. 398, 405, 412 и 415. ове уредбе.

Члан 377.

Када се извозна декларација сачињава на основу јединствене царинске исправе (ЈЦИ), користе се примерци 1, 2 и 3. Царинарница код које је поднета извозна декларација ставља печат у рубрику А и по потреби, попуњава рубрику Д.

Пошто та царинарница одобри пуштање робе, задржава примерак 1, примерак 2 шаље заводу за статистику и примерак 3 враћа заинтересованом лицу.

Када се извозна декларација обрађује у извозној царинарници коришћењем електронског система обраде података, прописани примерак 3 ЈЦИ може се заменити пратећим документом који се штампа из електронског система царинског органа.

Царински орган може да овласти декларанта да пратећи документ штампа из свог система електронске обраде података.

У случају да царински прописи предвиђају други документ који може да замени примерак 3 ЈЦИ, одредбе ове главе примењују се *mutatis mutandis* на тај други документ.

Члан 378.

Када роба, која је била пуштена за извоз, не напусти царинско подручје Републике Србије, извозник или декларант о томе одмах обавештава извозну царинарницу. Примерак 3 ЈЦИ се враћа наведеној царинарници, ако је могуће.

Члан 379.

Када се, у случајевима из члана 380. став. 8 ове уредбе, због измена у уговору о превозу, превоз који би требало да се заврши ван царинског подручја Републике Србије, завршава у њему, заинтересовани привредни субјекти или органи могу да поспе по изменама уговора, само уз сагласност царинарнице из члана 380. став 2. тачка 1) ове уредбе или, у случају коришћења транзитног поступка, уз сагласност полазне царинарнице. Примерак 3 извозне декларације враћа се извозној царинарници, која поништава декларацију.

Члан 380.

Примерак број 3 ЈЦИ-а се подноси, а роба се допрема излазној царинарници.

Излазна царинарница, у смислу ове уредбе, је:

1) у случају извоза робе железницом, поштом, ваздухом, царинарница која је надлежна према месту где је роба преузета према јединственом уговору за превоз до друге државе од стране железничких компанија, пошта, авио-превозиоца или бродарских компанија,

2) у случају извоза робе цевоводима и електричним водовима, надлежна царинарница је царинарница у којој извозник има седиште,

3) у случају робе извезене осталим превозним средствима или у околностима које нису наведене у тач. 1) и 2) овог става, последња царинарница пре него што роба напусти царинско подручје Републике Србије.

Излазна царинарница проверава да ли поднета роба одговара роби која је пријављена за извозни царински поступак и потврђује стварни иступ робе у рубрику Ц примерка број 3, с навођењем броја иступа, датумом и печатом царинарнице.

Иступ у складу са ставом 3. овог члана се не потврђује за робу извезену цевоводима или електричним водовима.

Ако излазна царинарница утврди да постоји мањак робе, то ће забележити као примедбу у рубрику I ЈЦИ при потврђивању иступа и на тај начин обавестити царинарницу извозног царињења.

Ако излазна царинарница утврди вишак робе, неће дозволити иступ док се не обави извозни царински поступак за сву робу.

Ако излазна царинарница утврди да постоје разлике у врсти робе, неће дозволити иступ док се не обави извозни царински поступак за праву врсту робе и обавести о томе царинарницу извозног царињења.

Ако је роба послата у другу државу или излазној царинарници која је надлежна за поступак транзита, отпремна царинарница ће потврдити примерак број 3 ЈЦИ у складу са ставом 3. овог члана, и вратити га декларанту након што у свим примерцима транзитне исправе или било које друге исправе која замењује транзитну исправу упише речи „Извоз”. Излазна царинарница контролише стварни излазак робе.

Отпремна царинарница може од извозника захтевати да приложи доказ, да је роба стварно напустила царинско подручје.

У случају извоза у неколико делова (сукцесивног извоза):

1) преко исте излазне царинарнице, забелешка се ставља само за стварно извезену робу и

2) преко више излазних царинарница, извозна царинарница или излазна царинарница, код које је био поднет оригинал примерка 3, пошто прими на прописан начин сачињен захтев, оверава копију примерка 3, за сваки део предметне робе, да се може показати другој излазној царинарници.

У случајевима из става 10. тач. 1) и 2) овог члана, одговарајућа забелешка се уписује на оригиналу примерка 3.

Члан 381.

Усмену декларацију за извоз робе могуће је подносити само код излазних царинарница.

Члан 382.

Уколико роба напушта царинско подручје Републике Србије без извозне декларације, извозник декларацију подноси накнадно царинарници, која је надлежна према месту у којем извозник има своје седиште или пребивалиште. У овим случајевима примењује се члана 376. став 1. ове уредбе.

Царинарница прихвата декларацију из става 1. овог члана, ако се извозник позове на раније издату излазну сажету декларацију или ако поднесе задовољавајући доказ о врсти и количини робе, као и под којим околностима је роба напустила царинско подручје Републике Србије. Та царинарница такође потврђује примерак број 3 ЈЦИ с одговарајућом ознаком.

Накнадно прихваћена декларација у складу с овим чланом не искључује примену казних мера, као ни последице које могу настати у вези мера пољопривредне политике.

Члан 383.

Ако роба, која је била декларисана за извоз, није напустила царинско подручје, декларант мора о томе одмах обавестити царинарницу извозног царињења и врати

примерак 3. декларације.

Уколико се у случајевима из члана 382. став 8. ове уредбе накнадно промени превозни уговор због којег се превоз који би се морао завршити ван царинског подручја, заврши у њему, уговор о превозу може се променити само уз сагласност царинарнице из члана 382. став 2. тачка 1) ове уредбе, или у случају поступка транзита-отпремне царинарнице. У том случају се примерак број 3 мора вратити.

3. Привремени извоз на основу АТА карнета

Члан 384.

АТА карнет може да се користи за привремени извоз када су испуњени следећи услови:

1) да је АТА карнет издат на царинском подручју Републике Србије и да је издат и да за њега гарантује удружење регистровано у Републици Србији које чини део међународног гарантног ланца

2) да се АТА карнет користи само за домаћу робу:

(1) која приликом извоза из царинског подручја Републике Србије није била предмет царинских формалности с намером добијања накнада или других износа при извозу у складу с мерама пољопривредне политике,

(2) за коју нису одобрене друге финансијске повластице у складу с мерама пољопривредне политике, а у вези за обавезом извоза те робе,

(3) за коју није поднесен захтев за повраћај или отпуст царинског дуга,

3) да су пружене на увид исправе наведене из члану 173. ове уредбе.

Царинарница може захтевати прилагање и превозних исправа, и

4) да је роба намењена поновном увозу.

За робу која се привремено извози на основу АТА карнета, извозна царинарница мора да:

1) провери податке наведене у рубрикама А до Г извозног купона у односу на робу обухваћену АТА карнетом,

2) попуни, ако је то потребно, поље на првој страни карнета с називом „Потврда царинског органа”,

3) попуни талон и рубрикуХ извозног купона,

4) упише своје назив у тачки б) рубрике Х купона за поновни увоз, и

5) задржи извозни купон.

Уколико царинарница извоза није уједно и излазна царинарница, царинарница извоза обавља све формалности наведене у ставу 2. овог члана, али не попуњава рубрику 7 у извозном талону који мора да попуни излазни царински орган.

Рок за поновни увоз робе који је царинарница наведе у тачки б) рубрика Х извозног купона, не сме да буде дужи од рока важности АТА карнета.

Члан 385.

Ако роба која је напустила царинско подручје са АТА карнетом није више намењена поновном увозу, извозна декларација се подноси извозној царинарници. Пошто се поднесе наведени карнет, извозна царинарница оверава примерак 3 извозне декларације и поништава купон и талон за поновни увоз.

За привремени извоз робе која испуњава услове за примену Истамбулске конвенције за коју није издат АТА карнет, поступак привременог извоза спроводи се

подношењем ЈЦИ.

Глава IV ЦАРИНСКИ СТАТУС РОБЕ И ПОСТУПАК ТРАНЗИТА

1. Царински статус робе

Члан 386.

Роба која се уноси у царинско подручје Републике Србије сматра се страном робом и подлеже мерама царинског надзора од тренутка њеног уноса. Та роба подлеже царинској контроли и остаје под царинским надзором док је потребно ради утврђивања статуса или док се с њом поступи на један од начина прописаних чланом 62. став 2. Царинског закона.

Члан 387.

Осетљивом робом сматра се роба за коју постоји висок ризик од преваре, а све мере које се односе на ту робу примењују се само ако количина те робе пређе прописану минималну количину.

Члан 388.

У сврху примене одредаба ове уредбе којима се уређује царински статус робе и поступак транзита поједини изрази имају следеће значење:

- 1) Отпремна царинарница је царинарница код које је прихваћена декларација за поступак транзита.
- 2) Одредишна царинарница је царинарница којој се мора показати роба која се превози у поступку транзита, како би се окончао поступак.
- 3) Царински орган обезбеђења је организациона јединица Управе царина надлежна за доношење одлуке о прихватању обезбеђења које подноси давалац обезбеђења.
- 4) Транзитна царинарница је царинарница преко које пошиљка у поступку транзита излази из царинског подручја Републике Србије, односно царинарница преко које пошиљка која је прешла преко страног царинског подручја у поступку транзита, улази на царинско подручје Републике Србије.

Члан 389.

Страна роба се у царинском подручју Републике Србије или преко њега превози у поступку транзита, осим ако је царинским прописима прописано другачије.

Члан 390.

У оквиру поступка транзита превози се, у складу са чланом 118. став 1. тачка 2 Царинског закона, домаћа роба:

1) за коју је повраћај или отпуст царинског дуга могућ под условом да се роба извезе из царинског подручја или унесе у царинско складиште, слободну зону или слободно складиште, или се стави у други царински поступак, осим у поступак стављања у слободан промет или

2) која се у поступку активног оплемењивања у систему повраћаја стави у слободан промет ради извоза из царинског подручја у облику добијених производа, ако се поднесе захтев у складу са чланом 156. Царинског закона или подносилац има намеру да уложи такав захтев.

Роба декларисана за извоз а која није напустила царинско подручје, сматра се домаћом робом, ако се докаже да су поништени извозна декларација и царинске формалности потребне да се роба извезе са царинског подручја, а када је то неопходно и последице које је таква декларација могла да произведе.

Члан 391.

Страна роба која се у складу са чланом 118. став 2. тачка 5. Царинског закона, превози између два места унутар царинског подручја Републике Србије у поштанском саобраћају (укључујући и пакете), на пакетима и пратећим исправама мора бити означена налепницом, која је дата у Прилогу 27.

Члан 392.

Поступак транзита за робу која се превози ваздушним путем обавезан је само ако се утовара или претовара у ваздухопловном пристанишу Републике Србије.

Члан 393.

Обезбеђење које полаже главни обвезник важи на целом царинском подручју Републике Србије.

2. Спровођење поступка транзита

2.1. Појединачно обезбеђење

Члан 394.

Појединачно обезбеђење покрива укупан износ царинског дуга који би могао настати, обрачунат на основу највиших стопа примењивих на робу исте врсте у Републици Србији.

Стопе које се узимају у обзир код израчунавања појединачног обезбеђења не могу бити ниже (мање) од најниже стопе ако је таква стопа прописана.

Појединачна обезбеђење у облику готовинског износа полажу се у отпремној царинарници. Обезбеђење се враћа када је поступак окончан.

Појединачно обезбеђење које полаже давалац обезбеђења може да буде у облику купона појединачног обезбеђења за износ од 7.000 евра у динарској

противвредности које давалац обезбеђења издаје лицима који намеравају да поступају као главни обвезник.

Давалац обезбеђења одговара за износ до 7.000 евра у динарској противвредности динара по купону.

Члан 395.

Образац појединачног обезбеђења које даје давалац обезбеђења дат је Прилогу 28.

Ако отпремна царинарница није и царински орган обезбеђења, царински орган обезбеђења задржава копију докумената којим је прихватио обавезу даваоца обезбеђења. Давалац обезбеђења доставља оригинал отпремној царинарници, која га задржава.

Ако се подаци о обезбеђењу размењују између царинског органа обезбеђења и отпремне царинарнице помоћу система електронске размене података, оригинал документа о полагању обезбеђења задржава се у отпремној царинарници.

Члан 396.

У случају из члана 394. став 5. ове уредбе, појединачно обезбеђење даје се на обрасцу из Прилога 29.

Купон појединачног обезбеђења даје се на обрасцу из Прилога 30. Давалац обезбеђења на купону наводи крајњи рок употребе купона, који не може бити дужи од једне године након датума издавања.

Давалац обезбеђења може издати купон за појединачно обезбеђење који се не може користити за транзитни поступак којим се превози осетљива роба. У овом случају, давалац обезбеђења сваки купон за појединачно обезбеђење означава дијагонално напоменом „Вредност ограничена”.

Ако царински орган обезбеђења размењује податке о полагању обезбеђења с отпремној царинарницом помоћу система електронске размене података, давалац обезбеђења тој царинарници доставља све тражене податке о купонима појединачног обезбеђења које је издао, на начин који одреди надлежни царински орган.

Главни обвезник доставља отпремној царинарници онолико купона за појединачно обезбеђење у износу од 7.000,00 евра у динарској противвредности, колико је потребно да се покрије укупан износ из члана 394. став 1. ове уредбе.

Отпремна царинарница задржава купоне.

Члан 397.

Царински орган обезбеђења укида одлуку о прихватању исправе о давању обезбеђења уколико више нису испуњени услови утврђени у време доношења одлуке. Давалац обезбеђења, такође, може у свако доба опозвати своју исправу о давању обезбеђења.

Укидање или опозив из става 1. овог члана ступа на снагу у року од 15 дана од дана када је обавештен давалац обезбеђења или царински орган обезбеђења

Од дана ступања на снагу укидања или опозива из става 1. овог члана, ни један купон појединачног обезбеђења који су издати раније, не могу се користити за обезбеђење робе у поступку транзита.

2.2. Превозна средства и декларације

Члан 398.

За робу која се превози у поступку транзита подноси се декларација за поступак транзита. Декларација за поступак транзита попуњава се на обрасцу ЈЦИ.

Декларација за поступак транзита може да се допуни са једним или више прописаних допунских образаца. Обрасци су саставни део декларације.

Уместо допунских образаца може се користити, као описни део декларације за поступак транзита, прописани списак пошиљки.

Члан 399.

Као декларација за поступак транзита може се употребити прописани списак пошиљки. Употреба списка пошиљака не утиче на обавезе које треба испунити при отпреми, извозу или при другом поступку или на обавезе у вези са прилагањем образаца, које треба користити у тим поступцима.

Као списак пошиљака може се употребити свака књиговоствена исправа која одговара условима из став 1. овог члана.

Члан 400.

Једна декларација за поступак транзита укључује само робу која је утоварена или која ће бити утоварена на једно превозно средство у једној отпремној царинарници до једне одредишне царинарнице.

У складу са ставом 1. овог члана као једно превозно средство подразумевају се следећа превозна средства која превозе робу, под условом да се роба која се превози отпрема заједно:

- 1) друмско превозно средство заједно са једном или више приколица или полуприколица,
- 2) композиција железничких кола или вагона,
- 3) потиснице и тегљенице који чине једну композицију, и
- 4) контејнери који су били утоварени на једно превозно средство из овог става.

Једно превозно средство може се употребљавати за утовар робе у неколико отпремних царинарница и за истовар робе у неколико одредишних царинарница.

Члан 401.

Изузетно од одредаба члана 174. став 1. ове уредбе, декларација за поступак транзита поднета системом електронске размене података, у складу са чланом 6. став 2. тачка 3) подтачка (2) ове уредбе, мора да садржи прописане податке.

Управа царина може да одобри да се списак пошиљака који се користи као транзитна декларације поднесе системом електронске размене података.

Члан 402.

Управа царина може, уз поштовање услова и на начин који одреди, да дозволи да се транзитне декларације или неки подаци из декларације поднесу на дисковима, магнетским тракама или другим сличним медијима за пренос података и у шифрованом облику, ако је то потребно.

2.3. Формалности у отпремној царинарници

Члан 403.

Отпремна царинарница прихвата и евидентира декларацију за поступак транзита.

Члан 404.

Роба у поступку транзита превози се до одредишне царинарнице економски оправданим путним правцем (итинерер).

Отпремна царинарница може одредити посебан путни правац, који се изузетно на захтев главног обвезника може променити. Отпремна царинарница уписује одговарајућу ознаку у декларацију за поступак транзита и о томе без одлагања обавештава одредишну царинарницу. У случају више силе, превозник може променити путни правац и тада се декларација за поступак транзита и роба пријављују најближој царинарници, која ће обавестити отпремну царинарницу о промени и уписати одговарајућу ознаку у декларацију за поступак транзитна.

Отпремна царинарница одређује рок у коме се роба мора предати одредишној царинарници, водећи рачуна о путном правцу, важећим саобраћајним или другим прописима и о појединостима које је доставио главни обвезник.

Рок за допремање робе одредишној царинарници, који одреди отпремна царинарница, обавезује друге царинарнице и оне га не могу мењати.

Члан 405.

Роба која се превози у поступку транзита не може се пустити док није осигурана њена истоветност. Истоветност робе, се по правилу, осигурава стављањем царинских обележја.

Царинско обележје су царинска пломба, отисци царинског жига или царинског печата и налепница. Као царинска обележје сматра се и опис робе, оверен од царинског органа, који се употребљава ако се на царинску робу не могу ставити царинска обележја.

Царинска пломба састоји се од дела израђеног од металног лима (тело пломбе) чије димензије нису мање од 25 mm (дужина) x 12 mm (ширина), као и галванизоване (нерђајуће) челичне жице или сајле чији пречник није мањи од 1,5 mm, односно металне траке чија ширина није мања од 10 mm, која је причвршћена у тело пломбе и чија дужина изван тела пломбе износи најмање 260 mm. У тело царинске пломбе уграђен је механизам који обезбеђује висок степен сигурности брављења жице, сајле или траке која је саставни део царинске пломбе.

Царинска пломба мора бити израђена тако да се метална жица, сајла или трака не може извући из тела пломбе без пресецања или очигледног оштећења тела пломбе, жице, сајле или траке.

Тело царинске пломбе може бити у различитим бојама и на њему је утиснут назив: „Управа царина РС” и број царинске пломбе, тако да се не може избрисати уобичајеним руковањем.

Царинска пломба израђена у одређеној боји не може имати два иста броја.

Царинске пломбе се стављају:

1) на простор у којем је смештена роба, ако превозно средство има одобрење према другим прописима, или ако је отпремна царинарница то оценила као одговарајуће за стављање царинских обележја;

2) у изузетним случајевима на сваки пакет засебно.

Царинске пломбе морају задовољити својства утврђена Прилогом 31.

Свака царинска клешта морају имати посебан број.

Царинска пломба може бити израђена и од другог одговарајућег материјала или комбинације тих материјала (пластика, легура и сл.), ако је израђена у складу са одредбама овог члана.

Превозна средства примерена за стављање царинских обележја су она:

1) на које је могуће једноставно и брзо поставити царинска обележја,

2) која су конструисана тако да није могуће додавати или вадити робу без остављања видљивог трага на ознаци или оштећења царинских обележја,

3) у којима нема скривених простора у којима би било могуће сакрити робу и

4) у којима су простори намењени за смештај робе лако доступни за царинску контролу.

Свако друмско возило, приколица, полуприколица или контејнер одобрени за превоз робе под царинском пломбом, у складу с међународним споразумом, сматрају се прикладнима за пломбирање.

Царински печат је од гуме, округлог облика има истоветан садржај службених печата који користе царински органи.

Царински жиг је жиг за восак или суви жиг. Жиг за восак је од месинга, округлог облика, пречника 35 mm. Суви жиг је од челика, округлог облика, пречника 35 mm.

На царинском жигу уписан је назив: „Управа царина Републике Србије” и испод њега назив царинског органа.

Отпремна царинарница неће стављати царинска обележја, ако је истоветност робе могуће осигурати на основу описа у декларацији за поступак транзита или у приложеним исправама, уз поштовање мера за утврђивање истоветности.

Сматра се да опис робе омогућава утврђивање истоветности робе ако је довољно прецизан да омогући лако утврђивање количине и врсте робе.

Када отпремна царинарница одобри ослобођење од обавезе пломбирања, у транзитну декларацију поред ознаке „Стављене пломбе” рубрика „Д. Контрола отпремне царинарнице” уноси се напомена „ОСЛОБОЂЕНО”.

Управа царина обезбеђује царинска обележја, царинска клешта и други материјал потребан за обележавање робе.

Члан 406.

Када се декларација за транзитни поступак подноси у отпремној царинарници системом електронске обраде података, примерци 4 и 5 декларације за поступак транзита замењују се прописаном исправом која прати транзит.

Према потреби, исправа која прати транзит допуњује се прописаним додатним обрасцем и напоменама или списком пошиљака. Образац, напомене и списак пошиљки чине саставни део исправе која прати транзит.

У случају примене става 1. овог члана, отпремна царинарница задржава декларацију и одобрава пуштање робе тако да главном обвезнику издаје исправу која прати транзит.

Уз одобрење надлежног царинског органа, исправа која прати транзит може се штампати директно из система електронске обраде података главних обвезника.

Одредбе овог поглавља које се односе на примерке декларације који прате пошиљку, примењују се и на исправу која прати транзит.

Члан 407.

За осетљиву робу поступа се на следећи начин:

- 1) у декларацију за поступак транзита наводи се тарифна ознака,
- 2) на свим примерцима декларације за поступак транзита попреко се црвеном бојом у величини најмање 100 x 10 mm уноси напомена „ОСЕТЉИВА РОБА”
- 3) примерци декларације за поступак транзита, који садрже забележбу из тачке 2) овога става морају бити враћени отпремној царинарници најкасније следећег радног дана од дана када су пошиљка и декларација за поступак транзита поднете одредишној царинарници. По допремању, одредишна царинарница на прописани начин обавештава отпремну царинарницу о примљеној пошиљци.

2.4. Формалности у току пута

Члан 408.

Превоз робе морају пратити примерци 4 и 5 декларације које отпремна царинарница предаје главном обвезнику или његовом заступнику.

Роба и примерци 4 и 5 декларације за поступак транзита дају се на увид на сваки захтев царинарнице.

Члан 409.

Роба наведена у декларацији за поступак транзита може се претоварити на друго превозно средство под надзором царинског органа. Царинарница у том случају уноси у декларацију за поступак транзита одговарајуће измене

Царинарница, према условима које сама одреди, може одобрити претовар робе без непосредног царинског надзора. При таквом претовару превозник је дужан да у декларацији за поступак транзита наведе одговарајуће податке и обавести царинарницу да претовар службено потврди.

Члан 410.

Ако се у току превоза ненамерно оштете царинска обележја, превозник мора о томе да обавести царинарницу, која о томе саставља записник. Надлежна царинарница ставиће нова царинска обележја.

У случају несреће због које је потребан претовар на друго превозно средство, примењује се члан 409. ове уредбе.

У случају непосредне опасности због које је потребно одмах истоварити

целокупни терет или један његов део, превозник може предузети радње на сопствену одговорност. Предузете радње уписују се у декларацију за поступак транзита, и у том случају примењују се одредбе става 1. овог члана.

Ако превозник не може испунити рок из члана 404. ове уредбе, због несреће или другог догађаја у превозу, дужан је да обавести царинарницу из става 1. овог члана која уписује одговарајућу напомену у декларацију за поступак транзита.

2.5. Формалности у одредишној царинарници

Члан 411.

Одредишној царинарници подноси се роба и примерци 4 и 5 декларације за поступак транзита.

Одредишна царинарница евидентира примерке 4 и 5 декларације о транзиту, на њима уписује датум њиховог подношења, у примерак 5 уноси појединости о свим обављеним контролама, и без одлагања га шаље отпремној царинарници, а примерак 4 задржава.

На захтев главног обвезника, и ради чувања доказа о поступку који је окончан у складу с чланом 415. став 2. тачка 1) ове уредбе, одредишна царинарница оверава додатни примерак 5 или копију примерка 5 декларације за транзит и означава га знаком „Алтернативни доказ”.

Када надлежна царинарница орган сматра потребним, може на захтев главног обвезника и уз сагласност отпремне царинарнице променити одредишну царинарницу. Надлежна царинарница о промени одмах обавештава претходно одређену одредишну царинарницу и уноси одговарајућу промену у транзитну декларацију.

Нова одредишна царинарница у Рубрику „I. Контрола одредишне царинарнице” примерка 5 декларације за транзитни поступак, као додатак уобичајеним напоменама, уноси следећу ознаку: „Разлике: Царински орган којој је роба предата (шифра и назив)”.

Ако је роба одредишној царинарници предата по истеку рока који је одредила отпремна царинарница, а непоштовање тог рока произлази из околности за које није одговоран превозник или главни обвезник, сматра ће се да је роба поднета у року.

Члан 412.

Одредишна царинарница, на захтев лица која подноси примерке 4 и 5 декларације за поступак транзита, издаје потврду пријема на прописаном обрасцу.

Потврда се може издати на одсечку који се налази на полеђини примерка 5 декларације за поступак транзита.

Потврду пријема унапред испуњава лице из става 1. овог члана. Потврда може да садржи друге податке везане за пошиљку, осим на месту за оверу од стране одредишне царинарнице.

Потврда из става 2. овог члана, не може да се користи као доказ окончања поступка транзита из члана 415. став 2. тачка 1) ове уредбе.

3. Провера завршетка поступка

Члан 413.

Ако отпремна царинарница не прими доказ о завршетку поступка транзита у року од осам дана од дана прихватања транзитне декларације, обавестиће главног

обвезника и затражити од њега да у одређеном року поднесе доказ да је поступак завршен.

Ако се примењују одредбе чл. 417 - 422. ове уредбе, а отпремна царинарница не добије поруку „Обавештење о доласку” у року у којем роба мора бити предата одредишној царинарници, надлежна отпремна царинарница о томе обавештава главног обвезника и тражи од њега да поднесе доказ о завршетку поступка.

Члан 414.

Ако отпремна царинарница није добила доказ о завршетку поступка транзита у одређеном року од главног обвезника, покренуће поступак с намером прикупљања података потребних за окончање поступка транзита или с намером утврђивања да ли је настао царински дуг и одређивања дужника.

Ако отпремна царинарница има сазнања да поступак транзита није завршен, или ако сумња да није завршен, без одлагања покреће поступак прикупљања података.

Ако се примењују одредбе чл. 417 - 422. ове уредбе, надлежна царинарница покреће поступак прикупљања података ако не прими поруку „Обавештење о доласку”, у року одређеном за допремање робе одредишној царинарници, или поруку о „Резултатима контроле” у року од шест дана након пријема поруке „Обавештење о доласку”.

Поступак прикупљања података започеће и у случају, ако се накнадно покаже да је доказ о завршетку транзитног поступка фалсификован.

Ради покретања поступка прикупљања података, отпремна царинарница ће послати захтев заједно са свим потребним подацима одредишној царинарници.

Одредишна царинарница поступа по захтеву о прикупљању података без одлагања.

Када се установи да је поступак транзита правилно завршен, отпремна царинарница о истом одмах обавештава главног обвезника.

Члан 415.

Поступак доказивања да се поступак транзита окончао у року прописаном у декларацији спроводи се подношењем надлежном царинском органу документа у форми потврђеној од стране одредишне царинарнице, који садржи податке неопходне за идентификацију робе и из којих је видљиво да је роба била допремљена одредишној царинарници или у случајевима из члана 441. ове уредбе, овлашћеном примаоцу.

Поступак транзита се, такође, сматра окончаним подношењем једне од следећих исправа:

1) царинске исправе, издате у другој држави, у којој је роба стављена у царински дозвољено поступање или употребу;

2) исправе, издате у другој држави, потврђене од стране царинских органа те државе на основу које се сматра да је та роба стављена у слободан промет у тој држави.

Исправе из става 2. овог члана могу да се замене копијама или фотокопијама овереним од стране органа који је издао оригинал или од стране овлашћеног управног органа дотичне државе или од стране овлашћеног орган управе Републике Србије.

4. Превоз домаће робе преко страног царинског подручја

Члан 416.

Превоз домаће робе преко страног царинског подручја обавља се у оквиру поступка унутарашњег транзита у складу са одредбама чл. 125 - 127. Царинског закона. За ту робу се отпремној царинарници, код које роба привремено улази у другу државу, подноси декларација за поступак транзита. На декларацији за поступак транзита мора бити у рубрици 44 уписана забелешка: „Превоз домаће робе преко страног царинског подручја”. Опис робе у декларацији за поступак транзита мора бити такав да недвосмислено омогући утврђивање истоветности робе приликом поновног уласка у Републику Србију. Царински орган мора при иступу робе прегледати робу и у рубрику Д уписати, да је чињенично стање робе у складу са подацима у декларацији за поступак транзита. Одредишна царинарница при поновном уласку у Републику Србију робу ставља робу у слободан промет на основу декларације за поступак транзита и шаље отпремној царинарници примерак број 5 ЛЦИ.

За превоз робе из става 1. овог члана обезбеђење се не полаже.

За превоз робе преко страног царинског подручја у железничком саобраћају, може се користити теретни лист СИМ или предајни лист ТР.

5. Додатне одредбе које се примењују приликом размене података о транзитном поступку између царински орган помоћу система електронске размене података

Члан 417.

Надлежни царински орган употребљава информатичку технологију и електронске мреже за размену података, не доводећи у питање било које околности и одредбе о поступку транзита, које се примењују *mutatis mutandis*.

Одредбе чл. 417 – 422. ове уредбе не примењују се на поједностављене поступке из члана 423. став 1. тачка 4) ове уредбе.

Члан 418.

Као додатак мерама сигурности наведеним у члану 6 став 3. ове уредбе, Управа царина успоставља и одржава одговарајућа сигурносна решења за брзо, поуздано и сигурно спровођење читавог система транзита.

Да би се осигурао поменути ниво сигурности сваки унос, измена или брисање података бележе се заједно с податком који наводи разлог и тачно време такве обраде, и лице које ју је извршило. Изворни подаци или други тако обрађени подаци чувају се најмање пет календарских година од завршетка године на коју се такви подаци односе, или дуже ако је тако прописано.

Управа царина редовно прати ниво сигурности електронске размене података.

Организационе јединице Управе царина размењују информације када постоји сумња о повреди сигурности система електронске размене података.

Члан 419.

Код стављања робе у поступак транзитна отпремна царинарница доставља податке о транзиту одредишној царинарници помоћу поруке „Евиденција очекиваног

доласка”. Порука се заснива на подацима из прописно попуњених декларација за поступак транзита, правилно измењеним и допуњеним, у зависности од случаја.

Члан 420.

Одредишна царинарница задржава исправе које прате транзит, и помоћу „Обавештења о доласку” обавештава отпремну царинарницу о доласку робе, на дан када је роба предата одредишној царинарници. Ова порука не може се употребљавати као доказ о завршетку поступка из члана 415. став 2. тачка 1) ове уредбе.

Одредишна царинарница, осим у оправданом случају, прослеђује поруку „Резултати контроле” отпремној царинарници, најкасније првог наредног радног дана након предаје робе одредишној царинарници.

Члан 421.

Провера робе спроводи се на основу поруке „Евиденција очекиваног доласка” добијене од отпремне царинарнице.

Члан 422.

Управа царина прописује садржину порука из чл. 419. и 420. ове уредбе.

6. Поједностављења

6.1. Опште одредбе

Члан 423.

Царински орган, на захтев главног обвезника или примаоца, може одобрити следећа поједностављења:

- 1) употребу генералног обезбеђења или ослобођења од полагања обезбеђења,
- 2) употребу посебне врсте пломби,
- 3) изузеће од обавезе коришћења прописаног путног правца,
- 4) статус овлашћеног пошилаоца,
- 5) статус овлашћеног примаоца,
- 6) примену поједностављених поступака специфичних за робу која се:
 - (1) превози железницом или великим контејнерима,
 - (2) превози ваздухопловом,
 - (3) превози рекама,
 - (4) превози цевоводом и електричним водовима,
- 7) употребу других поједностављених поступака у складу са чланом 124. став 2.

Царинског закона.

Члан 424.

Царински орган, одобрење из члана 423. став 1. ове уредбе, може издати лицима која:

- 1) имају седиште у Републици Србији,

2) редовно користе транзитне поступке или за које царински орган располаже сазнањима да могу испунити обавезе утврђене одобрењем или да, у вези с поједностављењем из члана 423. став 1. тачке б) ове уредбе редовно примају робу која је стављена у транзитни поступак,

3) нису извршила озбиљан прекршај царинских или пореских прописа или нису учестало кршила те прописе.

Како би се осигурала правилна употреба поједностављења, царински орган може издати одобрење ако:

1) царински орган може лако и брзо да врши надзор и спроводи контроле, а потребне контроле и остале административне мере нису у несразмери са захтевима подносиоца за поједностављење поступка,

2) подносилац води евиденцију која царинском органу омогућава да врши ефикасне кантроле.

Ако заинтересовано лице има статус овлашћеног привредног субјекта, које користи поједностављења из члана 21. став 1. тач. 1) или 3) ове уредбе, сматра се да су захтеви из става 1. тачка 3) и става 2. тачка. 2) овог члана испуњени.

Члан 425.

Захтев за издавање одобрења за поједностављења подноси се царинском органу у писменој форми и у захтев мора бити унет датум и мора бити потписан.

Захтев из става 1. овог члана мора да садржи све чињенице које ће царинском органу омогућити проверу у погледу испуњености услова на основу којих се може дозволити употреба поједностављења.

Члан 426.

Захтев из члана 425. ове уредбе подноси се надлежном царинском органу.

Царински орган издаје одобрење или захтев одбија, најкасније у року од три месеца од дана подношења захтева.

Члан 427.

Оригинал одобрења, датиран и потписан, и једна или више његових копија, предају се кориснику одобрења.

Одобрењем се одређују услови и обавезе за употребу поједностављења и методе контроле. Одобрење почиње да важи од дана доношења одобрења.

У случају поједностављења из члана 423. став 1. тач. 2), 3) и 6) ове уредбе, одобрења се показују на увид на сваки захтев отпремне царинарнице.

Члан 428.

Носилац одобрења је дужан да обавести надлежни царински орган о свим чињеницама које настану након доношења одобрења, а које могу утицати на трајање или садржину одобрења.

У случају да надлежни царински орган донесе одобрење о измени првобитно издатог одобрења или га укине, датум ступања на снагу те одлуке царинског органа биће одређен у одлуци којом се одобрење укида, мења или допуњава.

Члан 429.

Надлежни царински орган чува захтеве и приложену документацију, заједно са копијом одобрења.

Када је захтев одбијен или је одобрење поништено или укинута, захтев и одлука о одбијању, укидању или поништавању захтева као и сва пратећа документација, чувају се најмање три године од завршетка календарске године у којој је захтев одбијен или је одобрење укинута или поништено.

6.2. Генерално обезбеђење и ослобођење од полагања обезбеђења

Члан 430.

Главни обвезник може да употреби генерално обезбеђење или ослобођење од полагања обезбеђења до висине референтног износа.

Ради примене одредаба става 1. овог члана потребно је израчунати износ царинског дуга који може настати за сваки поступак транзита. Када потребни подаци нису доступни, претпоставља се да је референтни износ 7.000,00 евра у динарској противвредности осим ако други подаци познати надлежној царинарници не упућују на другачији износ.

Референтни износ једнак је износу царинског дуга који може настати за робу коју главни обвезник ставља у поступак транзита у току периода од седам дана.

Царински орган утврђује износ, у сарадњи с подносиоцем захтева, на основу података о роби коју је подносилац раније превозио, обима планираног транзита, и на основу увида у његову књиговодствену документацију.

Код утврђивања референтног износа примењују се највише стопе царина и других дажбина, које се могу применити на предметну робу у Републици Србији.

Управа царина најмање једном годишње преиспитује висину референтног износа, према подацима добијеним од отпремних царинарница, и по потреби га прилагођава.

Главни обвезник је дужан да осигура да коришћени износи не прелазе висину референтног износа, рачунајући при томе износ царинског дуга за робу стављену у поступке који нису завршени.

Главни обвезник је дужан да обавестити надлежне царинске органе ако утврђени износ падне испод потребног минимума да покрије његове активности у поступку транзита.

Члан 431.

Износ који треба да буде покривен генералним обезбеђењем једнак је референтном износу из члана 430. ове уредбе.

Царински орган може износ који треба да буде покривен генералним обезбеђењем смањити:

1) до 50% од висине референтног износа ако главни обвезник докаже да је финансијски солвентан и има довољно искуства у поступку транзита,

2) до 30% од висине референтног износа ако главни обвезник докаже да је финансијски солвентан, има довољно искуства у поступку транзита и да врло блиско сарађује са царинским органима.

Царински орган може да одобри ослобођење од полагања обезбеђења ако главни обвезник докаже да задовољава услове из став 2. тачке 2) овог члана, да сам

управља превозом и располаже финансијским средствима довољним за испуњење својих обвеза.

Критеријуми за примену ст. 2. и 3. овог члана прописани су у Прилогу 32.

Члан 432.

За употребу генералног обезбеђења при стављању у поступак транзита прописане осетљиве робе, главни обвезник мора, осим да испуњава услова из члана 424. ове уредбе, да докаже да је финансијски солвентан, да има довољно искуства у поступку транзита, да блиско сарађује са царинским органима или да сам управља превозом.

Царински орган може износ који треба бити покривен генералним обезбеђењем из става 1. овог члана да умањи:

1) до 50% од висине референтног износа ако главни обвезник докаже да врло блиско сарађује са царинским органима и да сам управља превозом,

2) до 30% од висине референтног износа ако главни обвезник докаже да врло блиско сарађује с царинским органима, да сам управља превозом и да располаже финансијским средствима довољним за испуњење својих обвеза.

Критеријуми за примену ст. 1. и 2. овога члана прописани су у Прилогу 32.

Ст. 1, 2 и 3. овог члана примењују се и када се захтев изричито односи на употребу генералног обезбеђења за обе врсте робе, за прописану осетљиву робу, као и за робу која није прописана, а обухваћена је истом потврдом о генералном обезбеђењу.

Правила која се примењују у вези с привременом забраном употребе генералног обезбеђења у смањеном износу или генералног обезбеђења предвиђене чланом 121. ст. 6. и 7. Царинског закона, дата су у Прилогу 33.

Члан 433.

Давалац обезбеђења подноси надлежном царинском органу генерално обезбеђење.

Генерално обезбеђење из става 1. овог члана подноси се на обрасцу који је дат у Прилогу 34.

Члан 434.

Царински органи издају главном обвезнику, једно или више уверења о генералном обезбеђењу или ослобођењу од полагања обезбеђења (у даљем тексту: уверење). Уверења се издају на обрасцима из Прилога 35. или Прилога 36, који су њен саставни део, примењујући правила наведена у Прилогу 37. Уверењима се главном обвезнику омогућава доказивање поседовања генералног обезбеђења или ослобођења од обезбеђења.

Уверење из став 1. овог члана, подноси се отпремној царинарници. Подаци из уверења уносе се у декларацију за поступак транзита.

Када се подаци о положеном обезбеђењу размењују између царинских органа помоћу система електронске размене података, отпремној царинарници се не подноси уверење.

Уверење из става 1. овог члана важи најдуже две године. Царински орган може продужити тај рок за период који не може бити дужи од две године.

Члан 435.

Одредбе члана 397. ст. 1. и 2. ове уредбе сходно се се примењују на укидање и опозив одобрења о употреби генералног обезбеђења.

Укидање одобрења за употребу генералног обезбеђења или ослобођења од полагања обезбеђења од стране царинских органа и дан почетка важности укидања одлуке са којом је царински орган прихватио обавезу јемства или дан почетка важности отказивања обавезе јемства, царински орган уноси у свој рачунарски систем.

Од дана ступања на снагу одлуке о укидању одобрења о употреби генералног обезбеђења или ослобођења од полагања обезбеђења, које су донели царински органи, или од дана ступања на снагу опозива од стране даваоца обезбеђења, раније издата уверења која су укинута али нису враћена, не могу се употребљавати за стављање робе у поступак транзита, а главни обвезник је дужан да их без одлагања врати царинском органу.

Царински органи размењују информације, на основу којих се може утврдити истоветност још важећих уверења, која још нису била враћена или која су била пријављена као украдена, изгубљена или фалсификована.

6.3. Употреба посебне врсте пломби

Члан 436.

Царински органи могу да главним обвезницима одобре употребу посебних врста пломби на превозним средствима или пакетима, под условом да те плombe испуњавају услове из Прилога 31.

Главни обвезници уписују врсту, идентификацијску ознаку и број стављених пломби, насупрот месту „стављене плombe“ у рубрику Д „Контрола отпремне царинарнице“ декларације за поступак транзита.

Главни обвезници морају поставити плombe најкасније до пуштања робе.

6.4. Изузеће од прописивања плана пута

Члан 437.

Царински орган може да одобри изузеће од обавезе придржавања прописаног плана пута. Изузеће се одобрава главним обвезницима који могу царинском органу осигурати да у сваком тренутку буде у стању да утврди локацију пошиљке.

Корисници изузећа из става 1. овог члана, у рубрику 44 декларације за поступак транзита уносе ознаку „Одустајање од прописаног плана пута“.

6.5. Статус овлашћеног пошиљаоца

Члан 438.

Царински орган може лицу које испуњава услове из члана 424. ове уредбе, и које намерава да робу превози у поступку транзита (у даљем тексту: овлашћени пошиљалац), да дозволи да то учини без допремања робе отпремној царинарници и подношења декларације за поступак транзита за ту робу.

Ово поједностављење одобрава се искључиво лицима која су овлашћена за употребу генералног обезбеђења или којима је одобрено ослобођење од полагања обезбеђења.

Члан 439.

Одобрење мора да садржи следеће податке:

- 1) назив једне или више отпремних царинарница надлежних за поступак транзита,
- 2) рок који је на располагању царинским органима после подношења транзитне декларације од стране овлашћеног пошиљаоца, како би наведена царинарница могла, по потреби, да обави све потребне контроле пре поласка робе,
- 3) мере које би требало да се предузму за утврђивање истоветности робе, при чему царински орган може да пропише да на превозним средствима или паковањима морају да буду посебна царинска обележја, у складу са Прилогом 31, која је одобрио царински орган и која је ставио овлашћени пошиљалац, и
- 4) искључене категорије или кретање робе.

Члан 440.

Када су декларације за транзит поднесене отпремним царинарницама системом електронске размене података, статус овлашћеног пошиљаоца може се доделити лицима која, осим што задовољавају услове из чл. 424. и 441. ове уредбе, подносе своје декларације за транзит и обавештавају надлежну царинарницу системом електронске размене података.

Овлашћени пошиљалац подноси декларацију за транзит отпремној царинарници пре стављања робе у транзит.

Царински орган у одобрењу, између осталог, наводи рок у коме овлашћени пошиљалац доставља декларацију за транзит, како би царинарница могла, ако је потребно, извршити контроле пре стављања робе у поступак транзита.

6.6. Статус овлашћеног примаоца

Члан 441.

Царински орган лицу, које жели да у својим просторијама или на неком другом наведеном месту прима робу стављену у поступак транзита, без показивања те робе и пратећег транзитног документа одредишној царинарници, може да одобри статус овлашћеног примаоца.

Сматра се да је главни обвезник испунио своје обавезе из члана 123. став 1. тачке 1) Царинског закона и да је транзитни поступак окончан, када су, пратећи транзитни документ који је пратио пошиљку, као и нетакнута роба, у прописаном року, достављени овлашћеном примаоцу, у његове просторије или на месту које је наведено у одобрењу, с тим да су биле испоштоване мере за утврђивање истоветности.

За сваку пошиљку која је била поднесена у складу са ставом 2. овог члана, овлашћени прималац издаје на захтев превозника потврду, којом потврђује да је примио декларацију за поступак транзита и робу, у складу са чланом 412. став 2. ове уредбе.

Члан 442.

Одобрење из члана 441. став 1. ове уредбе мора да садржи следеће податке:

- 1) назив једне или више царинарница, које су као одредишне царинарнице надлежне за контролу пошиљки, које прима овлашћени прималац,
- 2) рок и начин обавештавања одредишне царинарнице о приспећу пошиљке због могућих мера царинског надзора,
- 3) искључене категорије или кретање робе.

Царински орган може у одобрењу одлучити да ли одредишна царинарница мора предузети радње пре него што овлашћени прималац може да располаже са примљеном робом.

Члан 443.

Овлашћени прималац када роба стигне у његове просторије или на друго место које је наведено у одобрењу, мора одмах да:

- 1) са поруком „обавештење о доласку” обавести надлежну одредишну царинарницу о доласку робе, при чему наводи све инциденте у току превоза,
- 2) пре истовара чека поруку „дозвола за истовар”,
- 3) после пријема поруке „дозвола за истовар”, најкасније трећег дана по доласку робе шаље одредишној царинарници поруку “примедбе код истовара” укључујући све разлике у односу на услове из одобрења,
- 4) ставља на располагање одредишној царинарници или јој шаље примерак декларације за поступак транзита који је пратио робу, у складу са одредбама из одобрења.

Одредишна царинарница уноси податке из поруке „резултати контроле” у електронски систем обраде података.

Члан 444.

Када одредишна царинарница користи електронску размену података, статус овлашћеног примаоца може да се одобрим лицима која, осим што задовољавају услове из члана 424. ове уредбе, примењују и систем електронске размене података у комуникацији с надлежном царинарницом.

Овлашћени прималац пре истовара робе обавештава одредишну царинарницу о доласку робе.

У одобрењу се посебно наводи како и до када овлашћени прималац прима податке о „Евиденцији очекиваних долазака“ од одредишне царинарнице, у складу са чланом 421. ове уредбе.

Члан 445.

Царински орган, ако се за робу која се превози у складу са чл. 446. до 476. ове уредбе не подноси декларација за поступак транзита у отпремној царинарници са теретним листом СИМ или предајним листом ТР, одређује потребне мере за утврђивање примерака 1, 2 и 3 товарног листа СИМ или примерака 1, 2 и 3А предајног листа ТР.

Царински орган може, ако је роба која се превози у складу са чл. 446 - 476. ове уредбе намењена овлашћеном примаоцу, без обзира на члан 441. став 2. и члан 443. став 1. тачка 2) ове уредбе, одлучити да примерке 1, 2 и 3 товарног листа СИМ или примерке 1, 2 и 3А предајног листа ТР одредишној царинарници непосредно поднесе железнички превозник.

6.7. Поједностављени поступци за превоз робе у железничком саобраћају или у великим контејнерима

6.7.1. Опште одредбе везане за превоз робе железницом

Члан 446.

На превоз робе у железничком саобраћају у поједностављеном поступку не примењује се члан 408. ове уредбе.

Члан 447.

Када се роба превози у поступку транзита, одговарајуће формалности могу се уз одобрење царинског органа поједноставити у складу са чл. 448 - 460 и чланом 476. ове уредбе, ако превоз робе обавља овлашћени железнички превозник и ако се превоз робе у поступку транзита обавља на основу међународног товарног листа ЦИМ.

Члан 448.

Товарни лист ЦИМ користи се за робу која се превози у поступку транзита као декларација за поступак транзита.

Члан 449.

Овлашћени железнички превозник води књиговодствену евиденцију у вези са транзитом робе.

У циљу надзора и контроле транзита, евиденција из става 1. овог члана на располагању је царинском органу. На захтев царинског органа овлашћени железнички превозник учиниће доступним и пратеће превозне исправе.

Члан 450.

Овлашћени железнички превозник, који прихвати робу за превоз коју прати товарни лист ЦИМ и који се користи као декларација за поступак транзита, је главни обвезник за тај поступак.

Овлашћени железнички превозник је главни обвезник за поступак транзита за пошиљке (робу), које улазе у царинско подручје Републике Србије, иако су их на превоз преузеле железнице других земаља.

Члан 451.

Овлашћени железнички превозник стара се за означавање пошиљака у поступку транзита с налепницом на товарном листу ЦИМ, чији је облик и садржина прописана у Прилогу 38.

Налепница се ставља на товарни лист ЦИМ и на вагон у случају да једна пошиљка попуњава цео вагон у којем је терет; или у осталим случајевима на пакет односно пакете.

Налепница из става 1. овог члана може се заменити отиском печата у зеленој боји са нацртаним пиктограмом, чији садржај и облик прописан у Прилогу 38.

Члан 452.

Железнички превозник је дужан да одмах обавести отпремну царинарницу о свим изменама уговора о превозу када се превоз који је требало да се завршава ван царинског подручја Републике Србије, завршава унутар тог подручја, или превоз, који је требало да се заврши на царинском подручју Републике Србије, завршава ван тог подручја, као и о свим другим изменама у уговору о превозу.

Члан 453.

Ако превоз у поступку транзита започне у царинском подручју, и у њему се и заврши, товарни лист ЦИМ подноси се отпремној царинарници.

Отпремна царинарница у рубрику намењену за царинарницу у товарном листу ЦИМ, уписује напомену коју одреде царински органи, коју с печатом потврђује отпремна царинарница.

Сви примерци товарног листа ЦИМ враћају се подносиоцу.

Одредишна царинарница је царинарница на чијем се подручју налази одредишна железничка станица. Ако је роба стављена у слободан промет или је за њу одобрен други царински поступак, на железничкој станици која није наведена као одредишна станица, одредишна царинарница је царинарница на чијем се подручју налази та станица.

Због спровођења контроле поступка транзита у складу са чланом 449. ове уредбе, овлашћени железнички превозник мора у складу са договором с надлежном царинарницом, дати на располагање све примерке товарног листа ЦИМ.

Члан 454.

Ако су мере осигурања које примењује овлашћени железнички превозник за утврђивање истоветности робе задовољавајуће, отпремна царинарница на превозна средства или пакете не ставља царинска обележја.

Члан 455.

У случајевима из члана 453. став 4. ове уредбе железнички превозник подноси одредишној царинарници примерак 2 и 3 товарног листа ЦИМ, која железничком превознику враћа примерак 2 товарног листа ЦИМ након што га овери, а примерак 3 товарног листа ЦИМ задржава. Када након завршеног транзитног поступка царински орган одреди други облик царински дозвољеног поступања или употребе робе, царинска испостава уписује у рубрику 99 примерка 3 товарног листа ЦИМ број тог следећег поступка, оверава жигом „оцарињено”, потписом и печатом, који затим враћа превознику.

Члан 456.

На превоз који започне у царинском подручју, а завршава ван тог подручја, примењују се чл. 453. и 454. ове уредбе.

Радње одредишне царинарнице преузима царинарница на чијем подручју се налази гранична железничка станица, преко које пошиљке напуштају царинско подручје.

У одредишној царинарници није потребно обавити никакве формалности.

Члан 457.

Када превоз започне ван царинског подручја, а у њему се завршава, царинарница која се налази на подручју граничне железничке станице преко које роба улази у царинско подручје, сматра се отпремном царинарницом.

У отпремној царинарници није потребно обавити никакве формалности.

Радње одредишне царинарнице преузима царинарница на чијем подручју се налази одредишна железничка станица. У одредишној царинарници обављају се поступци, из члана 455. ове уредбе.

Ако је роба на успутној станици стављена у слободан промет или је за њу одобрен други царински поступак, царинарница те станице је у том случају одредишна царинарница. Та царинарница ставља печат на примерке 2 и 3 товарног листа ЦИМ и додатну копију примерка 3 товарног листа ЦИМ које даје железнички превозник, и оверава их ознаком: „Оцарињено”. Та царинарница, без одлагања, враћа примерке 2 и 3 товарног листа ЦИМ, железничком превознику након што их је оверила, а додатну копију примерка 3 товарног листа ЦИМ задржава.

Поступак из става 3. овог члана не примењује се на производе који подлежу наплати акциза.

За поступке из става 4. овог члана одредишна царинарница може да тражи накнадну проверу овера које је извршила царинарница надлежна за надзор успутне станице на примерцима 2 и 3 товарног листа ЦИМ.

Члан 458.

Ако превоз започне ван царинског подручја и завршава ван тог подручја, отпремна и одредишна царинарнице је царинарница из члана 457. став 1. односно члана 456. став 2. ове уредбе.

У отпремној и одредишној царинарници није потребно обавити никакве формалности.

Члан 459.

Царински орган може, за страну робу за коју није предвиђено кретање на подручју друге државе, да одобри овлашћеном железничком превознику превоз на основу товарног листа који употребљава за превоз домаће робе, под условом да железнички превозник обезбеди све мере за означавање робе и товарног листа ознакама које се користе у међународном железничком саобраћају.

Члан 460.

У случајевима из чл. 457. и 458. ове уредбе, роба која се превози сматра страном робом.

6.7.2. Одредбе у вези робе која се превози у великим контејнерима

Члан 461.

Када се роба превози у поступку транзита, формланости у вези са тим поступком се поједностављују у складу са чл. 462 - 476. ове уредбе за робу у великим контејнерима, коју превозе железничке компаније уз помоћ превозних предузећа на основу предајног листа ТР. Такав превоз може, осим железничког превоза од отпремне до одредишне железничке станице, да обухвати и друге врсте превоза и превозних услуга у комбинованом превозу.

Члан 462.

У сврху примене одредаба ове уредбе у вези робе која се превози у великом контејнерима поједини изрази имају следеће значење:

1) Превозник је привредно друштво које су основале железничке компаније и чији су они чланови, за превоз робе у великим контејнерима уз употребу предајних листова ТР.

2) Велики контејнер је контејнер дефинисан у складу са Царинском конвенцијом о контејнерима:

(1) обликован тако да се на прописан начин могу ставити царинска обележја у складу са чланом 470. ове уредбе,

(2) таквих димензија да површина износи између четири спољашња угла најмање 7 m².

3) Предајни лист ТР је исправа издата приликом закључивања уговора о превозу, на основу које превозник организује превоз једног или више великих контејнера од пошиљаоца до примаоца у међународном превозу. У горњем десном углу сваки предајни лист ТР има ради идентификације серијски број. Серијски број је састављен од осам бројева испред којих стоји ознака ТР. Предајни лист ТР је састављен из следећих примерака по редном броју:

(1) бр. 1: примерак за превозника,

(2) бр. 2: примерак за представника превозника на одредишној железничкој станици,

- (3) бр. 3А: примерак за царинарницу,
- (4) бр. 3Б: примерак за примаоца,
- (5) бр. 4: примерак за превозника,
- (6) бр. 5: примерак за представника превозника на отпремној жељезничкој станици,
- (7) бр. 6: примерак за пошиљаоца.

Свака страница предајног листа ТР, осим странице 3А, означена је уз своју десну ивицу зеленом траком ширине око 4 cm.

4) Списак великих контејнера (у даљем тексту: „списак”) је исправа приложена уз предајни лист ТР као његов недељиви део, а која обухвата пошиљке од неколико великих контејнера из једне отпремне станице до једне одредишне станице у којима се обављају царинске формалности. Списак се подноси у истом броју примерака као предајни лист ТР на који се односи. Број списка уписује се у одговарајућу рубрику у горњем десном углу предајног листа ТР. У горњем десном углу сваког списка, потребно је уписати серијски број припадајућег предајног листа ТР.

5) Најближа одговарајућа железничка станица је место утовара или истовара најближој жељезничкој станици или терминалу код које се могу претоварити контејнери наведени у ставу 2. овог члана.

Члан 463.

Предајни лист ТР и други међународно признати обрасци које користи превозник за робу која се превози у поступку транзита, користи се као декларација за поступак транзита.

Члан 464.

Превозник је дужан да књиговодствену евиденцију коју води, да на увид надлежном царинском органу ради контроле.

На захтев царинског органа, превозник мора послати све исправе, књиговодствену евиденцију или информације, које су повезане са послатим пошиљкама или пошиљкама које се шаљу и које царински орган сматра потребним.

У случајевима када се предајни лист ТР у складу са чланом 463. ове уредбе користи као декларација за поступак транзита, превозник или његов заступник обавестиће:

1) одредишну царинарницу, ако прими примерак 1 предајног листа ТР без ознаке,

2) отпремну царинарницу, ако није добила назад примерак 1 предајног листа ТР и превозник не може да утврди да је дотична пошиљка поднета одредишној царинарници у складу с прописима „односно да је пошиљка” у складу с чланом 472. ове уредбе напустила царинско подручје.

Члан 465.

Железнички превозник је главни обвезник за пошиљке које преузме да превози.

Железнички превозник је главни обвезник за поступак транзита за пошиљке из члана 461. ове уредбе, које улазе на царинско подручје, и када су превоз преузеле железнице друге државе.

Члан 466.

Ако је у превозу који се не одвија у железничком саобраћају до отпремне железничке станице или од одредишне железничке станице потребно обавити царинске формалности, у предајни лист ТР дозвољено је уписати само један велики контејнер.

Члан 467.

Превозник се брине о означавању превоза који се одвија у поступку транзита. Превоз се означава налепницом чији су облик и садржина прописани у Прилогу 38. Налепницу треба налепити на предајни лист ТР и на велике контејнере.

Налепница наведена у ставу 1. овог члана може се заменити и отиском печата у зеленој боји с нацртаним пиктограмом из члана 451. ове уредбе.

Члан 468.

Железнички превозник је дужан да одмах обавести отпремну царинацницу о свим изменама уговора о превозу када се превоз који би морао да се заврши ван царинског подручја Републике Србије, завршава у том подручју, или превоз, који би морао да се заврши у царинском подручју Републике Србије, завршава ван тог царинског подручја, као и о свим другим изменама у уговора о превозу.

Члан 469.

Ако превоз у поступку транзита започне на царинском подручју Републике Србије у њему се завршава, предајни лист ТР се подноси отпремној царинарници.

Отпремна царинарница рубрику намењену за царинарницу, у примерцима 2, 3А и 3Б предајног листа ТР, попуњава забелешком коју одређује царинарница и потврђује печатом отпремне царинарнице.

Сви примерци предајног листа ТР се враћају подносиоцу.

Предајни лист ТР за робу наведену у ставу 2. овог члана подноси се истој одредишној царинарници код које се подноси роба за царински поступак стављања у слободан промет или за други царински поступак.

Члан 470.

Истоветност робе се утврђује у складу са чланом 406. ове уредбе. С обзиром на мере које предузима железнички превозник за утврђивање истоветности робе отпремна царинарница на велике контејнере у принципу не ставља пломбу. Ако се контејнери печате, то се уписује у рубрику за царинска обележја у примерцима 3А и 3Б предајног листа ТР.

Члан 471.

У случајевима из члана 469. став 4. ове уредбе превозник одредишној царинарници подноси примерке 1, 2 и 3А предајног листа ТР.

Одредишна царинарница враћа примерке 1 и 2 превознику након уноса белешки и задржава примерак 3А.

Члан 472.

Ако превоз започне на царинском подручју Републике Србије, а заврши ван тог подручја, примењују се одредбе чл. 469. и 470. ове уредбе.

Одредишна царинарница је царинарница на чијем подручју се налази железничка гранична станица, преко које пошиљка напушта царинско подручје.

У одредишној царинарници није потребно обавити никакве формалности.

Члан 473.

Ако превоз започне ван царинског подручја Републике Србије, а у њему се завршава, отпремна царинарница је царинарница на чијем подручју се налази гранична железничка станица преко које пошиљка улази у царинско подручје. У отпремној царинарници није потребно обавити никакве формалности.

Одредишна царинарница је иста царинарница којој се роба допрема.

Формалности прописане у члану 471. ове уредбе обављају се у одредишној царинарници.

Члан 474.

У отпремној и одредишној царинарници није потребно обавити никакве формалности када превоз започне ван царинског подручја Републике Србије, и треба да се заврши ван царинског подручја републике Србије.

Отпремна и одредишна царинарница је царинарница наведена у члану 473. став 1. и у члану 472. став 2. ове уредбе.

6.7.3. Остале одредбе

Члан 475.

Ако је у товарном листу СИМ или предајном листу ТР приложен списак пошиљака, на њих се примењују одредбе члана 399. ове уредбе. Број приложених списака пошиљака се уписује у рубрику у којој се наводе прилози у товарном листу СИМ или предајном листу ТР. У списак пошљака осим тога треба навести број вагона на који се односи товарни лист СИМ или број контејнера који садржи робу.

У случају из става 1. овог члана списак пошиљака који је приложен уз товарни лист СИМ или предајни лист ТР, њихов је саставни део и има исто правно десјство.

Оригинали списка пошиљака оверавају се у отпремној железничкој станици.

Члан 476.

У случају када се роба превози у поступку транзита при испуњавању товарног листа СИМ или предајног листа ТР у рубрику за упис прилога потребно је читко уписати податак о употребљеним декларацијама за поступак транзита. Тај податак мора да садржи врсту исправе, назив царинарнице која га је издала, и датум и број сваке употребљене декларације за поступак транзита.

Ако се поступак транзита обавља на основу предајног листа ТР у складу са чл. 461 – 474. ове уредбе, у товарном листу СИМ у рубрику за прилоге, читко се уписује, позивање на предајни лист ТР. Та забелешка мора да садржи навод „Предајни лист ТР” и серијски број.

6.8. Поједностављени поступци за превоз ваздухом

Члан 477.

Царински орган може да одобри авио - превозиоцу да користи робни манифест као декларацију за поступак транзита, када робни манифест садржином одговара узорку из Додатка 3. Прилога 9. Конвенције о међународном цивилном ваздухопловству (олакшице – ниво 1).

У одобрењу из става 1. овог члана наводи се облик робног манифеста, отпремни и одредишни аеродром. Авио-превозилац доставља примерак одобрења царинском органу на сваком од ових аеродрома.

Када превоз укључује домаћу робу и страну робу, роба се наводи на одвојеним робним манифестима.

Сваки робни манифест мора, ради идентификације, да има следећу ознаку, коју с датумом и потписом оверава авио-превозилац:

- 1) „домаћа роба”, или
- 2) „страна роба”.

Робни манифест садржи следеће податке:

- 1) назив авио-превозиоца који превози робу,
- 2) број лета,
- 3) датум лета,
- 4) назив аеродрома утовара (отпремног аеродрома) и истовара (одредишног аеродрома),
- 5) за сваку пошиљку на робном манифесту:
 - (1) број ваздухопловног товарног листа,
 - (2) број колета,
 - (3) уобичајени трговачки опис робе, укључујући све детаље потребне за утврђивање истоветности робе,
 - (4) бруто масу.

Када је роба груписана, њен се опис према потреби замењује називом „Обједињено” који се може скратити. У таквим случајевима ваздухопловни товарни листови за пошиљке на манифесту обухватају уобичајени трговачки опис робе, укључујући све детаље потребне за утврђивање истоветности робе.

Царинском органу се на отпремном аеродрому подносе на оверу најмање два примерка робног манифеста, од којих царински орган задржава један примерак.

Примерак робног манифеста подноси се царинском органу на одредишном аеродрому, који га задржава.

Царински орган на сваком одредишном аеродрому доставља царинском органу на сваком отпремном аеродрома једном месечно списак робних манифеста, који су саставили авио-превозиоци о свим робним манифестима који су били поднесени у претходном месецу. Списак робних манифеста оверава царински орган на одредишном аеродрому.

Опис сваког робног манифеста у списку из става 9. овог члана садржи следеће податке:

- 1) број робног манифеста,
- 2) ознаку којом се робни манифест идентификује као декларација за поступак транзита у складу са ставом 4. овог члана,
- 3) назив авио-превозиоца који је превозио робу,
- 4) број лета, и
- 5) датум лета.

У одобрењу које издаје царински орган може се одобрити да авио - превозилац сам доставља податке из става 9. овог члана.

Ако утврди неправилности у подацима на робним манифестима са списка робних манифеста, царински орган на одредишном аеродрому о томе извештава царински орган на отпремном аеродрому и царински орган које је издао одобрење, при чему наводи посебно ваздухопловне товарне листове за предметну робу.

Члан 478.

Авио-превозиоцу који обавља велики број летова, царински орган може да одобре употребу робног манифеста као транзитне декларације, који се шаље системом електронске размене података између отпремног аеродрома и одредишног аеродрома (олакшице – ниво 2).

По пријему захтева за издавање одобрења, царински орган о томе мора да обавести царински орган на чијем се подручју налазе отпремни и одредишни аеродроми, који су повезани системом електронске размене података.

Ако царински орган у року од 60 дана од дана обавештења из става 2. овог члана не прими никакав приговор, издаје одобрење. Одобрење важи и примењује се само за превозе између аеродрома који су наведени у одобрењу.

Поједностављење се примењује на следећи начин:

1) робни манифест састављен на отпремном аеродрому шаље се одредишном аеродрому системом електронске размене података,

2) авио-превозилац уноси у робни манифест ознаку :

(1) „домаћа роба”, или

(2) „страна роба”.

Електронски робни манифест мора да садржи и податке из члана 477. став 5. ове уредбе.

Сматра се да је поступак транзита окончан када је робни манифест, који је био послат електронском разменом података, доступан царинском органу на одредишном аеродрому и када му је поднета роба.

Евиденција коју води авио-превозилац мора да садржи најмање податке наведене у ставу 4. тачка 2) овог члана.

Царински орган на одредишном аеродрому, по потреби, шаље царинском органу на отпремном аеродрому релевантне податке из робног манифеста, које су примили електронском разменом података, ради провере.

Авио-превозилац обавештава царински орган о свим неправилностима.

Царински орган на одредишном аеродрому обавештава, у најкраћем року, царински орган на отпремном аеродрому и царински орган који је издао одобрење, о свим утврђеним неправилностима.

6.9. Поједностављени поступци за водни транспорт

Члан 479.

У случају да редовна услуга речног превоза којом се роба превози у бродовима који плове само између пристаништа која се налазе на царинском подручју Републике Србије, и не може доћи из, ићи или пристати у било које место ван овога подручја или у слободну зону, царински орган може од превозника да захтева доказ да му је дозвољена услуга речног превоза.

Ако царински орган установи да услуга речног превоза из става 1. овог члана није дозвољена, о томе одмах обавештава све надлежне царинске органе.

Члан 480.

Царински орган може бродарској компанији да одобри коришћење робног манифеста као декларације за поступак транзита. Овакав поступак назива се „поједностављени поступак – ниво 1”.

За поступак транзита, одобрењем се утврђује образац робног манифеста и отпремне и одредишне луке. Бродарска компанија шаље оверену копију примерка одобрења царинским органима у свим предметни лукама.

Када превозни поступак обухвата страну и домаћу робу, та се роба наводи на одвојеним робним манифестима.

Сваки робни манифест мора бити оверен, датиран и потписан од стране бродарске компаније и идентификован ознаком:

- 1) „домаћа роба”, или
- 2) „страна роба”.

Робни манифест садржи и следеће податке:

- 1) назив и адресу бродарске компаније која превози робу,
- 2) идентитет пловила,
- 3) место утовара,
- 4) место истовара,
- 5) за сваку пошиљку на робном манифесту:

- (1) налог за теретницу,
- (2) број, врсту, ознаке и идентификационе бројеве пошиљки,
- (3) уобичајени трговачки опис робе, укључујући појединости потребне за утврђивање истоветности робе,
- (4) бруто масу у килограмима,
- (5) идентификационе бројеве контејнера, где је могуће.

Најмање две копије робног манифеста дају се на увид царинском органу у отпремној луци, који задржава једну копију.

Копија робног манифеста даје се на увид царинском органу у одредишној луци.

Једном месечно, након овере пописа робних манифеста, надлежни царински орган у одредишној луци доставља царинском органу у свакој отпремној луци списак робних манифеста. Списак саставља бродарска компанија, а садржи све робне манифесте поднете током претходног месеца.

Списак садржи податке о робном манифесту, и то:

- 1) број робног манифеста,
- 2) ознаку којом се робни манифест утврђује као декларација о транзиту, у складу са ставом 3. овог члана,
- 3) назив (може бити и скраћеница) бродарске компаније која превози робу, и
- 4) датум превоза.

Одобрењем се може омогућити бродарским друштвима да и сама достављају податке из става 8. овог члана.

Ако царински орган у одредишној луци утврди неправилности у подацима из робних манифеста са списка робних манифеста, о томе извештава царински орган у отпремној луци и царински орган који је издао одобрење. При чему наводи посебно теретницу за предметну робу.

Члан 481.

Царински орган може бродарској компанији да одобри коришћење јединственог робног манифеста као декларације за поступак транзита, уколико обавља велики број редовних вожњи. Овакав поступак назива се „поједностављени поступак – ниво 2.”.

Царински орган, по пријему захтева за издавање одобрења, обавештава царинарнице у предвиђеним лукама отпреме и одредишта.

Уколико у року од 60 дана од дана обавештења не стигне никаква примедба, царински орган одобрава употребу поједностављеног поступка из става 1. овог члана.

Одобрење важи и примењује се само за превозе између лука наведених у одобрењу.

За потребе поједностављења, бродарско друштво може да користи јединствени робни манифест за сву превезену робу. У том случају, у робни манифест уносе се следеће ознаке:

- 1) „домаћа роба” или
- 2) „страна роба”.

Робни манифест мора да садржи и податке из члана 481. став 5. ове уредбе.

Поступак транзита сматра се завршеним када су робни манифест и роба поднети надлежном царинском органу у одредишној луци.

Евиденције које воде бродарска друштва у складу с чланом 424. став 2. тачка 2) ове уредбе морају да садрже најмање податке из став 5. овог члана.

Царински орган у одредишној луци, по потреби, шаље царинском органу у отпремној луци релевантне податке из робног манифеста ради провере.

Бродарско друштво обавештава царински орган о неправилностима.

Царински орган у одредишној луци, без одлагања, обавештава царински орган у отпремној луци и царински орган који је издао одобрење, о свим утврђеним неправилностима.

Члан 482.

У случајевима из чл. 480. и 481. ове уредбе, није потребно положити обезбеђење.

6.10. Поједностављени поступак за превоз робе цевоводима и електричним водовима

Члан 483.

Поступак транзита робе која се преноси цевоводима обавља се у складу са ст. 2 - 6. овог члана.

За робу која се превози цевоводом, поступак транзита почиње:

1) за робу која на подручје улази путем цевовода, приликом уласка на царинско подручје,

2) за робу која се већ налази на царинском подручју, по стављању у систем цевовода.

За робу из става 2. овог члана, главни обвезник је лице одговорно за цевовод.

Превозник је лице одговорно за цевовод.

Поступак транзита сматра се завршеним када роба која се превози цевоводом стигне у објекте примаоца или у дистрибутивну мрежу примаоца и упише у његову пословну евиденцију.

Лице које се бави превозом робе у складу са овим чланом, дужно је да води евиденцију и омогући царинском органу увид у евиденцију и контролу те евиденције.

За пренос електричне енергије путем водова, сходно се примењују ст. 2 - 6. овог члана.

7. Царински дуг и наплата

Члан 484.

Када поступак транзита није завршен на прописани начин, отпремна царинарница, најкасније у року од девет месеци од датума који је био одређен за предају робе одредишној царинарници, писмено обавештава даваоца обезбеђења да поступак није завршен.

Када поступак транзита није завршен на прописани начин, царински орган надлежан за наплату, у року од три године од датума прихватања декларације, писмено обавештава даваоца обезбеђења да је настао или може настати дуг за који је одговоран у вези с одобреним поступком транзита. У обавештењу мора бити наведен број и датум декларације, назив отпремне царинарнице, назив главног обвезника и тачан износ давања.

Давалац обезбеђења се ослобађа обавеза ако му једно од обавештења предвиђених ст. 1. и 2. овога члана, није достављено у наведеном року.

Ако је после слања давоцу обезбеђења једног од обавештења из овог члана царински дуг плаћен или поступак транзита завршен, надлежни царински орган је дужан да о томе писмено обавести даваоца обезбеђења.

8. Превоз и поступци са обрасцем ТИР или АТА

Члан 485.

Карнет ТИР односно АТА карнет може се употребити као декларација за поступак транзита за превоз стране робе и домаће робе преко царинског подручја, или од једног до другог места на царинском подручју, у складу са важећим међународним конвенцијама.

За робу која се превози уз употребу образаца ТИР и АТА, користи се обезбеђење прописано тим конвенцијама.

ГЛАВА V ВОДНИ ТРАНСПОРТ

1. Опште одредбе

Члан 486.

Домаћи и страни бродови који саобраћају на водним путевима са иностранством могу пристајати само у домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај.

У домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај бродови могу пристајати само уз одређени царински гат на одређеном делу пристаништа или обале или у слободној зони.

У домаћим пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај, надлежни орган за управљање лукама, у сарадњи са пограничним органима одређује царински гат, односно део пристаништа, односно луке у коме могу пристајати бродови.

Члан 487.

Бродови у домаћем саобраћају на граничним водним путевима могу пристајати уз царински гат, односно део пристаништа, луке или обале одређене за пристајање бродова у пристаништима и лукама отвореним за међународни саобраћај или у слободној зони, само по претходном одобрењу царинског органа.

Члан 488.

Бродови који плове међународним и граничним водним путевима морају имати бродски манифест.

Изузетно од одредаба става 1. овог члана, бродски манифест не морају имати:

1) бродови који превозе домаћу или страну неоцарињену робу за коју имају друге одговарајуће царинске исправе (рапорт и сл.),

2) војна пловила,

3) јавна пловила (бродови органа управе, органа унутрашње пловидбе и др.),

4) бродови за научне сврхе,

5) бродови који служе само за риболов,

6) пловила за рекреацију, спорт и разоноду док служе спорту, односно личним потребама њихових власника.

Члан 489.

Царински гат, односно део пристаништа, луке или обале, одређен за пристајање брода који саобраћа са иностранством, одваја се оградом (преградом) и обележава таблом обојеном бојама државне заставе, с називом царинског органа. Просторије царинског органа налазе се на излазу из гата, односно из одређеног дела пристаништа, луке или обале испред преграде.

Члан 490.

За бродове који саобраћају са иностранством и који утоварају робу у домаћим пристаништима или лукама, робни манифест мора да буде састављен по извршеном утовару робе у брод, а најкасније два сата пре испловљења.

Бродови који из иностранства долазе с робом, морају имати робни манифест у моменту преласка царинске линије.

Члан 491.

Ако заповедник брода, за брод који мора да има робни манифест, не преда у одређеном року царинском органу манифест и друге прописане исправе, царински орган може наредити да се роба истовари и чува под царинским надзором, на терет и ризик заповедника брода.

Члан 492.

Царински поступак са бродом који долази из иностранства спроводи се одмах после санитарне, фитосанитарне, ветеринарске контроле брода и пасошке контроле чланова посаде и путника.

Члан 493.

Представник брода или власник терета може, уз претходну сагласност царинског органа, а у пратњи овлашћеног царинског службеника или уз предузимање других мера царинског надзора, да се укрца на брод и пре његовог пристајања, ако је брод добио дозволу за слободан саобраћај са обалом од надлежног органа за управљање лукама и надлежног органа унутрашњих послова.

Док се брод задржава у пристаништу или луци, представник брода или власник терета могу слободно боравити на броду.

Члан 494.

Царински преглед брода врши се у присуству овлашћеног представника брода.

Царински преглед брода састоји се од:

1) прегледа робног манифеста, товарних листова и других исправа и сравањења стања робе са подацима у тим исправама,

- 2) прегледа посаде и путника,
- 3) прегледа путничког пртљага предатог на превоз броду,
- 4) прегледа свих бродских просторија,
- 5) срањивања књиге надзора и опреме коју брод носи,
- 6) срањивања књиге провијанта (подаци о стању горива, мазива, потрошног материјала, намирница, готовог новца и сл.).

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, царински орган може, на захтев возара и предстаника терета, одобрити срањивање стања терета с подацима из робног манифеста и других исправа и после искрцаја терета.

Ако се царинским прегледом утврди да на броду има намирница и друге робе у већој количини него што је потребно за потрошњу за време боравка брода у пристаништу, царински орган може вишак робе да стави под царински надзор стављањем одговарајућих царинских обележја.

Члан 495.

Ако постоји основана сумња да се на броду налази скривена роба царински орган може наложити заповеднику брода који плови у царинском пограничном појасу да брод уплови у најближе пристаниште или луку ради прегледа, односно претреса.

Пре претреса страног брода, у складу са одредбом става 1. овог члана, царински орган о претресу обавештава дипломатског или конзуларног представника државе у којој је брод регистрован, а ако у Републици Србији нема дипломатског или конзуларног представника државе у којој је брод регистрован, претрес се врши у присуству представника лучке капетаније и заповедника брода, односно његовог заменика.

О извршеном прегледу, односно претресу брода сачињава се записник који потписује овлашћени царински службеник и заповедник брода, односно његов заменик, а један примерак записника се уручује заповеднику брода, односно његовом заменику.

Члан 496.

Истовар робе из брода непосредно у друго превозно средство ради отпремања другој царинарници врши се на основу декларације за стављање у поступак транзита коју подноси возар који прима робу на даљи превоз.

Члан 497.

Претовар царинске робе из једног брода у други брод може да се врши на основу писаног одобрења царинског органа и под царинским надзором.

Ако је услед дејства више силе роба из става 1. овог члана претоварена из једног брода у други брод без одобрења царинског органа, заповедник брода из кога је роба претоварена дужан је да о томе обавести најближи царински орган и да поднесе потврду надлежне пристанишне капетаније о томе да је претовар извршен услед дејства више силе.

Подаци о претовару робе из става 1. овог члана уписују се у робни манифест брода из кога је роба претоварена и брода у који је роба претоварена.

У царинском пограничном појасу, на граничним рекама и граничним језерима забрањено је избацивање робе са пловних објеката.

Члан 498.

Страни брод у транзиту који пристане у домаће пристаниште, односно луку ради снабдевања горивом, намирницама или због других потреба, а не ради утовара и истовара робе, не подлеже царинском прегледу, али подлеже царинском надзору и контроли.

2. Снабдевање бродова и пловила за разоноду

Члан 499.

Бродови на међународним линијама и страна пловила за разоноду, који имају одобрење за пловидбу на водним путевима, а налазе се у домаћим пристаништима, односно лукама, страна пловила на поправци у домаћим бродоградилиштима, домаћи бродови који саобраћају са иностранством и бродови изграђени у домаћим бродоградилиштима за потребе страног наручиоца, приликом испловљавања из бродоградилшта, пристаништа, односно луке или са царинског подручја Републике Србије могу се, под царинским надзором, снабдевати горивом и мазивом, као и намирницама и другим потребним производима из царинских складишта.

Пловила из става 1. овог члана могу се снабдевати техничком робом само у пристаништу, односно луци из којих напуштају царинско подручје. Изузетно, пловила се могу снабдети техничком робом и у другом пристаништу, односно луци под условом да се роба смести под царински надзор у просторије на тим пловилима на које царинарница ставља царинска обележја, која се не смеју повредити док пловила не напусте царинско подручје Републике Србије.

Упућивање на пловила делова опреме, резервних делова и других производа неопходних за поправку или редовно одржавање пловила, у смислу ове уредбе, не сматра се снабдевањем.

Снабдевање робом из ст. 1. и 2. овог члана не односи се на снабдевање пловила за време трајања поправке, односно изградње.

Члан 500.

Страна и домаћа роба за снабдевање пловила из члана 499. ове уредбе може се упутити преко правног лица регистрованога за снабдевање превозних средстава из

царинског складишта које се налази на пристаништу, односно луци отвореној за међународни саобраћај, на основу фактуре и отпремнице, коју оверава надлежни царински орган.

Фактура и отпремница из става 1. овог члана попуњава се у најмање пет примерака нумерисаних редним бројем.

Царински орган на пристаништу, односно луци оверава све примерке фактура и отпремница из става 1. овог члана, од којих један примерак задржава царинско складиште, по један примерак лице из става 1. овог члана и царински орган, а остали примерци прате робу и предају се заповеднику пловног објекта, односно овлашћеном члану посаде.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да:

1) царинском органу поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилаже се спецификација продате робе која је састављена на основу оверене фактуре, односно отпремнице,

2) царинском органу поднесе отпремницу и месечни извештај о утрошеној роби за домаћу робу из става 1. овог члана продату домаћем лицу,

3) домаћу робу из става 1. овог члана продату страном лицу, извозно оцарини до петог у месецу, за претходни месец. Уз извозну декларацију, царинском органу подносе се фактуре, односно отпремнице за продату робу.

Члан 501.

Роба која није продата у току пловидбе на међународним линијама може се вратити у царинско складиште или задржати на броду, ако је брод под царинским надзором или ако наставља пловидбу на међународној линији.

Члан 502.

Изузетно од члана 500. став 1. ове уредбе, у оправданим случајевима (виша сила, нестанак горива, односно мазива за време пловидбе, бављење у бродоградилишту и др.) царински орган може одобрити да се на пловило које је остало без горива, односно мазива пренесу с другог пловила мање количине горива или мазива потребног за пловидбу до првог пристаништа, односно луке у којима се може извршити редовно снабдевање.

Члан 503.

Страни и домаћи путнички бродови који саобраћају са иностранством на редовним и чартер-линијама у речном саобраћају могу се снабдевати намирницама и другим производима намењеним броду, посади и путницима у количинама које су потребне за попуњавање бродских залиха.

Бродови из става 1. овог члана могу се снабдевати цигаретама или другим дуванским прерађевинама, жестоким алкохолним пићима, техничком робом и другим производима ради продаје путницима.

Изузетно од одредбе става 2. овог члана, страни и домаћи путнички бродови који саобраћају у малограничном саобраћају, који се у иностранству не задржавају дуже од 24 сата, не могу се снабдевати цигаретама и жестоким алкохолним пићима из става 2. овог члана.

Подаци о цигаретама, другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима којима је брод снабдевен уписују се у књигу провијанта.

Члан 504.

Страни и домаћи теретни бродови који саобраћају у међународном водном транспорту могу се снабдевати намирницама и другим производима намењеним броду и посади у количинама потребним за попуњавање бродских залиха.

Бродови из става 1. овог члана могу се снабдевати цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима само у количинама потребним према броју чланова посаде и дужини путовања, а највише до 200 комада цигарета или других дуванских прерађевина у одговарајућој количини и жестоких алкохолних пића до пола литра по члану посаде за сваки дан задржавања у царинском подручју, а у пристаништу, односно луци из које напуштају царинско подручје - и цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима у количинама потребним за попуњавање бродских залиха.

Подаци о цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима којима је брод снабдевен уписују се у књигу провијанта.

Члан 505.

Бродске залихе из чл. 503 и 504. ове уредбе које су веће од потреба потрошње на броду до следећег пристаништа, односно луке у којој брод пристаје, односно до изласка брода из царинског подручја Републике Србије морају се сместити у просторије на броду на које царински орган ставља царинска обележја.

Царинска обележја се могу скинути само у присуству овлашћеног царинског службеника, односно по изласку брода из царинског подручја Републике Србије.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана, царински орган може одобрити да се за време задржавања брода у пристаништу, односно луци ради утовара, односно истовара или у бродоградилишту ради ремонта, поправке и др. изузму из царинског надзора цигарете или друге дуванске прерађевине и жестока алкохолна пића у количинама које су члановима посаде потребне највише за пет дана.

Члан 506.

Страна пловила за разоноду могу се једанпут снабдети цигаретама до 200 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и жестоким алкохолним пићем до пола литра по члану посаде и укрцаном путнику, а за сваки дан задржавања у царинском подручју Републике Србије још и цигаретама до 40 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и до пола литра жестоког алкохолног пића по члану посаде и укрцаном путнику. Дневно снабдевање цигаретама или другим дуванским прерађевинама и жестоким алкохолним пићима може се извршити и унапред, али највише за седам дана.

Страна пловила за разоноду могу се у пристаништу из којег напуштају царинско подручје Републике Србије једанпут снабдети цигаретама до 400 комада или другим дуванским прерађевинама у одговарајућој количини и жестоким алкохолним пићима до једног литра по члану посаде и укрцаном путнику.

Царинарница ставља забелешку о извршеном снабдевању на одобрење за пловидбу.

Глава VI СНАБДЕВАЊЕ ВАЗДУХОПЛОВА У МЕЂУНАРОДНОМ САОБРАЋАЈУ

Члан 507.

Страна и домаћа роба намењена снабдевању ваздухоплова на међународним линијама може се упутити на ваздухоплов преко лица регистрованога за снабдевање превозних средстава из царинског складишта које се налази на ваздухопловном пристаништу отвореном за међународни саобраћај, на основу обрасца Обрачунског листа продаје у ваздухопловима из Прилога 39.

Обрачунски лист из става 1. овог члана попуњава се у најмање пет примерака нумерисаних редним бројем.

Царински орган на ваздухопловном пристаништу оверава све примерке Обрачунског листа из става 1. овог члана, од којих по један примерак задржава царинско складиште, по један примерак лице из става 1. овог члана и царински орган, а остали примерци прате робу и предају се вођи ваздухоплова, односно овлашћеном члану посаде.

Ако се робом из царинског складишта на једном ваздухопловном пристаништу снабдева ваздухоплов на другом ваздухопловном пристаништу, Обрачунски лист из става 1. овог члана садржи податак о томе.

Ако је робом снабдевен ваздухоплов који пре напуштања царинског подручја слеће на друго ваздухопловно пристаниште у царинском подручју, царинска обележја са робе, односно простора у којем је роба смештена могу се скинути тек после полетања ваздухоплова са ваздухопловног пристаништа са којег ваздухоплов полеће у иностранство.

По завршеном лету на међународној линији, заповедник ваздухоплова, односно овлашћени члан посаде дужан је да „закључи” Обрачунски лист из става 1. овог члана, које оверава царински орган и задржава један примерак, а један доставља лицу из става 1. овог члана.

Лице из става 1. овог члана дужно је да поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилажу се „закључени” Обрачунски листови из става 1. овог члана.

Роба која није продата на међународним линијама може се вратити у царинско складиште или задржати у ваздухоплову, ако је ваздухоплов под царинским надзором или ако наставља лет на међународној линији.

За робу која по завршетку лета ваздухоплова на међународној линији остаје у ваздухоплову царински орган на ваздухопловном пристаништу на коме се завршава међународни лет, савњаје податке из „закљученог” Обрачунског листа из става 1. овог члана са стварним стањем робе и ставља царинско обележје на просторе у ваздухоплову у којима је роба смештена.

Изузетно од одредбе става 6. овог члана, царински орган може одобрити да Обрачунски лист из става 1. овог члана „закључи” и по завршеној дневној експлоатацији ваздухоплова (у случајевима кружних летова и појединачних летова краћих од једног сата), кад чланови посаде не напуштају ваздухоплов.

Домаћа непродата роба враћа се у унутрашњи промет доставницом која садржи назив правног лица које се бави снабдевањем ваздухоплова, назив лица коме се роба упућује и врсту, количину и вредност робе. Доставница се подноси у најмање четири примерка, од којих један задржава царински орган, један правно лице које се бави снабдевањем ваздухоплова, а два прате робу.

Члан 508.

На захтев лица које је снабдело ваздухоплов домаћом робом која је продата, царински орган одобрава да се за ту робу спроведе поступак извозног царињења. Уз извозну декларацију подноси се спецификација продате робе састављена на основу Обрачунских листова из члана 507. став 1. ове уредбе.

Члан 509.

Ваздухоплови на међународним линијама снабдевају се горивом и мазивом у присуству овлашћеног царинског службеника. Правно лице које се бави снабдевањем горивом и мазивом подноси царинском органу отпремницу за сваки ваздухоплов, коју царински орган оверава.

Правно лице из става 1. овог члана дужно је да:

1) царинском органу поднесе декларацију за поновни извоз стране робе из става 1. овог члана, најкасније до петог у текућем месецу за робу продату у претходном

месецу. Уз декларацију за поновни извоз прилаже се спецификација продате робе која је састављена на основу оверене фактуре, односно отпремнице;

2) царинском органу поднесе отпремницу и месечни извештај о утрошеној роби за домаћу робу из става 1. овог члана продату домаћем лицу;

3) домаћу робу из става 1. овог члана продату страном лицу, извозно оцарини до петог у месецу, за претходни месец. Уз извозну декларацију подносе се фактуре, односно отпремнице за продату робу.

Члан 510.

По завршетку лета ваздухоплова на међународној линији вођа ваздухоплова, односно овлашћено лице, дужан је да царинском органу, поднесе Листу снабдевања ваздухоплова на међународним линијама на обрасцу из Прилога 40. за робу купљену у иностранству која није утрошена за време лета, са документацији о извршеној набавци.

Правно лице које се бави снабдевањем ваздухоплова (у даљем тексту: кетеринг), у магацину кетеринга прима робу и смешта је одвојено од остале робе.

Кетеринг је дужан да за робу из става 2. овог члана води посебну евиденцију.

Роба из става 2. овог члана може се из магацина кетеринга отпремити на ваздухоплов на међународној линији на основу нове Листе из става 1. овог члана.

Царинска обележја на просторима у којима је смештена роба из става 1. овог члана могу се скинути по полетању ваздухоплова на међународној линији.

Члан 511.

Кетеринг може привремено увозити предмете за једнократну употребу, који се користе на међународним линијама.

Предмети из става 1. овог члана отпремају се на ваздухоплов на међународној линији у складу са одредбом члана 510. ст. 2 - 4. ове уредбе.

Кетеринг је дужан да поднесе увозну декларацију за утрошене предмете из става 1. овог члана до петог у текућем месецу за претходни месец, уз коју се подносе Листе снабдевања за утрошене предмете.

Члан 512.

Домаћа роба за снабдевање ваздухоплова која се служи путницима на међународним линијама упућује се на ваздухоплов у паковањима на која су стављена царинска обележја, на основу Листе снабдевања из члана 510. ове уредбе, која се подноси у најмање пет примерака, нумерисаних редним бројем.

Пре стављања царинских обележја на паковања из става 1. овог члана, царински орган врши савјешњење робе по врсти и количини. Ако се пломбирање врши посебним нумерисаним пломбама возара, царински орган врши контролу бројева пломби за

повратак, које се уписују у горњи десни угао Листе снабдевања и које убацује у бокс у ваздухоплову, а затим и бројева пломби, којима се пломбирају простори за смештај ове робе, за одлазак.

Царинска обележја, односно пломбе се могу скинути по полетању ваздухоплова на међународној линији. На мешовитој линији, робом из става 1. овог члана могу се служити само путници за иностранство.

Повраћај неутрошене домаће робе из става 1. овог члана врши се на основу пописа неутрошене робе у Листи снабдевања. Вођа ваздухоплова, односно овлашћени члан посаде, дужан је да по слетању ваздухоплова, покаже царинском органу Листу снабдевања и пломбиране просторе у којима је смештена ова роба.

Попис неутрошене домаће робе врши се у магацину кетеринга и о томе се сачињавају дневни и месечни извештаји утрошене робе које оверава овлашћени царински службеник на захтев кетеринга.

У случају кад се врши допунско снабдевање ваздухоплова на ваздухопловном пристаништу, где се не налази магацин кетеринга, издаје се допунска Листа снабдевања, која се повезује са основном.

Поступак са робом на допунској листи спроводи се у складу са одредбом члана 510. ст. 2 - 4. ове уредбе.

Члан 513.

На домаћим ваздухопловним пристаништима одређеним за међународни саобраћај могу се, у одговарајућим складиштима, смештати страни предмети намењени за снабдевање ваздухоплова на међународним линијама (за вишекратну или једнократну употребу).

На захтев возара, односно овлашћеног лица, царински орган утврђује да за то намењене просторије одговарају условима за спровођење мера царинског надзора и контроле.

Евиденцију о предметима који се налазе у складиштима из става 1. овог члана води возар, односно овлашћено лице. Евиденција садржи нарочито податке о врсти, количини и датуму смештаја робе.

Предмети из складишта из става 1. овог члана издају се на основу отпремнице по којој се предмети отпремају на ваздухоплов и коју, по одлетању ваздухоплова у иностранство, оверава царински орган.

Возар, односно овлашћено лице, дужан је да поднесе извештај о утрошеним предметима до петог у текућем месецу, за претходни месец који, на захтев возара, односно овлашћеног лица, оверава царински орган.

Члан 514.

Заповедник ваздухоплова, односно овлашћено лице, може да на ваздухопловном пристаништу отвореном за међународни саобраћај узме део за замену или резервни део за ваздухоплов. О узимању дела за замену или резервног дела за ваздухоплов на позајмицу вођа ваздухоплова, односно овлашћено лице подноси царинском органу Листу позајмица, на обрасцу из Прилога 41, пре узимања дела на ваздухопловном пристаништу у Републици Србији, односно одмах по повратку, ако је део узет на ваздухопловном пристаништу у иностранству.

Кад провери податке, царински орган оверава Листу позајмица из става 1. овог члана и један примерак задржава за себе, а други предаје вођа ваздухоплова, односно овлашћеном лицу.

Приликом враћања дела за замену или резервног дела за ваздухоплов који је узет на позајмицу, царинском органу подноси се оверен примерак Листе позајмица из става 1. овог члана, на којем она оверава враћање дела за замену или резервног дела за ваздухоплов.

Враћање дела за замену или резервног дела за ваздухоплов који је узет на позајмицу, мора се извршити у року од 90 дана. Изузетно, у оправданим случајевима царински орган може тај рок продужити за још 30 дана.

На домаћем ваздухопловном пристаништу домаће правно лице може са страним авио-превозником размењивати моторе и резервне делове за ваздухоплов.

Члан 515.

Слање мотора, односно делова ваздухоплова у иностранство ради замене неисправних мотора, односно делова на домаћим ваздухопловима који се налазе у иностранству врши се по прописима о привременом извозу робе.

Ако се мотор домаћег ваздухоплова остави у иностранству ради оправке, заповедник ваздухоплова то пријављује царинском органу на матичном ваздухопловном пристаништу.

Ако је неисправан мотор, односно неисправан део ваздухоплова послат из Републике Србије у иностранство ради замене, документација о извозном царинењу подноси се уз увозну декларацију.

Ако је мотор, односно део за ваздухоплов купљен у иностранству и тамо уграђен у домаћи ваздухоплов, царинска документација о враћању неисправног мотора, односно неисправног дела ваздухоплова прилаже се документацији о увозном царинењу купљеног мотора, односно дела ваздухоплова.

Члан 516.

Авио-превозилац, односно правно лице које има закључен уговор са авио-превозиоцем а бави се оправком и одржавањем ваздухоплова и њихових делова може на домаћем ваздухопловном пристаништу, у одговарајућим просторијама, под

царински надзор смештати стране делове за оправку и одржавање ваздухоплова (у даљем тексту: стокови).

На захтев лица из става 1. овог члана, односно овлашћеног лица, царински орган утврђује да просторије које су намењене за стокове одговарају условима за спровођење мера царинског надзора.

Евиденцију о деловима ваздухоплова који се налазе у стоковима на домаћем ваздухопловном пристаништу води лице из става 1. овог члана, односно овлашћено лице на Листи евиденције резервних делова у стоку, на обрасцу из Прилога 42.

Евиденцију из става 3. овог члана контролише и оверава царински орган.

Члан 517.

Ако је домаћи авио-превозилац у државама у које је привремено извезао ваздухоплов у закуп отворио сток резервних делова за ваздухоплов, о слању и враћању резервних делова из стока на матичном аеродрому у ове стокове дужан је да води евиденцију на обрасцу из члана 516. став 3. ове уредбе.

Домаћи авио-превозилац дужан је да, по истеку уговора о закупу ваздухоплова, врати све делове за ваздухоплов, односно да их извозно оцарини.

Домаћи авио-превозилац може, у складу са ставом 1. овог члана, у стокове у иностранству слати и потрошни материјал, који је дужан да извозно оцарини до петог у текућем месецу за претходни месец.

Евиденцију из става 1. овог члана контролише и оверава царински орган.

Члан 518.

Царински орган може, на захтев лица из члана 516. став 1. ове уредбе, одобрити да, без потпуне документације, изузме испод царинског надзора стране делове за хитне поправке ваздухоплова, а пре уплате увозних и других дажбина.

Лица из члана 516 став 1. ове уредбе дужна су да за делове из става 1. овог члана поднесу увозну декларацију најкасније у року од три месеца од дана подизања делова.

Ако лица из члана 516. став 1. ове уредбе не поднесу увозну декларацију у року из става 2. овог члана, царински орган покреће поступак за наплату увозних дажбина по службеној дужности.

Директор Управе царина прописује ближе услове за примену одредаба овог члана.

ГЛАВА VII ЕКСПРЕСНЕ ПОШИЉКЕ

Члан 519.

Експресне поштиљке су поштанске поштиљке које припадају услугама додатне вредности (курирске, експресне, убрзане и слично).

Царински орган може, на захтев правног лица чија је делатност експресни пренос и уручење поштанских поштиљака (у даљем тексту: поштански оператор), одобрити посебан поступак за декларисање тих поштиљака.

Одобрење царинског органа из става 1. овог члана садржи и услове које треба да испуни оператор у примени поступка из став 1. овог члана.

Поступак са експресним поштиљкама је хитан.

Ради убрзања поступка са експресним поштиљкама оператор може царинском органу да најави приспеће поштиљки по консолидованом (збирном) манифесту.

Члан 520.

За поштиљке из члана 519. ове уредбе подноси се консолидовани (збирни) манифест приспелих поштиљака који замењује сажету декларацију и који се може поднети царинском органу електронском разменом података у складу са одредбом члана 86. став 1. тачка 2) Царинског закона.

У манифест из става 1. овог члана уносе се подаци о поштиљкама, по следећем редоследу:

1) поштиљке које садрже предмете који служе њиховим личним потребама (лични пртљаг), поштиљке мале вредности које бесплатно примају домаћи и страни држављани од физичких лица из иностранства, под условом да те поштиљке нису комерцијалне природе, поштиљке које примају из иностранства домаћи и страни држављани на лекове за личну употребу, поштиљке мале вредности, некомерцијалне природе, на које се не плаћају увозне дажбине;

2) поштиљке које садрже рекламни материјал и узорке који се бесплатно примају из иностранства, на које се не плаћају увозне дажбине;

3) поштиљке за које може настати царински дуг, а које не подлежу мерама комерцијалне политике;

4) поштиљке које садрже робу која подлеже мерама комерцијалне политике или робу која се привремено увози.

Поступак царинења поштиљака из става 1. овог члана врши се по пријављеним групама поштиљака.

Члан 521.

Царински орган за пошиљке из члана 520. став 2. тачка 3) ове уредбе издаје један обрачун увозних дажбина на име оператора, и то по царинској стопи која одговара садржају сваке пошиљке појединачно, а на свакој појединачној фактури, односно товарном листу, ако пошиљку не прати фактура, уноси белешку да је та роба оцарињена.

Трошкови превоза за пошиљке из члана 520. став 2. тач. 1) и 2) ове уредбе не урачунавају се у царинску вредност робе.

Оператор може искључити из обрачуна увозних дажбина из става 1. овог члана, пошиљку од чијег примаоца нема гаранцију да ће платити увозне дажбине.

У случају кад пошиљка из става 1. овог члана није уручена примаоцу, оператор има право на повраћај плаћених увозних дажбина, након што пружи доказе да је пошиљка напустила царинско подручје Републике Србије.

Пошиљке из члана 520. став 2. тач 1) и 2) ове уредбе пуштају се забелешком на манифесту, док за пошиљке из члана 520. став 2. тачка 3) оператор подноси допунску декларацију у року од седам дана од дана приспећа.

Члан 522.

За поједине групе пошиљака царински орган може захтевати да консолидовани (збирни) манифест садржи и следеће податке:

- 1) име и адресу пошиљаоца/извозника,
- 2) име и адресу примаоца/увозника,
- 3) опис робе,
- 4) број колета/тежина,
- 5) број превозне исправе,
- 6) земљу порекла,
- 7) место утовара,
- 8) идентификацију фактура/скенирана фактура,
- 9) број банкарске трансакције,
- 10) порески идентификациони број (ПИБ).

Члан 523.

На поступак са експресним пошиљкама сходно се примењују одредбе ове уредбе које уређују поштански саобраћај.

На пословање оператора сходно се примењују одредбе које се односе на заступање из члана 6. Царинског закона.

Све царинске формалности из чл. 519 – 523. ове уредбе могу се спроводити системом електронске размене података сходно члану 6. ове уредбе.

Глава VIII ДРУГО ЦАРИНСКИ ДОЗВОЉЕНО ПОСТУПАЊЕ ИЛИ УПОТРЕБА

1. Слободне зоне и слободна складишта

1.1. Опште одредбе

Члан 524.

Мере трговинске политике примењују се:

1) приликом стављања робе у слободан промет, те мере се не примењују на робу која се уноси у слободну зону или слободно складиште или док се роба налази у слободној зони или слободном складишту, осим ако се та роба у слободној зони или слободном складишту ставља у слободан промет,

2) приликом уношења робе у царинско подручје, те мере се примењују када се страна роба смешта у слободну зону или слободно складиште;

3) приликом извоза робе, те мере се примењују када се домаћа роба из слободне зоне или слободног складишта извози из царинског подручја Републике Србије. Ова роба подлеже мерама царинског надзора.

1.2. Спровођење царинског надзора у слободној зони или слободном складишту

Члан 525.

Царински надзор у слободној зони или слободном складишту спроводи царински орган који је територијално надлежан с обзиром на место на коме се налази слободна зона или слободно складиште.

Члан 526.

Подручје слободне зоне мора бити ограђено у складу са упутствима царинског органа, тако да омогућава спровођење мера царинског надзора, а онемогућава да се роба нелегално износи из слободне зоне.

Став 1. овога члана сходно се примењује и на слободно складиште.

Царински орган мора обезбедити царински надзор и на подручју непосредно ван ограде слободне зоне или слободног складишта.

Члан 527.

Царински орган спроводи царинску контролу уношења или изношења робе повремено, у складу са критеријима утврђеним системом за анализу и процену ризика, односно кад год посумња да се не поштују царински прописи о пословању у слободној зони или слободном складишту.

1.2.1. Делатности у слободној зони или слободном складишту и одобравање евиденције

Члан 528.

Корисник слободне зоне или слободног складишта (у даљем тексту: корисник) дужан је да предузме потребне мере, како би обезбедио да запослени за обављање делатности у слободној зони или слободном складишту поштују спровођење мера царинског надзора и провере.

Члан 529.

Корисник је дужан да прибави одобрење царинског органа за вођење евиденције, пре почетка обављања делатности у слободној зони или слободном складишту.

Царински орган ће одобрити вођење евиденције само оним лицима која нуде све потребне гаранције за пословање у слободној зони или слободном складишту у складу са царинским прописима.

Члан 530.

Захтев за издавање одобрења о вођењу евиденције подноси се царинском органу, према месту на ком се налази слободна зона или слободно складиште.

У захтеву из става 1. овог члана корисник наводи које делатности планира да обавља у слободној зони или слободном складишту.

Захтев мора да садржи следеће податке:

- 1) детаљне податке о евиденцији која се води или ће се водити о роби,
- 2) врсту и царински статус робе која ће бити предмет наведених делатности,
- 3) где је то могуће, царински поступак у оквиру кога ће се обављати те делатности,
- 4) друге податке који су потребни царинском органу како би обезбедио правилно спровођење одредби Царинског закона и ове уредбе, о пословању у слободној зони или слободном складишту.

Члан 531.

Царински орган ће одобрити предложени начин вођења евиденције, ако предлог

корисника за вођење евиденције садржи све наводе и податке из члана 530. став 2. ове Уредбе, који омогућавају спровођење царинског надзора над пословањем корисника у слободној зони или слободном складишту, у складу са царинским прописима.

Корисник по сопственој иницијативи или на захтев царинског органа може да захтева измене или допуне одобрења за вођење евиденције.

Члан 532.

Царински орган, који је издао одобрење из члана 531. ове уредбе, од корисника ће тражити да, у року који одреди према околностима случаја, предложи одговарајуће измене или допуне у начину вођења евиденције, ако одобрени начин вођења евиденције не омогућава или више не омогућава ефикасно спровођење мера царинског надзора над пословањем корисника у слободној зони или слободном складишту.

Ако корисник у одређеном року не предложи одговарајуће измене или допуне у начину вођења евиденције или ако у више наврата утврди веће неправилности у начину вођења евиденције, односно мањак или необјашњиво нестајање робе на коју се односи евиденција, царински орган ће поништити одобрење о вођењу евиденције.

Када царински орган поништи одобрење о вођењу евиденције у складу са ставом 2. овог члана, корисник не може више обављати делатности на које се односи поништена одобрена евиденција. Постојеће залихе робе се третирају као да је роба унета или поновно унета у царинско подручје Републике Србије и истој се мора одредити царински дозвољено поступање или употреба.

Члан 533.

Мере из члана 532. ове уредбе примениће се и када царински орган утврди друга тежа или понављајућа кршења царинских прописа.

Члан 534.

Корисник слободне зоне или слободног складишта који престаје с пословањем или обављањем поједине делатности у слободној зони или слободном складишту дужан је да без одлагања, а најкасније у року од 30 дана, обавести надлежни царински орган и преда му коначне податке о евиденцији робе ради провере.

1.2.2. Унос робе у слободну зону или слободно складиште

Члан 535.

Роба се смешта у слободну зону и слободно складиште уносом робе и подношењем декларације за унос робе у слободну зону или слободно складиште, или декларацијом за транзитни поступак у путном промету, који се завршава уносом робе у слободну зону или слободно складиште.

Члан 536.

Ако се уносом робе у слободну зону или слободно складиште завршава неки

други поступак у складу са чланом 195. став 2. тачка 1) Царинског закона, подносе се и одговарајуће исправе заједно са робом и сходно се примењују поједностављења за завршетак појединачног царинског поступка.

Ако се поступак активног оплемењивања или привременог увоза за добијене производе, односно привремено увезену робу, завршава транзитним поступком, након кога следи уношење робе у слободну зону или слободно складиште с намером накнадног извоза из царинског подручја Републике Србије, царински орган проверава да ли су подаци из члана 541. став 2. тачке 7) ове уредбе, унети у евиденцију.

Члан 537.

Корисник слободне зоне или слободног складишта може робу коју је унео у слободну зону или слободно складиште да уступи другом кориснику. Уступање и преузимање робе морају оба корисника да искажу у својим евиденцијама. Корисник, који уступа робу другом кориснику дужан је да о томе без одлагања обавести царински орган, уз подношење одговарајуће исправе (уговор, рачун и сл.).

Члан 538.

Ако је на основу уношења робе у слободну зону или слободно складиште могуће тражити повраћај плаћеног царинског дуга или отпуст још неплаћеног царинског дуга, царински орган мора потврдити уношење робе на поднетој декларацији.

Члан 539.

Царински орган, у складу са чланом 195. став 3. Царинског закона, може затражити да се приликом уношења у слободну зону или слободно складиште пријави роба за коју постоји обавеза плаћања извозних дажбина или на коју се односе друге мере трговинске политике, пре свега ако није могуће на други начин осигурати надзор у погледу поштовања прописа о плаћању извозних дажбина, односно о другим мерама трговинске политике.

Члан 540.

За потврђивање статуса робе у складу са чланом 195. став 4. Царинског закона, користи се прописани образац.

Корисник слободне зоне обрасцем из става 1. овога члана доказује статус домаће робе ако је страна роба стављена у слободан промет у складу са чланом 198. став 1. тачка 1) Царинског закона, укључујући и робу која је стављена у слободан промет у зони након активног оплемењивања или поступка прераде под царинским надзором.

1.2.3. Поступање са робом у слободној зони или слободном складишту

Члан 541.

Евиденције које се воде у слободној зони или слободном складишту морају садржати следеће податке:

1) о идентификационим бројевима, броју и врсти амбалаже, количини робе,

уобичајном комерцијалном опису робе, и по потреби и идентификациони знак контејнера;

2) који омогућавају да се роба контролише у сваком тренутку, а посебно њена локација, царински дозвољено поступање или употреба која јој је одређена након смештаја у слободну зону или у слободно складиште или њен поновни улазак у преостали део царинског подручја Републике Србије,

3) о превозној исправи која се користи при уношењу и изношењу робе,

4) о царинском статусу робе и, када је то потребно, податке о потврди о царинском статусу робе из члана 540. ове уредбе,

5) о уобичајеним поступцима с робом,

6) ознаке из чл. 316, 317. или 350. ове уредбе,

7) о роби која стављањем у слободан промет или стављањем у поступак привременог увоза не подлеже плаћању увозних дажбина нити мерама трговинске политике, а чија се употреба или намена морају проверавати.

Царински орган може да одобри да се неки од података из става 1. овог члана не евидентирају, уколико нису неопходни за спровођење царинског надзора.

Ако се одређени подаци евидентирају у складу са одредбама одговарајућег царинског поступка, тада се не морају уносити у евиденцију из става 1. овог члана.

Ст. 1, 2. и 3. овог члана сходно се примењују и при складиштењу домаће робе у слободној зони или слободном складишту, у складу са чланом 194. Царинског закона.

Члан 542.

Ако корисник утврди да се стварно стање робе и стање у евиденцијама из члана 402. ове уредбе не слажу, дужан је да без одлагања обавести царински орган.

Ако царински орган утврди да је у случајевима из става 1. овог члана настао царински дуг, обрачунаће га у складу са царинским прописима.

Члан 543.

При утврђивању уобичајених поступака и поступања с робом у слободној зони или слободном складишту из члана 198. став 1. тачка 2) Царинског закона сходно се примењује члана 295. ове уредбе.

Царински орган ће, на захтев декларанта издати исправу ИНФ 8. Издавање исправе декларант може да захтева при декларисању робе, која је била у време задржавања у слободној зони или слободном складишту предмет само уобичајног руковања, за један од царински дозвољених поступака или употребе.

Исправа ИНФ 8 из става 2. овог члана може се употребити за одређивање података који се узимају у обзир код одређивања висине царинског дуга.

Царински орган, приликом примене става 3. овог члана, попуњава рубрике 11, 12 и 13 исправе ИНФ 8, потврђује рубрику 15 исправе ИНФ 8 и оригинал исправе исправе ИНФ 8 враћа декларанту.

Члан 544.

Роба унета у слободну зону или слободно складиште може се у складу са одобрењем надлежног царинског органа, употребити за снабдевање ваздухоплова у међународном промету.

Члан 545.

У случају из члана 544. ове уредбе царински орган кориснику издаје одобрење за пословање царинског складишта у складу са чланом 290. ове уредбе.

1.2.4. Изношење робе из слободне зоне или слободног складишта

Члан 546.

Подаци о изношењу робе из слободне зоне или слободног складишта, односно из простора где корисник обавља делатност везану за ту робу, без одлагања уписују се у евиденцију из члана 529. ове уредбе.

Пододелац 5. Посебне одредбе за робу из члана 191. став 1. тачка 2) Царинског закона

Члан 547.

Домаћа роба намењена извозу, која се смешта у слободну зону или слободно складиште која испуњава услове предвиђене посебним прописима, и на коју се примењују мере код извоза робе, мора бити приликом уноса у слободну зону или слободно складиште допремљена царинском органу и за њу поднета декларација.

Декларација из става 1. овог члана мора бити попуњена као декларација за унос робе у поступак царинског складиштења.

Члан 548.

Евиденције из члана 529. ове уредбе морају поред података из члана 541. ове уредбе, садржавати и датум, када је роба из члана 547. ове уредбе била унета у слободну зону или слободно складиште и податке о декларацији из тог члана .

Члан 549.

Роба из члана 547. став.1. ове уредбе мора извезена у року од три месеца од дана уношења робе у слободну зону или слободно складиште.

Извозна декларација из става 1. овог члана попуњава се на обрасцу из члана 165. ове уредбе. Уз декларацију се прилажу исправе из члана 173. ове уредбе.

1.2.5. Поступци о којима треба водити рачуна ако се поступак активног оплемењивања односно прераде под царинском контролом обавља у слободној зони или слободном складишту

Члан 550.

Производне операције у оквиру поступка активног оплемењивања (систем одложеног плаћања царине) односно прераде под царинском контролом, могу се обављати у слободној зони или слободном складишту по добијању одобрења за царински поступак за који је корисник поднео захтев царинском органу.

У одобрењу из става 1. овог члана наводи се слободна зона или слободно складиште у којима ће се вршити производне операције из тог става.

Члан 551.

Царински орган неће одобрити коришћење поједностављеног поступка из чл. 550 – 560. ове уредбе, ако корисник не пружи потребне гаранције за правилно спровођење поступака.

Царински орган може одбити издавање одобрења и лицима, која обављају производне операције у оквиру поступка активног оплемењивања или прераде под царинском контролом само повремено.

Члан 552.

Корисник одобрења мора водити посебну евиденцију о поступку активног оплемењивања, односно поступку прераде под царинском контролом у складу са чл. 281. и 282. ове уредбе. Евиденција мора да садржи и податке о одобрењу.

Код попуњавања обрасца за завршетак поступка из члана 287. ове уредбе, подаци о упису у евиденцију из става 1. овог члана замењују податке о декларацијама односно другим исправама из члана 287. став 3. тачка 5) ове уредбе.

Члан 553.

Ако се поступак активног оплемењивања, односно прераде под царинском контролом у слободној зони или слободном складишту започне одмах по уносу робе у слободну зону или слободно складиште, роба се декларише на основу књиговодствених исправа у складу са чланом 230. ове уредбе.

Изузетно од става 1. овог члана, корисник може тражити да се примени уобичајни поступак за почетак поступка активног оплемењивања, односно прераде под царинском контролом.

Ако се роба декларише на основу књиговодствених исправа у складу са ставом 1. овог члана, упис у евиденције из члана 529. ове уредбе замењује упис у евиденцију о уносу робе у слободну зону или слободно складиште.

Упис у евиденцију поступка активног оплемењивања, односно прераде под царинском контролом, мора да садржи и податке о превозној исправи.

Члан 554.

Ако се роба која се већ налази у слободној зони или слободном складишту ставља у поступак активног оплемењивања, односно прераде под царинском контролом, декларише се на основу књиговодствених исправа.

Члан 555.

У евиденцију робе у слободној зони или слободном складишту из члана 529. ове уредбе, потребно је уписати напомену да је роба због почетка поступка активног оплемењивања, односно почетка прераде под царинском контролом, уписана у одговарајућу евиденцију поступка.

Члан 556.

Поступак активног оплемењивања, односно поступак прераде под царинском контролом за добијене или прерађене производе, односно робу у непромењеном стању која се налази у слободној зони или слободном складишту, завршава се уписом ове робе у евиденцију робе у слободној зони или слободном складишту из члана 529. ове уредбе. У евиденцију поступка активног оплемењивања, односно поступка прераде под царинском контролом, уписује се забелешка о упису робе у евиденцију робе у слободној зони или слободном складишту из члана 389. ове Уредбе.

У евиденцију о роби у слободној зони или слободном складишту уписују се подаци из члана 316. ове уредбе.

Члан 557.

Ако се поступак активног оплемењивања робе, односно поступак прераде под царинском контролом у погледу добијених, односно прерађених производа, односно робе у непромењеном стању, завршава изношењем ових производа, односно робе из слободне зоне или слободног складишта ради њиховог поновног извоза, примењује се декларисање на основу књиговодствених исправа из члана 238. ове уредбе.

Ако се поступак активног оплемењивања робе, односно поступак прераде под царинском контролом у погледу добијених, односно прерађених производа, односно робе у непромењеном стању, завршава изношењем ових производа, односно робе из слободне зоне или слободног складишта ради њиховог стављања у слободан промет, примењује се декларисање на основу књиговодствених исправа из чл. 218. до 221. ове уредбе.

Ако се поступак активног оплемењивања, односно поступак прераде под царинском контролом у погледу добијених односно прерађених производа, односно робе у непромењеном стању, завршава изношењем ових производа, односно робе из слободне зоне или слободног складишта ради почетка неког другог царинског поступка, осим стављања робе у слободан промет, примењују се редовни или поједностављени поступци предвиђени за те царинске поступке.

Ради примене овог члана сходно се примењује члана 553. став 2. ове уредбе.

Члан 558.

Применом члана 557. став 2. ове уредбе не утиче на примену чл. 149. и 150. Царинског закона, у погледу обрачуна царинског дуга за робу или производе, за које је био започет поступак активног оплемењивања, односно прераде под царинском контролом.

Члан 559.

Статус домаће робе за добијене, односно прерађене производе или робу у непромењеном стању који су били стављени у слободан промет у слободној зони или слободном складишту, или приликом изношења из слободне зоне или слободног складишта, доказује се прописаном потврдом. Попуњени образац потврде подноси корисник, а оверава царински орган.

На робу која је стављена у слободан промет у складу са чланом 312. ове уредбе примењује се став 1. овог члана.

Члан 560.

Уписи у евиденцију поступка активног оплемењивања, односно евиденцију прераде под царинском контролом морају омогућити царинском органу да у свако доба провери тачно стање робе или производа, за коју је у слободној зони или слободном складишту започет један од та два поступка.

2. Слободне царинске продавнице

Члан 561.

Отварање слободне царинске продавнице (у даљем тексту: продавница) врши се на основу одобрења надлежног царинског органа.

Надлежном царинском органу, уз захтев за отварање продавнице, подноси се:

- 1) доказ о регистрацији у Регистру привредних субјеката,
- 2) доказ о правном основу за коришћење просторија, односно простора намењених за продавницу (право својине, закуп и сл.),
- 3) скица и технички опис просторија, односно простора намењених за продавницу,
- 4) доказ о ПИБ и о броју рачуна код пословне банке.

Просторија продавнице мора бити обезбеђена тако да се без царинског надзора роба не може уносити и износити.

Продавница се може састојати од продајног места и складишта поред продајног места.

Испуњеност услова да су просторије, односно простор намењени за продавницу, подесни за смештај царинске робе и да су обезбеђени услови за спровођење мера царинског надзора и царинске контроле утврђује комисија коју образује царински орган.

Комисија о свом налазу саставља записник, у три примерка, од којих два задржава царински орган, а трећи доставља подносиоцу захтева.

Кад утврди да су испуњени услови из овог члана царински орган подносиоцу захтева доставља одлуку у писменом облику.

Ако је ради спровођења мера царинског надзора то неопходно, надлежни царински орган може одредити право царинског органа да поседује кључеве складишта или другу одговарајућу меру царинског надзора над робом у продавници.

Члан 562.

У продавници се може продавати страна и домаћа роба лицима из члана 208. став 1. Царинског закона на основу карте за укрцај у ваздухоплов (бординг карта).

Царински орган одређује време у коме се роба може продавати у продавници.

Члан 563.

Царински орган ће одобрити да се роба за коју је одобрен поступак царинског складиштења упуту из царинског складишта у продавницу, по поступку и на начин прописан за премештање царинске робе из једног царинског складишта у друго.

Држалац продавнице који је истовремено и држалац складишта у који се смешта (складишти) домаћа роба није дужан да положи прописано обезбеђење.

Роба која се смешта у продавницу, односно царинско складиште мора се евидентирати одмах по уношењу у продавницу, односно царинско складиште.

Члан 564.

Држалац продавнице дужан је да води евиденцију о роби на обрасцу: „Лист картотеке”, одвојено за домаћу и одвојено за страну робу. Листови картотеке за домаћу робу су беле боје, а за страну робу - зелене боје.

У образац из става 1. овог члана уписује се назив држаоца царинског складишта, број одобрења за отварање продавнице, број ЛЦИ на основу које је роба смештена у

царинско складиште, односно број фактуре или доставнице за домаћу робу, назив робе, тарифна ознака и цена робе.

Држалац продавнице дужан је да у листове картотеке сваког дана уписује промене у погледу врсте, количине и вредности смештене и продате робе, на основу евиденције о дневној продаји која се води преко фискалне касе.

Евиденција из ст. 1. и 2. овог члана може се прилагодити и водити системом електронске обраде података.

Члан 565.

Држалац продавнице дужан је да најкасније до петог у месецу за претходни месец, за робу продату у продавници у претходном месецу, сачини извештај у три примерка, које оверава надлежни царински орган и задржава један примерак.

Месечни извештај о продатој роби поред врсте и количине продате робе, обавезно садржи податке о набавној цени робе, број ЈЦИ на основу које је роба смештена у продавницу као и број фактуре односно доставнице за домаћу робу.

На основу овереног извештаја из става 2. овог члана, држалац продавнице надлежном царинском органу подноси, најкасније до петог у месецу, попуњену ЈЦИ.

Члан 566.

Непродата роба може се вратити из продавнице у царинско складиште на основу одобрења надлежног царинског органа.

3. Поновни извоз, уништење и уступање робе у корист државе

Члан 567.

Ако је потребно ради поновног извоза робе поднети декларацију, сходно се примењују одредбе чл. 374 - 383. ове уредбе, као и посебни прописи који се примењују када се са поновним извозом завршава претходни царински поступак са економским дејством.

Када се образац АТА користи за поновни извоз робе у оквиру поступка привременог увоза, декларација може се поднети код друге царинарнице уместо царинарница надлежне према седишту или пребивалишту извозника или према месту у коме се роба пакује односно утовара за извоз.

Члан 568.

Ако за поновни извоз није поднета декларација, подноси се извозна сажета декларација сагласно одредбама чл. 570 - 574. ове уредбе.

Под условом да је поднета увозна сажета декларација када је роба била унета у царинско подручје Републике Србије, за поновни извоз робе која није из Републике Србије, извозна сажета декларација није потребна, ако се:

- 1) роба не истовара из превозног средства којим је превезена у царинско подручје Републике Србије;
- 2) роба претовара у месту у коме је истоварена из превозног средства којим је превезена у царинско подручје Републике Србије.

Краткотрајни смештај робе због претовара сматра се саставним делом претовара. Приликом спровођења мера контроле узимају се у обзир посебне околности сваког конкретног случаја.

Члан 569.

У складу са чланом 209. став 4. Царинског закона, лице која захтева уништење робе мора пријаву за уништење поднети у писменом облику и потписати је. Пријава за уништење мора се подноси онолико времена унапред колико је потребно царинарници да организује и спроведе надзор над уништењем.

Ако је за робу намењену за уништење већ била поднесена декларација, царинарница која је декларацију прихватила забележиће на њој да је роба уништена. Таква декларација у складу са чланом 91. Царинског закона сматра се поништеном.

Царинарница која спроводи уништење робе мора у пријави односно декларацији навести врсту и количину могућих отпадака и остатака који преостану по уништавању, у сврху одређивања елемената за могући обрачун увозних дажбина за отпатке и остатке када за њих буде одређено ново царински дозвољено поступање или употреба.

На робу која је уступљена у корист државе, сходно се примењују одредбе става 2. овог члана.

Члан 570.

Када роба, која се износи из царинског подручја Републике Србије, није обухваћена декларацијом, излазној царинарници се, у складу са чланом 212. Царинског закона, подноси сажета декларација (у даљем тексту: „извозна сажета декларација”).

Извозна сажета декларација се не захтева:

- 1) у случајевима из члана 366. ове уредбе;
- 2) за робу, која према Бечкој конвенцијом о дипломатским односима, од 18. априла 1961. године, Бечкој конвенцијом о конзуларним односима, од 24. априла 1963. године или на основу других конзуларних конвенција или у складу са Њујоршком конвенцијом о специјалним мисијама, од 16. децембра 1969. године, има право на ослобођење од плаћања увозних дажбина.

Члан 571.

Извозна сажета декларација садржи прописане податке и подноси се коришћењем електронског система обраде података.

Извозну сажету декларацију оверава лице које ју је сачинило.

Царински органи одмах по пријему евидентирају извозне сажете декларације које су усаглашена са условима из става 1. овог члана

На подношење извозне сажете декларације сходно се примењују одредбе члана 159. став 1. ове уредбе.

Царински орган може да одобри да се извозна сажета декларација поднесе на папиру само у једном од следећих случајева:

- 1) ако електронски систем царинских органа није у функцији;
- 2) ако електронска апликација лица које подноси излазну сажету декларацију није у функцији.

Извозне сажете декларације на папиру прате, по потреби, товарни листови или друга комерцијална документа и садрже информације прописане за сажете декларације.

Царински органи споразумно утврђују поступак који би требало да се користи у случајевима из става 5. тачка 1) овог члана.

Царински орган одобрава употребу извозне сажете декларације на папиру из става 5. тачка 2) овог члана.

Извозну сажету декларацију на папиру потписује лице које ју сачињава.

Члан 572.

У случају интермодалног превоза када се роба претовари са једног превозног средства на друго за превоз ван царинског подручја Републике Србије, рок за подношење извозне сажете декларације мора да одговара року који се односи на превозно средство које напушта царинско подручје Републике Србије, како је наведено у члану 573. ове уредбе.

У случају комбинованог превоза, када активно превозно средство које прелази границу само превози друго активно превозно средство, оператер тог другог превозног средства је одговоран за подношење извозне сажете декларације.

Рок за подношење декларације мора да одговара року који важи за активно превозно средство које прелази границу, како је наведено у члану 573. ове уредбе.

Члан 573.

Извозна сажета декларација подноси се извозној царинарници у одговарајућим роковима који су наведени у члану 367. став 1. ове уредбе.

Одредбе члана 367. ст. 2. и 3. и члана 368. ове уредбе сходно се примењују и на извозну сажету декларацију.

После подношења извозне сажете декларације, надлежна царинарница врши одговарајуће контроле ради процене ризика, првенствено у погледу сигурности и безбедности, пре пуштања робе за иступ из царинског подручја Републике Србије, у периоду који одговара периоду између рока за подношење декларације из члана 367. ове уредбе за одређену врсту превоза и рока за утовар или одлазак робе.

Када се роба, за коју се сагласно члану 366. тач. 1) - 8) не захтева извозна сажета декларација, износи из царинског подручја Републике Србије, анализа ризика се обавља после показивања робе на основу документације или других информација које се односе на ту робу.

Роба може да се пусти за извоз чим се изврши анализа ризика.

Када се утврди да роба, која је намењена за извоз из царинског подручја Републике Србије и за коју се захтева извозна сажета декларација, није обухваћена таквом декларацијом, лице које износи робу или преузме одговорност за превоз робе изван царинског подручја Републике Србије, мора одмах да поднесе извозну сажету декларацију.

Ако лице поднесе извозну сажету декларацију по истеку рокова из чл. 367. и 368. уредбе то не искључује примену казених одредаба утврђених прописима.

Ако царинарница, на основу прегледа које је обавила, не може одобрити пуштање робе за извоз, надлежна царинарница обавештава лице које је поднело извозну сажету декларацију и, када је то друго лице, лице које је одговорно за превоз робе из царинског подручја Републике Србије, да се роба неће пустити.

Обавештење се шаље у разумном року после завршетка анализа ризика за ту робу.

Члан 574.

Рокови из члана 573. ове уредбе не примењују се када се према међународним споразумима захтева размена података из декларације у роковима који се разликују од рокова наведених у том члану.

Рок у сваком случају није краћи од времена потребног за обављање анализа ризика пре него што роба напусти царинско подручје Републике Србије.

Члан 575.

Ако роба, за коју мора да се поднесе извозна сажета декларација, по истеку рока од 150 дана од дана подношења декларације, није напустила царинско подручје Републике Србије, сматра се да извозна сажета декларација није поднета.

Део трећи
ПОВРАЋАЈ РОБЕ

Члан 576.

Царински орган, у складу са чланом 221. став 4. под 2) Царинског закона, може да одобри ослобођење од плаћања увозних дажбина при повраћају робе:

1) за коју су при њеном извозу из царинског подручја Републике Србије биле испуњене извозне формалности ради добијања накнада или других износа при извозу предвиђених у оквиру пољопривредне политике или

2) за коју је одобрена друга финансијска погодност осим накнада или других износа у оквиру пољопривредне политике, повезана с обавезом извоза те робе.

Ослобођење од плаћања увозних дажбина при повраћају робе, из става 1. овог члана, може се одобрити под условом да декларант докаже да су накнада или други плаћени износ враћени или да је надлежни орган предузео одговарајуће мере да се исплата тог износа задржи, односно да се друге финансијске погодности укину, и да:

1) роба није могла бити пуштена у промет у држави у коју је послата ради важећих прописа те државе,

2) је прималац вратио робу, јер роба има мане или није у сагласности с одредбама уговора,

3) се роба поновно увози у царинско подручје Републике Србије, јер робу није било могуће употребити за предвиђене намене из других разлога, осим оних наведених у тачки 1) односно тачки 2) става 1, на које извозник није могао утицати.

Као разлози из става 2. тачке 3) овога члана сматрају се следећи случајеви:

1) роба се поновно увози јер је пре него што је била достављена примаоцу, роба било њено превозно средство, претрпело оштећења,

2) роба која је била извезена за потрошњу или продају на сајму или сличној приредби, а није била потрошена или продата,

3) роба није могла бити достављена примаоцу ради његове стварне или правне немогућности да преузме робу у складу са условима уговора, на основу којих је роба била извезена,

4) роба која због природних непогода, политичких или социјалних немира није могла бити достављена прималацу или му је била достављена протеком рока одређеног уговором.

Декларант доказује да је повраћај или други уплаћени износ добијен ради извоза робе која се поновно увози вратио, или да је надлежни орган предузео одговарајуће мере да се исплата тог износа задржи, односно докаже да су друге одобрене финансијске погодности биле укинуте, одговарајућом потврдом органа који је одобрио исплату повраћаја или другог плаћеног износа. Потврда мора садржавати све потребне податке за утврђивање истоветности робе, за коју је поврат или други износ враћен с робом која се поновно увози.

Роба из става 1. овог члана не може бити ослобођена од плаћања увозних дажбина, ако није увезена ради стављања у слободан промет у царинском подручју у року од 12 месеци. Рок почиње да тече од дана када су обављене царинске формалности за извоз робе.

Када је роба декларисана за стављање у слободан промет након истека рока из става 5. овога члана царинарница може, изузетно, када то оправдавају околности, одобрити продужење рока.

Члан 577.

Царински орган може враћену робу да ослободи плаћања царине и ако се враћа само део претходно извезене робе. Ова одредба сходно се примењује ако се роба састоји од делова или прибора који припадају машинама, инструмената, апарата или других производа који су били претходно извезени из царинског подручја.

Члан 578.

Изузетно од одредаба члана 222. Царинског закона следећа роба може бити ослобођена од плаћања увозних дажбина:

1) роба која је била по извозу из царинског подручја Републике Србије предмет само оних поступака који су били нужни за одржавање робе, или руковања који су променили само изглед робе и

2) роба која је, након извоза из царинског подручја Републике Србије, била предмет других поступака осим оног које је потребно да је одржи у добром стању или руковање које само мења њен изглед робе, али која се показала мањкавом или неприкладном за намеравану употребу, када је испуњен један од следећих услова:

(1) поступак или руковање с робом било је извршено искључиво у сврху да се роба поправи или врати у добро стање,

(2) неприкладност зробе а намеравану употребу постала је очигледна тек након што је такав поступак или руковање започело.

Када је враћена роба била подвргнута поступку или руковању дозвољеном у складу са ставом 1. тачком 2) овог члана, а такав поступак би проузроковао настанак царинског дуга да је била стављеној у поступак пасивног оплемењивања, примењују се прописи о обрачуну царинског дуга за поступак пасивног оплемењивања.

Ако је роба прошла радњу која се састоји од поправке или враћања у добро стање, што је постало неопходно због непредвиђених околности које су настале ван царинског подручја Републике Србије, а то се докаже царинским органима, ослобођење од плаћања увозних дажбина се одобрава ако вредност поновно увезене робе није већа због такве радње од њене вредности у тренутку извоза из царинског подручја Републике Србије.

У смислу става 2. овог члана:

1) „потребна поправка или враћање у добро стање“ подразумева било који поступак за отклањање оштећења односно недостатака у деловању или отклањање грешке коју је роба претрпела ван царинског подручја, ако роба без таквих оправки или оспособљавања не би могла више бити употребљена на уобичајени начин за сврхе у које је била намењена,

2) сматра се да вредност враћене робе не прелази вредност робе у време прихватања декларације за извоз, ако поступци и поступања са робом не прелазе оне који су неопходни за даљу употребу робе у једнакој мери као и у време извоза.

Када поправка или враћање робе у добро стање изискује уградњу резервних делова, такав уградња је ограничена на оне делове који омогућавају да се роба користи на исти начина као у тренутку извоза.

Члан 579.

Царински орган, приликом окончавања извозних царинских формалности, на

захтев заинтересованог лица издаје потврду која садржи податке неопходне за идентификацију робе у случају да буде враћена у царинско подручје Републике Србије (потврда о истоветности).

Члан 580.

Поновно увезена роба у складу с овом уредбом сматра се као враћена роба:

1) ако се роба за коју се уз декларацију за стављање робе у слободан промет, подносе следеће исправе:

(1) декларација којом је роба била извезена, коју су царински органи вратили извознику, или копија те декларације за коју је царински орган потврдио да је веродостојна, или

(2) листа с подацима из члана 582. ове уредбе.

Ако царинарница поновног увоза, на основу доказа са којима располаже или кјоје може да захтева од заинтересованог лица, утврди да је роба која је пријављена за стављање у слободан промет, роба која је била првобитно извезена из царинског подручја Републике Србије и која је у време извоза испуњавала услове који су потребни да се може сматрати као враћена роба, царинарница неће захтевати подношење докумената из става 1. тач. 1) и 2) овог члана.

2) роба под покрићем АТА карнета издатог у Републици Србији.

Роба се може прихватити као враћена у оквиру ограничења наведених у члану 221. Царинског закона. У свим случајевима, врше се формалности предвиђене чланом 246. став 2. ове уредбе.

Став 1. тачка 1) овог члана не примењује се на:

1) међународни промет амбалаже и транспортних средстава или одређене робе одобрене према посебним царинским аранжманима, када је важећим националним или међународним прописима предвиђено да царинска документа нису потребна у таквим случајевима,

2) случајеве када се роба може декларисати за стављање у слободан промет усмено или неком другом радњом.

Царинарница може да захтева од заинтересованог лица да приложи додатне доказе посебно у сврхе идентификације поновно увезене робе.

Члан 581.

Уз декларацију за стављање у слободан промет, која се односи на повраћај робе за коју су при извозу могле бити обављене царинске формалности ради добијања накнада или других износа при извозу, предвиђених у оквиру пољопривредне политике, уз исправе из члана 580. ове уредбе прилаже се и потврда органа које је надлежан за одобравање тих накнада или износа. Та потврда мора да садржи податке који су потребни да би царинарница код које се роба декларише за стављање у слободан промет могла проверити да се потврда односи на декларисану робу.

Ако при извозу нису биле обављене извозне царинске формалности ради добијања накнада или других износа при извозу, предвиђених у оквиру пољопривредне политике, потврда мора да садржи напомену: „БЕЗ ИЗВОЗНИХ НАКНАДА ИЛИ ДРУГИХ ИЗНОСА ПРИ ИЗВОЗУ”.

Ако су при извозу биле обављене извозне царинске формалности ради добијања накнада или других износа при извозу, предвиђених у оквиру пољопривредне политике, потврда мора да садржи једну од следећих напомена:

„ИЗВОЗНА НАКНАДА ИЛИ ДРУГИ ИЗНОС ПРИ ИЗВОЗУ ИСПЛАЋЕНИ ЗА (КОЛИЧИНА)”, или

„ПРАВО НА ИЗВОЗНУ НАКНАДУ ИЛИ ДРУГИ ИЗНОС ПРИ ИЗВОЗУ ПОНИШТЕНО ЗА (КОЛИЧИНА)”, зависно од тога да ли је надлежни орган исплатио или није извозну накнаду или други износ при извозу.

Потврда из става 1. овог члана може се издати на обрасцу информационог листа ИНФ 3 из члана 582. ове уредбе.

Ако царинарница којој је роба допремљена за стављање у слободан промет може, на основу доказа којима располаже, да утврди да није била нити ће накнадно бити одобрена накнада или други износ при извозу, предвиђени у оквиру пољопривредне политике, потврду из став 1. овог члана није потребно подносити.

Члан 582.

Листа са подацима ИНФ 3 сачињава се у оригиналу и две копије на прописаним обрасцима.

Члан 583.

Извозна царинарница, не искључујући примену одредабе става 3. овог члана, на захтев извозника, издаје информативни образац ИНФ 3, при испуњавању извозних формалности за робу на коју се односи, ако извозник изјави да ће роба вероватно бити враћена преко друге царинарнице, а не преко извозне царинарнице.

На захтев извозника, извозна царинарница може издати информативни образац ИНФ 3 и након испуњења извозних формалности за робу на коју се односи, под условом да на основу информација којима располаже недвосмислено утврди да се наводи у захтеву извозника односе на извезену робу.

За робу из члана 581. став 1. ове уредбе информативни образац ИНФ 3 може се издати искључиво након испуњавања одговарајућих царинских извозних формалности, уз поштовање услова из став 2. овога члана.

У случају из става 3. овог члана образац ИНФ 3 може се издати под условом да је:

- 1) поље Б претходно испуњено и потврђено и
- 2) поље А претходно испуњено и потврђено, ако су информације садржане у том пољу потребне.

Члан 584.

Образац ИНФ 3 садржи податке, који су поднесени царинарници ради утврђивања истоветности извезене робе.

Ако се претпоставља да ће се извезена роба на царинско подручје поново увозити преко више царинарница, а не преко извозне царинарнице, извозник може захтевати издавање већег броја образаца ИНФ 3, који садрже целокупну количину извезене робе.

Извозник може од царинарнице која је издала образац ИНФ 3, да захтева да је замене с више образаца ИНФ 3, који садрже целокупну количину робе, садржану у

првобитно издатом обрасцу ИНФ 3.

Извозник може захтевати издавање обрасца ИНФ 3 за само део извезене робе.

Члан 585.

Оригинал и копија обрасца ИНФ 3 враћа се извознику за подношење царинарници поновног увоза. Другу копију задржава царинарница, која га је издала.

Члан 586.

Царинарница поновног увоза означава количину поновно увезене робе, која је ослобођена од плаћања увозник дажбина на оригиналу и копији обрасца ИНФ 3, при чему задржава оригинал, а копију тог обрасца шаље царинарници која га је издала. У образац се уписује број и датум декларације којом је роба стављена у слободан промет.

Извозна царинарница упоређује ту копију с образцем који има, и задржава је.

Члан 587.

У случају крађе, губитка или уништења изворника обрасца ИНФ 3, извозник може од органа, који су га издали, затражити издавање дупликата. Захтев ће бити прихваћен ако то оправдавају околности конкретног случаја. Издата копија мора садржати следећу ознаку:

„ДУПЛИКАТ”.

Царинарница на свом примерку обрасца ИНФ 3 мора забележити издавање дупликата.

Члан 588.

Извозна царинарница шаље царинарници поновног увоза на њен захтев све расположиве податке, како би могла утврдити да ли роба испуњава захтеване услове за ослобођење од плаћања царине.

Образац ИНФ 3 се може употребити за захтев и размену података из става 1. овог члана.

Део четврти

БЕСПЛАТНО УСТУПАЊЕ ОДУЗЕТЕ СТРАНЕ РОБЕ И ДРУГИ НАЧИНИ ПОСТУПАЊА СА ОДУЗЕТОМ СТРАНОМ РОБОМ

Члан 589.

Одузета или уступљена страна роба, која представља предмете историјске, археолошке, етнографске, културне, уметничке или научне вредности, као и роба намењена за хуманитарне сврхе, може се, у складу са чланом 289. став 1. Царинског закона, уступити без накнаде државним органима, установама културе које су одговорне за заштиту културних добара, хуманитарним организацијама и другим корисницима хуманитарне помоћи, као и у друге оправдане сврхе.

Одузета страна роба, која је у складу са посебним прописима у ограниченом јавном промету (оружје, муницију, радиостанице и др.), као и друга одговарајућа

одузета или уступљена страна роба може се бесплатно уступити државним органима и организацијама, којима је та роба потребна за обављање делатности,

Део пети ЦАРИНСКИ ДУГ

Глава I ОБЕЗБЕЂЕЊЕ ЦАРИНСКОГ ДУГА

1. Полагање обезбеђења

Члан 590.

Дужник може положити обезбеђење за плаћање појединачног царинског дуга (у даљем тексту: појединачно обезбеђење) или за плаћање свих царинских дугова, који су настали или би могли настати у одређеном периоду, односно у одређеном царинском поступку (у даљем тексту: заједничко обезбеђење).

Члан 591.

Као појединачно обезбеђење може се употребити један од облика обезбеђења из члана 229. Царинског закона, а за заједничко обезбеђење само банкарска гаранција.

Члан 592.

Појединачно обезбеђење дужник полаже код царинарнице.
Заједничко обезбеђење дужник полаже у Управи царина.

Члан 593.

Заједничко обезбеђење може да се користи до износа до којег се поднетим обезбеђењем у потпуности обезбеђује плаћање царинског дуга и свих дажбина, такси и накнада које је царински орган посебним прописима дужан да наплаћују приликом увоза и извоза робе.

Заједничко обезбеђење не може бити ниже од 700.000,00 динара.

Члан 594.

У складу са чланом 234. Царинског закона, сматра се да положено обезбеђење не обезбеђује или више није сигурно да ће обезбедити наплату царинског дуга у потпуности или благовремено, ако дужник није платио већ доспеле, тим обезбеђењем обухваћене, царинске дугове.

Члан 595.

Полагање обезбеђења за плаћање царинског дуга са 50% увећаном висином гарантне своте банкарске гаранције царински орган може да одобри дужнику или лицу које може постати дужник, које је у претходних 12 месеци:

1) благовремено и у потпуности испуњавала своје обавезе према царинском органу,

2) није плаћало доспели царински дуг плаћањима по основу поднете банкарске гаранције и

3) није кажњавано за царински прекршај почињен са намером избегавања плаћања царинског дуга или поновљено кажњавано за царинске прекршаје.

Захтев за увећање висине гарантне своте подноси се царинарници надлежној према седишту подносиоца захтева.

Одобрење или одлуку о одбијању захтева за увећање висине гарантне своте доноси Управа царина на основу мишљења надлежне царинарнице након провере испуњености услова из става 1. овог члана.

У случају измене или промене података у одобрењу, корисник одобрења дужан је да о томе одмах обавести надлежну царинарницу и Управу царина.

Управа царина ће укинути одобрење из става 3. овог члана, ако корисник одобрења више не испуњава услове прописане за издавање одобрења.

Члан 596.

Дужник може да положи готовину као обезбеђење за плаћања царинског дуга, уплатом средстава на рачун који одреди Управа царина.

На положени износ готовине не плаћају се камате.

Члан 597.

Царинарница може да прихвати банкарску гаранцију коју је издала банка основана у Републици Србији.

Издавањем банкарске гаранције банка гарант се у писменој форми обавезује да ће у року доспелости, солидарно са дужником, платити износ царинског дуга обухваћеног гаранцијом, укључујући камате и трошкове настале у поступку наплате неплаћеног царинског дуга.

Банкарска гаранција се подноси у три примерка на оверу Управи царина, односно надлежној царинарници у складу са чланом 592. ове уредбе.

Овером поднете банкарске гаранције царински орган доноси одлуку о прихватању те гаранције.

Оригинал оверене гаранције чува се у Управи царина, односно у надлежној царинарници. Два примерка оверене гаранције враћају се дужнику, од којих дужник један примерак доставља издававаоцу гаранције.

Члан 598.

Управа царина одмах обавештава царинарнице о прихватању банкарске гаранције за заједничко обезбеђење.

Дужник се у царинском поступку може позвати на банкарску гаранцију из става 1. овог члана следећи радни дан од дана када је Управа царина прихватила гаранцију.

Члан 599.

Царинарница доноси одлуку о прихватању банкарске гаранције забелешком на обрасцу положене гаранције. Евиденциони број примљене банкарске гаранције уписује се у царинске исправе.

Дужник се у царинском поступку може позвати на банкарску гаранцију следећи радни дан од дана када је Управа царина примила банкарску гаранцију као одговарајућу.

Члан 600.

Рок важења банкарске гаранције не може бити краћи од рока у којем може настати царински дуг, продужен за три месеца, односно шест месеци за банкарске гаранције поднете као обезбеђење за плаћање царинског дуга који би могао настати у поступку активног оплемењивања.

Члан 601.

Банкарска гаранција може се продужити пре истека рока важења.

Ако дужник подноси нову гаранцију, царински дугови који су били обезбеђени претходном гаранцијом, а нису у потпуности плаћени, односно царински дугови који могу још настати, морају бити обезбеђени новом банкарском гаранцијом коју положи дужник. Нова банкарска гаранција мора да садржи клаузулу да се из ње могу наплатити и дугови који су били обезбеђени претходном гаранцијом.

Ако издавалац гаранције опозове банкарску гаранцију, опозив, у писменом облику, доставља Управи царина поштом препоручено са повратницом. Опозив ступа на снагу осмог дана од дана достављања Управи царина.

У случају опозива, та банкарска гаранција важи за сва дуговања која су до дана ступања на снагу била обезбеђена опозваном гаранцијом, а издавалац гаранције се може позвати на плаћање до истека продуженог рока важења гаранције из члана 600. ове уредбе, рачунајући од дана ступања на снагу опозива гаранције.

Члан 602.

Банкарска гаранција за обезбеђење царинског дуга садржи: број гаранције; рок важења гаранције; износ царинског дуга за који се полаже обезбеђење; клаузулу „на први позив” и „без приговора”; податке о издаваоцу гаранције (назив банке, њен матични број, ПИБ, седиште, број жиро рачуна, те назив банке или друге организације при којој је отворен); податке о дужнику (назив, седиште, ПИБ, матични број); одредбу о преузимању гаранцијских обавеза из претходног периода; врсте царинских поступака на које се обезбеђење односи, као и да ли је могуће поднети гаранцију користити такође и за обезбеђење царинских дугова других дужника (нпр. у случају посредног или непосредног заступања); датум и место издавања гаранције; оверу царинског органа о

прихватању гаранције (број, датум, потпис овлашћеног службеника и печат); потпис овлашћеног лица и печат издаваоца гаранције.

2. Враћање обезбеђења

Члан 603.

Банкарска гаранција и други положени облици обезбеђења царинског дуга враћају се дужнику након истека рока важења, односно продуженог рока важења из члана 609. ове уредбе.

Изузетно, на писмени захтев налогодавца или банке издаваоца, предметна банкарска гаранција може да се врати и пре истека рока из става 1. овог члана:

1) ако царински орган утврди да су измирени сви царински дугови који су били обезбеђени банкарском гаранцијом, односно да могући царински дуг више не може настати,

2) ако налогодавац за издавање банкарске гаранције пре истека рока претходно важеће гаранције поднесе нову гаранцију, којом се у потпуности преузимају све обавезе претходно важеће гаранције, а нова гаранција према оцени царинског органа у потпуности обезбеђује испуњење обавеза по претходно важећој гаранцији.

Члан 604.

Дужник не може да користи депоновану готовину као обезбеђење за плаћање царинског дуга од дана када је поднео захтев за враћање депоноване готовине. Ако је дужник поднео захтев за делимично враћање положених средстава, може, од дана подношења захтева, и даље да користи депоновану готовину као обезбеђење само у преосталом износу.

Члан 605.

Дужник који је депоновао готовину за обезбеђење плаћања царинског дуга у царинском поступку привременог увоза, односно поступку активног оплемењивања или другом царинском поступку са одлагањем, може да захтева враћање депоноване готовине по окончању наведених царинских поступака, ако су ти поступци окончани у складу са законом или је дуг плаћен.

Члан 606.

Царински орган може, поред депоновања готовине или банкарске гаранције, у смислу чл. 229, 230. и 231. Царинског закона, да одобри и друге облике обезбеђења, иако не испуњавају услове прописане чланом 230. Царинског закона, и то:

1) заснивање хипотеке, задужење на земљиште, антихреза (уговор о залози на основу ког залогопримац има право да употребљава предмет примљен у залогу) или друго право за које се сматра да је еквивалентно праву које се односи на непокретну имовину;

2) цесија потраживања, залога ствари - са или без државине, хартије од вредности или потраживања или, посебно, штедна књижица или упис у регистар јавног дуга (Централни регистар хартија од вредности);

3) претпоставка заједничке уговорне одговорности за целокупни износ дуга трећег лица коју царински орган одобри у ту сврху и, посебно, подношење менице чију наплату гарантује таква трећа страна;

4) готовински депозит или инструмент обезбеђења који се сматра еквивалентним њему, у другој валути осим валуте Републике Србије;

5) учешће, под условом да је плаћен улог, у општој шеми гаранција којом руководи царински орган.

Околности и услове под којим се врсте инструмената обезбеђења из става 1. овог члана могу користити одређују царински орган.

Члан 607.

Када је обезбеђење положено у виду готовинског депозита, царински органи на такве депозите не исплаћују камату.

Глава II НАСТАНАК ЦАРИНСКОГ ДУГА

1. Пропусти који немају значајан утицај на ток поступка привременог смештаја или одређеног царинског поступка

Члан 608.

Као пропусти који у смислу члана 240. став 1. Царинског закона немају значајан утицај на правилан ток поступка привременог смештаја или одређеног царинског поступка подразумевају се случајеви из става 2. овог члана, под условом да:

1) они не представљају покушај незаконитог изузимања робе испод царинског надзора,

2) не представљају очигледан немар лица у питању, и

3) су накнадно испуњене све формалности потребне за регулисање статуса робе.

Пропусти из става 1. овог члана су:

1) прекорачење рока, пре чијег истека се морало, за привремено смештену робу или робу у царинском поступку, одредити неко од царински дозвољених поступања или употреба, уколико би тај рок могао бити продужен да је захтев за продужење рока био поднет благовремено,

2) у случају робе стављене у поступак транзита, неиспуњавање неке од обавеза које произилазе из употребе тог поступка, ако су испуњени следећи услови:

(1) роба стављена у поступак показана (поднета, допремљена) је одредишној царинарници у непромењеном стању;

(2) одредишна царинарница може потврдити да је роби било одређено царински дозвољено поступање или употреба, или да је била стављена у привремени смештај на крају поступка транзита;

(3) када рок одређен према члану 404. став 3. ове уредбе није испоштован, а роба је ипак допремљена одредишној царинарници у разумном року.

3) поступање са робом у привременом смештају или робом смештеном у поступак царинског складиштења, а такво поступање није било унапред одобрено од

стране царинског органа, под условом да би такво поступање могло бити одобрено да је за то био поднет захтев;

4) употреба робе која је у поступку привременог увоза супротно условима који су одређени у одобрењу царинског органа, под условом да би таква употреба могла бити одобрена да је за то био поднет захтев;

5) неовлашћено премештање робе у привременом смештају или робе стављене у царински поступак, под условом да се роба, на захтев, може показати (поднети) царинском органу;

6) износ робе у привременом смештају или робе декларисане (пријављене) за царински поступак из царинског подручја Републике Србије или унос такве робе у слободну зону или слободно складиште, без окончавања неопходних формалности;

7) у случају робе или производа физички пренетих у смислу чл. 253, 254. или 276. ове уредбе, неиспуњавање једног од услова под којим се пренос одвија, ако су испуњени следећи услови:

(1) лице може доказати царинском органу да су роба или производи стигли у одређене просторије или место и, у случајевима преноса на основу чл. 253, 254, 277. став 2. или члана 278. ове уредбе, да су роба или производи прописно заведени у евиденцију које се воде за те просторије или место, ако се овим члановима захтева вођење такве евиденције;

(2) када рок прописан у одобрењу није испоштован, а роба је ипак стигла у одређене просторије или место у разумном року.

8) ако за робу у привременом смештају или робу стављену у један од царинских поступака, пре стављања у слободан промет, наступи једна од ситуација из члана 240. став 1. Царинског закона, а ради се о роби која би приликом стављања у слободан промет могла у потпуности или делимично бити ослобођена од плаћања увозних дажбина, у складу са чланом 172. Царинског закона;

9) у случају поступка активног оплемењивања и прераде под царинском контролом, није било затражено продужавање рока, под условом да би рок био продужен да је захтев за продужење поднет благовремено;

10) прекорачење рока одобреног за привремено изношење из царинског складишта, под условом да би рок био продужен да је захтев за продужење поднет благовремено.

Члан 609.

Сматра се да је царински дуг настао према члану 240. став 1. Царинског закона, осим ако лице које би било дужник не докаже да су испуњени услови прописани у члану 608. ове уредбе.

Члан 610.

Чињеница да пропусти из члана 608. ове уредбе не доводе до настанка царинског дуга не искључује примену кривичних прописа или одредби о укидању или повлачењу одобрења за одређени царински поступак.

2. Природни губитак

Члан 611.

Царински орган, на захтев одређеног лица, у складу са чланом 242. Царинског закона, узима у обзир количине које недостају кад год се може доказати да је губитак настао искључиво због природе робе, а не због немара или манипулације од стране тог лица.

Немар или манипулација подразумева свако непоштовање правила у вези са превозом, складиштењем, руковањем, обрадом или прерадом робе, која произлазе из царинских прописа или су резултат уобичајене праксе.

Члан 612.

Царински орган може одређено лице да ослободи обавезе доказивања да је роба, због својих природних својстава, неповратно изгубљена, ако се увери да не постоји никакво друго објашњење за губитак робе.

Члан 613.

Ако количина губитка прелази количину губитка која је уобичајена у пракси за одређену врсту робе и ако односно лице не докаже да су због посебних околности стварно настали већи губици од уобичајених, царински орган приликом одређивања царинског дуга узима у обзир уобичајене губитке.

3. Роба у посебним ситуацијама

Члан 614.

Ако је подношење декларације за одређену робу или нека друга радња са истим правним дејством или подношење царинском органу других исправа као потврде, имало за последицу погрешно додељивање таквој роби царинског статуса домаће робе, таква радња сматраће се изузимањем робе испод царинског надзора у смислу члана 239. став 1. Царинског закона.

У случају авио-превозилаца који су овлашћени да користе поједностављени поступак транзита коришћењем електронског манифеста, за робу се не сматра да је изузета испод царинског надзора ако се, на иницијативу или за рачун тог лица (авио-превозилаца), с њом поступа у складу с њеним статусом као робе која није домаћа роба пре него што царински орган открије неправилност и уколико понашање тог лица не указује на било какво преварно поступање.

Члан 615.

Када је увозна сажета декларација измењена, а понашање односног лица не указује на било какво преварно поступање, царински дуг не настаје на основу члана 238. Царинског закона као резултат незаконитог уношења робе која, пре измене декларације, није била исправно декларисана.

Члан 616.

Не искључујући примену прописа у вези са забранама и ограничењима прописаним за одређену робу, ако при увозу настане царински дуг у складу са чл. 238 - 241. Царинског закона, а увозне дажбине су плаћене, таква роба се сматра домаћом робом и није потребно подношење декларације за стављање у слободан промет.

Члан 617.

Одузимање робе у складу са чланом 271. став 1. тач. 4) и 5) Царинског закона, не утиче на царински статус те робе.

Члан 618.

За страну робу која је уступљена у корист државе, одузета или заплењена сматра се да је започет поступак царинског складиштења.

Робу из става 1. овог члана царински орган може продати само под условом да купац одмах изврши формалности потребне за одређивање роби царински дозвољеног поступања или употребе.

Када се продаја врши по цени која укључује увозне дажбине, сматра се да је продајом роба стављена у слободан промет, а царински орган сам обрачунава и књижи дажбине.

У таквим случајевима, продаја се врши у складу с важећим прописима.

Царински орган, ако одлучи да робу не изложи продаји, одмах обавља формалности потребне за одређивање роби царински дозвољеног поступања или употребе прописаних у члану 5. тачка 13. алинеја прва, друга, трећа и четврта Царинског закона.

Глава III НАПЛАТА ИЗНОСА ЦАРИНСКОГ ДУГА

Члан 619.

Када је износ по једној радњи наплате мањи од 10 евра у динарској противвредности, не предузима се наплата дажбина након царињења.

Члан 620.

Царински орган може да одлучи да не књижи ненаплаћене дажбине:

1) у случајевима када се примењивао преференцијални тарифни третман у облику тарифних квота, тарифних максимума или других облика и када је право на такав третман окончано у тренутку прихватања декларације, а да та чињеница није објављена у службеном гласилу пре стављања те робе у слободан промет или, када таква чињеница није објављена, а обзнањена је на одговарајући начин, а лице одговорно за плаћање поступало је у доброј вери и поштовало је све одредбе прописане важећим законским прописима у погледу декларације;

2) у случајевима када сматра да су испуњени услови прописани чланом 259. ст. 2. до 6. Царинског закона.

Члан 621.

Обавеза дужника за плаћање дажбина мирује све док царински орган не донесе одлуку по захтеву, под условом да је, када роба није више под царинским надзором, положено обезбеђење на износ тих дажбина, и да је:

1) у случајевима када је поднет захтев за поништење декларације, вероватно да ће захтев бити прихваћен;

2) у случајевима када је поднет захтев за отпуст царинског дуга у складу са чланом 273. у вези са чланом 259. ст. 2. до 6. Царинског закона, или у складу са чл. 275. или 276. Царинског закона, царински орган сматра да се услови прописани релевантним одредбама могу сматрати испуњеним;

3) у другим случајевима од оних наведених у тачки б) овог става, поднет захтев за отпуст царинског дуга у складу са чланом 273. Царинског закона и да су услови из члана 12. став 3. Царинског закона испуњени.

Царински орган неће захтевати полагање обезбеђења ако би такав захтев, због околности у којима се дужник налази, вероватно изазвао озбиљне економске или социјалне потешкоће за дужника.

У случајевима када се, у складу са чланом 271. став 1. тачка 4) алинеја друга или чланом 271. став 1. тачка 5) Царинског закона, роба одузима, царински орган одлаже обавезу дужника да плати дажбине, ако сматра да се услови за одузимање робе могу сматрати испуњеним.

Када је царински дуг настао у складу са чланом 239. Царинског закона царински орган ће лицу из става 3. тачка 4) тог члана одложити плаћање дажбина када је познат бар још један дужник и тај дужник је обавештен о износу дажбина у складу са чл. 255. и 256. Царинског закона.

Одлагање се може доволити само под условом да лице из члана 239. став 3. тачка 4) Царинског закона није обухваћено случајевима из члана 239. став 3. тач. 1), 2) или 3) и под условом да није у питању очигледан немар тог лица у испуњавању обавеза.

Обавеза дужника за плаћање царинског дуга може да мирује најдуже годину дана. Царински орган може да продужи овај рок из оправданих разлога.

Мировања обавезе за плаћање дажбина царински орган одобрава под условом да је положено обезбеђење за износ тих дажбина од стране лица коме се одобрава ова повластица, осим када такво обезбеђење, која обухвата укупан износ дажбина, већ постоји и лице које је положило обезбеђење није ослобођено својих обавеза. Такво обезбеђење се неће захтевати ако би такав захтев, због околности у којима се дужник налази, вероватно изазвао озбиљне економске или социјалне потешкоће за дужника.

Глава IV

ПОВРАЋАЈ ИЛИ ОТПУСТ ЦАРИНСКОГ ДУГА

1. Опште одредбе

Члан 622.

У сврху примене чланова Царинског закона који се односе на повраћај или отпуст царинског дуга, поједини појмови имају следећа значења:

1) царинарница књижења је царинарница која је прокњижила увозне или извозне дажбине за које се захтева повраћај или отпуст,

2) царински орган који доноси одлуку је царински орган који је надлежан да одлучи о захтеву за повраћај или отпуст,

3) надзорна царинарница је царинарница надлежна за надзор над робом у вези са којом је извршено књижење увозних или извозних дажбина чији повраћај или отпуст се захтева и такође, спроводи провере неопходне за оцену захтева,

4) царинарница која извршава одлуку је царинарница која усваја мере неопходне за обезбеђење правилног извршења одлуке о повраћају или отпусту.

Активности органа из ст. 1 – 4. овог члана може у потпуности или делимично да обавља иста царинарница.

2. Одредбе за спровођење чл. 273 - 276. Царинског закона

2.1. Захтев

Члан 623.

Захтев за повраћај или отпуст увозних или извозних дажбина (у даљем тексту: захтев за повраћај или отпуст) подноси лице које је платило или има обавезу да плати те дажбине или лица на која су пренета његова права и обавезе.

Захтев за повраћај или отпуст може такође да поднесе заступник лица из става 1. овог члана.

Не искључујући примену одредбе члана 627. ове уредбе, прописани захтев за повраћај или отпуст подноси се у оригиналу и једној копији.

Захтев за повраћај или отпуст може, на захтев лица из става 1. овог члана, да се поднесе и на обичном листу папира, под условом да садржи податке наведене у прилогу из става 3. овог члана.

Члан 624.

Захтеви за повраћај или отпуст, уз које су приложене исправе значајне за доношење одлуке из члана 11. став 1. Царинског закона, морају да се поднесу царинарници књижења, осим ако није одређена друга царинарница у те сврхе. Царинарница књижења прослеђује захтев, одмах након прихватања, царинском органу који доноси одлуку, осим ако сама није одређена у те сврхе.

Царинарница из става 1. овог члана уноси датум пријема на оригинал и на копију захтева. Копију захтева враћа подносиоцу.

Ако се примењују одредбе члана 623. став 4. ове уредбе, царинарница из става 1. овог члана потврђује пријем подносиоцу захтева у писаном облику.

Члан 625.

Не искључујући примену прописа из области пољопривредне политике, уз захтев који се односи на робу у вези са којом је, приликом подношења одговарајуће декларације, поднета и увозна или извозна дозвола, мора се поднети и потврда издата од стране органа надлежног за издавање такве потврде из које се види да су предузете мере којима се поништавају ефекти наведене дозволе.

Потврда из става 1. овог члана неће се захтевати ако:

- 1) је царински орган којем је захтев поднет издао и наведену дозволу,
- 2) се захтев заснива на битној грешци која нема утицаја на издавање конкретне дозволе.

Члан 626.

Царинарница из члана 624. ове уредбе може прихватити захтев иако не садржи све податке предвиђене на обрасцу из члана 623. ст. 3. и 4. ове уредбе. Такав захтев мора да садржи најмање оне податке који се уносе у рубрике 1 - 3. и 7 захтева за повраћај или отпуст.

У случајевима из става 1. овог члана, царинарница одређује рок за достављање података, односно докумената који недостају.

Ако се не испоштује рок који је, у складу са ставом 2. овог члана, одредила царинарница, сматра се да је захтев повучен. О томе се одмах обавештава подносилац захтева.

Члан 627.

За враћену робу за коју су у време њеног извоза из царинског подручја Републике Србије наплаћене извозне дажбине, повраћај или отпуст тих дажбина условљен је подношењем захтева царинском органу уз који се прилажу:

1) ако је конкретни износ већ наплаћен, документ који је издат као доказ о плаћању,

2) оригинал декларације за стављање враћене робе у слободан промет или копија те декларације оверена од стране царинарнице поновног увоза. На наведеном документу царинарница поновног увоза наводи текст: „Допуштен унос робе као робе враћене у складу са чланом 221. став 4. тачка 2) Царинског закона”,

3) примерак извозне декларације који се враћа извознику у време окончања извозних формалности за ту робу или копија те декларације, коју је оверила извозна царинарница.

Ако царински орган који доноси одлуку већ располаже са подацима који се налазе у једној или више декларација из става 1. тач. 1), 2) или 3) овог члана, не захтева се полагање предметне декларације, односно декларација.

Захтев из става 1. овог члана мора да се поднесе царинарници из члана 624. ове уредбе, у року од 12 месеци од дана прихватања извозне декларације.

2.2. Поступак за одобравање повраћаја или отпуста

Члан 628.

Царински орган који доноси одлуку може да одобри да се одређене царинске формалности потребне ради одобрења могућег повраћаја или отпуста дуга, испуне пре

него што донесе одлуку по захтеву за повраћај или отпуст. Ово одобрење не утиче на одлуку царинског органа по захтеву.

Члан 629.

Не искључујући примену одредаба члана 628. ове уредбе, док царински орган не донесе одлуку по захтеву за повраћај или отпуст, робу у вези са којом је поднет захтев, није дозвољено премештати са места наведеног у том захтеву, осим ако подносилац захтева није унапред обавестио царинарницу из члана 624. ове уредбе, која о томе обавештава царински орган који доноси одлуку.

Члан 630.

Ако се захтев за повраћај или отпуст односи на случај у вези са којим се морају обезбедити допунске информације или се мора обавити преглед робе ради обезбеђења испуњености услова за повраћај или отпуст дуга, прописаних Царинским законом и чл. 622 – 647. ове уредбе, царински орган који доноси одлуку предузеће све неопходне мере и одредити природу информација које треба обезбедити или провера које треба извршити. Ако је потребно, царински орган који доноси одлуку може захтевати помоћ надзорне царинарнице. Надзорна царинарница ће без одлагања одговорити на захтев и доставити добијене информације као и резултате извршених провера царинском органу који доноси одлуку.

Члан 631.

Ако царински орган који доноси одлуку располаже свим неопходним подацима, одлуку доноси у писменој форми на захтеву за повраћај или отпуст у складу са одредбама члана 11. ст. 3. и 4. Царинског закона.

Ако је захтев одобрен, одлука мора да садржи све податке неопходне за њено извршење.

У зависности од околности, одлука мора да садржи све или неке од следећих података:

- 1) податке неопходне за идентификацију робе на коју се одлука односи,
- 2) основ за повраћај или отпуст увозних или извозних дажбина уз навођење одговарајућег члана Царинског закона, као и одговарајућег члана овог дела уредбе, где је потребно,
- 3) о врсти употребе робе или о одредишту на које се роба може послати у зависности од могућности прописаних Царинским законом за конкретан случај и ако је потребно, на основу посебног одобрења царинског органа који доноси одлуку,
- 4) рок до којег треба да се испуне формалности потребне ради одобрења повраћаја или отпуста,
- 5) изјаву да ће увозне или извозне дажбине бити враћене или отпуштене тек када царинарница која извршава одлуку обавести царински орган који доноси одлуку да су формалности потребне ради одобрења повраћаја или отпуста испуњене,

6) појединости о обавезама којима роба подлеже до спровођења одлуке,

7) обавештење подносиоцу захтева да оригинал одлуке мора приложити приликом подношења робе царинарници која извршава одлуку.

Члан 632.

Царинарница која извршава одлуку предузима мере којима обезбеђује да:

1) су, где је то потребно, обавезе из члана 631. став 3. тачка б) ове уредбе испуњене,

2) се у свим случајевима роба користи на начин наведен у одлуци као и да је послата на одредиште наведено у одлуци о повраћају или отпусту.

Ако је у одлуци назначено да се роба може сместити у царинско складиште, слободну зону или слободно складиште и лице на које се односи одлука искористи ту могућност, потребне формалности обављају се код царинарнице која извршава одлуку.

Када се царинарница која извршава одлуку утврди да су услови из става 1. овог члана испуњени, потврду о томе доставља царинском органу који доноси одлуку.

Члан 633.

Царински орган који доноси одлуку, након што је одобрио захтев за повраћај или отпуст, извршиће повраћај или отпуст само након пријема потврде из члана 632. став 3. ове уредбе.

Члан 634.

Ако се захтев за повраћај или отпуст заснива на томе да је, у време прихватања декларације за стављање робе у слободан промет, на робу примењивана смањена или стопа царине нула у оквиру примене квота, тарифног максимума или неког другог преференцијалног царинског режима, повраћај или отпуст ће бити одобрен само под условом да су, у време подношења захтева за повраћај или отпуст, уз захтев приложени и докази да:

1) у случају тарифних квота, предвиђени укупан обим није искоришћен;

2) у осталим случајевима, редовна стопа царина није поново уведена.

Царински орган који доноси одлуку одобрава повраћај или отпуст, иако услови из става 1. овог члана нису испуњени, ако смањена или стопа царине нула није примењена на робу због грешке царинског органа, а у декларацији за стављање робе у слободан промет су били наведени сви подаци и уз декларацију су приложене све исправе неопходне за примену смањене или стопе царине нула.

Члан 635.

Царински орган који доноси одлуку одобрава повраћај или отпуст ако:

1) је уз захтев за повраћај или отпуст приложено уверење о пореклу, уверење о кретању робе, уверење о веродостојности или било који други одговарајући документ који указује да је у време прихватања декларације за стављање робе у слободан промет, увезена роба испуњавала услове за примену преференцијалног тарифног третмана, повлашћеног тарифног третмана одређеног због врсте робе или третман као домаћа роба,

2) се приложено уверење изричито односи на предметну робу,

3) су испуњени сви услови који се односе на прихватање наведеног документа,

4) су испуњени сви остали услови за одобравање преференцијалног тарифног третмана или повлашћеног тарифног третмана одређеног због врсте робе.

Повраћај или отпуст ће бити извршен по подношењу робе. Ако роба не може бити поднета царинарници која извршава одлуку, царински орган који доноси одлуку одобрава повраћај или отпуст само ако се на основу расположивих података може недвосмислено утврдити да се накнадно поднето уверење или документ односи на наведену робу.

Члан 636.

Повраћај или отпуст неће бити извршен у складу са чланом 238. Царинског закона ако је:

1) оштећење робе било узето у обзир приликом утврђивања услова уговора, посебно цене по којој је роба стављена у царински поступак због којег је настала обавеза плаћања увозних дажбина,

2) увозник продао робу након што је утврдио да је роба оштећена или да не одговара условима из уговора.

Члан 637.

Не искључујући примену одредаба члана 643. став 1. тачка 3) ове уредбе, царински орган који доноси одлуку утврдиће рок за испуњење царинских формалности потребних за повраћај или отпуст, који не може бити дужи од два месеца рачунајући од дана обавештавања о одлуци о повраћају или отпусту.

Истеком рока из става 1. овог члана, губи се право на повраћај или отпуст, осим ако лице на које се одлука односи докаже да рок није могло да испоштује због непредвидивих околности или дејства више силе.

Члан 638.

Ако уништење робе, које је одобрио царински орган који доноси одлуку, проузрокује настанак отпадака или остатака, ти отпаци или остаци сматраће се страном робом од тренутка доношења одлуке о прихватању захтева за повраћај или отпуст.

Члан 639.

Ако царински орган одобри примену члана 275. став 4. Царинског закона, предузеће неопходне мере како би се роба стављена у поступак царинског складиштења или унета у слободну зону или слободно складиште могла накнадно идентификовати као страна роба.

Члан 640.

Ако се извоз, поновни извоз, уништење или други облик царински дозвољеног поступања или употребе односе на један или више делова или компоненти производа, а не на цео производ, износ који треба вратити или отпустити представља разлику између износа увозних дажбина обрачунатих за цео производ и износа увозних дажбина који би се обрачунао на остали део производа ако би тај део производа био стављен, у непромењеном стању у царински поступак који укључује обавезу плаћања увозних дажбина, на дан када је цео производ стављен у поступак.

Члан 641.

Царински орган одобрава повраћај или отпуст само ако је износ царинског дуга већи од 10 евра у динарској противвредности.

3. Посебне одредбе које се односе на примену члана 276. Царинског закона

Члан 642.

Царински орган који доноси одлуку о захтеву за повраћај или отпуст, поднетом на основу члана 276. став 2. Царинског закона:

1) извршиће повраћај или отпуст, ако се захтев заснива на некој од околности из чл. 643 - 646. ове уредбе, а те околности нису последица преваре или грубе немарности заинтересованог лица;

2) неће извршити повраћај или отпуст ако се захтев заснива на некој од околности из члана 647. ове уредбе.

Ради примене члана 276. став 1. Царинског закона и овог члана, „заинтересовано лице” је лице односно лица из члана 623. став 1. ове уредбе, односно њихови заступници, као и свако друго лице које је било укључено у обављање царинских формалности које се односе на предметну робу или које је дало упутства потребна за обављање тих формалности.

Члан 643.

Повраћај или отпуст врши се ако:

1) је страна роба која је била стављена у царински поступак уз потпуно или делимично ослобођење од увозних дажбина или роба која је пуштена у слободан промет уз повлашћен тарифни третман на основу њене крајње употребе, украдена, под условом да је роба одмах пронађена и поново стављена у свој првобитни царински статус у стању у којем је била када је била украдена,

2) је страна роба грешком повучена из царинског поступка у који је била стављена, а који укључује потпуно или делимично ослобођење од наведених дажбина, под условом да се, чим је грешка откривена, роба поново стави у свој првобитан царински статус у стању у ком је била када је била повучена,

3) не ради механизам за отварање превозног средства у коме се налази роба која је претходно стављена у слободан промет и сходно томе робу није могуће истоварити након приспећа на њено одредиште, под условом да се роба одмах поново извезе,

4) је роба, која је првобитно била стављена у слободан промет, накнадно враћена страном добављачу у оквиру поступка пасивног оплемењивања, да би му се на тај начин омогућило да бесплатно отклони недостатке који су постојали пре пуштања робе (чак и ако се открију после пуштања робе) или да је доведе у склад са одредбама уговора према којем је стављена у слободан промет, а наведени добављач одлучи да робу трајно задржи зато што није у стању да отклони грешке или зато што то не би било економично,

5) се открије, након одлуке царинског органа да накнадно прокњижи износ увозних дажбина који се стварно дугује за робу стављену у слободан промет уз потпуно ослобођење од тих дажбина, да је та роба поново извезена из царинског подручја Републике Србије без царинског надзора, под условом да се докаже да би битни услови прописани Царинским законом за повраћај или отпуст таквих увозних дажбина заиста били испуњени у време поновног извоза да је тај износ био наплаћен када је роба била стављена у слободан промет,

6) је судски орган забранио промет одређеног производа који је претходно био пријављен за царински поступак којим се заинтересовано лице обавезује да плати увозне дажбине под уобичајеним условима, а тај производ се поново извезе из царинског подручја Републике Србије или уништи под контролом царинског органа, под условом да се утврди да дати производ није стварно био коришћен у Републици Србији,

7) је роба била пријављена за царински поступак који укључује обавезу плаћања таквих дажбина од стране декларанта који је овлашћен да то уради самоиницијативно, а роба, не због грешке декларанта, није могла да се испоручи примаоцу,

8) је пошиљалац адресирао робу на погрешног примаоца,

9) је утврђено да је роба неодговарајућа за употребу за коју је прималац наменио, због очигледне грешке у његовој наруџбини,

10) је, након стављања у царински поступак који укључује обавезу плаћања увозних дажбина, установљено да роба, у време њеног стављања, није била у складу са важећим прописима који се односе на њену употребу или промет и због тога не може да се користи у сврхе за које ју је прималац наменио,

11) је прималац спречен или значајно ограничен да употреби робу у сврхе за које ју је наменио, због општих мера, које је, после стављања робе у царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина, донео орган овлашћен за одлучивање,

12) потпуно или делимично ослобођење од увозних дажбина, за које је заинтересовано лице поднело захтев у складу са важећим прописима не може, и поред тога што нема грешке заинтересованог лица, да буде одобрено од стране царинског органа, који ће сходно томе прокњижити доспеле увозне дажбине,

13) је роба стигла примаоцу након истека обавезних рокова за испоруку одређених у уговору на основу којег је роба била пријављена за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина,

14) није било могуће продати робу у царинском подручју Републике Србије, па се бесплатно уступа хуманитарним организацијама:

(1) које своје активности обављају у другим државама, под условом да имају своја представништва у Републици Србији, или

(2) које своје активности обављају у царинском подручју Републике Србије, под условом да имају право на ослобођење у случају увоза сличне робе из других држава ради стављања у слободан промет,

15) је царински дуг настао на други начин од оног наведеног у члану 237. Царинског закона и заинтересовано лице је у могућности да поднесе уверење о пореклу, уверење о кретању робе, документ за унутрашњи транзитни поступак или други одговарајући документ из којег се види да би у случају да је била пријављена за слободан промет, увезена роба имала право на примену преференцијалног тарифног третмана или да буде третирана као домаћа роба, под условом да су испуњени остали услови из члана 635. ове уредбе.

Повраћај или отпуст у случајевима из става 1. тачка 3) и тач. 6) – 14) овог члана се, осим када је роба уништена по налогу надлежног органа или бесплатно уступљена хуманитарним организацијама које своје активности обављају у Републици Србији, условљава њеним поновним извозом из царинског подручја Републике Србије под надзором царинских органа.

Ако се то од њега захтева, царински орган који доноси одлуку одобрава да се поновни извоз робе замени њеним уништењем или стављањем у поступак спољног транзита, поступак царинског складиштења или у слободну зону односно слободно складиште.

Роба за коју треба да се одреди једно од ових поступања сматра се страном робом.

У случају из става 4. овог члана, царински орган предузима потребне мере да обезбеди да се роба која је смештена у царинско складиште, слободну зону, или у слободно складиште, може накнадно идентификовати као страна роба.

Поред услова из ст.1-5 овог члана, надзорна царинарница мора да се увери да роба није била ни употребљена нити продата пре њеног поновног извоза.

Члан 644.

Повраћај или отпуст врши се ако је:

1) роба, која је грешком била пријављена за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина, поново извезена из царинског подручја Републике Србије без претходног пријављивања за царински поступак у који је требало да буде стављена, под условом да су испуњени остали услови прописани у члану 274. Царинског закона,

2) роба поново извезена или уништена у складу са чланом 275. став 3. тачка 2) Царинског закона, без царинског надзора, под условом да су испуњени остали услови прописани у том члану,

3) роба поново извезена или уништена без царинског надзора у складу са чланом 643. став 1. тачка 3) и тач. 6) - 14) ове уредбе, под условом да су испуњени остали услови који су прописани у члану 643. ст. 2. до 6. ове уредбе.

Повраћај или отпуст под околностима из става 1. овог члана, царински орган одобрава, ако се:

1) подношењем свих доказа који су потребни, царинском органу који доноси одлуку омогући да утврди да је роба у погледу које се захтева повраћај или отпуст:

(1) заиста поново извезена из царинског подручја Републике Србије, или

(2) уништена под надзором органа или лица овлашћених да службено потврде такво уништење,

2) царинском органу који доноси одлуку, врате сва документа, којим се потврђује домаћи статус предметне робе, а под чијим покрићем је наведена роба могла да напусти царинско подручје Републике Србије или поднесу докази, које тај орган сматра неопходним да би се уверио да наведени документ не може накнадно да се употреби у вези са било каквим увозом робе у Републику Србију.

Члан 645.

Ради примене члана 644. став 2. ове уредбе:

1) као доказ који је потребан да би се царинском органу који доноси одлуку омогућило да утврди да је роба у погледу које се захтева повраћај или отпуст, заиста била поново извезена из царинског подручја Републике Србије, подносилац захтева прилаже:

(1) оригинал или оверену копију декларације за извоз наведене робе из царинског подручја Републике Србије, и

(2) потврду царинарнице преко које је роба стварно напустила царинско подручје Републике Србије. Ако потврда не може да се поднесе, као доказ да је роба напустила царинско подручје Републике Србије може се поднети:

- потврде царинарнице у земљи одредишта којом се потврђује приспеће робе, или

- оригинал или оверена копија декларације која је поднета за ту робу у земљи одредишта,

2) као доказе потребне да се царинском органу који доноси одлуку омогући да се увери да је роба за коју се захтева повраћај или отпуст, заиста уништена под надзором органа или лица овлашћених да службено потврде такво уништење, подносилац захтева прилаже:

(1) записник или изјаву о уништењу, сачињену од стране органа под чијим је надзором роба уништена, односно оверену копију истог, или

(2) потврду сачињену од стране лица које је овлашћено да потврди уништење, уз коју се прилаже доказ о његовом овлашћењу.

Документа наведена у ставу 1, тачка 1) подтачка (2) алинеја прва и друга, мора да прати административна и комерцијална документација која царинском органу који доноси одлуку омогућава да провери да ли је роба која је извезена из царинског подручја Републике Србије иста као она која је била пријављена за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина, и то:

1) оригинал или оверена копија декларације за наведени поступак и

2) ако то царински орган који доноси одлуку сматра неопходним, комерцијални или административни документи (попут фактуре, података о испоруци, транзитних докумената или уверења о здравственој исправности) који садрже пун опис робе (трговачки опис, количине, ознаке и друге податке који су потребни за идентификацију), који су поднети са декларацијом за наведени поступак или са декларацијом за извоз из царинског подручја Републике Србије или са декларацијом која је поднета за ту робу у земљи одредишта, у зависности од случаја.

Документа из става 1. тачка 2) овог члана садрже довољно детаљан опис уништене робе (трговачки опис, количине, ознаке и друге податке за њену идентификацију) да би се царинском органу омогућило да се увери, поређењем са подацима који су наведени у декларацији за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина и у приложеним трговачким документима (фактуре, података о испоруци итд.), да је уништена роба она која је била пријављена за наведени поступак.

Када су докази из става 1. овог члана недовољни да омогуће царинском органу који доноси одлуку да донесе одлуку о случају који му је поднет уз потпуни увид у чињенично стање, односно када одређени докази нису на располагању, такви докази се

могу допунити или заменити другим документима за која наведени орган сматра да су потребна.

Члан 646.

Стављањем у слободан промет враћене робе, за коју су приликом њеног извоза из царинског подручја Републике Србије наплаћене извозне дажбине, стиче се право на повраћај плаћених износа.

Став 1. овог члана примењују се само на робу у ситуацијама из члана 576. ове уредбе.

Царинарници, код које се роба пријављује за стављање у слободан промет, мора да се докаже да се роба налази у једној од ситуација из члана 221. став 4. тачка 2) Царинског закона.

Став 1. овог члана примењује се и када враћена роба представља само део робе која је била претходно извезена из царинског подручја Републике Србије.

Члан 647.

Царински орган не одобрава повраћај или отпуст када је једини основ на коме сес заснива захтев за повраћај или отпуст:

1) поновни извоз, из царинског подручја Републике Србије, робе која је претходно била пријављена за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина, из других разлога, а не оних који се наводе у чл. 274. или 275. Царинског закона или у чл. 643. или 644. ове уредбе, посебно због неуспеле продаје робе,

2) уништење, из било ког разлога, осим у случајевима који су изричито прописани важећим прописима Републике Србије, робе пријављене за царински поступак уз обавезу плаћања увозних дажбина после њеног пуштања од стране царинског органа,

3) подношење докумената, ради добијања преференцијалног тарифног третмана за робу која је пријављена за слободан промет, за која се накнадно утврди да су лажна, фалсификована или неважећа за ту сврху, чак и ако се документа поднесу у доброј намери.

Део шести ПРОДАЈА ЦАРИНСКЕ РОБЕ

Члан 648.

Царинарница, коју овласти директор, врши јавну продају царинске робе.

Царинарница, за царинску робу која се излаже јавној продаји, саставља спискове робе по врсти, трговачком називу и количини.

Царинарница, ради прегледа, мерења и процене вредности царинске робе која се излаже јавној продаји, као и ради провере да ли су се стекли услови за продају те робе, образује комисију од три члана, а по потреби може ангажовати и вештака.

Комисија из става 3. овог члана дужна је да утврди да ли царинска роба наведена у списковима одговара подацима из исправа по којима је царинарница робу примила, одузела или на други начин преузела. Комисија о свом раду саставља записник. Ако утврди да се стање робе у погледу каквоће или количине не слаже с подацима из наведених исправа, комисија је дужна да то констатује у записнику, као и да су се стекли услови предвиђени законом за излагање царинске робе продаји.

Члан 649.

После извршеног прегледа, мерења и процењивања вредности царинске робе комисија из члана 648. став 3. ове уредбе утврђује почетну цену царинске робе која се излаже јавној продаји.

Приликом утврђивања почетне цене царинске робе, комисија из члана 648. став 3. ове уредбе узима у обзир цену исте или сличне робе на домаћем тржишту, по одбитку уобичајених трошкова пословања у трговини.

Члан 650.

Царинарница може до објављивања јавне продаје одобрити власнику робе, осим робе одузете у прекршајном поступку, да робу преузме ради царинења или поновног извоза.

Ако се роба из става 1. овог члана не прода на првој јавној продаји, царинарница може, у смислу става 1. овог члана, дозволити преузимање робе, до објављивања наредне јавне продаје.

У случајевима из ст. 1. и 2. овог члана, лице које преузима робу дужно је да плати и све трошкове које је царинарница имала због држања, чувања, превоза и процене робе, као и друге трошкове у вези са продајом робе, које утврђује царинарница.

Члан 651.

Јавна продаја објављује се у најмање једном дневном листу, чија се дистрибуција врши на целом царинском подручју, најкасније осам дана пре дана јавне продаје.

Оглас о јавној продаји садржи: услове јавне продаје, податке о врсти и стању царинске робе, почетну цену царинске робе, дан, час и место одржавања јавне продаје, висину и начин полагања кауције за учествовање у јавној продаји, као и дан, час и место на коме се може разгледати царинска роба која се излаже продаји.

На јавној продаји могу учествовати сва лица. Ако је посебним прописом предвиђена обавеза посебне регистрације, односно испуњење посебних услова за промет или употребу царинске робе која се излаже јавној продаји, на јавној продаји

могу учествовати само тако регистрована лица, односно лица која испуњавају прописане посебне услове.

Члан 652.

Пре почетка јавне продаје, понуђачи су дужни да положи кауцију у износу од 30% од почетне цене царинске робе, и 1% на име трошкова трансфера новчаних средстава.

Кауција се може уплатити на рачун царинарнице или готовином на благајни царинарнице.

По окончаној јавној продаји кауција се враћа без одлагања понуђачу чија понуда није прихваћена.

Члан 653.

Прва јавна продаја може се одржати само ако на њој учествују најмање три понуђача, која су благовремено уплатила кауцију.

Ако прва јавна продаја не успе, заказује се друга јавна продаја која се може одржати ако на њој учествују најмање два понуђача, која су благовремено уплатила кауцију. Друга јавна продаја објављује се на исти начин као и прва, с тим што се у огласу назначује да је то друга јавна продаја.

Јавна продаја из ст. 1. и 2. овог члана сматра се неуспелом ако се за царинску робу ни после трећег позива не понуди цена већа од почетне цене.

Члан 654.

О јавној продаји води се записник у који се уносе подаци о царинској роби, уплаћеној кауцији, почетној цени робе, учесницима у надметању на јавној продаји, додатној кауцији, поднесеним понудама, постигнутој продајној цени и купцу.

Ако у току јавне продаје почетна цена робе достигне износ који је 100% већи од почетне цене робе, комисија ће прекинути јавну продају и обавестити учеснике у надметању да на увећану вредност уплате додатну кауцију у износу који са већ уплаћеном кауцијом чини 30% од цене робе понуђене на јавној продаји до момента њеног прекида. Поступак јавне продаје ће се наставити само ако на њој учествују најмање три понуђача која су уплатила додатну кауцију.

Записник о јавној продаји потписују чланови комисије, купац и присутни понуђачи.

Записник из става 2. овог члана истиче се на огласној табли царинарнице у року од два дана од дана завршене продаје и мора се налазити на огласној табли три дана од дана њиховог истицања и у ком року учесници јавне продаје могу поднети приговор на рад и поступак комисије.

О поднесеном приговору царинарница одлучује у року од три дана од дана подношења приговора.

Члан 655.

Ако се царинска роба не прода на другој јавној продаји, може се продати прикупљањем понуда.

Након окончања поступка јавне продаје из става 1. овог члана понуђачи који су благовремено уплатили кауцију за другу јавну продају, позивају се да у затвореним ковертама доставе своје понуде у року који одреди комисија.

Отварању коверата са понудама приступа се одмах по истеку рока из става 2. овог члана.

Комисија, након констатације да роба није продата прикупљањем понуда, саопштава датум, време и место одржавања непосредне погодбе и утврђује најнижу цену по којој се царинска роба може продати.

Члан 656.

Купац је дужан да купопродајну цену уплати и робу преузме у року од осам дана од дана извршене продаје, односно од дана окончања поступка по приговору.

Ако купац у року из става 1. овог члана не уплати купопродајну цену, губи право на повраћај кауције, а царинска роба се поново излаже јавној продаји.

Купац из ст. 1. и 2. овог члана не може учествовати на поново одржаној јавној продаји исте царинске робе.

Члан 657.

Експлозивне, отровне, радиоактивне и запаљиве материје могу се продати непосредном погодбом правном лицу овлашћеном за промет такве робе или правном лицу које такву робу користи у процесу производње.

Царинска роба која има комерцијалну вредност само као сировина или отпадак може се продати прикупљањем понуда.

Члан 658.

Од износа оствареног по основу продаје царинске робе, царинарница обрачунава трошкове везане за продају те робе (стварни трошкови објављивања огласа о продаји, трошкови рада комисија у вези с продајом робе, трошкови закупнине пословних просторија у којима се смешта и продаје роба, трошкови службеног пута радника царинарнице који преузима царинску робу и други трошкови настали у вези с продајом царинске робе), а остатак тог износа уплаћује у буџет Републике Србије.

Део седми
ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 659.

Одобрења и друге исправе које је Управа царина издала до почетка примене ове Уредбе, примењују се до истека рока њиховог важења.

Члан 660.

Исправе поднете Управи царина као обезбеђење за плаћање царинског дуга до дана почетка примене ове уредбе, одговарајуће се примењују и важе, и то:

- 1) банкарске гаранције, до у њима назначеног рока важења,
- 2) остали облици обезбеђења, до окончања предметног царинског поступка за који су положена или до престанка важења одобрења за спровођење предметног поступка.

Царинска складишта отворена према прописима који даном почетка примене ове уредбе престају да важе, могу наставити пословање као царинска складишта у складу са одредбама ове уредбе, под условом да држалац складишта у року од три месеца од дана почетка примене ове уредбе прибави решење о оснивању и усклади пословање у складу са одредбама ове уредбе.

Члан 661.

Прилози 1 – 42. ове уредбе одштампани су уз ову уредбу и чине њен саставни део.

Члан 662.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о царински дозвољеном поступању са царинском робом, пуштању царинске робе и наплати царинског дуга („Службени гласник РС”, бр. 127/03, 20/04, 24/04, 63/04, 104/04, 44/05, 71/05, 76/05, 106/05, 5/06, 47/06, 86/06, 10/07, 25/07, 80/07, 9/09, 26/09, 28/09, 57/09 и 96/09).

Члан 663.

Ова уредба ступа на снагу 1. јануара 2011. године.